

๙๙๕.๙๑๘๒๙

๙๕๕๐

๖.๒

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่ได้รับการสอน
โดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาถักวิธีสอนแบบปกติในวิชาภาษาไทย

ปริญญาบัตร

ของ

สุรศักดิ์ กาญจนการุณ

17 พ.ย. 2532

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

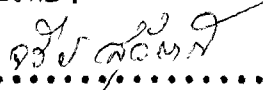
ธันวาคม ๒๕๓๑

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

169045

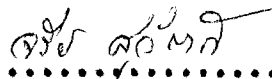
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
(ผศ. จริย์ สุวดี)

..... กรรมการ
(รศ. ดร. ส.วาสนา ประवालพฤษ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(ผศ. จริย์ สุวดี)

..... กรรมการ
(รศ. ดร. ส.วาสนา ประवालพฤษ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ. ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง ของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ. ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ .. 16 .. เดือน .. มกราคม .. พ.ศ. 2532

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้เพราะได้รับความช่วยเหลือและการให้คำแนะนำ
อย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรัญ สุวัทธิ รองศาสตราจารย์ ดร.ส.วาสนา
ประवालพฤกษ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง
ในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์หทัย ตันหยง อาจารย์จินตนา ไบกาชฎี
ที่ให้คำแนะนำในการเขียนเรื่องสำหรับใช้ทดลอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา
พรหมโชติกุล ให้คำแนะนำในการเขียนข้อสอบ อาจารย์สงบ พงษ์อารยะ
อาจารย์บุศดี หอมดวง อาจารย์มนู เสงขวัญ อาจารย์อรพินท์ ศิริพงษ์
อาจารย์ไพโรจน์ วิทยาไพโรจน์ ที่ช่วยกรุณาให้ความช่วยเหลือ แนะนำในการสร้าง
และตรวจเครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์สำราญ น้อยมะโน อาจารย์ใหญ่โรงเรียน
เบญจคามวิทยา คณะครู และนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ให้ความร่วมมือใน
การศึกษา

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ให้ทุนงบประมาณ
แผ่นดินอุทูนทุนการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ที่ไม่อาจระบุนามไว้ทั้งหมดที่ให้ความช่วยเหลือ
จนทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ
พ่อและแม่ ตลอดจนคุณครูอาจารย์ทุกคนที่มีส่วน ในการวางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

สุรศักดิ์ กาญจนการุณ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	5
ความสำคัญในการศึกษาครั้งนี้	6
ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้	6
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน	10
✕ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนคำ	26
เอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีและจิตวิทยาการสอนภาษา	34
หลักการสอนอ่านและเขียนคำโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา	39
ความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา	48
✕ หลักเกณฑ์การสร้างเรื่องเพื่อใช้ในการอ่านและการเขียน	50
ความคงทนในการเรียนรู้	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน	57
✕ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียน	59
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเรียนรู้	61
สมมติฐานทางการวิจัย	64

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	65
	ประชากร	65
	กลุ่มตัวอย่าง	66
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	67
	การสร้างและหาคคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	67
	แบบแผนการทดลอง และการดำเนินการทดลอง	72
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	75
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	77
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
5	สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	81
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	81
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	81
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	82
	การวิเคราะห์ข้อมูล	84
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	85
	อภิปรายผล	85
	ขอเสนอแนะ	93
	บรรณานุกรม	95
	ภาคผนวก	107
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	352

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบแผนการวิจัย	73
2 การจัดทำตารางในการทดลอง	74
3 แสดงการ เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยมุ่งประสบการณ์ภาษากับ นักเรียนที่เรียนแบบปกติ	78
4 แสดงการ เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียน ที่เรียนแบบปกติ	79
5 แสดงการ เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียน ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่เรียน แบบปกติ	80

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิแสดงการใช้ประสบการณ์ภาษาที่เป็นพื้นฐานการอ่าน- เขียน	44
2 แผนภูมิแสดงการใช้วิธีอ่านร่วมกันที่เป็นพื้นฐานในการอ่าน- เขียน	44
3 แผนภูมิแสดงลำดับของกระบวนการในการเรียนรู้	55

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ที่แสดงถึงความมีอิสระของชาติ อันเป็นสิ่งที่คนในชาติปรารถนา และภาคภูมิใจ ภาษาไทยจึงมีความสำคัญต่อคนไทยเป็นอย่างยิ่ง ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อความสำเร็จในชีวิตอีกด้วย นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ จึงเป็นหน้าที่ของคนในชาติ ในอันที่จะสืบมรดกทางวัฒนธรรมนี้ให้ดำรงอยู่กับประเทศไทยสืบไป ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2530 เนื่องในงานสัมมนาทางวิชาการ เรื่องภาษาไทยกับการพัฒนาชาติ ที่หอประชุมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ความตอนหนึ่งว่า "...ภาษาไทยมีความสำคัญอย่างมากในการถ่ายทอดวัฒนธรรมและส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชาติ ผู้รู้ภาษาไทยคือการเรียนวิชาอื่นก็จะเข้าใจดีไปเลย หากอ่านเข้าใจและรู้เรื่องก็สามารถเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ รวมทั้งรู้จักแสวงหาความรู้รอบตัวด้วย" (ไทยรัฐ. 2530 : 9)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดเป้าหมายของการเรียนการสอนภาษาไทยไว้ว่า ให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษา เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ แสวงหาความรู้และมีเหตุผล เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อันจะนำไปสู่ชีวิตที่ผาสุกในสังคมระบอบประชาธิปไตย และเพื่อให้นักเรียนได้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การจัดการกระบวนการเรียนการสอน จึงจำเป็นต้องเน้นทักษะที่สำคัญสี่ประการ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2520 : 1)

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ทั้งนี้เพราะแหล่งความรู้ที่คนเราสามารถค้นคว้าได้ด้วยตนเองนั้น มักเป็นหนังสือหรือสิ่งตีพิมพ์อื่น ๆ ซึ่งการที่จะรับสื่อสารเหล่านั้นได้ ต้องอาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้น ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านได้ดี ย่อมมีโอกาสหาความรู้จากหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ได้มากกว่าผู้ที่มีความสามารถในการอ่านน้อย การอ่านจึงเป็น

เครื่องมือการเรียนรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา และใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

การอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเด็กในโรงเรียน เพราะกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในโรงเรียนนั้น ต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นการอ่านจึงสำคัญที่สุดในหลักสูตรทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นที่ครูผู้ปกครอง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้เห็นความสำคัญของการอ่าน เอาใจใส่ต่อการอ่านอย่างแท้จริง โดยเฉพาะการอ่านของเด็กในระดับประถมศึกษา ซึ่งจะเป็นรากฐานสำหรับการอ่านในระดับสูงต่อไป

ในด้านการเขียน เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า เป็นทักษะการแสดงออกแทนคำพูด เป็นการบันทึกถ้อยคำและความคิดให้สูญหาย เราใช้การเขียนเพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน หลายอย่าง เช่น การเขียนจดหมาย การจดบันทึก ฯลฯ

การเขียนเพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นเขียนข้อความ ประโยค กลุ่มคำ วลี จะต้องเขียนในถูกต้องตามอักขรวิธี ถ้าหากเขียนคำ ผิดพลาด คลาดเคลื่อน หรือบกพร่องไป จะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนแปลงไป ผู้สื่อและผู้รับไม่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกัน และบางครั้งทำให้เข้าใจความไขว่เขวไปได้

การเขียนให้ได้ดี และมีประสิทธิภาพนั้น ผู้เขียนจะต้องมีความสามารถในการฟัง การพูด และการอ่านควบคู่กัน ทางด้านการพูดและการเขียน ผู้พูดได้ดี พูดได้ถูกต้อง ก็มักจะเขียนได้ดีและถูกต้องด้วย ส่วนทางด้านการอ่านกับการเขียนก็เช่นกัน ผู้อ่านได้ดีก็มักจะจำรูปแบบที่คัดจากหนังสือได้อ่าน

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนในบางท้องถิ่นยังมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคอยู่มาก โดยเฉพาะการพูดภาษาถิ่นในชีวิตประจำวันของนักเรียน เป็นอุปสรรคหนึ่งที่มีผลต่อการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เพราะเด็กที่พูดภาษาถิ่นจะหัดอ่านและเขียนไวยากรณ์ที่พูดและอ่านภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาแม่ของเขา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ทำการวิจัยในปี พุทธศักราช 2517 เกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า ภาษาถิ่นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพราะภาษาไทยกลาง

เป็นภาษาที่กำหนดให้ใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียน เด็กที่พูดภาษาไทยกลางอยู่เสมอ จึงสามารถไขภาษาในการพูด การเขียน การฟัง และการอ่าน ได้ดีกว่าเด็กที่พูดภาษาถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2520 : 84)

แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 แล้วก็ตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นก็ยังไม่ดีขึ้น จะเห็นได้จากการประเมินคุณภาพนักเรียนประถมศึกษาในปีการศึกษา 2528 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในวิชาภาษาไทยของจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีประชากรพูดภาษาเขมร ร้อยละ 60 พบว่า มีอัตราที่พอใจเพียงร้อยละ 39 ไม่น่าพอใจร้อยละ 61 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2529 : 57)

ในปี พุทธศักราช 2530 ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ ได้ทำการประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาไทย ในท้องถิ่นที่นักเรียนพูดภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทยในจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ ในด้านความเข้าใจและความสามารถในการใช้คำสำนวน บทรอยกรอง ฯลฯ ผลปรากฏว่า คะแนนเต็ม 60 คะแนน นักเรียนในจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ ทำคะแนนเฉลี่ย 29.61 29.31 และ 27.63 ตามลำดับ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาไทยอีสานได้คะแนนเฉลี่ย 30.58 ส่วนนักเรียนที่พูดภาษาเขมร ส่วย เยอ ได้คะแนนต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม กับเมื่อวัดความเข้าใจภาษาไทย ผลปรากฏว่า ทั้งสามจังหวัดได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม คือจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ มีคะแนนเฉลี่ย 12.80, 12.68 และ 12.41 ตามลำดับ จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ร้อยละของคะแนนนักเรียนที่พูดภาษาเขมร ส่วย เยอ ได้คะแนนอยู่ในระดับ 0 (ต่ำกว่าร้อยละ 40) เป็นส่วนใหญ่ แต่นักเรียนที่พูดภาษาไทยอีสานได้คะแนนระดับ 1 มากที่สุด (กรมวิชาการ. 2530 : 58 - 63)

ในการวิจัยครั้งนี้ได้มีการตั้งข้อสังเกตไว้ว่า นักเรียนที่พูดภาษาไทยอีสานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่ากลุ่มนักเรียนที่พูดภาษาเขมร ส่วย เยอ ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักเรียนที่พูดภาษาไทยอีสาน มีความเข้าใจภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่พูดภาษาเขมร ส่วย และเยอ จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของเด็กแล้วพบว่า ภาษาพูดของเด็กมีผลต่อความแปรปรวนของคะแนนทดสอบภาษาไทยด้วย (กรมวิชาการ. 2530 : 64) และสำนักงานการศึกษาอำเภอเมืองบุรีรัมย์ ได้ทำการประเมินผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนรู้ภาษาไทยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีประชากรพูดภาษาเขมรร้อยละ 68.51 ไคสรูปปัญหาการสอนภาษาไทยไว้ว่า นักเรียนยังอ่านหนังสือไม่คล่อง ใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้ นักเรียนยังเขียนไม่ได้ และเขียนไม่คล่อง (สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองบุรีรัมย์. 2530 : 10)

ในจังหวัดบุรีรัมย์นั้น หลักสูตรกำหนดให้นักเรียนต้องเรียนภาษาไทย แต่ภาษาที่นักเรียนใช้พูดที่บ้านคือ ภาษาเขมร ส่วนภาษาพูดที่โรงเรียนคือ ภาษาไทย เพราะฉะนั้นนักเรียนต้องใช้เวลาเรียนภาษาไทยมากกว่าเด็กที่พูดภาษาไทยเป็นอยู่แล้ว แต่หลักสูตรมีโคปรับให้เหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรม กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนการสอนไม่เอื้ออำนวยที่จะให้ครูนำไปปฏิบัติ ครูจึงขาดแนวทางการสอนให้ไคผล ภาระการทำงานของครูในโรงเรียนที่มีปัญหาทางภาษาจึงมีมากกว่าปกติ เพราะต้องทำการสอนเด็กเหล่านี้ใหม่ผลสัมฤทธิ์ตามหลักสูตร เช่น เด็กทั่วไป ขอบพระองค์ในการเรียนการสอนภาษาไทยเหล่านี้ จำเป็นต้องมีการปรับปรุงการสอนใหม่ สร้างแบบเรียนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น

จากการศึกษาความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นที่มีปัญหาทางภาษา โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของประภาพันธุ์ นิลอรุณ ในจังหวัดสุรินทร์ ผลปรากฏว่า เด็กปฐมวัยที่เรียนโดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่เรียนโดยวิธีสอนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็กของกระทรวงศึกษาธิการ (ประภาพันธุ์ นิลอรุณ. 2530 : 75)

วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter)

เป็นวิธีการสอนใหม่ มีแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ และสนุกสนานมาสอนนักเรียน การสอนเน้นกระบวนการแสวงหาความหมายตัวเขียนและตัวอักษร ใหญ่เรียนพัฒนาประสบการณ์ในการอ่าน การเขียน และเข้าใจความหมายด้วยตนเอง ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมขั้นตอนแรกคือ ครูเล่าเรื่องให้ฟังพร้อมทั้งให้ความหมายโดยการสื่อด้วยรูปภาพ ของจริงประกอบ การสอน เด็กจะเกิดความคิดจินตนาการตามเนื้อเรื่องไปด้วย ขั้นตอนที่ 2 ครูสนทนาซักถามเกี่ยวกับเรื่องที่เล่า จะช่วยให้นักเรียนนึกย้อนกลับ ถึงเอาประสบการณ์เดิมออกมาใช้ ขั้นตอนมา นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมุติ จะช่วยฝึกภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนสามารถใช้ภาษาในบทบาทที่คล้ายชีวิตจริง การทำหนังสือเล่มใหญ่ นักเรียนจะได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน นักเรียน

จะได้ประโยชน์จากเพื่อน ได้ประสบการณ์ในการแก้ปัญหาหลายด้าน ฝึกการใช้ภาษาอย่างมีความหมายและเป็นธรรมชาติ การใช้คำในหนังสือเล่มใหญ่มาเล่นเกมจะทำให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษา ช่วยให้การใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และเรารอคอยความสนใจในการเรียน เกมจะช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษา

การสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีวัตถุประสงค์และบูรณาการทักษะต่าง ๆ ไว้ในลำดับขั้นตอนการสอน นักเรียนจะได้ฝึกทักษะทางภาษาตามการฟัง พูด อ่าน เขียน เน้นการพัฒนาการเรียนภาษาไทยทุกด้าน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาในท้องถิ่นที่นักเรียนพูดภาษาเขมร นักเรียนยังมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาไทยน้อย จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการพูด การฟัง ภาษาไทยตั้งแต่แรกเริ่ม เพื่อนำไปสู่การอ่าน และการเขียนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาทดลองการอ่านและการเขียนภาษาไทยให้แก่เด็กที่พูดภาษาเขมร โดยวิธีสอนมุ่งประสบการณ์ภาษา เปรียบเทียบกับวิธีสอนตามแผนการสอนในคู่มือครูของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนอ่านและเขียนภาษาไทยแก่นักเรียนที่พูดภาษาเขมรและต้องเรียนภาษาไทย

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีปกติ

ความสำคัญในการศึกษาคนควา

1. เป็นแนวทางสำหรับครูในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เป็นแนวทางสำหรับครูในการนำวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา ไปใช้ในชั้นอื่น ๆ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่
3. เป็นแนวทางสำหรับครู ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และนักวิชาการที่จัดทำสื่อปรับปรุงคู่มือครู วิธีสอน แบบเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่

ขอบเขตของการศึกษาคนควา

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่พูดภาษาเขมรพูดเป็นประจำทั้งที่อยู่ใ้มนานและกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมคามวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 3 ห้องเรียน นักเรียน 78 คน ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2531
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ คือ ใ้พูดเป็นประจำทั้งที่อยู่ใ้มนานและกับเพื่อนในโรงเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบญจมคามวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 52 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 26 คน กลุ่มควบคุม 26 คน
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทั้งสองกลุ่มใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 245 คาบ วันละ 5 คาบ คาบละ 20 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน รวมเป็นเวลา 10 สัปดาห์
4. เรื่องที่นำมาใช้ทดลอง ผู้วิจัยได้แต่งเรื่องราวเอง โดยนำคำที่มีอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เฉพาะบทที่ 1 ถึงบทที่ 10 จากคู่มือการสอนวิชาภาษาไทย หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการ เนื้อเรื่องที่แต่งมี 3 ประเภท คือ นิทาน นวนิยาย จำนวน 3 เรื่อง เรื่องเกี่ยวกับวิถีการต่าง ๆ 1 เรื่อง และเรื่องเกี่ยวกับความรู้ทั่วไป 1 เรื่อง ให้สอดคล้องกับความสนใจในการอ่านของเด็กระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

5. ตัวแปรที่ใช่ในการศึกษาครั้งนี้
  - 5.1 ตัวแปรอิสระ
    - 5.1.1 วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
    - 5.1.2 วิธีสอนแบบปกติ
  - 5.2 ตัวแปรตาม
    - 5.2.1 ความเข้าใจในการอ่าน
    - 5.2.2 ความสามารถในการเขียนคำ
    - 5.2.3 ความคงทนในการเรียนรู้

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง คะแนนที่ได้จากข้อสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขอความให้อ่าน แล้วนักเรียนสามารถแปลความ คือความ ขยายความจากเรื่องที่อ่านได้
2. ความสามารถในการเขียนคำ หมายถึง ความสามารถเขียนคำ โดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ทวิสระกต ภายในคำหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้อง
3. ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว ทั้งจากการอ่านและการเขียน หลังจากปล่อยให้ห้วงเวลาด้านไประยะหนึ่ง ในการศึกษาคนควาครั้งนี้ถือเอาคะแนนจากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านร่วมกับคะแนนจากความสามารถในการเขียนคำหลังจากเรียนจบไปแล้วสองสัปดาห์
4. วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา คือการสอนซึ่งเน้นความเข้าใจเนื้อเรื่อง ความหมายของเรื่อง นำไปสู่การฝึกฝนการใช้ภาษาในส่วนย่อย ๆ ต่อไป โดยมีขั้นตอนการสอนตามประเภทของหนังสือ หนังสือประเภทนิทาน นวนิยาย และสารคดี มีขั้นตอนการสอนดังนี้
  - 4.1 ครูอ่านเรื่องทำนองเล่ากับนักเรียน เน้นความหมาย ความเข้าใจคำและประโยค ขอความ อธิบายควยคำพ้องๆ ในสื่อประกอบ สนทนาทำความเข้าใจเรื่องทีอ่าน เน้นการฝึกฟัง พูด และตอบคำถาม
  - 4.2 นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติตามเนื้อเรื่อง

4.3 ครูและนักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องใช้ภาษาของนักเรียนเอง ครูช่วยขีดเส้นจำนวน แล้วเขียนลงกระดาษแผ่นใหญ่ นักเรียนวาดภาพประกอบ

4.4 นักเรียนช่วยกันทำหนังสือเล่มใหญ่เป็นของกลุ่ม

4.5 นำหนังสือเล่มใหญ่มาฝึกฝนการใช้ภาษาในส่วนย่อย ๆ โดยใช้เกมประกอบ

หนังสือประเภทวิธีการมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ครูแนะนำวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้เกี่ยวกับเรื่อง และสาธิตวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ละขั้นตอนอย่างช้า ๆ และชัดเจน

2. นักเรียนเล่าเรื่องวิธีทำ ลำดับขั้นตอนการทำ และลงมือทำ

3. เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน

4. ทำหนังสือเล่มใหญ่

5. เล่นเกมและกิจกรรมเสริมภาษา

5. วิธีสอนแบบปกติ หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดตามคู่มือครู การสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งประกอบไปด้วยความคิดรวบยอด/หลักการ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล การดำเนินการสอนแต่ละช่วงเวลาใช้กิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างควบคู่กันไป ซึ่งจะแปรเปลี่ยนไปตามจุดประสงค์และความคิดรวบยอดที่ต้องการสอน

6. นักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ หมายถึง นักเรียนที่ใช้ภาษาเขมรเป็นภาษาพูดในชีวิตประจำวัน เมื่ออยู่ในครอบครัวและในโรงเรียน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่
  - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
  - 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียน
  - 1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและจิตวิทยาการสอนภาษา
  - 1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านและเขียน โดยวิชิตมิ่ง

ประสบการณ์ภาษา

- 1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษา

- 1.6 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเรื่องเพื่อใช้ในการอ่านและ

การเขียน

- 1.7 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคงทนในการเรียนรู้

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่าน

- 2.1.1 ต่างประเทศ

- 2.1.2 ในประเทศ

- 2.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียน

- 2.2.1 ต่างประเทศ

- 2.2.2 ในประเทศ

- 2.3 งานวิจัยเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้

- 2.3.1 ต่างประเทศ

- 2.3.2 ในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการสอนอ่าน

ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านหนังสือเป็นการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดความเข้าใจ แนวความคิด อารมณ์และจินตนาการ นอกจากนั้นการอ่านมีบทบาทที่สำคัญในการศึกษาเล่าเรียนด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถทางการอ่านทั้งสิ้น ดังนั้นนักการศึกษาจึงให้ความสำคัญต่อการอ่าน และได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

ฮิลด์เรท กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่จะแปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มองเห็นให้เกิดความรู้ความเข้าใจ (Hildreth. 1958 : 2)

ลาโด กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์คำ ความหมายของคำ ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่ปรากฏ การตีความและการให้ข้อคิดเห็น (Lado. 1964 : 14)

บุช และฮิบเนอร์ ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า เป็นกระบวนการคิด หัวใจสำคัญของการอ่าน คือการที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ทั้งนี้ผู้อ่านได้ความหมายจากนำสัญลักษณ์ที่อ่านไปสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของตน ซึ่งทำให้เกิดมโนภาพขึ้นในใจของผู้อ่าน (Bush and Huebner. 1970 : 4)

แฮร์ริสและสมิธ อธิบายความหมายเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า เป็นรูปแบบของการสื่อความหมาย แลกเปลี่ยนความคิด และข่าวสารความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน นั่นคือ ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนบนกระดาษภาษาที่เป็นไปตามลักษณะของการเขียนแต่ละคน และผู้อ่านก็พยายามอ่านเอาความหมายที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ความสามารถในการรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน (Harris and Smith. 1976 : 14)

อัญชดี แจมเจริญ กล่าวว่าการอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผลและเข้าใจความหมาย ตลอดจนการพิจารณาเลือกความหมายที่ดีไปใช้ประโยชน์ (อัญชดี แจมเจริญ. 2526 : 82)

กิติยวดี บุญซื่อ กล่าวว่าการอ่านเป็นทักษะภาครับ อันนำไปสู่ความคิด เช่นเดียวกับการฟัง การอ่านเป็นเสมือนกุญแจไขประตูความกระจ่างในปัญหานั้น ประการและยิ่งกว่านั้น ในแง่

จิตวิทยาถือว่าการอ่านเป็นทักษะที่ต้องใช้กระบวนการอ่านซับซ้อน ซึ่งต้องเกี่ยวข้องกับสัญลักษณ์
ที่สะท้อนความหมายของภาษาพูดเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดของผู้เขียน (กิตยวัต บุญช่อ.

2520 : 77)

ซวาล แพร์ทกุล กล่าวว่า การอ่าน คือการทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งเป็นพื้นฐานของ
ปัญหา และของคุณภาพสมองที่พลัดพรากกันนั้น ๆ ที่เห็นออกไป ซึ่งประกอบด้วยการ

การแปลความ (Translation) คือการแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่
ภาษาใหม่หรือรูปแบบใหม่

การตีความ (Interpretation) คือการเก็บความเดิมมาเรียบเรียงใหม่ เป็น
การมองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ค้นหาแล้วเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์กับ
ส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ๆ ยอดเรื่องจนเป็นข้อสรุปได้

การขยายความ (Extrapolation) คือการอนุมานหรือขยายความคิดให้กว้างลึก
หรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ในเรื่องนั้น (ซวาล แพร์ทกุล, 2518 : 225 - 240)

บันลือ พฤษะวัน ก็ได้อธิบายถึงความหมายของการอ่านไวตรงกันคือ การอ่านเป็น
กระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกไว้ออกมาเป็นคำพูด
หรือความคิดอย่างมีเหตุผล (บันลือ พฤษะวัน, 2521 : 80)

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวพอจะสรุปได้ว่า การอ่านหมายถึง กระบวนการ
ทางสมอง ในการแปลสัญลักษณ์ ถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น แล้วก่อให้เกิดความรูความเข้าใจ
ความคิดอย่างมีเหตุผล การอ่านจึงเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน เพื่อให้เข้าใจ
ความคิดของผู้เขียน ซึ่งต้องอาศัยทักษะ การวิเคราะห์คำ ถอดความ ตีความ ขยายความโดยผ่าน
กระบวนการคิดและหัวใจสำคัญในการอ่านคือ เข้าใจความหมายจากสิ่งที่อ่าน และพิจารณาเลือก
ความหมายที่ถูกต้องไปใช้ประโยชน์ด้วย

จุดมุ่งหมายในการอ่าน

มิลเลอร์ ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความคร่าว ๆ (Scannig or Skimming Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)

3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป (Exploratory Reading)

4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study Reading)

5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน (Critical Reading)

6. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวความคิดในเรื่องที่อ่าน (Analytical Reading) (Miller. 1962 : 52)

แฮร์ริส ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน

2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน (Harris. 1956 : 12)

อัมพร สุขเกษม ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ใกล้เคียงกับ แฮร์ริส คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิงใจหรือพักผ่อน

2. อ่านเพื่อหาความรู้ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานทางการอ่านพอสมควร และต้องมีการจับใจ

ความสำคัญของเรื่อง มีการบันทึกไว้ และบางทีต้องอาศัยการท่องควย

3. อ่านเพื่อเสริมความคิด ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี ตั้งปัญหา

ถามตัวเองอยู่เสมอในขณะที่อ่าน แล้วตอบปัญหาให้ตัวเอง จะเป็นการช่วยเสริมความคิดได้

เป็นอย่างดี (อัมพร สุขเกษม. 2520 : 5 - 6)

สรุปได้ว่า อ่านเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลิน ทั้งสามอย่างนี้ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ความเข้าใจ เพราะความเข้าใจเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดความรู้ ความคิดและความบันเทิงใจได้ตามจุดมุ่งหมาย

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมากในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน เพราะการอ่านจะช่วยพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความคิด และช่วยให้ผู้อ่านสามารถรอบรู้ ทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ ผู้วิจัยจะยกตัวอย่างที่นักวิชาการ เขียนไว้มากล่าวสนับสนุน ดังนี้

วีจิตรา แสงพลสิทธิ์ ไก่กลาวถึงความสำคัญของการอ่าน สรุปลงไว้ว่า การอ่านเป็น เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ก่อให้เกิดความคิดความฉลาดรอบรู้ทันต่อเหตุการณ์ การอ่าน ยังช่วยให้เกิดความเพลิดเพลินอีกด้วย (วีจิตรา แสงพลสิทธิ์. 2522 : 134)

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และประภาศรี สีหอำไพ ไก่กลาวว่าการอ่านจะช่วยให้ การเรียนของนักเรียนดีขึ้น เพราะกิจกรรมการเรียนต้องอาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้น ทางด้าน อาชีพการอ่านก็ยังช่วยให้ความรู้ที่ได้จากการอ่าน พัฒนาอาชีพของตนให้เจริญก้าวหน้า นอกจากนี้การอ่านยังช่วยให้คนเกิดความคิดลึกซึ้งและกว้างขวางเป็นที่ยอมรับของสังคมอีกด้วย (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และประภาศรี สีหอำไพ. 2520 : 12)

รัฐจวน อินทรกำแหง และคนอื่น ๆ ไก่กลาวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า ยุคปัจจุบันนี้การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะโลกปัจจุบันนี้มีความเจริญรวดเร็วมากทั้งทางวัตถุ วิทยาการและความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ เพราะฉะนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่คนอ่านหนังสือเพื่อให้ สามารถติดตามความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าได้ทันเหตุการณ์ (รัฐจวน อินทรกำแหง และ คนอื่น ๆ . 2521 : 23)

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน ไก่กลาวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็น สิ่งจำเป็นและให้ประโยชน์แก่มนุษย์ทุกคนทุกโอกาสทั้งในด้านการศึกษาหาความรู้ การประกอบ อาชีพ และการพักผ่อนหย่อนใจ การอ่านช่วยส่งเสริมความรู้ ความคิดของเราให้เพิ่มพูนขึ้น (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. 2524 : 16)

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ ไก่สรุปถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า การอ่านหนังสือจะทำให้ นักเรียนมีความเฉลียวฉลาด ความรู้กว้างขวางทันสมัย มีจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จัก คนควาด้วยตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้ที่นักเรียนจะรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์ไม่เหงานเพราะมีหนังสือเป็นเพื่อน (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. 2527 : 24)

จากความสำคัญของการอ่านที่กล่าวมานี้ จะเห็นได้ว่าการอ่านมีความสำคัญมากเพราะ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เกิดความคิด ช่วยพัฒนาอาชีพการงาน และมีความรู้กว้างขวาง ทันสมัย

ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่าน จัดได้ว่าเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดในการอ่าน การอ่านสิ่งใดก็ตาม ถ้าอ่านไม่เข้าใจถือได้ว่าเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์

ชาวลา แพร์ทกุล ได้กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจทางการอ่านว่า ความเข้าใจ คือความสามารถในการผสมแฉะขยายความรู้ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ความเข้าใจเป็นสมรรถภาพขั้นต้นชนิดแรกของตัวปัญญา เป็นความพยายามของสมองที่จะคัดแปลง ปรับปรุงความรู้ใหม่รูปลักษณะใหม่ เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์ที่แปลกออกไปแต่ยังมีอะไรบางอย่างคล้ายคลึงของเดิมอยู่บ้าง ความเข้าใจสามารถแสดงออกด้วยพฤติกรรม 3 ประการคือ

1. การแปลความ (Translation) คือการแปลเรื่องราวหรือข้อความเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่

2. การตีความ (Interpretation) คือการเก็บความคิดเดิมมาบันทึกใหม่ การจัดเนื้อเรื่องใหม่เป็นการมองในแง่ใหม่ ค้นหาเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้น ขยายจนเป็นข้อสรุปได้

3. การขยายความ (Extrapolation) คือการขยายความคิดให้กว้างไกล โดยอาศัยความสัมพันธ์กับสถานการณ์เดิมที่ได้รับในตอนต้น (ชาวลา แพร์ทกุล. 2520 : 134)

คัลแมน และคนอื่น ๆ ได้แบ่งระดับของความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง (Factual Level) หมายถึง ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้

2. ระดับความเข้าใจ ชั้นตีความ (Interpretation Level) คือความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความ ตีความและแปลความหมายจากเรื่องที่อ่านได้

3. ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า (Evaluation Level) คือความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่อ่านมาโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านพิจารณาตัดสิน (Dallman and others. 1974 : 166)

เวไนท์ กลทาวา ผู้อ่านที่อ่านแล้วเข้าใจใดที่จะต้องมีความสามารถ ดังนี้

1. เก็บใจความสำคัญและระลึกได้เมื่อต้องการ
2. เลือกอ่านแต่หัวข้อสำคัญ

3. ที่ความของใจความสำคัญและแนวความคิดในเรื่องใด
4. สรุปเรื่องราวต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านใด
5. สรุปและประเมินค่าเนื้อเรื่องที่ตนอ่านใด
6. เชื่อมโยงความรู้ที่ไดมากับประสบการณ์ (Wainwright. 1972 : 36 - 38)

องค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจทางการอ่าน

เบอร์ตัน ไคกลาร์ถึง ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน

1. ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์
2. การเรียงลำดับความใด
3. การจับความคิดสำคัญใด
4. การสังเกตความสัมพันธ์กันของข้อความที่อ่านใด
5. การแยกประเภทใด สรุปความใด และคาดการณ์ล่วงหน้าใด (Burton. 1959 : 321)

บุช และเฮบเนอร์ ไคกลาร์ถึงความเข้าใจในการอ่านว่าต้องประกอบด้วย

1. การตีความของตัวหนังสือ หรือสัญลักษณ์เขียนขึ้น
2. การจับความหมายใด
3. การซึมซาบหรือความเข้าใจความคิดที่ผู้เขียนเสนอโดยตลอด
4. กระบวนการค้นหาเหตุผลและค้นหาความหมาย (Bush and Heubner. 1970 : 97)

แฟร์ ไคสรุปองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

1. ความสามารถเชิงถ้อยคำโดยทั่วไป ซึ่งหมายถึง ความรู้เกี่ยวกับคำอันประกอบด้วย ความกว้าง ความลึก และขอบเขตของศัพท์
2. ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน หมายถึง ทักษะการรวบรวมข้อมูลในเรื่องความเข้าใจ ความหมายตามที่ปรากฏในเรื่อง และความสามารถที่จะทำตามคำแนะนำเฉพาะเรื่องที่กำหนดให้

3. ความเข้าใจความหมายแฝงของสิ่งทีอ่าน หมายถึง การมีเหตุผลเกี่ยวเนื่องกัน ในการอ่าน การตั้งข้อสรุปจากสิ่งทีอ่าน การทำนายผล การเข้าใจความหมายของคำจากเนื้อหา ทีปรากฏ ความเข้าใจจุดสำคัญของเรื่อง การจัดลำดับความคิด การตีความของสิ่งทีอ่าน การนำ ข้อมูลเขาไปแก้ปัญหา การสรุปหลักการหรือข้อยุติจากเรื่องทีอ่าน หรือกลาวอีกนัยหนึ่งไควา ไคแก การทีผู้อ่านมีปฏิกริยาตอบสนองทคสองแควว ไซความคิดไคกว้างขวางลึกซึ้งกวาขอมูลทีปรากฏ

4. การเข้าถึงเจตนาหรือความตั้งใจของผู้เขียน การเข้าใจหลักการและกลวิธีเขียน ซึ่งผู้เขียนกระทำไหรรรูจุมงหมายทีเขาสร้างขึ้น (Farr. 1970 : 29 - 30)

บอนด์ และทิงเกอร์ กลาววา องค์ประกอบทีจะก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน มีพื้นฐานมาจาก

1. การเข้าใจความหมายของคำ เป็นรากฐานสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน ถ้าเข้าใจความหมายของศัพท์ชค เจนและกว้างขวาง ยอมรับให้เข้าใจประโยคและเรื่องราว ทีอ่านไคไค

2. การเข้าใจหน่วยความคิด เพื่อเข้าใจประโยค ไคกตองอ่านเป็นหน่วยความคิด คือแบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำให้ไคความหมายของคำทีต่อเนื่องเป็นกลุ่ม ๆ แทนการอ่านทีละคำ จะ ทำให้เป็นอุปสรรคตอความเข้าใจในแควละประโยค

3. การเข้าใจประโยค คือการเอาหน่วยความคิดยอมมาสัมพันธ์กันจนไคความเข้าใจ ประโยค

4. การเข้าใจตอน คือความสามารถทีจะนำประโยคแควละประโยคในตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน จึงอ่านไคเขาใจดีขึ้น

5. การเข้าใจเรื่องราว คือจะตองเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างขอความสำคัญ ๆ ในแควละตอน (Bond and Thinker. 1957 : 234 - 235)

สรุปไควา ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ทีความ ขยายความ จับใจความเรื่องราวทีอ่านไค ซึ่งไคกจะมีความสามารถไคตั้งกลาวนี้ ไคกจะตอง มีความสามารถในการอ่านคำศัพท์ เข้าใจความหมายของคำศัพท์ และเข้าใจประโยคควย

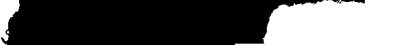
ความมุ่งหมายในการสอนอ่านชั้นประถมศึกษา

การอ่านหนังสือให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องอาศัยทักษะและวิธีการหลายอย่าง ประกอบกัน จะต้องเข้าใจความหมายของคำศัพท์ เข้าใจเนื้อเรื่อง จับใจความของเรื่องที่อ่านได้ และมีวิจาร์ญาณในการอ่าน ซึ่งทักษะเหล่านี้ต้องอาศัยการฝึกฝนด้วยวิธีการที่เหมาะสม ด้วยความสำคัญของการอ่านดังกล่าว หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดวัตถุประสงค์การสอนภาษาไทยตามการอ่าน สรุปได้ดังนี้

1. อ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่วรวดเร็ว
2. อ่านจับใจความได้และเข้าใจได้ถูกต้อง
3. อ่านได้โดยไม่ต้องอ่านย้อนหน้าย้อนหลัง
4. เข้าใจความสัมพันธ์ในเนื้อเรื่อง รวบรวมละเอียด สามารถขยายความได้
5. ตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
6. วิจาร์นเรื่องที่อ่านได้
7. เข้าใจความรู้สึกและอารมณ์ในเรื่องที่อ่านได้
8. อ่านในใจได้โดยไม่ทำปากขมุขมิบ
9. เข้าใจจุดประสงค์และเจตคติของยูเขียนได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2520 :

32 - 54)

ส่วนความมุ่งหมายในการอ่านของหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ตามคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของกรมวิชาการ ได้กล่าววว่า

1. ละนใจอ่านได้ คือมีการพัฒนาและทักษะการอ่าน ทั้งอ่านในใจและอ่านออกเสียง รู้จักกวาดสายตา มีอัตราเร็วในการอ่านเหมาะสม มีทักษะในการอ่านสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดจนความสามารถในการเข้าใจเรื่อง และแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้
2. สอนอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือหาความรู้ คือนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ในการเรียน ตามกลุ่มประสบการณ์ ๆ รวบรวมไปถึงการอ่านเชิงสรุป และอ่านเพื่อหาเค้าโครงเรื่อง

3. การสอนอ่านเพื่อหาความสนุกสนานบันเทิง จุดประสงค์เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน การพักผ่อน ความซาบซึ้งในอรรถรสของสิ่งที่อ่าน นั่นคือว่านักเรียนมีพัฒนาการความสนใจในการอ่าน ซึ่งใดแก่ การใช้เวลาว่างเพื่ออ่าน รู้จักเลือกสิ่งที่อ่านควย (กรมวิชาการ. 2523 : 54 - 55)

ประเทิน มหาจันทร์ โคเบ่งวัตุประสงค์ของการสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา จำแนก เป็น 3 ข้อใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน
2. การพัฒนาทักษะเบื้องต้นของการอ่าน
3. ปลูกฝังรสนิยมและความสนใจในการอ่านของบุคคล (ประเทิน มหาจันทร์.

2530 : 186)

อย่างไรก็ตามจุดประสงค์ในการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก็คือให้ยูเรียนูเรียนควย ความสนุกสนาน สามารถอ่านไคเขาใจคำศัพท์และเนื้อเรื่องควย ตลอดจนนำไปใชประโยชน์ ในการเรียนภาษา รักการอ่านและการศึกษากนควยจนคิดเป็นนิสัย

หลักการและทฤษฎีการสอนอ่าน

ทฤษฎีการอ่าน

ทฤษฎีการอ่านนั้น มีนักการศึกษาไครวบรวมไว้หลายคน แลปปี และฟูลค ไครวบรวม ทฤษฎีการจัดลำดับข้อความและวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ ซึ่งเป็นทฤษฎีผลของการอ่านไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีเน้นการจัดลำดับข้อความ ทฤษฎีเนนวาเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับหลักจิตวิทยา 2 ประการ คือการรับรู้ข่าวสาร และเมื่อรับรู้ข่าวสารแลวนำไปเปรียบเทียบกับ ประสบการณ์เดิม เป็นความรู้ใหม่ โดยที่ผู้อ่านรับรู้ข่าวสารแลวนำไปเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิม ของจริง หรือภาพ ถ้าไม่ตรงขอมูลคังกลวักจะอ่านขอควยช้า ถาข่าวสารที่อ่านไคควยรู้สึคใน ทางลบจะตองใชเวลาในการรับรู้เวลานานกวาข่าวสารที่ทำไคควยรู้สึคทางบวก จากนั้นสมองคังบันทึก ความเขาใจเกี่ยวกับรูปร่างของคำและความหมายของประโยคไว้

2. ทฤษฎีการวิเคราะห์เชื่อมโยงข้อความ ทฤษฎีนี้เน้นว่าผู้อ่านจะตั้งข้อความที่มีความหมายคล้ายกันมาเกี่ยวข้องกัน หรือจัดข้อความที่ไม่ต้องการออก ข้อความที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วจะมีความสัมพันธ์กันทางบวก ความสัมพันธ์ข้อความเกี่ยวข้องของข้อความในแต่ละประโยค (Lapp and Flood. 1978 : 289 - 290)

ไทเลอร์ ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ ในการเรียนอ่านนั้น กระบวนการวางเงื่อนไขอย่างหนึ่งก็คือ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Association) เช่น ถ้าจะสอนให้นักเรียนอ่านคำว่า "แมว" ครูจะทำได้โดยนำรูปแมวและมีบัตรคำว่า "แมว" มาให้นักเรียนดู พร้อมกับออกเสียง "แมว" ไปด้วย ทำอย่างนี้หลาย ๆ ครั้ง นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคำว่า "แมว" ว่ามีรูปร่าง เสียง และตัวอักษรอะไร (Taylor. 1973 : 20 - 23)

คาร์รอล ได้กล่าวถึงทฤษฎีการอ่านมีหลักการสำคัญครบ 3 ประการ คือ

1. การเสริมแรง (Reinforcement) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยในการวางเงื่อนไข ในการเรียนการสอนมีความมั่นคงถาวร ในการเรียนอ่านนั้นคำฟังและการฝึกอ่านอย่างเดียว อาจไม่เพียงพอที่จะทำให้ให้นักเรียนอ่านหรือจำคำใด ต้องอาศัยการเสริมแรงเข้าช่วย ครูควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลในการใช้การเสริมแรงด้วย

2. การหยั่งเห็น (Insight) เป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยฉับพลันของเด็ก แต่เกิดหลังจากการที่เด็กได้ลองผิดลองถูกมาหลายครั้ง เช่น เด็กเห็นคำว่า "กิน" มาก่อน แล้วมาพบคำว่า "บิน" เด็กจะอ่านคำว่า "กิน" แต่เมื่อได้รับการสอนหรือได้ลองสะกดดู เป็นประสบการณ์แก่เด็ก เด็กจะอ่านคำว่า "บิน" ได้ถูกต้อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการของ เปียเจต์ เปียเจต์ กล่าวว่า ความรู้คือประสบการณ์ที่ได้รับการสะสม (Cumulative) มาแล้วในอดีต กล่าวคือ เมื่อเด็กมีปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าภายนอกแล้ว โดยลัพท์ออกมาจะเก็บสะสมไว้ในตัว เมื่อเด็กพบเหตุการณ์เช่นเดิมอีก เด็กจะคาดหวังทันทีว่าลัพท์ควรจะออกมาเหมือนที่เคยเป็นมาแล้ว เด็กจะค่อย ๆ ประสมประสาน (Assimilation) ความรู้ใหม่กับความรู้เก่าเข้าด้วยกัน เป็นประสบการณ์ที่จะก่อให้เกิดความคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการทำปฏิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่เด็กพบครั้งต่อไป (Carroll. 1964 : 118)

ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเป็นขบวนการที่เกี่ยวข้องถึงทักษะหลายด้านด้วยกันคือ ความเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ ความเข้าใจเนื้อเรื่อง การรู้จักคิดในขณะที่อ่าน ทักษะเหล่านี้ มิใช่เป็นสิ่งที่เกิดได้เอง ครูจะต้องเป็นผู้สร้างและฝึกให้นักเรียน ในการสร้างและฝึกทักษะ ให้เกิดขึ้นแก่นักเรียนนี้ นักการศึกษาได้ให้ข้อคิดเห็นและแนวทางไว้หลายท่านด้วยกันดังนี้

1. ความเข้าใจคำศัพท์

รัสเซล ได้นำการจกกิจกรรมและประสบการณ์เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ

ความหมายของคำศัพท์ไว้หลายวิธี คือ

1. กิจกรรมที่จัดขึ้นควรสอดคล้องกับภูมิหลังหรือประสบการณ์ของนักเรียน
2. การใช้วัสดุทัศนวัสดุ
3. การให้นักเรียนเห็นการใช้คำนั้นในสถานการณ์ต่าง ๆ
4. การอธิบายของครู
5. ครูอ่านหนังสือหรือเล่าเรื่องให้นักเรียนฟัง
6. อุปกรณ์ที่ใช้ ควร เป็นอุปกรณ์ที่นักเรียนช่วยกันทำขึ้น
7. เน้นให้นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในคำนั้น
8. ให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการอ่านอย่างกว้างขวาง
9. ให้นักเรียนใช้พจนานุกรม
10. ให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาคำที่เป็นภาษาพูด
11. ให้นักเรียนได้ศึกษาคำโดยตรง เช่น วิเคราะห์คำ (Russell.

1961 : 283 - 287)

กอ สวัสดิทาณิชย์ มีความเห็นว่านักเรียนแต่ละคนจะมีวิธีการของตนโดยเฉพาะ ในการเรียนคำศัพท์ใหม่ โดยไม่จำเป็นต้องใช้วิธีเดียวกันทุกครั้ง ครูที่ดีจึงต้องสอนวิธีเรียน คำใหม่ให้แก่เด็กเรียนหลาย ๆ วิธี เมื่อวิธีหนึ่งใช้ไม่ได้ผลนักเรียนจะได้ลองใช้วิธีอื่น ๆ โดยทั่วไปนักเรียนเรียนคำใหม่ควยวิธีต่อไปนี้

1. อาศัยภาพประกอบเป็นเครื่องช่วยในการเดาความหมายของคำ
  2. อาศัยใจความสำคัญของประโยคและเนื้อเรื่องเป็นเครื่องช่วยในการเดาความหมายของคำ
  3. อาศัยรูปร่างของคำเป็นเครื่องช่วยในการเดาความหมายของคำ
  4. อาศัยวิเศษณ์คุณศัพท์ คือคำวิเศษณ์หรือสรรพนามที่หนึ่งเป็นหลักไว้แล้ว เปลี่ยนสรรพนามหรือคุณศัพท์ที่เข้ามาสมกับพจน์หรือสรรพนามที่เป็นหลักนั้นไปเรื่อย ๆ เช่น ครูให้พจน์ ก เป็นหลัก ครูก็จะให้สรรพนามเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เช่น กะ กา ก็ ก็ เป็นต้น
  5. อาศัยพจนานุกรมเพื่อค้นคำแปล
- กอ สวัสดิ์พาณิชย์ โดเนนวา ไมวาครูจะสอนโดยวิธีใดก็ตาม ครูต้องไม่ลืมว่า การให้นักเรียนรู้จักรูปและเสียงของคำเท่านั้นไม่พอ ต้องให้นักเรียนรู้จักความหมายของคำนั้นด้วย เพื่อเป็นแนวทางที่นักเรียนจะนำเอา เสียงและรูปคำมารวมกับความหมายให้สัมพันธ์เป็นส่วนเดียวกัน (กอ สวัสดิ์พาณิชย์. 2505 : 110)

2. ความเข้าใจในเนื้อเรื่อง

แมมแมน และคอวสัน โดเสโนแนะนำแนวทางการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนเข้าใจความ กลุ่ม คำ ประโยค และข้อความสั้น
2. ฝึกให้นักเรียนจับความคิดที่สำคัญ โดยตั้งคำถามให้ตอบ
3. ฝึกให้อ่านเพื่อสังเกตรายละเอียดที่เกี่ยวของ
4. ฝึกให้อ่านเพื่อคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นต่อไป
5. ฝึกให้อ่านโดยกำหนดว่า ต้องการใหญ่เรื่องอะไรบาง
6. ฝึกให้อ่านเพื่อใหม่จินตนาการเพิ่มขึ้น
7. ฝึกให้อ่านเพื่อทราบแนวการจัดลำดับความ
8. ขยายความในคำตอบออกไปอีก เมื่อต้องการรายละเอียดที่จำเป็นของ

ใจความสำคัญ (Bamman and Dawson. 1959 : 177)

กระทรวงศึกษาธิการ โดเสโนแนะนำขั้นตอนในการอ่านเพื่อความเข้าใจให้นักเรียนควรจะได้ฝึกไว้ดังนี้

1. อ่านตาม ๆ โดยตลอด เพื่อให้รู้ว่าเรื่องนั้นว่าควยเรื่องอะไรบาง จุดใดเป็นจุดสำคัญของเรื่อง
2. อ่านให้ละเอียด ทำความเข้าใจอย่างชัดเจน ไม่ควรหยุดอ่านระหว่างเรื่อง เพราะจะทำให้ความเข้าใจไม่ติดต่อกัน
3. อ่านซ้ำตอนที่ไมเข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจในข้อความบางตอนให้แน่นอนและถูกต้อง
4. ตอบคำถามสั้น ๆ เพื่อทดสอบความเข้าใจ
5. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องควยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ.

2523 : 17)

- กอ สวัสดิ์พิธานิชย์ เสนอแนะวิธีสอนอ่านเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้
1. ก่อนจะอ่านเรื่องใด ครูควรทำความเข้าใจร่วมกับนักเรียน หรือแนะนำให้นักเรียนเข้าใจแจ่มแจ้งเกี่ยวกับการวางวัตถุประสงค์ในการอ่าน
  2. ค้นหาศัพท์ใหม่ และคำแปลศัพท์เหล่านั้น โดยส่งเสริมให้ใช้พจนานุกรม
  3. เมื่ออ่านพบข้อความที่ซับซ้อน ครูกับนักเรียนควรช่วยกันตีความหมายให้แจ่มแจ้ง และครูควรใช้คำถามเพื่อแนะให้นักเรียนคิด
  4. การอธิบายข้อความที่ยุ่งยาก ซับซ้อน ครูควรใช้แผนที่ แผนภูมิ รูปภาพ ฯลฯ
  5. เมื่ออ่านเรื่องใดจบ ครูควรให้นักเรียนคิดทบทวนเหตุการณ์หรือใจความสำคัญที่อ่านมา
  6. เมื่อมีโอกาสเมื่อใด ควรให้นักเรียนทดสอบความรู้ที่ได้จากการอ่านเป็นการสอนให้นักเรียนได้คิดค้น แก้ปัญหา อันจะทำให้นักเรียนเฉลียวฉลาดและใช้ความคิดอย่างมีหลักเกณฑ์มากขึ้น (กอ สวัสดิ์พิธานิชย์. 2505 : 152)

วิธีสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอแนะวิธีสอนอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในคู่มือครูสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไว้ดังนี้

1. ไหวอานในใจ ตามเรื่องที่อ่าน แล้วจึงไหวอานออกเสียง จะสอนคำใหม่ก่อนหรือ ไหวอานในใจจนสอนคำใหม่ก็ได้ เพราะการอานในใจไม่จำเป็นต้องอานทุกคำ เน้นการจับใจความ และอัตราเร็วในการอานเป็นสำคัญ

2. การอานออกเสียงในบทเรียน ท่องอานเป็นคำ เป็นประโยค ไม่อานแบบแจกลูก เน้นการอานวรรคตอน และอานตัดตามเสียงภาษาไทยกลาง

3. เรื่องราวที่ไหวอาน และให้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น จะสอบเฉพาะบทตอบบท ไม่ตองให้จำเรื่องราว ตั้งแต่บทแรกจนถึงบทสุดท้าย

4. เสียงสระ พยัญชนะ ที่เป็นัญหาทางท้องถิ่น ให้นำมาฝึกบ่อย ๆ และฝึกเรื่อย ๆ ไป จนกว่าจะออกเสียงชัดเจน

5. ข้อความที่เป็นประโยคในตอนท้ายของแบบฝึก ให้นักเรียนอานทีละประโยค แต่ละประโยคไหวอานติดต่อกันเป็นวรรคเดียวกัน ฝึกนักเรียนหัดสังเกต การนำคำที่เรียนมาแล้ว มาเขารูปประโยค และลักษณะของข้อความที่เป็นรูปประโยคสมบูรณ์

6. การสอนแจกลูก

6.1 การสอนคำใหม่ในบทเรียนนั้น สอนเน้นเป็นอย่าง ๆ ไป เช่น

6.1.1 การผัน การผันอักษรกลาง ควรผันแม่ ก กา ก่อน แล้วจึงนำ คำศัพท์ใหม่ในบทเรียนที่เป็นอักษรกลางมาผัน

6.1.2 การแจกลูกสะกดคำในมาตราต่าง ๆ ควรยึดคำใหม่ในบทเรียน เป็นหลัก

6.1.3 การแจกลูกหรือสะกดคำที่ผสมด้วยสระต่าง ๆ เช่น คำที่ผสมด้วย สระ เอีย ควรนำคำใหม่มาฝึกแจกลูกก่อน ส-เอีย-เสีย แล้วฝึกพยัญชนะอื่น ๆ มาเปลี่ยน เพื่อให้นักเรียนออกเสียงคล่องปาก

6.2 ถ้านักเรียนยังจับหลักเกณฑ์พหุไว้อานคำไม่ได้ ครูควรใช้แบบฝึกทายบท โดยการแจกลูกก็ได้

6.3 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใหญ่จักยันคำโดยยึด พยัญชนะต้นและคำที่ประสมสระใน แม่ ก กา เป็นหลัก ยังไม่จักหมวดพหุในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จะเริ่มแยกพยัญชนะ เป็นไทรยางค์ แต่ จะสอนเฉพาะคำ ส่วนคำตายจะให้จำเป็นคำไปก่อนจะเริ่มฝึกยันคำตายในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4

7. การสอนแจกลูกและสะกดคำในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

7.1 ออกเสียงพยัญชนะแล้วจึงออกเสียงสระ เช่น ปอ-อา-ปาท-อัว-ทั ร-เอือ-เรือ เป็นต้น

7.2 ออกเสียงสัญลักษณ์ของเห็น เช่น

7.2.1 ฉอ - หันอากาศ - น - ฉัน

7.2.2 เอ - น - เอน - ไม้ไตดู - เอ็น

7.2.3 ก - ว - น - กวน

7.2.4 ก - ใ - (เออ) - น - เค็น เป็นต้น

จะยังไม่สอนหลักภาษาโดยตรง จะให้รู้เรื่องสระลดรูปเปลี่ยนรูป เมื่ออ่านหนังสือใดแล้ว

7.3 ออกเสียงผัน

7.3.1 คอ-อา-คา คา-เอก-คา คา-โท-คา คา-คา-คา

7.3.2 เขียว-ว-เขียว เขียว-เอก-เขียว เขียว-โท-เขียว

เขียว-เขียว-เขียว เป็นต้น

7.4 วิธีสอน

7.4.1 แม่ ก กา สอนให้ฟังครู พูดตามครู ครูพูดพยัญชนะต้นให้นักเรียนประสม (หรือผัน) เป็นคำ ความยากเปล่าก่อนแล้วจึงให้เห็นคำที่จะเรียน ในนักเรียนออกเสียงแจกลูกคำนั้น

7.4.2 คำที่มีสระลดรูป เปลี่ยนรูป สอนด้วยวิธีเทียบแทน คือเปลี่ยนพยัญชนะต้น และคงให้เห็นคำ

7.4.3 คำที่มีไม้ไตดู ให้จำหลักเกณฑ์ว่า "ไม้ไตดูทำให้เสียงคำสั้นลง" แล้วให้เทียบเสียง ก-ก เป็น-เป็น เอน-เอ็น

7.4.4 คำความกด้า ฝึกอ่านคำที่ประสมอักษรนำก่อน แล้วจึงให้ออกเสียงกล่าเทียบเสียง เช่น

คู-คู (ด้นรวเล็กนอย)

ปลา-ปลา (ด้นตะเพคาน ไมรว)

ชา-ชา (เสียงกล่ากันเป็นเสียงใหม่)

7.4.5 คำที่มี ห นำ ฝึกให้อ่านคำเดิมก่อนแล้วแนะว่า "ห นำ ออกเสียง
เปลี่ยนไปเท่ากับตัว ห แต่ไม่ออกเสียง ห ฉับเหมือนตัว ห"

มา-ห นำ เสียงเปลี่ยนเป็น หมา

มี-หมี ไม-ไหม เงา-เหงา เลื่อง-เหลื่อง

7.4.6 คำที่มี ส ข (อักษรสูงนำ) ค อ (อักษรกลางนำ) ฝึกให้อ่าน
คำเดิมก่อนและแนะว่า เสียงจะเปลี่ยนไปเท่ากับตัวนำ และออกเสียงตัวนำเป็นเสียง ะ กิ่งเสียง
เช่น

นม-นม สนม

นาน-นาน สมาน

ดาด-ดาด นาด

วางหลักเกณฑ์การผันว่า "คำที่มีอักษรนำ ฉับเหมือนตัวนำ"

7.4.7 คำบางคำยากแก่การผัน และผันไปก็ไม่มีประโยชน์ เพราะมีไซ
คำเดียว ก็ให้จำเป็นคำ เช่น โปะ โทะ อยา อยู อยาง อรอย คิ่ง คะ ฯลฯ

(คำตายจะสอนผันในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 หรือสูงกว่า)

7.5 แนะนำวิธีค้นคว้าและช่วยตัวเอง เมื่ออ่านคำใดไม่ได้ให้ใช้วิธีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

7.5.1 ดูแผนภูมิการประสมคำ การผัน และการสะกดมาตราต่าง ๆ

7.5.2 คำในแม่ ก กา ให้แยกเสียงพยัญชนะและสระ เช่น เรือ เป็น
ร-เรือ ก็จะออกเสียงคำว่า เรือ ไค

7.5.3 คำที่มีตัวสะกด ให้ปิดตัวสะกด อ่านคำในแม่ ก กา ก่อน เช่น มาก
(มา-ก-มาก) เรียบ (เรียบ-น-เรียบ)

7.5.4 ปิดวรรณยุกต์แล้วผัน เช่น เรือง (เรือง-เอก-เรือง) ฯลฯ

7.5.5 ปิคไม้ไต่คู้ ( ) แลวเทียบเที่ยง เช่น เป็น (เปน-เป็น) ฯลฯ

7.5.6 เทียบเสียง เทียบคำ เช่น คน ; จ-จน บ-บน ฯลฯ

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2528 : 4 - 7)

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนคำ

ความหมายของการเขียนคำ

เยอร์ เบอริค กรีนและจอร์เกนเลน ได้ให้ความหมายของการเขียนคำ ว่าหมายถึง ความสามารถในการเขียนคำต่าง ๆ โดยเรียงพยัญชนะ สระ ได้อย่างถูกต้อง แต่เนื่องจาก คำต่าง ๆ มีระดับความยากง่ายต่างกัน โอกาสที่บุคคลจะได้รับความสำเร็จในการเขียนคำ จึงแตกต่างกัน (Gerberich Green and Jorgensen. 1962 : 294)

ยง อิงคเวทย์ ได้ให้ความหมายของการเขียนคำไว้คือ การช่วยให้นักเรียนรู้จัก กฎเกณฑ์ของการเรียงลำดับตัวอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อให้หลีกเลี่ยงข้อบกพร่องและเขียนคำนั้น ได้อย่างถูกต้อง (ยง อิงคเวทย์. 2508 : 25)

สุนันทา โสรัจจ์ ได้ให้ความหมายของการเขียนคำไว้ว่า คือการเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ในการเขียนคำต่าง ๆ อย่างถูกต้อง (สุนันทา โสรัจจ์. 2511 : 5)

ประมุทธ วัชรศิษย์ กล่าวว่า การเขียนคำ หมายถึง การฝึกทักษะการเขียนใหญ่ถูกต้อง และรวดเร็ว ไม่ว่าเด็กจะเรียนวิชาสาขาใดก็ตาม เด็กจะอ่านคำหรือประโยคนั้นได้ และเมื่ออ่าน ได้ก็ท่องเขียนได้ควย (ประมุทธ วัชรศิษย์. 2516 : 98)

สรุปได้ว่า การเขียนคำ คือความสามารถในการเขียนคำเรียงตามลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ประโยชน์ได้ควย

แบบของการสอนเขียน

นั่นคือ พุทธะวัน โคจําแนกการสอนเขียนไว้ 5 แบบด้วยกันคือ

1. การสอนเขียนแบบใช้เสียงพาไป การสอนเขียนแบบนี้มุ่งใช้ความคิดเด่นของภาษาไทย ที่มีเสียงคงที่ และใช้ความสัมพันธ์ของการฝึกอ่านแบบสะกดตัวกับการเขียนมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ตัวอย่างเช่น ครูบอกคำที่จะให้เขียน มาเน่ เด็กได้สะกดคำพร้อมกัน มาอา-มา-นอ-นี่ มาเน่ การสอนเขียนแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับการเขียนให้เป็นประโยชน์เพราะเสียงพาไปอย่างกลมกลืนกันดี
2. การสอนเขียนแบบให้เห็นรูปคำก่อน การสอนเขียนแบบนี้มุ่งให้เด็กฝึกเขียนคำใหม่ในบทเรียนได้แม่นยำยิ่งขึ้น และยังมุ่งให้เข้าใจความหมายของคำในรูปประโยค ซึ่งจะช่วยให้เกิดประโยชน์ที่เด็กผู้เรียนได้เห็นรูปแบบของประโยคในการใช้คำนั้น ๆ นอกเหนือจากการแปลความหมายเฉพาะคำนั้นเท่านั้น โดยมีวิธีสอน ดังนี้ ครูเขียนเป็นประโยค แล้ววงเล็บคำใหม่ในบทเรียนดังนี้ "นายอำเภอเปิ่น (ข้าราชการ) ในอำเภอ" ให้นักเรียนอ่านเป็นประโยคก่อน แล้วจึงให้อ่านคำในวงเล็บแบบสะกดตัว แล้ววงเล็บเดียวออกเป็นบางส่วนหรือออกทั้งหมด แล้วให้นักเรียนอ่าน แล้วจึงให้นักเรียนคัดลอกข้อความในวงเล็บใหญ่ถูกต้อง
3. การฝึกไล่สะกดคำในขณะที่ครูเขียนหรือนักเรียนเขียนข้อความบนกระดานคำ หรือทำแผนภูมิประสมการณ โดยครูเขียนข้อความลงบนกระดานหรือแผนภูมิ นักเรียนก็ไล่สะกดตัวไปที่ละคำ ๆ โดยที่ครูเขียนไปตามที่นักเรียนไล่ตัวสะกด เสร็จแล้วจึงให้นักเรียนอ่าน แล้วจึงคัดลอกลงในสมุด
4. การเขียนโดยใช้บันทึกแบบอย่าง วิธีสอนโดยครูทำแถบประโยคที่เลื่อนได้ โดยให้นักเรียนอ่านประโยค แล้วค่อย ๆ ปิดประโยคจนมืด นักเรียนจึงเขียนประโยคนั้นลงไป วิธีการสอนเขียนแบบนี้เป็นการฝึกทักษะการอ่านเร็ว สัมพันธ์กับการกวาดสายตาไปด้วย
5. การเขียนตามคำบอก เป็นวิธีเขียนที่นิยมใช้กันมานานและยังใช้ได้คือปัจจุบัน ซึ่งจำเป็นต้องฝึกเสมอ ๆ ใช้เป็นกิจกรรมในการสอนเขียนสลับกันไปกับแบบอื่น ๆ เพื่อล่อใจไม่ให้เด็กเบื่อการสอนเขียนตามคำบอกจึงเป็นการฝึกสมาธิและความจำจากการฟังพร้อมทั้งฝึกเขียนข้อความตามคำสั่ง (บันลือ พุทธะวัน. 2522 : 170 - 174)

จุดมุ่งหมายและความสำคัญของการสอนเขียนคำ

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา ได้สรุปถึงการสอนเขียนคำในชั้นประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และช่วยให้เด็กเขียนเป็นเรื่องราวต่าง ๆ ได้
2. เพื่อให้เด็กรู้จักเขียนคำต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้คำต่าง ๆ ได้กว้างขวางยิ่งขึ้น
4. เพื่อให้เด็กคนควา และคิดคำใหม่ ๆ ตามที่เด็กต้องการ (รองรัตน์ อิศรภักดี.

และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา. 2516 : 132)

วรรณ แก้วเพชร ได้สรุปจุดมุ่งหมายการสอนเขียนคำในชั้นประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนคำที่พอเหมาะกับวัย และระดับชั้นของนักเรียนได้ถูกต้องรวดเร็ว และสะอาดเรียบร้อย
2. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้คำ เข้าใจความหมายของคำ และสามารถใช้คำได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และความสามารถของนักเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ และเข้าใจหลักเกณฑ์ในการใช้คำตามสมควรกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน
4. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้คำ สนใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้คำ และใช้คำได้ถูกต้องชัดเจนตามวัยและระดับชั้นของนักเรียน (วรรณ แก้วเพชร.

2526 : 21)

นิตยา ฤทธิโยธี ได้กล่าวว่าการสอนให้เด็กเขียนคำนั้น เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องสอน และฝึกให้เด็กอย่างสม่ำเสมอ จนเกิดเป็นทักษะ ไม่ว่าเด็กจะอยู่ในระดับชั้นใดก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับประถมศึกษา ครูจะต้องรับภาระหน้าที่หนักในการที่จะสอนให้เด็กเรียนรู้คำ เขียนคำให้เหมาะสมกับวัย เป็นการปูพื้นฐานให้แก่เด็กเพื่อจะได้ใช้ความรู้ความสามารถในด้านนี้สำหรับศึกษาวิชาอื่น และเพื่อศึกษาในระดับสูงต่อไป การเขียนคำรวมถึงการเห็นคำ และความสามารถอ่านสะกดในใจหรืออ่านออกเสียงได้ควย เพราะฉะนั้น

การเขียนคำนั้น เด็กจะต้องเข้าใจทั้งการอ่าน การเข้าใจความหมาย และการเขียนควบคู่กันไปด้วย (นิตยา กุทธิโยธี. 2507 : 402)

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการเขียนคำเพื่อให้เขียนคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง เป็นการปูพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับสูงต่อไป

ลำดับขั้นในการสอนเขียนคำ

คิง ไคกล่าวถึงการฝึกให้นักเรียนเขียนคำ มีขั้นตอน 6 ขั้น ดังนี้

1. ตรวจสอบ (Examine) ไคแก่ การตรวจสอบคำที่จะให้นักเรียนเขียน อย่างระมัดระวัง เช่น คำที่มีคำอุปสรรค (Suffix) และคำที่มีปัจจัย (Prefix) แล้วบันทึกไว้
2. ออกเสียง (Pronounce) ไคแก่ การออกเสียงคำที่จะเขียนได้ถูกต้อง
3. สะกดคำ (Spell) ไคแก่ การฝึกหัดสะกดคำที่จะเขียนควยปากเปล่า โดยออกเสียงดัง ๆ ทำเช่นนี้หลายครั้ง
4. เขียน (Write) ไคแก่ การฝึกเขียนคำที่สะกดนั้น ๆ 5 - 10 ครั้ง แล้วตรวจสอบดูว่าเขียนถูกต้องหรือไม่
5. ใช้ (Use) นำคำที่เขียนสะกดคำมาแต่งประโยค
6. ทบทวน (Revise) ทบทวนคำที่เขียนสะกดคำแต่ละคำในโอกาสต่อไป (King. 1965 : 15)

นอกจากนี้ พิทซ์เจอร์ลัด ไคเสนอแนะลำดับขั้นการเขียนคำไว้ดังต่อไปนี้

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้นเสียก่อน โดยครูเป็นแบบอย่างหรือโดยอาศัยพจนานุกรม แล้วให้นักเรียนอภิปราย ข้อสำคัญคือ คำนั้นจะต้องเป็นคำที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน
2. ต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง ชัดเจน จะช่วยให้นักเรียนรู้จักคำนั้นได้แม่นยำยิ่งขึ้นทั้งรูปคำ และการออกเสียง
3. ต้องให้นักเรียนเห็นรูปคำนั้น ๆ ว่าประกอบด้วย สระ พยัญชนะ อะไรวาง ถ้าเป็นคำหลายพยางค์ ควรแยกให้เด็กดูด้วย ถ้าทำได้
4. ต้องให้นักเรียนลองเขียนคำนั้น ๆ ทั้งดูแบบและไม่ดูแบบ

5. ต้องสร้างสถานการณ์ให้นักเรียนนำคำนั้น ๆ ไปใช้ ซึ่งอาจใช้ในการเขียนบรรยายเรื่องราว หรือเขียนในกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย (Fitzgerald. 1967 : 38)

ประเทิน มหาชนธ์ ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนเขียนคำไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ความหมายและการออกเสียง ในขั้นนี้ครูจะต้องให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ มองเห็นคำพร้อมทั้งออกเสียงคำนั้น และสามารถที่จะพูดเป็นประโยคได้โดยใช้คำเหล่านั้นอย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 2 การมองเห็นรูปคำ ในขั้นนี้ครูจะต้องให้นักเรียนได้มองเห็นรูปคำ และส่วนประกอบต่าง ๆ ของคำ แยกคำออกเป็นพยางค์ ออกเสียงคำนั้นเป็นพยางค์แล้วสะกดเป็นคำอีกครั้ง

ขั้นที่ 3 การระลึกคำ คือให้มองดูคำนั้นแล้วให้สะกดโดยไม่ต้องมองดูตรวจทานว่าการสะกดคำนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าสะกดผิดก็ให้นักเรียนย้อนกลับไปที่เริ่มต้นในขั้นที่ 1

ขั้นที่ 4 การเขียนคำนั้นให้ถูกต้องจากความจำ ใส่วรรณยุกต์ สระได้ถูกต้อง แล้วตรวจดูว่าเขียนคำเหล่านั้นได้ถูกต้องชัดเจนดีหรือไม่

ขั้นที่ 5 การพบพานให้นักเรียนเขียนคำโดยไม่ตองดูแบบ ถ้าเขียนถูกต้องถึง 3 ครั้ง แสดงว่า นักเรียนรู้จักคำนั้นดีแล้ว และถ้าจะให้นักเรียนจดจำได้ดียิ่งขึ้น ควรให้นักเรียนนำคำนั้นไปเขียนเป็นประโยคทันที อาจเขียนเป็นเรียงความหรือจดหมายก็ได้ (ประเทิน มหาชนธ์. 2516 : 65)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอแนะการเขียนคำตามคำบอกไว้ว่า ควรสอนตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ครูอ่านเรื่องทั้งหมดตามที่ต้องการให้นักเรียนฟังก่อนหนึ่ง เที่ยว เพื่อให้เข้าใจความหมายของ คำ เรื่องราว และเป็นการเร้าความสนใจให้นักเรียนอยากเรียน
2. ครูอ่านคำหรือประโยคหรือวรรคให้นักเรียนฟังสองครั้ง ครั้งแรกให้นักเรียนฟังอย่างมีสมาธิ หรือตั้งใจฟังและคิดตาม และเพื่อความเข้าใจความหมาย และจำคำที่เขียนได้
3. อ่านคำหรือประโยคให้นักเรียนฟังครั้งที่สอง แล้วให้นักเรียนลงมือเขียนในการเขียนตามคำบอกควรปฏิบัติดังนี้

- 3.1 ครูอ่านคำหรือประโยคใหญ่ถูกต้องชัดเจน
- 3.2 ถ้ามีเสียงรบกวนใหญ่หาคำในขวงนั้น
- 3.3 ถ้านักเรียนฟังคำใดไม่ชัดก็อ่านซ้ำคำนั้นอีก
- 3.4 สังเกตและแนะนำวิธีฟังอย่างมีสมาธิแก่นักเรียน (กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ. 2522 : 16 - 17)

วิธีสอนเขียนคำ

ฮอรน ไคเสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนเพื่อให้เด็กสนใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนคำไว้ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้รู้ถึงคุณค่าในความสามารถของตนที่จะนำการเขียนคำไปใช้ในวิชาอื่น ๆ
2. ให้นักเรียนเข้าใจถึงการเขียนคำในบทเรียนต่าง ๆ และมีการแก้ไขใ้ถูกต้อง
3. ให้นักเรียนได้ทราบถึงผลการเขียนด้วยตนเอง ครูเป็นผู้กระตุ้นชี้แนะเท่านั้น
4. ในแต่ละสัปดาห์ครูควรทำแผนภูมิความก้าวหน้าในการเขียนคำของนักเรียนแต่ละคน
5. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งจุดมุ่งหมายของการเขียน อันจะช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และรับผิดชอบอีกด้วย
6. ครูและนักเรียนควรจะได้แสดงท่าทางประกอบเพื่ออธิบายความหมายของคำให้เข้าใจยิ่งขึ้นด้วย
7. ให้นักเรียนที่เก่งได้ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน (Horn. 1954 : 19 - 20)
แคคคาเนย์ ไคเสนอแนะกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนคำไว้ดังนี้
  1. แบบให้เขียนตามคำบอก
  2. แบบให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้มาเติมในช่องว่างให้เหมาะสม
  3. แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความ ให้เรียงเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน
  4. แบบฝึก แบบสร้าง คือให้ประโยคมาแล้วให้นักเรียนเลือกหาประโยคมาใส่ลงในตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม
  5. แบบให้สร้างประโยคจากคำที่กำหนดให้ (Dacchanay. 1963 : 306)

ประกาศรี สี่ห้าไฟ โดเสนอแนะวิธีการสอนเขียนคำไว้ดังนี้

1. แยกกลุ่มให้คนศัพท์ในเรื่องที่เรียน นำมาแลกเปลี่ยนกันออกและเจดยพร้อมทั้งเก็บคะแนนไว้
2. รวบรวมคำศัพท์ไว้ในสมุด เรียบเรียงไว้เป็นหมวดหมู่ เช่น เรียงลำดับตามพยัญชนะ เรียงความหมาย ฯลฯ
3. ครูบอกให้เขียนแล้วตรวจโดยไขบัตรคำ และพจนานุกรมประกอบการสอน
4. แข่งขันกันสะกดคำยากบนกระดานคำ
5. ให้ออกสารประกอบให้เลือกคำที่สะกดถูกจากเอกสารนั้น ๆ
6. นำกฎเกณฑ์การเขียนตัวสะกดมาแต่งเป็นคำประพันธ์ เพื่อให้จำได้ง่ายขึ้น
7. ฝึกการเขียนเรียงความ แล้วให้พจนานุกรมตรวจตัวสะกดการันต์ของตนเอง หรือของเพื่อน
8. หาประโยค หรือข้อความสั้น ๆ มาให้เติมศัพท์
9. เขียนรายงานคำที่มักสะกดผิด
10. นำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำไทยที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต คำสมาส สอนธิ ความกล้า ฯลฯ มาแต่งประโยครวมรวมไว้
11. กำหนดคำศัพท์ให้ แล้วนำมาเขียนเป็นประโยค หรือเรื่อง
12. ควรตรวจแก้ไขตัวสะกดในการฝึกเขียนทุกครั้ง ไม่ปล่อยให้เด็กเรียนสะกดผิดไว้โดยไม่แก้ไข (ประกาศรี สี่ห้าไฟ. 2523 : 390)

รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อยุรยา โดกล่าวถึงหลักการสอนเขียนคำ
 ของคำนึงถึงหลักการต่อไปนี้

1. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัว เด็กและสิ่งทีพบเห็นในชีวิตประจำวัน
2. สอนคำที่เด็กสนใจและเข้าใจความหมาย
3. ช่วยเหลือเด็กทีเรียนอ่อนเป็นพิเศษ เด็กบางคนยังจำสระและพยัญชนะไม่ได้ ยอมจะเขียนคำไม่ได้ คั้งนั้นครูจำเป็นจะต้องเอาใจใส่ให้เด็กจำสระและพยัญชนะให้ได้เสียก่อน นอกจากนั้นเมื่อเด็กเรียนการเขียนคำไปแล้วครูไปพบคำเหล่านี้ในวิชาอื่น ต้องทบทวนให้เด็กระลึกถึงคำนี้ด้วย เพื่อให้จำได้แม่นยำขึ้น

4. ทุกครั้งที่สอนคำใหม่ต้องมีการทบทวนคำเก่าที่เรียนมาแล้วเสียก่อน
  5. การทดสอบต้องทำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจะทราบว่าเด็กมีความสามารถในการเขียนคำมากน้อยเพียงใด
  6. มีการบันทึกผลงานของเด็กแต่ละคนว่าตั้งแต่เริ่มแรกเด็กเขียนคำได้มากน้อยเพียงใด เด็กพัฒนาขึ้นหรือไม่
  7. ดำเนินการสอนที่ถูกตองให้แก่เด็ก โดยช่วยเหลือเด็กเป็นชั้น ๆ ดังนี้
    - 7.1 ให้เด็กได้ยินคำที่สะกดอย่างชัดเจน
    - 7.2 ให้เด็กเขียนสะกดคำอย่างระมัดระวัง
    - 7.3 ให้เด็กอ่านคำที่สะกด
    - 7.4 ทบทวนคำที่สะกดนั้นว่าถูกตองหรือไม่
  8. ครูเขียนคำใหม่ลงบนกระดานคำแล้วให้นักเรียนลอกตาม ครูต้องเขียนให้ชัดเจน อานง่าย เพื่อป้องกันไม่ให้เด็กลอกผิด
  9. เมื่อสะกดคำไปแล้ว เด็กคนใดสะกดผิดครูต้องแถบบนกระดานคำอย่างชัดเจน หรือเรียกเด็กคนนั้นมาแถบเป็นรายบุคคลก็ได้ (รองรัตน์ อิศรภักดี และเทือก กุสุมา ณ อรุชยา . 2516 : 126)
- ไพฑูริย์ ชรรณแสง ได้เสนอความเห็นว่วิธีการฝึกเขียนคำ ควรใช้กิจกรรมหลาย ๆ อย่างปนกัน เช่น
1. ก่อนอื่นต้องให้เด็กดูจุดมุ่งหมายของการเขียนคำ เพื่อให้เด็กเขียนสะกดได้ถูกตอง ถูกวรรคตอน และลายมือเป็นระเบียบเรียบร้อย
  2. ให้เด็กรวบรวมคำที่เขียนผิดบ่อย ๆ จากหนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา พร้อมทั้งอธิบาย ใ้ความผิดตรงไหน
  3. ใ้มีการสะกดตัวบนกระดานคำ
  4. ให้ช่วยกันเขียนคำยากควยอักษรงาม ๆ ปิดแถบป้ายประกาศในห้องเรียน
  5. ผู้กล้ายากเป็นรอยกรองให้ทองจำ
  6. ส่งเสริมใ้เปิดพจนานุกรมเมื่อสงสัย
  7. กำหนดศัพท์ใ้เขียนเป็นประโยค หรือเป็นเรื่องราว

8. ใช้กิจกรรมการเขียนประกาศโฆษณา ชี้แจงการเขียนรายงาน เป็นกิจกรรม
รวมกับการเขียนคำบอก

9. ถ้ามอบให้เขียนเป็นเรื่องราว ต้องให้เด็กทำความเข้าใจเรื่องที่จะเขียนได้
อีกด้วยก่อน รวมทั้งศัพท์ที่ยากด้วย

10. เมื่อเขียนผิด ชี้แจงให้เด็กทราบว่าผิดอย่างไร แล้วให้แก้ไข (ไพฑูริย์
ธรรมแสง. 2519 : 23 - 24)

สรุปได้ว่า การเขียนคำที่ถูกต่อนั้น คือความสามารถเขียนคำโดยเรียงได้ตาม
ลำดับ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดได้ถูกต้อง การสอนเขียนคำเป็นทักษะที่ต้อง
อาศัยการฝึกฝนจึงต้องใช้กิจกรรมหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้เด็กเกิดความเพลิดเพลิน และ
จดจำคำต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นได้อย่างมี
ประสิทธิภาพด้วย

เอกสารเกี่ยวกับทฤษฎีและจิตวิทยาการสอนภาษา

การสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ (The Natural Approach) เป็น
การสอนภาษาที่เน้นการรับรู้ภาษาที่สองให้เป็นไปตามธรรมชาติ เช่นเดียวกับภาษาแรก
กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถรับรู้ภาษาและใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างธรรมชาติ และเรียน
ภาษาแบบไม่รู้ตัว โดยการจับจ้องจับป้อนทางการฟังอย่างมีความหมายอันเป็นทักษะโยงไป
สู่ทักษะการพูด และการจับจ้องจับป้อนทางการอ่านอย่างมีความหมาย เพื่อเป็นทักษะนำไป
สู่ทักษะการเขียน

แครทซ์เซนและเพอเรล ได้เสนอทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง มีหลักการสำคัญ
4 ประการ ดังนี้

1. ความเข้าใจ (Comprehension) ก่อนการแสดงออก เช่น ความเข้าใจ
ในการฟังหรือการอ่าน ก่อนที่จะแสดงออกในการพูด หรือการเขียน การรับรู้เป็นพื้นฐาน
ของความสามารถในการแสดงออกและการรับรู้ภาษาได้นั้นผู้รับรู้ต้อง เข้าใจข่าวสาร
ดังนั้นจุดเริ่มต้นในการสอนภาษาคือการช่วยให้ผู้รับรู้ เข้าใจสิ่งที่กำลังฟังรวมทั้งสถานการณ์
นอกชั้นเรียนด้วย ความเข้าใจในการฟัง และการอ่านเป็นสิ่งสำคัญเบื้องต้น ที่จะส่งผลต่อ

ความสามารถในการพูดหรือการเขียนภาษาที่สองได้อย่างคล่องแคล่ว หลักการนี้มีความหมาย โดยนัยว่า ผู้สอนควรมีเป้าหมายในการใช้ภาษา จุดสำคัญในการสื่อสารต้องขึ้นอยู่กับความสนใจของนักเรียน และผู้สอนต้องพยายามตลอดเวลาเพื่อช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจ

2. การแสดงออก (Production) ซึ่งจะเกิดขึ้นเป็นขั้นตอนนี้

1. ตอบสนองการสื่อสารด้วยกิริยาท่าทาง
2. ตอบสนองด้วยคำพูดสั้น ๆ
3. ใช้คำเชื่อมสองถึงสามคำ เช่น ฉันไม่ไป หมีจุงดูก ฯลฯ
4. พูดเป็นวลี
5. ตอบสนองเป็นประโยค
6. ตอบ เป็นคำพูดที่ซับซ้อนขึ้น ในขั้นตอนนี้เด็กจะไม่ถูกบังคับให้พูดก่อนที่เขาจะพร้อม และการแก้ไขคำพูดที่ผิดจะแก้เมื่อนักเรียนสื่อสารแล้วไม่เกิดความหมาย

3. หลักสูตรต้องประกอบไปด้วยจุดประสงค์เพื่อการสื่อสาร (Communicative Goals) กล่าวคือ กิจกรรมในชั้นเรียนจะจัดเป็นหัวเรื่อง ไม่ใช่การเรียงตามโครงสร้างไวยากรณ์

4. กิจกรรมที่จัดเพื่อการรับรู้จะต้องสนับสนุน การลดความรู้สึกทางค่านิจใจของนักเรียนกิจกรรมที่เป็นหัวเรื่องต้องสร้างความสนใจและกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ความต้องการ อารมณ์และความรู้สึก ครูผู้สอนต้องจัดสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดความวิตกกังวลและสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อเด็กและระหว่างนักเรียนด้วยกัน (Krashen and Terrell. 1983 : 18 - 21)

สรุปได้ว่า หลักการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีนี้มี 2 ประการคือ การจัดปัจจัยป้อนที่สามารถเข้าใจได้ก็กับการลดความรู้สึกทางค่านิจใจ

การสอนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติเน้นการสื่อสารเป็นหลัก ซึ่ง แครทเชน คูเลย์ และเบิร์ท ได้เสนอแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนไว้ดังนี้

1. ให้โอกาสแก่ผู้เรียนพบการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งอาจทำได้โดยถามคำถามที่ผู้เรียนจะพบจริง ๆ เวลาสอนให้เน้นที่ความหมายหรือเนื้อเรื่องที่อ่านและฟัง ในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่พร้อมที่จะใช้ภาษาที่สอง อนุญาตให้ผู้เรียนใช้ภาษาท่าทางได้และ

ผู้สอนต้องไม่คาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องทำอะไรได้เกินความสามารถของเขา

2. ถ้าสอนในระยะเริ่มต้นต้องให้โอกาสผู้เรียนปรับตัวก่อน ให้ใช้ภาษาแรกได้ และถ้าผู้เรียนไม่ยอมตอบผู้สอนก็ไม่ควรโกรธ

3. ถ้าภาษาที่สองยากเกินระดับผู้เรียน ผู้สอนอาจช่วยให้เข้าใจได้โดยใช้สื่อการเรียนการสอน หรือกิจกรรมภาษา

4. ผู้สอนควรมีวิธีการทำให้ผู้เรียนไม่เครียดในระหว่างที่เรียน และไม่ทำให้ผู้เรียนเสียหน้า เทคนิคที่ใช้กันได้แก่ เปลี่ยนชื่อหรือสมมติเป็นคนอื่น ผู้สอนให้ความสำคัญกับความหมาย มากกว่าที่จะแก่ความผิดพลาดทุกอย่าง สำหรับการทำให้ผู้เรียนไม่เครียด ผู้สอนอาจใช้ดนตรีและเพลงช่วย

5. ผู้สอนควรมุ่งเรียนรู้ความสนใจของผู้เรียน เพื่อแทรกความสนใจของผู้เรียนไว้ในบทเรียน สามารถทำได้โดยสังเกตกลุ่มของผู้เรียน หรือให้ผู้เรียนเขียนบันทึกประจำวันส่ง เพื่อให้รู้ความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน

6. สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองในห้องเรียน เพื่อที่นักเรียนจะได้ไม่อายเมื่อตอบผิด ซึ่งผู้สอนสามารถทำได้โดยให้นักเรียนเล่นละครหรือบทบาทสมมติ

7. ไม่ควรย้ำให้เห็นความแตกต่างระหว่างภาษาแรกกับภาษาที่สอง เพราะอาจทำให้ผู้เรียนเข้าใจผิดได้ และไม่ควรรีใช้การแปลเป็นเทคนิคในการสอน ควรใช้การแปลอธิบายความหมายเท่านั้น

8. บางโครงสร้างที่ผู้เรียนจะเรียนได้เร็วหรือช้ากว่าโครงสร้างอื่น ๆ ผู้สอนจึงไม่ควรหวังว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ทุกอย่างได้หมดในเวลาเดียวกัน

9. ในการสอนบทสนทนา ควรให้ผู้เรียนเรียนบทสนทนาที่เขาจะพบจริง ๆ ไม่ใช่ท่องบทสนทนาในห้องเรียนแล้วนำไปใช้ในนอกห้องเรียนไม่ได้ เทคนิคการสอนทำได้โดยการสอนบทสนทนาที่เป็นจริง (กาญจนา ปรานพาล. 1984 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Krashen, Dulay and Burt. 1984)

นอกจากนั้น แครชเชนได้เสนอการจัดปัจจัยป้อนที่เหมาะสมในการเรียนภาษาไว้ดังนี้

1. ลักษณะของปัจจัยป้อนที่เหมาะสมนั้นต้องมีความหมายแก่ผู้เรียนโดยครูจะ
ให้ใช้วิธีการต่าง ๆ ที่จะช่วยให้เด็กเข้าใจได้ง่าย
2. ต้องน่าสนใจและเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยกิจกรรมที่นำมาใช้
ต้องลดความวิตกกังวลในการเรียนรู้
3. ไม่เน้นการเรียนรู้ไวยากรณ์มากกว่าการสื่อความหมาย
4. ปัจจัยป้อนต้องมีความหมายและปริมาณที่เหมาะสม
5. ลดความวิตกกังวลโดยไม่บังคับให้พูดภาษาที่สองจนกว่าจะพร้อม ต้อง
คำนึงถึงความรู้สึกของนักเรียนด้วย (Krashen. 1982 : 138 - 139)

* จิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา

บัมพาสส์ กล่าวว่า กฎการเรียนรู้ที่จะช่วยให้การสอนภาษามีประสิทธิภาพมีอยู่

3 กฎ คือ กฎแห่งความพร้อม กฎแห่งการฝึกหัด และกฎแห่งผล

1. กฎแห่งความพร้อม ความพร้อมจะช่วยให้เกิดแรงจูงใจ และความกระตือรือร้น
ที่จะเรียนในตัวผู้เรียน อันเป็นเหตุให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากเรียน และเข้าร่วม
กิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ด้วยความสมัครใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด การฝึกหัดจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกเนื้อหาหนึ่ง ๆ ซ้ำแล้ว
ซ้ำอีกหลาย ๆ ครั้ง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และจำได้ดี ถ้าการฝึกซ้ำนั้นบ่อย ๆ
เว้นระยะในการฝึกให้ห่างออกไปทุกที โดยเว้นระยะช่วงให้พอดีแล้ว จะทำให้จำได้ดียิ่งขึ้น

3. กฎแห่งผล ขึ้นอยู่กับปริมาณของความสำเร็จในการเรียนภาษา ผู้เรียนมี
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาสูง ก็จะทำให้เกิดความพอใจ และความพอใจนั้นจะช่วยให้ความ
สนใจของผู้เรียนคงอยู่ตลอดไป ทั้งจะช่วยเร้าให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียน
ภาษาต่อไปเรื่อย ๆ อีกด้วย (Bumpass. 1963 : 18)

พินอคคิโอโร ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาที่สอง ได้กล่าวถึงจิตวิทยา
การสอนภาษาที่สองไว้ดังนี้

1. การเรียนรู้จะเกิดขึ้น เมื่อการเรียนนั้นสัมพันธ์กับความต้องการและ
ประสบการณ์ของผู้เรียน

2. การจัดลำดับเนื้อหาทางภาษาในการสอนเป็นสิ่งสำคัญมาก ควรจะเรียงจากเนื้อหาที่รู้แล้วไปยังเนื้อหาที่ไม่รู้และจากง่ายไปหายาก ตามลำดับ

3. การฝึกหลาย ๆ ครั้ง เป็นสิ่งจำเป็นมากเพราะการเรียนภาษาเป็นการสร้างนิสัย การเรียนรู้ทักษะใด ๆ จะเกิดขึ้นเป็นส่วน โดยตรงกับการฝึกซ้ำกับทักษะนั้น

4. การฝึกซ้ำควรจะทำในระยะสั้น ๆ แล้วก็ค่อย ๆ เว้นช่วงห่างออกไปทุกที

5. การแก้ไขข้อผิดพลาดในทันทีที่ผู้เรียนทำผิดเป็นเรื่องสำคัญมาก ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ถ้าผู้เรียนไม่รู้ว่สิ่งที่ตนทำไปนั้นถูกต้อง

6. การเรียนจะเป็นที่ชื่นชอบของผู้เรียน ถ้าครูสามารถสร้างสัมพันธ์ภาพที่มีความหมายขึ้นระหว่างเสียงกับความเข้าใจ และระหว่างความเข้าใจนั้น กับวัฒนธรรมหรือสถานการณ์ทางสังคม

7. การที่ผู้เรียนมีความเข้าใจว่า จะใช้ความรู้ที่ตนมีอยู่อย่างกระจัดกระจายนั้น เมื่อไร ที่ไหน และอย่างไร แล้วจะทำให้เกิดการเรียนดีขึ้น ดังนั้นจึงควรสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจแจ่มแจ้ง ถึงโอกาส สถานที่ และวิธีที่จะใช้เนื้อหาทางภาษาและทักษะที่ถูกต้องตามสภาพความเป็นจริง (Finocchiaro. 1967 : 33)

ลาโด ได้กล่าวถึงกฎการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้กับการเรียนการสอนภาษาไว้ว่า

1. เมื่อประสบการณ์ 2 อย่าง เกิดขึ้นพร้อมกันประสบการณ์อันหนึ่งที่ได้จะทำให้สามารถระลึกถึงหรือเข้าใจประสบการณ์อีกอันหนึ่งได้

2. ถ้ายังใช้การฝึกซ้ำมากเท่าไร และจำได้นานขึ้นเท่านั้น ถ้าหยุดฝึกเมื่อไร การเรียนรู้ก็จะหายไป

3. การฝึกเข้มข้นเท่าไร การเรียนรู้จะยิ่งดีขึ้นและจะคงอยู่ได้นานเท่านั้น

4. การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ง่ายขึ้น ถ้านำสิ่งเร้าใหม่ไปสัมพันธ์กับสิ่งเร้าเก่าที่คล้ายคลึงกัน

5. ในการเรียนสิ่งใด ถ้าวลการเรียนสิ่งนั้นเป็นที่พอใจของผู้เรียน การเรียนนั้นก็จะมีคงทนและถาวรที่เกิดใหม่ไม่เป็นที่พอใจ สิ่งที่เรียนรู้อย่างมากก็จะถูกลืม (Lado.

1964 : 36 - 37)

แครอล ไคสรูปล่าคัมชันการพัฒนารเรียนรูภาษาของ เด็กไว้ 3 ประการ คือ

1. การพัฒนาทางด้านความคิด นั้นคือความสามารถของ เด็กในการที่จะจำได้ บ่งชี้แยกแยะและจัดการ ลักษณะกระบวนการต่าง ๆ ของโลกที่อยู่รอบตัวเขา
2. การพัฒนาความสามารถในการแยกแยะและเข้าใจการพูดที่เขาได้ยินคนอื่น พูดในสภาพแวดล้อมของเขา
3. การพัฒนาความสามารถในการที่จะเปล่งเสียงภาษาพูดและจัดลำดับของ เสียงที่เปล่งออกมาให้สอดคล้องอย่างใกล้ชิดกับกระบวนการพูดของผู้ใหญ่ (Carroll, 1964 : 31 - 32)

หลักการสอนอ่านและการเขียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter)

วอลด์เกอร์ บาร์ทเลทท์ และรัศนวิรัช ได้กล่าวถึงประวัติและหลักการสอนอ่าน และการเขียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาไว้ดังนี้

วิธีการสอนอ่านและเขียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter) ได้ริเริ่มโดยจัดตั้งเป็นโครงการที่เรียกว่า Traeger Park Language เพราะครูที่สอนมีความรู้สึกว่าการสอนภาษาที่ระบบการศึกษาได้จัดไว้ นั้นยังไม่เป็นที่พอใจ Traeger Park เป็นโรงเรียนในชนบท ซึ่งประมาณ 90 % ของนักเรียนโรงเรียนนี้เป็นลูกหลานของชนพื้นเมืองประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเป็นกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่มีเศรษฐกิจสังคมที่ค่อนข้างต่ำ เด็ก ๆ เหล่านี้เข้าโรงเรียนเพื่อที่จะสามารถติดต่อสื่อสารกับเพื่อน ๆ และคนอื่น ๆ ให้ได้คือ เด็กพวกนี้จะได้รับความรู้ประสบการณ์ และวิธีแก้ปัญหาเป็นแบบของตัวเอง ซึ่งเป็นความแตกต่างกันอย่างมากสำหรับเด็กชนบทในยุโรป เด็กเหล่านี้มีประสบการณ์เกี่ยวกับหนังสือน้อยมาก โดยเฉพาะในเรื่องที่จะเข้าใจความหมายของเรื่องในสิ่งตีพิมพ์ โปรแกรมการสอนอ่านที่มีอยู่ก็ไม่สอดคล้องกับประสบการณ์ และภาษาที่เด็กใช้อยู่ จึงทำให้การสอนอ่านและการสื่อความหมายให้เด็กเข้าใจประสบกับความล้มเหลวอย่างมาก

เด็ก ๆ เหล่านี้ต้องการโปรแกรมการสอนภาษาที่มีความหมาย ซึ่งสามารถจะทำให้เขาเกิดทักษะและมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษได้ทั้งการพูดและการเขียนไม่ว่าจะเป็นที่บ้าน โรงเรียน หรือชุมชนที่กว้างออกไป

ก่อนที่ครูจะตั้ง เป้าหมายของโปรแกรมการสอนภาษาที่เป็นธรรมชาติที่สุดนั้น บรรดาครูทั้งหลายจะช่วยกันรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากประสบการณ์ของครู การทดลองสอนภาษาภายในโรงเรียน การสังเกตภายในชั้นเรียน และการศึกษาปัญหาการอ่านของเด็ก และกระบวนการเรียนรู้ของเด็กเกี่ยวกับการฟัง พูด อ่าน และเขียน

จากรายงานที่ได้เสนอไว้ในการประชุมประจำปีครั้งที่ 7 ของสมาคมภาษาศาสตร์ประยุกต์ของออสเตรเลีย ในปี ค.ศ. 1982 ได้กล่าวไว้ว่า เหตุผลที่เห็นได้ชัดที่สุดที่จะทำให้โปรแกรมการสอนภาษาประสบความสำเร็จก็คือ

1. เด็กเรียนรู้การอ่านและการเขียนจากการจดจำ
2. ผู้เรียนจะเริ่มเรียนจากข้อความทั้งหมดแล้วจึงมุ่ง ไปสู่ส่วนย่อยของภาษา
3. เนื้อหาของการสอนจะต้องกระตุ้นให้เด็ก เกิดความสนใจ
4. จะต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง และสามารถตรวจสอบและแก้ไขข้อผิดพลาดของตัวเองได้
5. ครูต้อง เป็นผู้คอยให้กำลังใจเวลาเด็กเกิดปัญหา เพื่อให้เขาได้มีโอกาสประสบความสำเร็จได้มากขึ้น
6. ความถูกต้องแน่นอนจะมาจากการ เป็นนักอ่าน นักเขียนและผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพตามลำดับขั้น

วิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter)

เป็นวิธีการที่ให้เด็กได้แสดงบทบาทสมมติ มีบทบาท หรือ เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครูกับนักเรียน เพื่อจุดประสงค์บางอย่างที่ชี้เฉพาะ ระหว่างการประชุมกลุ่มเด็กจะมีโอกาสใช้ภาษาพูด ซึ่ง เกี่ยวกับ เรื่องที่กำหนด วิธีการนี้สามารถทำซ้ำได้บ่อยครั้ง เพื่อให้เด็กได้พัฒนาทักษะทางภาษาจนสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อนำมาใช้บ่อย ๆ จะเกิดประสบการณ์ที่อยู่ได้คงทน ครูจะต้อง เป็นสมาชิกคนหนึ่ง ของ Concentrated Encounter มีบทบาทที่คล่องแคล่วและสำคัญครูต้อง ไม่ทำตัวตามแบบเก่า ๆ และจะต้อง

บอกจุดประสงค์ของการเรียนแบบ Concentrated Encounter ให้เด็กได้ทราบ และ
 ต้องให้เด็กมีเวลาเพียงพอที่จะทำความเข้าใจถึงผลที่คาดว่าจะได้ จนมีความมั่นใจ
 พยายามที่จะทำให้ประสบผลดังคาดไว้ จากการที่ครูมีส่วนร่วมเป็นสมาชิกในกลุ่ม ทำให้
 ครูสามารถช่วยให้การพูดคุยในกลุ่มเป็นไปอย่างราบรื่น และครูยังเป็นผู้ที่ช่วยตั้งปัญหา
 เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันแก้ไข

ผลที่ตามจะได้ เนื้อเรื่องที่ครูและนักเรียนร่วมมือกันทำขึ้นมา อันเป็นพื้นฐานใน
 การที่จะทำงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับภาษา การพัฒนาของภาษาแบบนี้ได้รับการสนับสนุนใน
 ด้านการทำงาน การค้นคว้า และทำให้เกิดความชำนาญในวิชาวิทยาศาสตร์ คณิต
 วิทยา ร้องเพลง และคณิตศาสตร์ บทบาทของครูในที่นี้ก็คือจะต้อง เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือกับ
 สมาชิกทุกคนในกลุ่ม โดยใช้วิธีที่เป็นธรรมชาติกับภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน กิจกรรม
 ที่ใช้ในการเรียนมักจะเป็นกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนาน เช่น

1. ให้แลกเปลี่ยนเนื้อหาโดยเด็กช่วยกันเขียนกระดาน หรือครูจะเป็นผู้เขียน
 โดยเด็กเป็นผู้แต่ง เรื่อง
2. ครูและเด็กจะอ่านเรื่องซ้ำ ๆ พร้อมทั้งตรวจแก้เรื่องที่เขียนไว้อย่าง
 คร่าว ๆ
3. อ่านหนังสือที่เด็กช่วยกันแต่งขึ้น (Big Book) ที่ทำสมบูรณ์แล้วเป็นกลุ่ม
4. เรียงลำดับรูปภาพที่วาดไว้
5. ฝึกการจับคู่คำ โดยเปิดคำที่จะให้เด็กจับคู่ที่อยู่ในหนังสือที่เด็กช่วยกันแต่ง
 (Big Book)
6. เล่นเกมบัตรคำ เป็นกลุ่ม
7. จัดบัตรคำให้เป็นประโยค
8. ลอกคำลงมาเขียนเป็นประโยค
9. เล่นเกม
10. เล่นบทบาทสมมติ
11. ฝึกคำศัพท์บนกระดาน
12. เด็กฝึกเขียนเรื่องของตนเอง

วิธีการฝึกเขียนเรื่อง

1. ครูช่วยเด็กเขียนเรื่องโดยช่วยออกเสียงคำที่จะเขียนในระหว่างที่ทำงานกลุ่ม
2. เรื่องที่เขียนบนกระดาน ไม่จำเป็นจะต้องเขียนเป็นเล่ม
3. ครูเป็นผู้เขียนเรื่องบนกระดานจากการเรียงเรียงของเด็ก ๆ
4. การตรวจสอบเค้าโครงเรื่อง เด็กจะเป็นผู้รู้ว่าควรจะมีการเปลี่ยนแปลง

หรือปรับปรุงในส่วนตัว

5. การฝึกอ่านปากเปล่า ฝึกอ่านจากหนังสือที่นักเรียนแต่งขึ้น (Big Book)

โดยครูจะต้องชี้ไปที่ละคำเพื่อให้เด็กอ่าน

6. การลำดับเรื่องจากภาพ เด็กจะลำดับเรื่องในขณะที่เด็กก็เล่าเรื่อง

อีกครั้ง

7. มีการจับคู่คำหรือการนำคำไปแทนที่ในหนังสือที่นักเรียนแต่งขึ้น (Big Book)
8. ให้เด็กได้เล่นเกมเกี่ยวกับบัตรคำศัพท์ เพื่อช่วยให้เด็กแม่นยำมากขึ้น
9. จัดเรียงคำให้เป็นประโยค
10. ฝึกเขียนประโยค
11. เล่นเกม
12. เล่นบทบาทสมมติ
13. ฝึกเรื่องคำศัพท์
14. เด็กลงมือเขียนเรื่องของตนเองและวาดภาพประกอบ

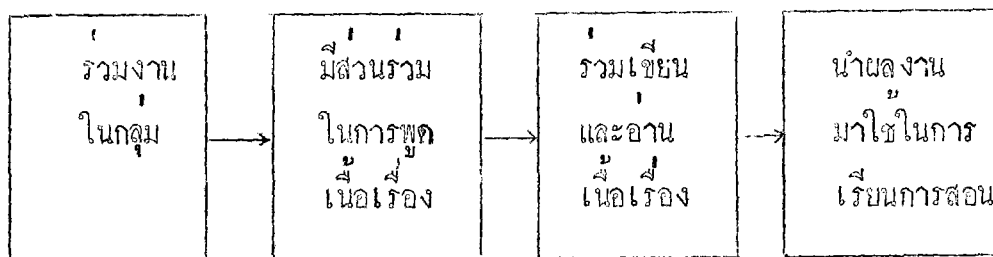
การวางโครงเรื่อง

1. เลือกเค้าโครงเรื่องให้ตรงกับเนื้อหาของหลักสูตรและตรงกับความสนใจ

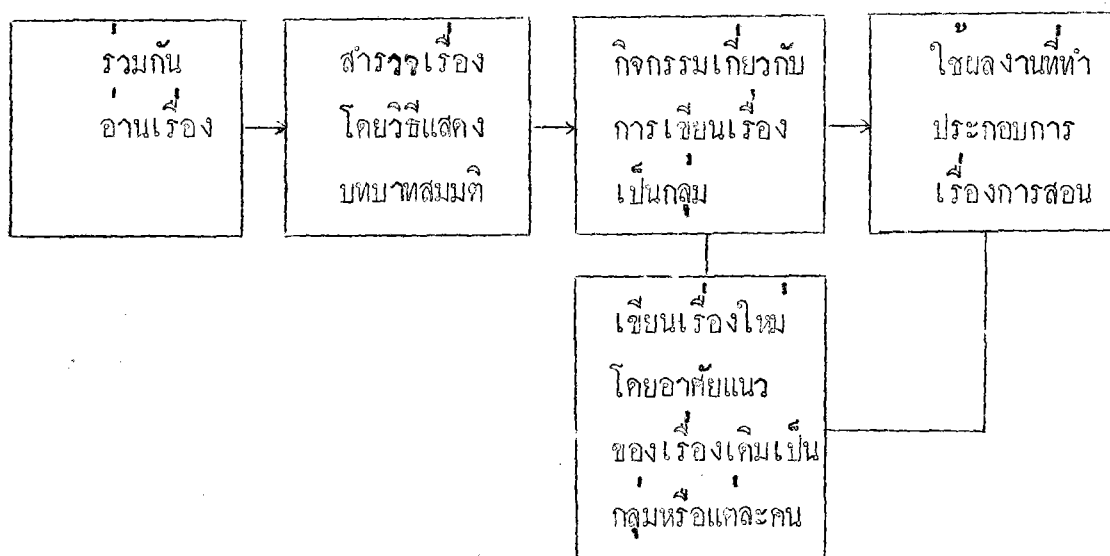
ของ ครูและเด็ก

2. การพัฒนาแนวความคิดของเรื่อง ให้รวบรวมความคิดต่าง ๆ เท่าที่จะนึกขึ้นมาได้ว่าจะคิดอะไรออกนอกจากเนื้อเรื่อง หรืออะไรบ้างที่ต้องการสอดแทรกไว้ในเนื้อเรื่อง

3. วัสดุอุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ เช่น แผนภูมิ แผนที่ รูปภาพ ฟิล์ม สไลด์ ฯลฯ
4. การกำหนดความยาวของเรื่อง เนื้อเรื่องสั้นหรือยาวขึ้นอยู่กับความสนใจ
ของเด็ก รวมทั้งความสามารถ
5. จัดระเบียบเวลาเป็นช่วง ไม่ต่อเนื่องตามโปรแกรม
6. หาสิ่งเร้าที่จะทำให้เนื้อเรื่องน่าสนใจ เด็กจะต้องเกิดความอยากรู้อยากเห็นในรูปแบบที่วางไว้ ให้พูดคุยกับเด็ก เพื่อให้เขามีความคิดที่ ๆ กับกิจกรรมที่จัดขึ้น
7. วางรูปกิจกรรมสำหรับทุกหัวข้อ กิจกรรมที่จะจัดขึ้นควรจะมียืดหยุ่นได้แต่ต้องให้ตรงกับเป้าหมายที่ได้วางไว้
8. การวางแผนทำหนังสือ จะต้องวางแผนว่าต้องการทำหนังสือประเภทใด
Big Book, Small Book หรืออาจจะเป็น Wall Charts
9. เริ่มดำเนินการกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Encounter)

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิแสดงการใช้ประสบการณ์ภาษาที่เป็นพื้นฐานการอ่าน-เขียน
ที่มาของภาพ (Walker, Bartlett and Rattanavich. 1984 : 1 - 12)

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิการใช้วิธีอ่านร่วมกันเป็นพื้นฐานในการอ่าน-เขียน
ที่มาของภาพ (Walker, Bartlett and Rattanavich. 1984 : 1 - 12)

การเรียนรู้ความหมายจากเนื้อเรื่อง

เรื่องแต่ละเรื่องจะมีโครงสร้างของเรื่องที่สำคัญ คือใจความสำคัญ ส่วนขยายวลีหรือกลุ่มคำ และคำ ในการเรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา จะเริ่มควยให้เด็กได้คุ้นเคยกับเนื้อเรื่องก่อน โดยให้เขาได้รู้ความหมายของวลี กลุ่มคำ หรือความหมายของคำ โดยครูเป็นผู้เล่า อธิบาย และสนทนากับเด็กให้เขาได้เข้าใจในรูปคำ ประโยค และความหมาย

เมื่อเด็กเข้าใจเนื้อเรื่องดีแล้ว เด็กก็จะร่วมกันแสดงบทบาทสมมติ เด็กจะได้รู้จักการสวมบทบาทของตัวละครเหล่านั้น เด็กจะได้แสดงความรู้สึกออกมาได้อย่างเต็มที่ ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้เข้าใจเรื่องได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

จากนั้นเป็นการสนทนาซักถามว่า "อะไรเกิดก่อน" ครูต้องคอยกระตุ้นให้เด็กได้มีโอกาสพูด ฉะนั้นกลุ่มจะต้องเลือกพอที่จะให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการสนทนาอย่างทั่วถึง ครูจะช่วยให้เขียนเรื่องตามคำบอกของเด็ก เด็กในกลุ่มทุกคนจะต้องช่วยกันตรวจและแก้ไขเรื่องร่วมกัน ขณะที่มีการเขียนแก้ไขหรือเพิ่มเติมประโยค ครูจะต้องให้เด็กได้อ่านพร้อม ๆ กันควย และควยอ่านตั้งแต่เริ่มต้นประโยค เพื่อให้เด็กได้เห็นรูปประโยคซ้ำ ๆ กันจนจำได้ และต้องสามารถอ่านได้ควย

เมื่อเขียนเรื่องบนแผนกระดาษใหญ่ ๆ จนจบ แล้วครูและนักเรียนจะช่วยกันตรวจดูอีกครั้ง เพื่อแก้ไขและเพิ่มเติมให้ใจความสละสลวย

ต่อไปก็คือ การแบ่งเนื้อเรื่องนั้นออกเป็นหน้า ๆ และให้ทำการเขียนรูปภาพประกอบเนื้อเรื่อง ให้เด็กได้ฝึกการทำหนังสือนิทานจากเรื่องที่เขาได้เรียน เด็กจะเป็นผู้วางแผนงานกันเองว่าจะทำรูปเล่มแบบใด การทำหนังสือนิทานหลายวิธีควยกันอาจเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

1. ครูพิมพ์เรื่อง แล้วเด็ก ๆ ทำภาพประกอบ
2. ครูเตรียมเองทั้งเล่ม โดยใช้รูปภาพหรือภาพโฆษณาประกอบ
3. เด็กเขียนเรื่อง และร่วมกันทำภาพประกอบ
4. เด็กแต่ละคนเขียนและทำภาพประกอบเอง
5. เด็กตัดสินใจเลือกวิธีการทำควยตนเอง

หลังจากที่เด็กเขียนเรื่องและวาดภาพประกอบหรือหาภาพมาติดเรียบร้อยแล้วก็นำมาทำปก แล้วเขาเป็นหนังสือเล่มใหญ่

หนังสือเล่มใหญ่นี้สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนต่อไป โดยอาจใช้เล่นเกมหาคำ ซึ่งครูหรือนักเรียนจะเป็นผู้กำหนด หรือให้เด็กหาคำที่ครูขีดไว้ไม่ให้เห็นจากบัตรคำที่ติดไว้อีกทีหนึ่ง หรือจะให้เด็กหาคำที่สะกดเหมือนกัน เป็นต้น เกมที่จะให้เด็กเล่นเหล่านี้ควรให้เด็กได้มีโอกาสตรวจสอบความถูกต้องได้ด้วยตนเอง ถ้าเด็กทำผิดเขาจะต้องเป็นผู้แก้ไขเอง บัตรคำที่ครูทำนั้น อาจจะนำมาให้เด็กได้ฝึกการเรียงประโยคด้วย เกมต่าง ๆ ที่ครูจัดขึ้นนี้จะเน้นให้เด็กได้เห็นรูปแบบการสะกดคำ การใช้คำในประโยค (Walker, Bartlett and Rattanavich.

1984 : 1 - 12)

จากหลักการสอนอ่านและสอนเขียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาคังถาว เสาวลักษณ์ รัตน์วิชัย ได้วิธีการมาประยุกต์ใช้ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านดังนี้

1. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังและอธิบายความหมายควยคำพ้องง่าย ๆ พร้อมทั้งแสดงรูปภาพที่มีปรากฏอยู่ในหนังสือประกอบการอธิบายควย ใสภาพเป็นตัวสร้างความคิดรวบยอดของเรื่อง

2. ครูถามหรือสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องทีอ่านทุก ๆ หน้า เช่น ครูถามนักเรียนในหน้านี้ใครทำอะไรอยู่ มีอะไรบางอย่าง นักเรียนคิดว่าใครทำอะไร อย่างไร ตัวละครในเรื่องเป็นอย่างไร นักเรียนชอบหรือไม่ เพราะอะไร เป็นต้น

ในแต่ละหน้าครูควรอ่านเรื่องซ้ำอีกครั้งและเน้นข้อความหรือประโยคสำคัญ ๆ ที่ต้องการหลาย ๆ ครั้ง แล้วให้นักเรียนอ่านตามไปเรื่อย ๆ จนจบเรื่อง

3. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่อ่านโดยให้นักเรียนผลัดกันแสดงเป็นตัวละครต่าง ๆ ในเรื่อง และให้นักเรียนที่เหลือช่วยกันอ่านบรรยายเรื่องพร้อม ๆ กับครูผลัดกันอ่านและแสดงจนกว่าครูจะเห็นว่านักเรียนจำเรื่องและจำข้อความสำคัญ ๆ ที่ต้องการเน้นได้แล้ว

4. ให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องที่อ่านลงในกระดาษแผ่นใหญ่พร้อม ๆ กัน ครูทำหน้าที่คอยซักถามและช่วยเขียนให้ควย

ก่อนลงมือเขียนเรื่อง ครูควรใช้คำถามชักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียนก่อนว่า ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร หรือจะให้นักเรียนลำดับเรื่องราวก่อนหลังก่อนก็ได้ จากนั้นจึงเริ่มลงมือเขียน ก่อนเขียนครูควรถามนักเรียนก่อนเสมอว่าจะเขียนอะไรต่อไป ทุกครั้งที่ครูเขียน ครูควรอ่านคำพูดที่เขียนพร้อม ๆ กัน และนักเรียนพบพานไปทุกครั้งควย เพื่อให้นักเรียนเกิดความเคยชินกับตัวอักษรหรือคำต่าง ๆ เหล่านั้น

เมื่อช่วยกันเขียนเรื่องเสร็จแล้ว ในแต่ละตอนหรือแต่ละหน้าครูอาจให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบข้อความที่เขียนไป ให้ภาพตรงกับข้อความที่เขียน แล้วนักเรียนช่วยกันอ่านเรื่อง ยอนไปยอนมาตามไปควยเพื่อเข้าใจความหมายของข้อความนั้น ๆ ใคอย่างแม่นยำ

5. ให้นักเรียนช่วยกันเขียนข้อความต่าง ๆ ตามเรื่องที่เขียนไว้ในข้อ 4 ลงเป็นเล่ม ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ของตนเอง โดยแบ่งหน้าที่กันทำงาน เช่น เป็นบรรณาธิการคนเขียน ตัวอักษร คนวาดภาพประกอบ คนระบายสี คนตัดรูปภาพ ฯลฯ ครูคอยช่วยเหลือและตรวจสอบข้อความใหญ่ทุกทอง

6. นำหนังสือเล่มใหญ่ที่นักเรียนทำเสร็จแล้ว และครูตรวจเรียบร้อยแล้วมาใช้สอนต่อไปควยการใช้กิจกรรมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

6.1 ให้นักเรียนลองอ่านเรื่องแต่ละหน้าในหนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียน ครูลองเปิดข้อความหรือคำบางคำในหน้าหนังสือเล่มนั้น เพื่อให้นักเรียนทายว่าควรเป็นคำว่าอะไร ให้นักเรียนลองทายคำที่เตรียมไว้ในช่องบัตรคำมาเทียบดู ครูเปิดข้อความที่ปิดไว้แล้วถามนักเรียนคนอื่น ๆ ว่าใช้คำตามหนังสือหรือไม่ จากนั้นให้นักเรียนอ่านทวนประโยคนั้น ๆ อีกครั้ง ทำอย่างนี้หลายครั้ง และหลายหน้าจนจบเล่ม

6.2 ให้นักเรียนลองเล่นบัตรคำควยวิธีต่าง ๆ เช่น จำจ๊ะเชื่อเปราะา เพื่อใคคำมาต่อกันภายในกลุ่ม กลุ่มใดใคประโยคที่ถูกทองก่อนเส้นยูนะ เป็นต้น

6.3 ให้นักเรียนเล่นเกมตัวสะกด เช่น ให้นักเรียนหาตัวสะกดของคำต่าง ๆ ที่ครูบอกใคโดยหากำต่าง ๆ จากช่องบัตรคำที่เตรียมไว้

6.4 ให้นักเรียนเขียนคำบอกตามครู

กิจกรรมต่าง ๆ อาจจัดใ้เด็กมาขยายตามแต่ครูจะเห็นควร ชั้นตอนที่ 6 ควรทำหลายครั้ง เพื่อให้เด็กเกิดความแม่นยำในการเขียนและการสะกดคำ พร้อมทั้งอ่านคำหรือประโยคต่าง ๆ ใ้โดยถูกต้องของควย (เสาวลักษณ์ รัตนวิษุ . 2529 : 2)

สรุปใ้ควา วิชาสอนแบบมุ่งประสมการภาษา เริ่มจากโครงสร้าง ลำดับเหตุการณ์ รายละเอียดของกระบวนการใ้ชีวิตจริง หรือทเรียนที่เขียนขึ้นโดยครูและนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมใ้การสร่างตำราทางภาษารวมกัน เพื่อให้เด็กเรียนใ้ศึกษา คนควา ประเมินผล และปรับปรุงตนเอง ครูเป็นผู้ช่วยเหลือ กระตุ้น จักส์อัสคูปกรณและสนับสนุนใ้เด็กประสมควาสำเร็จใ้การเตรียมควมพรอมทางการเรียนภาษา

ควมสนใจใ้การอ่านของนักเรียนใ้ระดับชั้นประถมศึษา

ฉวีวรรณ คูหาภินันทน ไ้กล่าวถึงควมสนใจใ้การอ่าน เรื่องประเภทต่าง ๆ ของเด็กใ้วัย 6 - 8 ขวบ ซึ่งใ้เป็นเด็กอยู่ใ้ระดับชั้นประถมศึษาปีที่ 1 ตอนปลาย และชั้นประถมศึษาปีที่ 2 ใ้ววา

สนใจเรื่องต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น รูปพิทต่าง ๆ มากขึ้น รูปจึสิ่งแวดลอมต่าง ๆ มากขึ้น ชอบเรื่องต้นไม้ ดอกไม้ การปลูก การเพาะชำ่างาย ๆ นิทานต่าง ๆ เทวดา นางฟ้า เรื่องสัตว์ การขุด ชอบของเล่น ชอบเรื่องใ้เป็นจริงมากขึ้น สนใจใ้การอ่านยาวขึ้น ประมาณ 15 - 20 นาที การอ่านหนังสือแตกฉานขึ้น เริ่มอ่านเรื่องตลก ขำขัน ใ้โดยาง สำหรับเด็กอ่านหนังสือเก้งจะอ่านเรื่องตลกขำขันใ้ใจใ้ใ้ใ้

หนังสือเด็กวัยใ้เนนรูปภาพมาก เช่นเดียวกับเด็กวัย 3 - 4 ขวบ แต่เนอเรื่องคงเพิ่มส่าระมากขึ้น ยาวมากขึ้น ภาพคงใ้เป็นภาพสี เนอเรื่อง ลีลา และการใ้ช้ถอยคำ สำนวนเพิ่มมากขึ้นใ้ (ฉวีวรรณ คูหาภินันทน . 2527 : 53)

ปราณี เขียงทอง ไ้กล่าวถึงควมสนใจใ้การอ่านของเด็กวัย 6 - 8 ขวบ ว่าเด็กส่วนใหญ่ชอบเรื่องธรรมชาติและสัตว์ สิ่งแวดลอมรอบตัว ชอบคำกลองจอนมีจิงหวะ และเรื่องทองจขบลงควมสมปรารถนา เด็กวัยใ้ทองการอัสระ การเคลื่อนไหว เรื่องทองใ้

ไปด้วยกิริยาอาการ การกระทำต่าง ๆ ชอบสิ่งแปลกใหม่ เรื่องผจญภัย นิทานต่าง ๆ เพราะเด็กอยากรู้อยากเห็นความเป็นไปของโลก (ปราณี เชียงทอง. 2526 : 78)

สมศักดิ์ ศรีมาโนชน ไก่กล้าถึงความสนใจอ่านเรื่องของเด็กวัยประถมศึกษาที่มีอายุ 7 - 8 ขวบ ซึ่งมีอายุอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ไว้ว่า เด็กยังชอบเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ ความมีเมตตา กรุณาต่อสัตว์ การท่องเที่ยวผจญภัย ตื่นเต้นเร้าใจ นานาวิเศษชวนคิด ชอบเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติ เช่น แม่น้ำ ภูเขา ดวงจันทร์ ฝน ดอกไม้ ฯลฯ ยังสนใจบทละคร นิทาน เทพนิยายต่าง ๆ มีบทกลอนขบขันชวนหัวเราะอยู่ด้วย และเรื่องนั้นต้องมีความยุติธรรม ชรรษะตองชนะอธรรม (สมศักดิ์ ศรีมาโนชน. 2523 : 25)

มันดื้อ พฤษะวัน ไก่กล้าถึงความสนใจในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. ความสนใจในการอ่านมีแนวโน้มจะเปลี่ยนไป เมื่อนักเรียนโตขึ้นมักจะสนใจสิ่งแปลก ๆ เรื่องราวแปลก ๆ ใหม่ ๆ จนกว่าจะสนใจเรื่องประเภทใดประเภทหนึ่งโดยเฉพาะ
2. ความสนใจในการอ่านมักจะไม่มีส่วนสัมพันธ์กับการอ่านทั่วไป นักเรียนจะอยากอ่านเฉพาะเรื่องที่เขาสงใจและต้องการอ่าน
3. การใช้วัสดุทัศนูปกรณ์ที่มีความสัมพันธ์จะโน้มนำให้เกิดความสนใจในการอ่านได้มาก เพราะจะช่วยสร้างความเข้าใจ
4. ในระยะแรก ๆ มักสนใจเทพนิยาย เรื่องจริงเกี่ยวกับเด็ก กิจกรรมและสัตว์
5. ในระดับสูงขึ้น สนใจเรื่องลึกลับ ผจญภัย ชั่วประวัตื กีฬา
6. ถ้าความสนใจในการอ่านดีขึ้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีวุฒิภาวะดีขึ้น
7. นักเรียนหญิงกับนักเรียนชายสนใจไม่แตกต่างกัน จนกว่าอายุ 9 ขวบไปแล้ว จึงจะสนใจแตกต่างกัน
8. ในเกณฑ์อายุ 8 ขวบขึ้นไป มีแนวโน้มดังนี้
  - 8.1 ชายสนใจเรื่องราวที่เป็นจริงมากกว่าหญิง
  - 8.2 หญิงสนใจร่ายกรองมากกว่าชาย
  - 8.3 ทั้งสองเพศชอบเรื่องผจญภัย เรื่องลึกลับ หัศจรรย์ และความประหลาดมหัศจรรย์ต่าง ๆ

8.4 หญิงสนใจเรื่องชีวิตในครอบครัว โรงเรียน บ้านเพิง เรืองรมย์ และ เทพนิยาย

8.5 ชายมีความสนใจกว้างขวางมากกว่าหญิง

9. นักเรียนที่มีสมองดีมักสนใจในการอ่านมากกว่านักเรียนที่สมองไม่ดี (บันลือ พฤษะวัน. 2521 : 130)

ความสนใจในการอ่านของนักเรียนในระดับประถมศึกษาที่กล่าวมา ทำให้รูปประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจและชอบอ่าน ซึ่งผู้วิจัยจะใช้เป็นหลักในการแต่งเรื่อง แล้วนำไปใช้สอนอ่านในกลุ่มทดลอง

หลักเกณฑ์ในการสร้างเรื่องเพื่อใช้ในการอ่านและการเขียน

สมศักดิ์ ศรีมาโนชน์ ได้เสนอแบบการสร้างเรื่องที่ดีสำหรับเด็กไว้ดังนี้

1. เนื้อเรื่องหนังสือ เป็นเรื่องที่มีแนวความคิดตรงกับความสนใจและความต้องการ สนุกสนานมีคุณค่าให้แง่คิด เป็นเรื่องสั้น ๆ เนื้อเรื่องไม่ยาวจนเกินไป มักจะเป็นเรื่องสามัญ การท่องเที่ยว นิยาย และนิทานต่าง ๆ ตัวละครของเรื่องเป็นคนที่มีความลักษณะประทับใจ

2. การวางโครงเรื่องดี ซึ่งประกอบไปด้วย

2.1 เอกภาพ (Unity) มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีใจความและความมุ่งหมายสำคัญเพียงอย่างเดียวกัน ข้อความต่าง ๆ จะต้องเกี่ยวข้องกับความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

2.2 สัมพันธภาพ (Coherence) คือ เนื้อความเกี่ยวโยงกัน ต้องดำเนินเรื่องราวไปตามความสำคัญ มีความต่อเนื่องกันประจวบเหมาะ

2.3 สาระชัดภาพ (Emphasis) เน้นใจความที่สำคัญ ความโดดเด่นช่วยสนับสนุนเนื้อเรื่องให้เด่นชัด จะต้องกล่าวถึงให้มากและวางอยู่ในที่เด่น

3. การใช้ภาษาในหนังสือเด็ก

คำที่นำมาใช้ไม่ยากเกินไป ใช้ได้ตรงกับความหมาย กระชับรัดกุม เหมาะสมกับเนื้อเรื่องสละสลวยประทับใจผู้อ่าน

ประโยคที่นำมาผูกเรื่อง กระต๊อช้คช้คเจน เรียงประโยคได้ถูกต้อง กับหน้าที่และความหมาย เลือกใช้ประโยคสั้นและประโยคยาวให้เหมาะสมกับเนื้อความ และวัยของผู้อ่าน (สมศักดิ์ ศรีมานอนันต์. 2523 : 1 - 5)

ปราณี เชียงทอง ได้สรุปการเขียนเรื่องสำหรับเด็กไว้ดังนี้

1. ต้องทำความรู้จักผู้อ่าน คือเด็กก่อน ต้องรู้จักจิตวิทยา ความสนใจ และความชอบของเด็กวัยต่าง ๆ เด็กโตมักเอาตัวเองเข้าไปเปรียบเทียบกับตัวละครในเรื่อง เรื่องที่เขียนจึงต้องสมเหตุสมผล ตัวละครมีลักษณะโน้มน้าวจิตใจของเด็กให้มีคุณธรรม และจริยธรรม เมตตากวกรุณา กล้าหาญ มีความสามารถในการเผชิญภัย และเอาชนะอุปสรรค

2. การเขียนเรื่องสำหรับเด็กไม่ควรเป็นเรื่องสั่งสอนโดยตรง เพราะจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกต่อต้านไม่อยากอ่าน การเขียนจึงควรเขียนทำนองสอดแทรกคุณธรรม และค่านิยมที่ดีต่าง ๆ อย่างแยบยลโดยไม่ให้เด็กรู้สึกว่า เป็นการสั่งสอน

3. ข้อความแต่ละตอนจะต้องมีค่าสำหรับเด็ก คือต้องให้อ่านเพลิน สนุกสนาน ตื่นเต้น แทรกอารมณ์ขัน การดำเนินเรื่องรวดเร็ว (ปราณี เชียงทอง. 2526 : 134)

นอกจากนี้ หทัย ต้นหยง ได้สรุปหลักการสร้างเรื่องสำหรับเด็ก ควรยึดหลักดังนี้

1. หลักการสร้างสรรค์ ประกอบไปด้วย

1.1 การตั้งชื่อเรื่อง ต้องมีลีลาเร้าใจ สอดคล้องกับเนื้อหา ภาษาทันสมัย สั้น กระต๊อช้ค ให้มโนภาพทางจริยธรรม

1.2 การสร้างเอกภาพ (Unity) ของเค้าโครงเรื่อง ฉากและ การใช้ภาษา มีจุดศูนย์กลางแห่งความคิด เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

1.3 การสร้างสัมพันธ์ภาพ (Coherence) คือเรื่องผูกพันกันเป็นลูกโซ่ ตลอดทั้งเรื่อง

1.4 การสร้างสารัตถภาพ (Emphasis) เน้นเพื่อให้เกิดความหนักแน่น ช้คเจน

1.5 สร้างดุลยภาพ (Balancing) การปรับภาวะให้เกิดระดับพอดี
ต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้อ่าน

1.6 สร้างประติมากรรม (Invention) คือการตกแต่งงานเขียนให้
เกิดความสละสลวย สร้างความซึ่งใจ ระวังให้เด็กอยากอ่านหนังสือ

1.7 สร้างจรรยาบรรณ (Ethicality) เรื่องที่สร้าง ต้องมีคุณธรรม
จริยธรรม

2. การใช้ภาษาสำหรับเด็ก

2.1 ใช้ภาษาพูดหรือสนทนา ซึ่งมีลักษณะเป็นธรรมชาติ เน้นการใช้
ลักษณะนามบุรุษที่หนึ่ง เป็นส่วนมาก

2.2 ใช้ภาษาตรง ๆ เข้าใจง่าย ไม่ต้องแปลความหมายอีกครั้ง

2.3 ใช้ภาษาสอดคล้องกับภาพในหนังสือ

2.4 ประโยคที่ใช้ควร เป็นประโยคสั้น ๆ ถ้อยคำกระชับแน่น

2.5 ใช้ภาษาสุภาพ

2.6 ใช้คำทันสมัย ถูกต้องหลักไวยากรณ์

3. การจัดภาพในหนังสือสำหรับเด็ก

เด็กโตขนาดอายุ 6 - 12 ขวบ ควรใช้ภาพขนาดครึ่งของหน้า อาจจะ
เป็นภาพเหมือนหรือภาพการ์ตูนก็ได้ ส่วนสีนั้นทั้ง เด็กเล็กและเด็กโต ชอบประ
เภทแม่สี และสีฉูดฉาดบาดตา โดยเน้นสีแดง เหลือง น้ำเงิน และเขียว

4. การใช้ขนาดตัวอักษรใน

เด็กโตควรใช้ขนาดตัวอักษร 24 พอยท์ (3 มม.)

5. การจัดหน้าควรคำนึงถึงดุลยภาพ คือสร้าง ความรู้สึกที่สมดุลย์ของ เด็ก
ผู้อ่านหนังสือมีแกนกลางของ เนื้อหาทั้งซ้ายและขวา ภายในหนังสือมีความกลมกลืนอย่าง
สนิทแนบเนียนไม่ขัดความรู้สึก มีจุดเด่น ระวังอารมณ์ (หทัย คันทอง. 2529 :

ความคงทนในการเรียนรู้

การจำมีความสำคัญมากต่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะในวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นวิชาทักษะของอาศัยการจำมาก การรู้จักจำคำและจำเนื้อหาที่เรียนได้ จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และวิชาอื่น ๆ ด้วย เพราะฉะนั้นการจำและการเรียนรู้จึงมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

อะคัมส์ ได้ให้ความหมายการจำไว้ว่า การจำ คือ การคงไว้ซึ่งผลการเรียนหรือความสามารถที่จะระลึกได้ต่อสิ่งเร้าที่เคยเรียน หรือเคยมีประสบการณ์รับรู้มาแล้ว หลังจากที่ทอดทิ้งไว้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง (Adams. 1967 : 9)

ชัยพร วิชชาวุธ ได้ให้ความหมายการเรียนและการจำไว้ว่า การเรียนคือกระบวนการสร้างการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และการจำ คือการรักษาไว้ซึ่งผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงนั้น การที่ผู้เรียนเรียนหรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เราเรียกว่าการเรียนรู้ ซึ่งต้องวัดทันทีหลังจากที่ผู้เรียนเรียนจบ แต่ถ้าวางไว้ระยะเวลาหนึ่ง อาจเป็น 10 นาที 1 ชั่วโมง หรือหลาย ๆ วัน แล้วค่อยประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่ได้ก็จะเป็นผลของการเรียนและการจำ (ชัยพร วิชชาวุธ. 2515 : 65)

ทิพย์ นาดสุภา ได้ให้ความหมายการจำไว้ว่า ความจำ คือการทรงไว้ซึ่งสภาวะเดิมของจิตที่สามารถปลุกให้ขึ้น (Revive) หรือเรียกกลับ (Recall) ในสิ่งที่เคยเรียนรู้เข้ามาในจิตสำนึกได้หรืออาจจะหมายถึง การเรียนรู้ที่ยังตกค้างเหลืออยู่ในจิตใจก็ได้ (ทิพย์ นาดสุภา. 2511 : 158 - 187)

ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ควรจัดให้เป็นระบบมีขั้นตอนที่เหมาะสม จัดประสบการณ์ที่มีความหมายต่อผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความคงทนในการจำ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำประสบการณ์เดิมมาใช้ในการแก้ปัญหาในประสบการณ์ใหม่ที่คล้ายคลึงกับประสบการณ์เดิมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระบบความจำ

ชัยพร วิชชาวุธ ไทกล้าว่า ระบบความจำของคนเราพอจะแยกออกเป็น 3 ระบบ คือ

1. ระบบความจำจากการสัมผัส (Sensory Memory) หมายถึง การคงอยู่ของความรู้สึกสัมผัสหลังจากที่เสนอสิ่งเร้าสิ้นสุดลง เช่น การฉายภาพให้ดูแวบหนึ่ง ภาพที่ปรากฏให้เห็นจะยังคงติดตาต่อไปอีกหลายร้อยมิลิวินาที หลังจากฉายภาพแวบนั้น

2. ระบบความจำระยะสั้น (Short-Term Memory ย่อว่า STM) เป็นความจำหลังการรับรู้ สิ่งเร้าที่ได้รับการที่ความสนใจเกิดการรับรู้แล้วจะอยู่ในความจำระยะสั้น เราใช้ความจำระยะสั้นสำหรับการจำชั่วคราว เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในขณะที่จำอยู่เท่านั้น เช่น การจำหมายเลขโทรศัพท์จากสมุดโทรศัพท์

3. ระบบความจำระยะยาว (Long-Term Memory ย่อว่า LTM) เป็นความจำที่มีความคงทนถาวรกว่าความจำระยะสั้น เราไม่รู้สึกในสิ่งที่จำอยู่ในความจำระยะยาว แต่เมื่อต้องการใช้หรือมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาสะกิดใจก็สามารถจะรื้อฟื้นขึ้นมาได้ เช่น การจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเมื่อหลายวันหรือหลายปีก่อน (ชัยพร วิชชาวุธ. 2520 : 39)

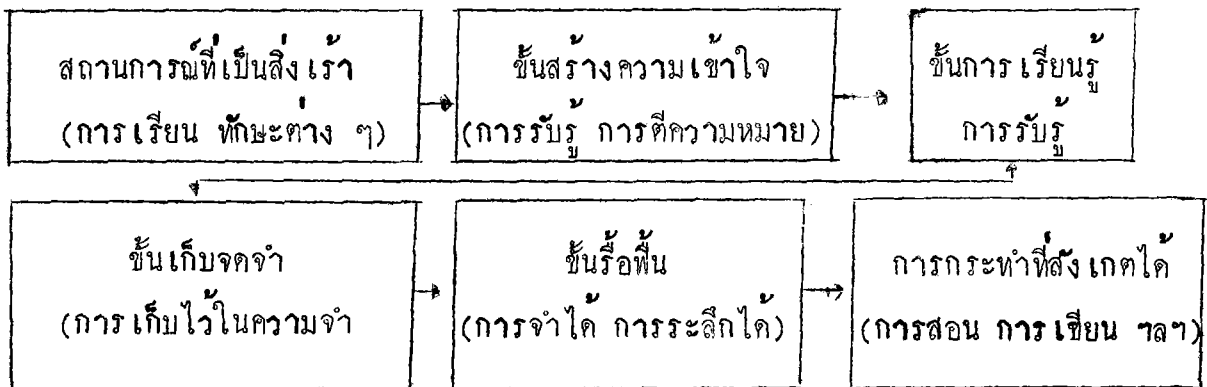
ชัยพร วิชชาวุธ ไทกล้าสรุปความจำระยะยาวว่า ความจำระยะยาวเป็นความจำที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง เป็นความหมายหรือความเข้าใจในสิ่งที่คนรู้สึก เป็นการที่ความซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม ความสนใจ และความเชื่อของแต่ละคน สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้เกิดความคงทนในการจำ อาจสรุปได้ 2 ประการ ประการแรก ได้แก่ ลักษณะของความต่อเนื่องหรือความสัมพันธ์กันของประสบการณ์ที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ ประการที่ 2 ได้แก่ การทบทวนสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วอยู่เสมอ การศึกษาทบทวนสิ่งที่จำได้คืออยู่แล้วซ้ำอีก จะช่วยให้ความจำถาวรมากยิ่งขึ้น ช่วงระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นจะฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาวหรือความคงทนในการจำในเวลาประมาณ 14 วัน หลังจากที่ได้เรียนรู้ผ่านไปแล้ว (ชัยพร วิชชาวุธ. 2525 : 291)

องค์ประกอบเฉพาะขบวนการของการเรียนรู้และการจำ

การที่จะจดจำสิ่งที่เรียนได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ องค์ประกอบที่น่าสนใจ คือกระบวนการเรียนรู้ แก่เฉ ได้อธิบายขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้และการจำไว้ดังนี้

1. **ขั้นสร้างความเข้าใจ (Apprehention)** เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า
2. **ขั้นเรียนรู้ (Acquisition)** ในขั้นนี้จะมีการเปลี่ยนแปลง เกิดเป็นความสามารถอย่างใหม่
3. **ขั้นเก็บไว้ในความจำ (Storage)** คือการนำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปเก็บไว้ในส่วนของความจำ เป็นช่วงเวลาหนึ่ง
4. **ขั้นการรื้อฟื้น (Retrieval)** คือเป็นการเอาสิ่งที่เรียนไปแล้วและเก็บเอาไว้นั้นออกมาในลักษณะของการกระทำที่สังเกตได้

ขั้นตอนต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเกิดอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกัน ขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 อาจพิจารณาารวมกันเป็นสภาพการเรียนรู้ ส่วนขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 เป็นสภาพของการจำขั้นตอนต่าง ๆ แสดงเป็นภาพประกอบได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แผนภูมิแสดงลำดับของกระบวนการในการเรียนรู้
ที่มาของภาพ (Gagné. 1970 : 70 - 71)

ความจำมี 2 ประเภท คือ

1. ความจำระยะสั้น (Short-Term Memory)
2. ความจำระยะยาว (Long-Term Memory)

ซึ่ง เสาวณีย์ คุณาวัฒนาวุฒิ ได้รวมความจำ 2 ประเภทนี้เรียกว่า "ทฤษฎีความจำ 2 กระบวนการ" (Two Process Theory of Memory) โดยสรุปย่อ ๆ ได้ดังนี้

1. ความจำระยะสั้นเป็นความจำชั่วคราว
2. สิ่งจำไว้ในความจำระยะสั้นต้องได้รับการทบทวนตลอดเวลา มิฉะนั้นความจำนั้นจะสลายตัวไปอย่างรวดเร็ว
3. จำนวนสิ่งของที่รับการทบทวนครั้งหนึ่ง ๆ ในความจำระยะสั้นมีจำนวนจำกัด จะทบทวนได้เพียง 5 - 9 สิ่ง ในขณะเดียวกันเท่านั้น
4. สิ่งใดก็ตามถ้าอยู่ในความจำระยะสั้นยิ่งนานเท่าใดก็จะมีโอกาสฝังตัวอยู่ในความจำระยะยาวมากเท่านั้น

5. การฝังตัวในความจำระยะยาว เป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่มีอยู่ในความจำระยะยาวกับสิ่งที่ต้องการจำ (เสาวณีย์ คุณาวัฒนาวุฒิ. 2517 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Atkinson and Shiffin. 1968)

ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะให้เด็กมีความคงทนในการเรียนรู้ จึงได้จัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสนใจและพัฒนาการของเด็ก โดยใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีการเล่าเรื่องให้เด็ก เด็กได้อ่านเรื่อง ได้แสดงบทบาทสมมติ ทำสมุดเล่มใหญ่ผลิตสื่อการเรียนเอง เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนที่เป็นรูปธรรมที่ให้เห็น ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ได้มากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่าน

1.1 งานวิจัยต่างประเทศ

เดวิดสัน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียนในขณะที่มีกิจกรรมการอ่านแบบธรรมดา และแบบให้ใช้ความคิดขณะที่อ่าน ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านโดยถูกฝึกให้คิดอยู่เสมอ นั้น มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามไปในรูปคิดเชิงวิจารณ์ และที่จะแสดง ความคิดเห็นของตนออกมา ส่วนนักเรียนที่เรียนการอ่านแบบธรรมดาไม่ค่อยได้ใช้ความคิดที่ลึกซึ้งนัก มีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดเชิงวิจารณ์และไม่ค่อยแสดง ความคิดของตนออกมา (Davidson. 1971 : 6273-A)

แบลร์ และราทล์ ได้ทำการศึกษาความเข้าใจในการอ่านที่มีการวินิจฉัยโดยไม่ต้องใช้เหตุผล จุดมุ่งหมายก็เพื่อหาความแตกต่างของความเข้าใจในการอ่านระหว่างการระลึกได้ การวินิจฉัยขั้นต้นและการวินิจฉัยขั้นสูง กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับ 5 - 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในชิคาโก จำนวน 102 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบทดสอบการอ่านที่ปรับปรุงใหม่ สำหรับระดับกลาง ผลปรากฏว่าคำถามที่ให้วินิจฉัยทำให้นักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าคำถามที่มีความหมายตามตัวอักษร นักเรียนที่ตอบคำถามที่ให้วินิจฉัยขั้นต้นและขั้นสูง ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน (Blair and Raths. 1978 : 29 - 31)

ไบรอัน ได้ศึกษาผลของการอ่านออกเสียงที่มีต่อเด็กวัยรุ่นในด้านคำศัพท์ การอ่านเอาเรื่องและทัศนคติที่มีต่อการอ่านผลจากการศึกษาพบว่า ผลของการอ่านออกเสียงจะมีประโยชน์ ถ้าใช้กับเด็กที่มีความสามารถระดับต่ำ ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการ เข้าใจคำศัพท์ อ่านเอาเรื่องและทัศนคติที่มีต่อการอ่าน (Bryant. 1983 : 2215-A)

แบบล ได้ศึกษาผลของการสอนโดยใช้ยุทธวิธีในการตั้งคำถาม เพื่อให้เกิดความเข้าใจในค่านความรู้ที่มีต่อความเข้าใจ และการระลึกได้ใน การอ่าน จุดมุ่งหมายเพื่อประเมินโครงการพัฒนาความรู้ของนักเรียนระดับ 4 เกี่ยวกับกระบวนการอ่านและการสอนโดยใช้ยุทธวิธีในการตั้ง คำถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 47 คน เครื่องมือที่ใช้กลุ่มควบคุมให้อ่านหนังสือวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา เพื่อตอบคำถาม ส่วนกลุ่มทดลองให้อ่านแผนการอ่าน เช่น เตือนตนเองว่า การอ่านเป็นกระบวนการคิด กำหนดจุดมุ่งหมายการอ่าน ประเมินความยากของหนังสือ กำหนดวิธีเรียนเพื่อให้ถึงจุดมุ่งหมาย เป็นต้น ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองมีความเข้าใจและการระลึกได้ในการอ่านไม่แตกต่างจากกลุ่มควบคุม แต่กลุ่มควบคุมมีความรู้เกี่ยวกับวิธีอ่านให้ได้ผลคืออยู่ในระดับต่ำ การใช้บัตรคำเตือนเป็นวิธีการที่มีผลดีในการชักชวนให้นักเรียนเป็นผู้ใช้ยุทธวิธีในการอ่าน (Babbs, 1983 : 174-A)

1.2 งานวิจัยในประเทศ

อักษร รุ่งมณี ได้เปรียบเทียบผลเพิ่มความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่านระหว่างการสอนแบบปกติ และการสอนโดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลจากการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามปกติกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน โดยมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านประกอบการอ่านตามปกติจะมีผลเพิ่มของคะแนนความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่านแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างทดลองมีอัตราเพิ่มของคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมทั้งด้านความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่าน (อักษร รุ่งมณี, 2525 : 92)

พิมพ์พร อุทัยเลิศ วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก ผลการวิจัยสรุปว่าผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่านทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การเรียนทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกทำให้ทักษะการอ่านของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น (พิมพ์พร อุทัยเลิศ, 2526 : 50)

วันเพ็ญ สุภักดิ์ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราวกับวิธีอ่าน แล้วทำแบบฝึกหัด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดลาดชะโด อำเภอดักไถ่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 จำนวน 30 คน กลุ่มทดลองที่ 2 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีอ่านแล้วเขียนคำศัพท์เรื่องราว มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (วันเพ็ญ สุภักดิ์. 2528 : 63)

พรทิพย์ สุทธิพันธ์ ได้ทำการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการอ่านจับใจความที่เรียนโดยใช้กับไม่ใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลระนอง จังหวัดระนอง โดยชั้นกลุ่มทดลอง 25 คน กลุ่มควบคุม 25 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า สัมฤทธิ์ผลการอ่านจับใจความของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่กลุ่มทดลองซึ่งใช้แบบฝึกหัดการอ่านมีคะแนนการอ่านจับใจความสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกการอ่าน (พรทิพย์ สุทธิพันธ์. 2529 : 51)

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่านทั้งต่างประเทศและในประเทศเท่าที่พบพอสรุปได้ว่า รูปแบบ วิธีสอน และเครื่องมือ จะส่งผลต่อความเข้าใจในค่านการอ่าน ดังนั้น ผู้วิจัยสนใจที่จะหารูปแบบการสอนแบบอ่านใหม่ที่จะส่งผลต่อความเข้าใจในค่านการอ่านโดยใช้วิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา

2. งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียน

2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

บลีเวท ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำแบบอนุมาณกับแบบอุปมาณกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับ 4 จำนวน 58 คน และนักเรียนระดับ 5 จำนวน 58 คน โดยทำการสอนทุกวันเป็นเวลา 14 วัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบอนุมาณได้คะแนนการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบอุปมาณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบอีกว่าเพศและระดับชั้นเรียนของนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับการเขียนสะกดคำ (Blewett. 1974 : 2115-A)

แมคเอลวี ได้ศึกษาหลักการสอนเพื่อตรวจสอบใหญ่ถูกต้องสำหรับการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับ 4 และระดับ 6 จำนวนทั้งหมด 721 คน ระยะเวลาในการศึกษา 3 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนระดับ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจใหญ่ถูกต้องมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจใหญ่ถูกต้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่สำหรับนักเรียนระดับ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจใหญ่ถูกต้องกับนักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนอ่านเพื่อการตรวจใหญ่ถูกต้อง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (McElwee. 1975 : 7031A - 7032B)

ชเวนดิงเกอร์ ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนของจริง แบบเขียนตามคำบอก และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพเหมือนจริง มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้รูปภาพเหมือนของจริง (Schwendinger. 1977 : 51)

2.2 งานวิจัยในประเทศ

ยุพดี พลเวชประชาสุข ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำและทักษะการเขียนคำ โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนวัดบึงทองหลาง เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำนวน 72 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช่แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ยุพดี พลเวชประชาสุข. 2525 : 56)

มาลีวัลย์ รักขานเกิด ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกสะกดคำยากในวิชาภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2526 ของโรงเรียนวัดบางสะแกใน กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียน 60 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยาก สูงขึ้นกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ละนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนการเขียนสะกดคำตามกิจกรรมใน

แผนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มาสวิลล รักบ้านเกิด. 2526 : 78 - 79)

นันทนา คาวดวงเคน ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำโดยใช้เกม กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2527 โรงเรียนจิตรวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน 48 คน ผลปรากฏว่า กลุ่มนักเรียนที่สอนโดยใช้เกม มีผลสัมฤทธิ์ต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (นันทนา คาวดวงเคน. 2528 : 50 - 51)

จากการศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียน สรุปได้ว่า วิธีการเขียนคำจะต้องใช้กิจกรรมการสอนหลายอย่าง เพราะเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝน เพื่อให้เกิดความชำนาญ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ควย

3. งานวิจัยเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้

3.1 งานวิจัยต่างประเทศ

ออซูเบล ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการเรียนรู้และความคงทนในการจำเนื้อเรื่อง เป็นครั้งแรก โดยตั้งสมมติฐานในการศึกษาค้นคว้าว่า "การเรียนรู้และความคงทนในการจำเนื้อเรื่องที่มีความหมาย แต่ผู้อ่านไม่คุ้นเคยมาก่อนจะทำได้ และทำให้ง่ายขึ้น โดยการจัดบทนำที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่องไว้ล่วงหน้าบนหน้าเรียน" กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาปีที่ 4 จำนวน 120 คน ซึ่งศึกษาวิชาจิตวิทยาการศึกษาในมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ให้กลุ่มตัวอย่างอ่านบทความที่ไม่คุ้นเคยมาก่อน ทั้งกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม อ่านบทความมีบทนำอยู่ล่วงหน้าเนื้อเรื่อง โดยกลุ่มทดลองอ่านบทความที่มีบทนำไม่ตรงกับเนื้อเรื่อง ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า กลุ่มทดลองมีการเรียนรู้และความคงทนในการจำเนื้อเรื่อง ได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม

(Ausubel. 1960 : 267 - 272)

โคเรีย และไมเคิล ได้ทดลองเปรียบเทียบการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองกับการสอนแบบปกติ โดยแบ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มละ 18 คน โดยกลุ่มทดลองเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง กลุ่มควบคุมเรียนโดยฟังคำบรรยาย เมื่อจบบทเรียนใดทำการทดสอบพร้อม ๆ กัน ปรากฏว่า กลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ย 65 % กลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ย 78.2 % มีความแตกต่างกันที่ระดับความเชื่อมั่น .001 และหลังจากนั้นอีก 1 เดือนก็นำแบบทดสอบมาทดสอบอีกครั้งหนึ่ง ปรากฏว่า กลุ่มควบคุมได้คะแนนเฉลี่ย 50.4 และกลุ่มทดลองได้คะแนนเฉลี่ย 69.4 (Corey and Micheal. 1973 : 17 - 19)

ในปี ค.ศ. 1976 วีเวอร์ ได้เปรียบเทียบผลการเรียนรู้และความคงทนในการจำจากการให้เด็กทำแบบฝึกหัดรวมครั้งเดียวกับการใช้ทำเป็นระยะในวิชาคณิตศาสตร์ การทดลองครั้งนี้กระทำกับนักเรียนระดับจำนวน 350 คน การสุ่มเข้ากลุ่มทดลอง คือกลุ่มที่ทำแบบฝึกหัดรวม และกลุ่มที่ให้ทำเป็นระยะหลังจากการเรียนรู้สามเดือน ทดสอบวัดความคงทนในการจำ ผลปรากฏว่า ความคงทนในการจำของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน (Weaver. 1979 : 2698-A)

3.2 งานวิจัยในประเทศ

เจียมจิต หาวหาญ ได้ศึกษาเรื่องการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำของนักเรียน โดยใช้บทความที่มีการนำเรื่องแต่ละฉบับ ได้แก่ แบบบทย่อที่มีใจความตรงกับเนื้อเรื่อง แบบบอกโครงเรื่องและแบบมีข้อทดสอบถกเถียง กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2522 จำนวน 45 คน ของโรงเรียนวัดลาดหญ้า อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ทดลองกลุ่มละ 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ บทความ 15 เรื่อง และแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านบทความละ 15 ข้อรวมเป็น 225 ข้อ วัดความคงทนในการจำหลังจากสิ้นสุดการเรียนรู้แล้ว 1 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนแต่ละกลุ่มที่อ่านบทความที่มีการนำเรื่องแต่ละแบบมีความเข้าใจในการอ่านพอ ๆ กัน การนำเรื่องแบบบอกโครงเรื่องทำให้นักเรียนมีความคงทนในการจำสูงกว่านำเรื่องอีก 2 แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความเข้าใจในการอ่านกับความคงทนในการจำสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (เจียมจิต หาวหาญ. 2522 : 61)

สุวภัทร ศิริพัธลภ ได้ศึกษาเปรียบเทียบความถนัดทางการเรียน และความคงทนในการจำระหว่างนักเรียนที่สอนโดยไอซีและไม่ไอซีที่เรียนเพื่อรู้อัจฉ ในวิชาภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ไอซี เป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 โรงเรียนชุมชนวัดบ้านระกาศ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน ผลการเปรียบเทียบความถนัดทางการเรียนระหว่างการเรียนเพื่อรู้อัจฉ กับแบบไม่ไอซีที่เรียนเพื่อรู้อัจฉไม่แตกต่างกัน และเปรียบเทียบความคงทนในการจำพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยไอซีที่เรียนเพื่อรู้อัจฉมีความคงทนในการจำสูงกว่านักเรียนที่ไม่ไอซีที่เรียนเพื่อรู้อัจฉอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สุวภัทร ศิริพัธลภ. 2527 : 66)

บงกช ศุภชานา ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความคงทนในการจำ วิชาภาษาไทย โดยไอซีเกมและไม่ใช่เกมประกอบการสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนวัดคือนันทาราม กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 80 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อัจฉของนักเรียนที่ไอซีเกมประกอบการสอนสูงกว่า ไม่ใช่เกมประกอบการสอนและในด้านการคงทนในการจำพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยไอซี เกมประกอบการสอน มีความคงทนในการจำสูงกว่า ไม่ใช่เกมประกอบการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (บงกช ศุภชานา. 2527 : 55)

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ระยะเวลาที่ใช้วัดความคงทนในการเรียนรู้อัจฉ จะแตกต่างกันออกไปตั้งแต่ 1 สัปดาห์, 2 สัปดาห์ และ 12 สัปดาห์ แต่ยังไม่มีการวิจัยว่าช่วงเวลาใด ที่เหมาะสมที่สุดในการวัดความคงทนในการจำ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เวลา 2 สัปดาห์ ในการศึกษา ความคงทนในการเรียนรู้อัจฉครั้งนี้

การสอนอ่านโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา นั้น มีลักษณะที่ช่วยในการจำอยู่หลายประการ เช่น ครูอธิบายความหมายด้วยคำพูดง่าย ๆ พร้อมกับแสดงรูปภาพประกอบ ครูสนทนากับนักเรียน ทุก ๆ หนึ่ง นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติ ได้เขียนเรื่องลงในกระดาษแผ่นใหญ่ทำเป็นหนังสือ เล่มใหญ่ด้วยตนเอง และนำหนังสือเล่มใหญ่มาไอซีสอนอ่าน เล่นบัตรคำ เล่นเกมตัวสะกด พร้อมทั้ง เขียนตามคำบอกของครู ด้วยการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน แบบมุ่งประสบการณ์ดังกล่า ผู้วิจัยจึง ตั้งสมมติฐานไว้ว่า นักเรียนที่เรียนอ่านโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีสอนแบบปกติ จะมี ความคงทนในการเรียนรู้อัจฉต่างกัน

สมมติฐานทางการวิจัย

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีปกติ แตกต่างกัน
2. ความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีปกติ แตกต่างกัน
3. ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีปกติ แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้าง เครื่องมือและตรวจสอบหาคุณภาพเครื่องมือ
3. วิธีดำเนินการทดลอง
4. วิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาเขมรพูดที่บ้านและที่โรงเรียนเป็นประจำ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนเบญจคามวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 3 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด 78 คน

การเลือกโรงเรียนที่นำมาศึกษา มีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

1. เป็นโรงเรียนในระดับประถมศึกษา ที่เปิดสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. มีจำนวนนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตั้งแต่ 2 ห้องเรียนขึ้นไป
3. สภาพโรงเรียน ห้องเรียน และระดับการเรียนของนักเรียนโดยทั่วไป คล้ายคลึงกับโรงเรียนส่วนใหญ่ ในอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ที่นักเรียนพูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่
4. ผู้บริหารโรงเรียนและคณะครู เห็นความสำคัญของการวิจัยและให้ความร่วมมือในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนเบญจมคามวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ รวมนักเรียนทั้งหมด 52 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการดังนี้

1. นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในปลายปีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวนทั้งหมด 78 คน โดยเรียงคะแนนจากมากไปหาน้อย ดังตัวอย่าง

คนที่ 1	96	คะแนน
คนที่ 2	95	คะแนน
คนที่ 3	94	คะแนน
คนที่ 4	94	คะแนน
คนที่ 5	94	คะแนน
คนที่ 6	94	คะแนน
คนที่ 7	94	คะแนน
คนที่ 8	92	คะแนน
คนที่ 9	91	คะแนน

ฯลฯ

2. จัดกลุ่มตัวอย่างเข้าเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 โดยการจับคู่เป็นรายบุคคล (Matched-Subject) จากคะแนนผลการสอบปลายปีวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกรณีนักเรียนคะแนนไม่เท่ากัน ได้จัดเข้ากลุ่มโดยให้แต่ละกลุ่มมี

คะแนนสูงและต่ำคละกันได้ 26 คู่ หองละ 26 คน ดังตัวอย่าง

คู่ที่ 1	คนที่ 1	96	คะแนน	คนที่ 2	95	คะแนน
คู่ที่ 2	คนที่ 3	94	คะแนน	คนที่ 4	94	คะแนน
คู่ที่ 3	คนที่ 5	94	คะแนน	คนที่ 6	94	คะแนน
คู่ที่ 4	คนที่ 9	91	คะแนน	คนที่ 8	92	คะแนน

ฯลฯ

3. สุ่มอย่างง่าย ได้เป็นห้องทดลองที่ 1 และห้องทดลองที่ 2 โดยการจับสลาก กำหนดให้ห้องทดลองที่ 1 ใช้วิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาห้องทดลองที่ 2 ใช้วิธีปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เรื่องที่ใช้ในการทดลองสอน
2. แผนการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา
3. แผนการสอนปกติ
4. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
5. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. เรื่องที่ใช้ในการทดลอง
ผู้วิจัยสร้างเรื่องเพื่อให้นักเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 5 เรื่อง โดยมีขั้นตอนดังนี้
  - 1.1 ศึกษาเกณฑ์และวิธีสร้างเรื่องสำหรับเด็ก
  - 1.2 ศึกษาคำศัพท์ที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
  - 1.3 สร้างเรื่อง โดยใช้หลักเกณฑ์ในการสร้างเรื่องของ ปราณี เชียงทอง (2526 : 34) สมศักดิ์ ศรีมาโนชน (2523 : 1 - 5) และหทัย คัมพอง (2529 : 108 - 159) ใช้หลักเกณฑ์การสร้างเรื่องดังนี้
    - 1.3.1 เลือกคำศัพท์บังคับที่อยู่ในแผนการสอนวิชาภาษาไทย บทที่ 1 ถึง บทที่ 10 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกรมวิชาการ มาเป็นหลักในการแต่งเรื่องขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยคำนึงถึงประเภทของเรื่องที่เด็กวัย 7 - 8 ขวบ ชอบและสนใจ โดยใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัย เนื้อหาสอดคล้องกับคุณธรรม
    - 1.3.2 ขอบเขตของเรื่อง เป็นนิทานหรือนวนิยายจำนวน 3 เรื่อง เรื่องเกี่ยวกับวิธีการ จำนวน 1 เรื่อง และเรื่องเกี่ยวกับสารคดีจำนวน 1 เรื่อง ให้เหมาะสมกับวัยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และมีภาพประกอบดังนี้

1.3.2.1 ประเภทนิทานหรือนวนิยาย จำนวน 3 เรื่อง คือ เรื่องหมี่เจ้าปัญญา ความลับของรุ่ง และจุกหลงกรุง ใช้ตัวละคร เป็นภาพการ์ตูนเหมือนจริง

1.3.2.2 ประเภทวิธีการ จำนวน 1 เรื่อง คือ เรื่อง เครื่องบินของเคน ใช้ภาพลายเส้น เป็นวิธีการประดิษฐ์ เครื่องบินค้ายกลองกระดาษเป็นของเล่น

1.3.2.3 ประเภทสารคดี จำนวน 1 เรื่อง คือ เรื่องน้ำพระทัยจากในหลวง ใช้ตัวละคร เป็นภาพการ์ตูนเหมือนจริง

1.3.3 กรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้ทรงคุณวุฒิสำนักงานภาษาไทย ตรวจพิจารณาความเหมาะสมของเรื่อง ที่สร้างขึ้นทั้ง 5 เรื่อง

1.3.4 นำเรื่องที่ปรับปรุงแล้ว จัดทำเป็นรูปเล่มมีภาพประกอบ แล้วให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้ทรงคุณวุฒิทางสำนักงานภาษาไทย ตรวจพิจารณาความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

1.3.5 นำเรื่องที่ปรับปรุงแล้ว ไปจัดทำแผนการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา

2. แผนการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา

2.1 ศึกษาหลักการ จุดประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหาวิชา การวัดผลและประเมินผลของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2525 : 12 - 13) และคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2528 : 1 - 16)

2.2 ศึกษาทฤษฎีและหลักการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา

2.3 นำหนังสือทั้ง 3 ประเภท จำนวน 5 เรื่อง มาทำแผนการสอนเพื่อใช้ในกุ่มทดลองดังนี้

2.3.1 เรื่องหมี่เจ้าปัญญาแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ทำแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แผนที่ 1 เวลาเรียน 40 คาบ ตอนที่ 2 ทำแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แผนที่ 2 เวลาเรียน 35 คาบ

2.3.2 เรื่องความลับของรุ่ง ใช้ทำแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษา แผนที่ 3 เวลาเรียน 40 คาบ

2.3.3 เรื่องเครื่องบินของเคน ใช้ทำแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์
ภาษา แผนที่ 4 เวลาเรียน 40 คาบ

2.3.4 เรื่องจุกหลงกรุง ใช้ทำแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
แผนที่ 5 เวลาเรียน 45 คาบ

2.3.5 เรื่องน้ำพระทัยจากในหลวง ใช้ทำแผนการสอนแบบมุ่ง
ประสบการณ์ภาษา แผนที่ 6 เวลาเรียน 45 คาบ

2.4 สร้างแผนการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา ให้นำเรื่องหมีเจ้าปัญญา
ความลับของรุ่ง จุกหลงกรุง และน้ำพระทัยจากในหลวงมาสร้างแผนการสอนตามลำดับขั้นตอน
ดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องทำนองเล่ากับนักเรียน เน้นความหมาย ความ
เข้าใจคำและประโยคข้อความ อธิบายด้วยคำพูดง่าย ๆ ใช้สื่อประกอบ สนทนาทำความเข้าใจ
เข้าใจเรื่องที่อ่านโดยเน้นการฝึกฟัง พูด และตอบคำถาม

ขั้นที่ 2 นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 3 ครูและนักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องใช้ภาษาของนักเรียนเอง
ครูช่วยชี้แจงส่วนแล้วเขียนลงกระดาษแผ่นใหญ่ นักเรียนวาดภาพประกอบ

ขั้นที่ 4 นักเรียนช่วยกันทำหนังสือเล่มใหญ่เป็นของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 นำหนังสือเล่มใหญ่ มาฝึกฝนการใช้ภาษาในส่วนตัวย่อย ๆ

โดยใช้เกมประกอบ

เรื่อง เครื่องบินของเคน เป็นประเภทวิธีการนำมาทำแผนการสอน
โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

ขั้นที่ 1 ครูนำวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ในเรื่องมาให้รู้จัก และสาธิตวิธีการ
ทำเครื่องบินด้วยกล่องกระดาษอย่างช้า ๆ และชัดเจน

ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องวิธีทำ ลำดับขั้นตอนการทำ และลงมือ
ทำเครื่องบินด้วยกล่องกระดาษ

ชั้นที่ 3 เขียนเรื่องวิธีทำเครื่องบินด้วยกล่องกระดาษระหว่างครู
และนักเรียน

ชั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

ชั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมภาษา

2.5 นำแผนการสอนไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญ
ด้านการสอนภาษาไทยตรวจสอบและแก้ไข

2.6 นำแผนการสอนไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
วัดบ้านสวายจิกน้อย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 30 คน เพื่อปรับปรุง
ข้อบกพร่องเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้ ปริมาณเนื้อเรื่อง เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียน
การสอนและความเหมาะสมในการใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอน

2.7 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงจากข้อ 2.6 แล้วไปให้คณะกรรมการควบคุม
ปริญญาโทตรวจสอบแก้ไขอีก

2.8 นำแผนการสอนที่ตรวจสอบแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มที่ 1 ซึ่งเป็นนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนเบญจมคามวิทยา
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

3. แผนการสอนแบบปกติ

3.1 ศึกษาหลักการ จุดประสงค์ ขอบข่ายเนื้อหาวิชา การวัดผลและประเมินผล
ของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2522 : 12 - 13)
และคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2525 : 1 - 16)

3.2 ศึกษาวิธีสอนภาษาไทย จากคู่มือครูการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2528 : 1 - 16)

3.3 สร้างแผนการสอนวิชาภาษาไทย โดยใช้แผนการสอนวิชาภาษาไทย
ของกระทรวงศึกษาธิการ ตามคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นหลัก
และนำแผนการสอนเสนอต่อกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอน
ภาษาไทย เพื่อปรับปรุง

3.4 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขขอบกรอบแล้ว จากข้อ 3.3 ไปให้กรรมการควบคุมปริญญาโทฯ ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

3.5 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้ว ไปใช้กับกลุ่มควบคุม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนเนญจคามวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

4. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำ

4.1 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและการเขียน จากหนังสือเทคนิคการวัดผลของ ชวาล แพทย์กุล (2518 : 84 - 243) เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพทย์กุล (2520 : 1 - 210) และหนังสือวิธีเขียนข้อสอบภาษาไทยของ จันทิมา พรหมโชติกุล (2530 : 1 - 176)

4.2 วิเคราะห์หลักสูตร แผนการสอน เรื่องที่ใช้สอน และคำศัพท์ที่ใช้ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.3 สร้างข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 คำเลือก เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 2 ตอน ตอนที่ 1 จำนวน 32 ข้อ ตอนที่ 2 จำนวน 32 ข้อ และข้อสอบการเขียนคำ จำนวน 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบการเขียนตามคำบอก จำนวน 45 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 คำเลือก โดยให้เลือกคำที่สะกดผิด จำนวน 26 ข้อ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหา คำศัพท์ และจุดมุ่งหมาย ที่ใช้สอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

4.4 นำแบบทดสอบไปให้กรรมการควบคุมปริญญาโทฯ และผู้ทรงคุณวุฒิ คำนภาษาไทย 5 ท่าน ประกอบคณาจารย์วัดผล 1 ท่าน ศึกษานิเทศก์ 3 ท่าน และครูผู้สอนภาษาไทย 2 ท่าน ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา และสำนวนให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4.5 นำข้อสอบที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบ้านสวายจิกน้อยและโรงเรียนบ้านสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 100 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่อยู่ในตำบลและอำเภอเดียวกัน สภาพทั่วไปของโรงเรียนห้องเรียนและนักเรียนคล้ายคลึงกัน เพื่อวิเคราะห์หาความยากง่ายและคำอ่านาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อดังนี้

ข้อสอบที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน

ข้อสอบที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

เมื่อตรวจให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาความยากง่าย และหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เทย์ ฟาน เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่จะนำไปใช้ในการทดลอง โดยเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

4.6 หลังจากวิเคราะห์ค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อแล้ว จึงคัดเลือกข้อสอบอีกครั้งหนึ่งโดยยึดตารางวิเคราะห์หลักสูตรเป็นเกณฑ์ เพื่อให้ได้ข้อสอบที่ตรงการใช้งานจริง จำนวน 80 ข้อ โดยแยกออกเป็นข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน 40 ข้อ ตอนที่ 1 จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 2 จำนวน 20 ข้อ และข้อสอบวัดความสามารถในการเขียน 40 ข้อ ตอนที่ 1 จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 2 จำนวน 20 ข้อ

4.7 นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้ทั้ง 2 ฉบับ ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านฝ้ายและโรงเรียนเบญจมคามวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเคอร์ ริชาร์ดสัน (สวน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2528 : 168 - 169) ข้อสอบความเข้าใจในการอ่านได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 และข้อสอบวัดความสามารถในการเขียนค่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88

5. แบบทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้

นำข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำชุดเดิมไปสอบอีกครั้งหนึ่ง โดยทิ้งช่วงเวลาจากการสอบครั้งก่อนไปแล้ว 2 สัปดาห์ โดยวัดทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ Two Group Randomized Matched Subject Posttest - Only Design

ตาราง 1 แบบแผนการวิจัย

การกำหนดเข้ากลุ่ม	ตัวแปรทดลอง	สอบหลัง
E_1	X_1	T_{2E_1}
$(Mr)E_2$	X_2	T_{2E_2}

Mr แทน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบจับคู่อย่างสุ่ม

E_1 แทน กลุ่มทดลองที่ 1

E_2 แทน กลุ่มทดลองที่ 2

T_{2E_1} แทน สอบหลังในกลุ่มทดลองที่ 1

T_{2E_2} แทน สอบหลังในกลุ่มทดลองที่ 2

X_1, X_2 แทน การจัดกระทำในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

2. การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 การทดลองสอนแต่ละกลุ่มให้เวลาทดลองวันละ 5 คาบ คาบละ 20 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน เป็นเวลา 10 สัปดาห์ รวมจำนวนทั้งหมด 245 คาบ ผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสอนเอง ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังรายละเอียดในตาราง 2

ตาราง 2 การจัดการวางในการทดลองใน 1 สัปดาห์

วัน \ เวลา	เวลา			
	10.00-11.00	11.20-12.00	13.00-14.00	14.20-15.00
จันทร์	กลุ่มทดลอง	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่มควบคุม
อังคาร	กลุ่มควบคุม	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	กลุ่มทดลอง
พุธ	กลุ่มทดลอง	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่มควบคุม
พฤหัสบดี	กลุ่มควบคุม	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง	กลุ่มทดลอง
ศุกร์	กลุ่มทดลอง	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	กลุ่มควบคุม

3. ผู้วิจัยใช้ เนื้อเรื่อง และวิธีสอนแตกต่างกัน

กลุ่มทดลอง ใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และเนื้อเรื่องที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นมาเอง

กลุ่มควบคุม ใช้วิธีสอนแบบปกติ และใช้เนื้อเรื่องจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มหนึ่ง บทที่ 4 ถึง บทที่ 10 หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ของกระทรวงศึกษาธิการ

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำทั้งสองกลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. การทดสอบวัดความคงทนในการเรียนรู้จะกระทำเมื่อสิ้นสุดการทดลอง แล้วนำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำชุดเดิมไปสอบซ้ำกับนักเรียน ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยทิ้งช่วงเวลาในการสอบครั้งก่อนไปแล้ว 2 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent
2. การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของ คะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 59)

2. หาค่าความแปรปรวนของคะแนน (Variance) ใช้สูตร

$$s^2 = \frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 63)

3. หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำ โดยใช้สูตร KR-20

$$r_{tt} = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 N แทน จำนวนข้อของ เครื่องมือวัด
 p แทน สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกในแต่ละข้อ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
 q แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ
 หรือ = $1 - p$
 s_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งหมด

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 168)

4. หาความยากง่ายของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ R แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก
 N แทน จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 179)

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของ คะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม โดยใช้ t-test แบบ Dependent Sample เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1, 2 และ 3

$$t = \frac{D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

โดยมี $df = N - 1$
 เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 N แทน จำนวนคู่

(ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 87)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- ΣD แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
- ΣD^2 แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง
- t แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤติ t ใน Distribution
- df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
- ** แทน นัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
3. เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์หขมอด

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี
มุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่เรียนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD ²	t
กลุ่มทดลอง	26	92	810	4.098**
กลุ่มควบคุม				

$$t_{.01, 25} = 2.787$$

จากตาราง 3 ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับ
การสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มนักเรียน
ที่ได้รับการสอนแบบปกติ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 4 การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียน
โดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่เรียนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลอง	26	145	1895	4.333**
กลุ่มควบคุม				

$$t_{.01, 25} = 2.787$$

จากตาราง 4 ความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการ
การสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยสูงกว่ากลุ่ม
นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ตาราง 5 การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่ง
 ประสิทธิภาพภาษา กับนักเรียนที่เรียนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	ED	ED ²	t
กลุ่มทดลอง	26	247	4955	4.742**
กลุ่มควบคุม				

$$t_{.01, 25} = 2.787$$

จากตาราง 5 ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนโดย
 วิธีมุ่งประสิทธิภาพภาษามีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีสอนแบบปกติในวิชาภาษาไทย ซึ่งมีลำดับขั้นของการวิจัยและผลโดยสรุปดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติ

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติ แตกต่างกัน
2. ความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติ แตกต่างกัน
3. ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติ แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนเบญจมคามวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 3 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 78 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนเบญจมคามวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 52 คน ซึ่งได้มาโดยการจับคู่ คู่หนึ่งคะแนนเท่ากันหรือใกล้เคียงกันจำนวน 26 คู่ แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 26 คน และกลุ่มควบคุม 26 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 หนังสือที่ใช้ในการทดลองของกลุ่มทดลองผู้วิจัยแต่งขึ้นมาเอง มี 3 ประเภท จำนวน 5 เรื่อง โดยนำคำศัพท์บังคับที่อยู่ในคู่มือครูการสอนภาษาไทยบทที่ 4 ถึงบทที่ 10 จากหนังสือคู่มือครูการสอนภาษาไทย เล่มที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ มาผูกเป็นเรื่องใหม่ดังนี้

3.1.1 หนังสือประเภทนิทานหรือนวนิยาย มีจำนวน 3 เรื่อง คือ หนีเจ้าปัญญา ความลับของลุง และจุดหลงกรุง

3.1.2 หนังสือประเภทวิชาการ มีจำนวน 1 เรื่อง คือเครื่องบินของเคน

3.1.3 หนังสือประเภทสารคดี มีจำนวน 1 เรื่อง คือน้ำประทัยจาก

ในหลวง

3.2 แผนการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา นำหนังสือทั้ง 3 ประเภท จำนวน 5 เรื่อง มาทำแผนการสอนเพื่อใช้ทดลองในกลุ่มทดลองดังนี้

3.2.1 หนังสือเรื่องหมี่เจ้าปัญญา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ทำแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แผนที่ 1 เวลาเรียน 40 คาบ ตอนที่ 2 ทำแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แผนที่ 2 เวลาเรียน 35 คาบ

3.2.2 หนังสือเรื่อง ความลับของลุง ไซ้ทำแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แผนที่ 3 เวลาเรียน 40 คาบ

3.2.3 หนังสือประเภทวิธีการ เรื่องเครื่องบินของเคน ไซ้ทำแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แผนที่ 4 เวลาเรียน 40 คาบ

3.2.4 หนังสือเรื่องจุกหลงกรุง ไซ้ทำแผนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แผนที่ 5 ใช้เวลาเรียน 45 คาบ

3.2.5 หนังสือเรื่องนำพระทัยจากในหลวง นำไปทำแผนการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา แผนที่ 6 ใช้เวลาเรียน 45 คาบ

3.3 แผนการสอนแบบปกติ เนื้อเรื่องมาทดลองสำหรับสอนในกลุ่มควบคุม ไซ้เรื่องจากหนังสือบทเรียนภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่บทที่ 4 ถึงบทที่ 10 และทำแผนการสอนจากคู่มือครูการสอนภาษาไทย จากบทที่ 4 ถึงบทที่ 10 จากหนังสือคู่มือครูสอนภาษาไทย เล่ม 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งหมด 7 แผน ใช้เวลาสอนแผนละ 35 คาบ ในแต่ละแผนการสอน แบ่งเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน 14 ครั้ง ครั้งละ 2 - 3 คาบ คาบละ 20 นาที รวม 245 คาบ

3.4 แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนคำ

3.4.1 แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน สร้างขึ้นจากการวิเคราะห์จุดประสงค์ คำศัพท์ ที่ใช้ในบททดลองและกลุ่มควบคุม เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ทัวเลือก จำนวน 40 ข้อ หากความเชื่อมั่นได้ .83 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนละ 20 ข้อ

3.4.2 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์คำศัพท์ ที่ใช้ในบททดลองและกลุ่มควบคุม มีจำนวน 40 ข้อ หากความเชื่อมั่นได้ .88 แบ่งออกเป็น 2 ตอน

- ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบการเขียนตามคำบอก มีจำนวน 20 ข้อ
 ตอนที่ 2 เป็นข้อสอบการเขียนสะกดคำ แบบปรนัยชนิด
 เลือกตอบ 3 คำเลือก โดยให้เลือกคำที่สะกดคำผิด มีจำนวน 20 ข้อ

4. การดำเนินการทดลอง

4.1 ผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ใช้เวลาเท่ากัน คือ 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 5 คาบ คาบละ 20 นาที รวมทั้งหมด 245 คาบ โดยใช้วิธีสอน และกิจกรรมการสอนแตกต่างกัน

4.1.1 กลุ่มทดลองใช้เนื้อเรื่องที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นเองจำนวน 5 เรื่อง แล้วใช้วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

4.1.2 กลุ่มควบคุมใช้เนื้อเรื่อง จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ จากบทที่ 4 ถึงบทที่ 10 และใช้วิธีสอน ตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการจากหนังสือคู่มือการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกระทรวงศึกษาธิการ

4.2 เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียน ตามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.3 ทดสอบหลังจากสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนวิชาภาษาไทยไปแล้วสองสัปดาห์ เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้โดยใช้ข้อสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนชุดเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากทดสอบแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีแบบปกติ โดยใช้ t-test แบบ Dependent
2. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีปกติ โดยใช้ t-test แบบ Dependent

3. เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ ระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยวิธี
มุ่งประสบการณ์ภาษาด้วยวิธีแบบปกติ โดยใช้ t-test แบบ Dependent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาด้วยวิธีปกติมีความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาด้วยวิธีปกติมีความสามารถในการ
เขียนคำภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาด้วยวิธีปกติมีความคงทนในการเรียนรู้
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล ผู้วิจัยจะอภิปรายตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี
มุ่งประสบการณ์ภาษาด้วยวิธีปกติ

ผลการวิจัยปรากฏว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียน
โดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา แตกต่างกับนักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ระดับ .01 ซึ่งตรงตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา
มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยวิธีแบบปกติ สอดคล้องกับการวิจัยของ ริชาร์ด
วอดเกอร์ เบรนต์ บาร์ทเลต และเสวาลักษณ์ รัตนวิชช ที่พบว่า การสอนโดยวิธีมุ่ง
ประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนสามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจความหมายของเรื่อง และนักเรียน
มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Walker, Barlette and Rattanavich.

1984 : 12)

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทรัตน์ ชันชนม ทักษะผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และความคงทนในการจำของการเรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาด้วยวิธีแบบปกติ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาด้วยวิธีปกติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 โดยนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่า กลุ่มที่เรียนโดยวิธีปกติ (นันทรัตน์ ชันชนม, 2531 : 62) ซึ่งส่งผลให้ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีแบบปกติ อาจพิจารณาได้จากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับทฤษฎีการสอนภาษาตามแนวธรรมชาติของ แครชเชน และ เทลเรล ที่เน้นการรับรู้ภาษาที่สองให้เป็นไปตามธรรมชาติเช่นเดียวกับภาษาแรก คือให้ผู้เรียนเรียนภาษาแบบไม่รู้ตัว เน้นการจัดปัจจัยป้อนที่มีความหมาย หลักสูตรของประกอบไปด้วยจุดประสงค์เพื่อการสื่อสารที่ให้ความสนใจแก่ผู้เรียน ให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นความเข้าใจ ความหมายหรือเนื้อเรื่องก่อนและฟังก่อนที่จะแสดงออกในการพูดและการเขียน การเน้นความเข้าใจในการฟังและการอ่านเบื้องต้นเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลต่อการพูด การเขียนภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนต่าง ๆ นั้นก็เพื่อลดความวิตกกังวลในจิตใจของผู้เรียน กระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงออกในการใช้ภาษาตามความต้องการและสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันของผู้เรียน (Krashen and Terrell, 1983 : 18 - 21) นอกจากนี้การสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติ การใช้ภาษาของมนุษย์ ซึ่งเป็นไปตามลำดับขั้นการเรียนรู้ภาษา คือการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดปัจจัยป้อนด้านการฟังที่มีความหมายให้นักเรียนฟัง โดยการเล่านิทาน ใช้รูปภาพ ของจริง และใช้ภาษาท่าทาง ช่วยให้นักเรียนคิด มีจินตนาการ และเกิดความคิดรวบยอด นักเรียนได้ใช้ภาษาสนทนาถึงเรื่องที่ได้ฟัง การลำดับเรื่อง และตั้งเอาประสบการณ์เดิมจากการได้ฟังมาช่วยทำให้นักเรียนระลึกเรื่องที่ได้อ่าน ทำความเข้าใจเรื่องนั้นมากยิ่งขึ้น การแสดงบทบาทสมมติก็ช่วยฝึกทักษะการใช้ภาษาในการนำไปใช้ การให้นักเรียนวาดภาพประกอบเรื่องก็เป็นการประเมินความเข้าใจของเรื่อง รวมทั้งการทำหนังสือ

เล่มใหญ่ เป็นการรวบรวมสิ่งที่โคฟั้ง พุด และอ่าน ให้เป็นหมวดหมู่ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ เคอชองท ที่ใ้ไกลดวาวการอ่านที่โคนลัดคองอาศัยการทำงานของสมองในชั้นสูงทุกอยาง คือการนึกย้อนกลับ การหาเหตุผล การประเมินผล การใช้จินตนาการ การจัดระเบียบเป็นหมวดหมู่ การนำไปใช้ และการแก้ปัญหา (Dechant, 1970 : 3 - 5) ซึ่งจะเห็นได้ว่ากระบวนการทำงานของสมองนั้นสัมพันธ์กับการอ่าน จึงสรุปได้ว่าการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา มีข้อดีในการช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามธรรมชาติการใช้ภาษาของมนุษย์ การเรียนภาษาจึงประสบความสำเร็จ

1.2 การสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน โดยกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดในระหว่างเรียนมีการรวมกลุ่มกันเพื่อใช้กลุ่มในการเรียนรู้ทางภาษา เช่น การตกลง การเขียนเรื่อง การแสดงบทบาทสมมติ การทำหนังสือเล่มใหญ่ และการเล่นเกม ส่วนเป็นขั้นตอนที่ส่งเสริมใหม่การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน การเรียนภาษาของนักเรียนจึงเกิดจากประสบการณ์การรวมกลุ่มตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ ทิศนา แฉมมณี ที่กล่าวว่า การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนได้ทั่วถึงมากที่สุดและการที่ผู้เรียนได้มีบทบาทต่าง ๆ ในการใช้ภาษา จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม ความกระตือรือร้นที่เรียนได้อย่างมีความสุข (ทิศนา แฉมมณี, 2522 : 200 - 201) และตรงกับผลการวิจัยของ รัตนา รัตนประสพโชค ที่วิจัยเรื่องการพัฒนาการสื่อสารด้วยกิจกรรมกลุ่มพบว่า กลุ่มที่ฝึกด้วยกิจกรรมกลุ่มมีแนวโน้มเพิ่มความสามารถในการสื่อสารระหว่างบุคคลสูงด้วย (รัตนา รัตนประสพโชค, 2524 : 45)

ในการเรียนการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมกลุ่มทุกขั้นตอน เพื่อปฏิบัติกิจกรรมทางภาษา จึงทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันตลอดเวลา เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติ นักเรียนได้มีโอกาสเจรจา สนทนาโต้ตอบตามบท นักเรียนได้รวมหารือกันทำหนังสือเล่มใหญ่ ซึ่งตรงกับจุดประสงค์การเรียนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษา ที่ให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารตามการรับรู้และการถ่ายทอด ความรู้สึกรู้สึกกับคิดของตนเอง

ได้ถูกต้อง การใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อให้เด็กเรียนรู้มีปฏิสัมพันธ์กันในการใช้ภาษา จึงทำให้เด็กเรียนรู้
 ได้รับความสำเร็จเป็นอย่างสูงในการเรียนภาษา

1.3 การเรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้เรียนมีโอกาสได้คุ้นเคยกับ
 กระบวนการอ่านที่ถูกต้องและเหมาะสมกับการเรียนรู้ของมนุษย์อันประกอบด้วยองค์ประกอบ
 หลายประการ เช่น ความสามารถในการใช้ประสบการณ์เดิมและการระลึกเรื่องที่อ่านได้
 ซึ่งกระบวนการดังกล่าวได้จัดไว้ในกิจกรรมทุกขั้นตอนได้อย่างสอดคล้องกัน

นอกจากนี้การจัดบทเรียนได้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการอ่านของมนุษย์
 โดยทั่วไปคือ การอ่านเพื่อความบันเทิง การอ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการ และอ่านเพื่อศึกษา
 ค้นคว้า (เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช. 2531 : 10) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แต่งเรื่องเพื่อ
 จุดประสงค์การอ่านของมนุษย์ดังกล่าวด้วย โดยหนังสือทั้งสามประเภทผู้วิจัยได้ยึดหลักความสนใจ
 การอ่านของเด็กเป็นประการสำคัญ เป็นหนังสือประเภทการ์ตูน ซึ่ง หทัย ศันทยง ได้กล่าวถึง
 ผลดีของหนังสือการ์ตูนที่เด็กชอบว่า เป็นการปลุกความสนใจในการอ่านขั้นพื้นฐานแก่เด็ก
 เด็กมักจะอ่านแล้วใจให้ชดเขียน วาดภาพและมีจินตนาการ ได้มีโน้ตส์จากการอ่าน มี
 ความคิดสร้างสรรค์ สนุกสนาน เพลิดเพลิน และเพิ่มพูนความรู้ต่าง ๆ อีกด้วย (หทัย ศันทยง.
 2529 : 206) การแต่งหนังสือสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายการอ่านของมนุษย์ ความสนใจของ
 เด็ก จึงทำให้การเรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาประสบความสำเร็จ

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียน
 โดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีปกติ

จากผลการทดลองปรากฏว่า ความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของ
 นักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มที่เรียนโดยวิธี
 มุ่งประสบการณ์ภาษามีความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยวิธีแบบปกติ
 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิพร ปาละคดี ที่เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน
 และการระลึกเรื่องที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน
 แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนแบบมุ่งประสบการณ์

ภาษาและนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู (สุชีพ ปาละศิ. 2531 : 87) สิ่งส่งผลให้การอ่านและการเขียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าที่สอนตามคู่มือครู อาจพิจารณาด้วยเหตุผลต่อไปนี้

2.1 การสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาสอดคล้องกับทฤษฎีการสอนภาษาแบบธรรมชาติ โดยยึดหลักการเรียนรู้ภาษาที่สองของ แครชเชน และ เทอเรลล์ ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถรับรูภาษาโดยอาศัยปัจจัยป้อน ทางการฟัง การอ่าน ที่มีความหมายอันเป็นทักษะโยงไปสู่ทักษะการพูดเพื่อนำไปสู่ทักษะการเขียน (Krashen and Terrell. 1983 : 18 - 21) จะเห็นได้ว่าการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะเขียนเป็นอย่างมาก เพราะเด็กได้เรียนรู้สิ่งที่เขียนมาจากการฟังครูเล่าเรื่อง การพูดโดยการแสดงบทบาทสมมติและการอ่านเรื่อง เพราะฉะนั้นสิ่งที่เด็กจะเขียน คือสิ่งที่มีความหมายสำหรับเด็ก เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย

การเขียนที่พัฒนามาจาก การฟัง การพูด และการอ่าน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ เกิดการถ้อยความที่รวบยอดอย่างชัดเจน การเรียนรู้ทักษะการเขียนจากครูในชั้นทดลองการเขียนเรื่อง ซึ่งเป็นภาษาของนักเรียนเอง ทำให้นักเรียนจดจำลีลาการเขียน สัญลักษณ์ วลี ประโยค หรือคำศัพท์ที่ถูกต้อง เพื่อนำไปสู่ทักษะการเขียนเรื่องในหนังสือเล่มใหญ่ ซึ่งเป็นการให้อิสระในการเขียน โดยคงความคิดรวบยอดของเรื่องไว้ ความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน การสร้างรูปประโยค วลี คำศัพท์ จึงเกิดขึ้นในช่วงนี้ การฝึกเล่นเกมการเขียนในชั้นสุดท้ายก็เป็นการย้ำทักษะการเขียนให้แม่นยำยิ่งขึ้น ด้วยการสอนที่เป็นไปอย่างธรรมชาตินี้เอง การเขียนของผู้เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงได้รับผลดี

2.2 การสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาสอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษา คือให้นักเรียนพัฒนาความเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์หรือตัวเขียนก่อนพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับภาพสัญลักษณ์หรือตัวเขียนเพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งจะทำให้นักเรียนต้องการสื่อความหมายจากภาพสัญลักษณ์หรือตัวเขียนได้อย่างรวดเร็ว นักเรียนได้รับประสบการณ์

ของเรื่องจากการเล่าของครู การดูภาพสัญลักษณ์ต่าง ๆ แล้ว ก็จะถึงขั้นตอนที่ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เหล่านี้มาฝึกทักษะหรือประยุกต์ใช้ ในขั้นการเขียนเรื่องและการทำหนังสือเล่มใหญ่ นั่นคือเด็กเริ่มเรียนรู้ภาพสัญลักษณ์ ความหมายของเรื่องโดยส่วนรวมก่อนที่จะขยายไปสู่ส่วนย่อยของภาษา เช่น เด็กจะเรียนรู้ว่า ภาพ ประโยค และคำนั้นหมายความว่าอย่างไรก่อนที่จะไปรู้ ประโยค และคำประกอบไปด้วยพยัญชนะ อะไรบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ นอกจากนั้นการสอนที่ครอบคลุมและบูรณาการทักษะต่าง ๆ ไว้ด้วยกัน ในขั้นตอนการสอนทั้งจากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้การพัฒนาการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นไปอย่างกลมกลืนและมีประสิทธิภาพ ซึ่งตรงกับผลงานวิจัยของ ไชยศรี วรรณภักษา ที่ศึกษาให้นักเรียนเขียนคำไปพร้อมกับการอ่าน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการสังเกตพบว่า ทำให้นักเรียนจำคำสะกดคำได้แม่นยำ นักเรียนเขียนหนังสือได้คล่องกว่าเดิมมาก (ไชยศรี วรรณภักษา, 2524 : 86)

2.3 ขั้นตอนการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาในกิจกรรมที่น่าสนใจ สนุกสนาน และการพัฒนาการทางภาษาอย่างบูรณาการ คือการอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังเป็นของตนเองเป็นการดึงความสนใจของผู้เรียน ไปสู่กระบวนการเรียน หลังจากนั้นเมื่อการอภิปราย สันทนาการ เนื้อเรื่อง ตัวละคร และการดำเนินเรื่อง ทำให้นักเรียนระลึกเรื่องจากการเล่าได้ การแสดงบทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพทุก ๆ ด้าน สังเกตเห็นว่า ผู้เรียนจะให้ความสนใจและกระตือรือร้นอยากจะแสดง สอดคล้องกับการวิจัยของ สมเดช อาริสวัสดิ์ ที่พบว่า การแสดงบทบาทสมมติทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู และยังพบว่าความสนใจการเรียนภาษาไทยและความเชื่อมั่นในตนเองของกลุ่มเรียนโดยการแสดงบทบาทสมมติสูงกว่าที่สอนตามคู่มือครูอีกด้วย (สมเดช อาริสวัสดิ์, 2530 : 77 - 78) เพราะฉะนั้นการแสดงบทบาทสมมตินักเรียนจึงสนุกสนาน เป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนได้สวมบทบาทชีวิตจริงของตัวละคร มีจินตนาการสามารถระลึกเรื่องได้ การเขียนเรื่องระหว่างครูและนักเรียน โดยให้ผู้เรียนยอมรับและเห็นพ้องต่อกันว่าถูกต้องแล้วจึงลงมือเขียน ทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ภาษารวมทั้งสามารถจดจำได้ การเขียน สัญลักษณ์ตัวอักษร หรือคำต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นแบบอย่างที่ดีในการเขียนต่อไป การให้ผู้เรียนออกมาวาดภาพประกอบ เป็นการทดสอบ ความเข้าใจเรื่อง ซึ่ง สเกลดัน กล่าวหา

จุดมุ่งหมายในการให้นักเรียนออกมารวบรวมภาพประกอบเกี่ยวกับเรื่องเป็นการ เตือนใจให้ระลึกถึง ความหมายที่เขาเพิ่งได้ยิน (Skelton. 1984 : 11) การทำหนังสือเล่มใหญ่มีการแบ่งกลุ่ม กันเพื่อทำงาน ทำให้นักเรียนรู้จักแบ่งปันกัน มีกิจกรรมระดมสมอง และความเป็นประชาธิปไตย จากการสังเกตของผู้วิจัยช่วงเวลาผู้เรียนทำงานกลุ่มจะมีความสุขมาก การทำหนังสือเล่มใหญ่ ผู้เรียนได้แสดงออกความเข้าใจของเรื่อง จากการเขียน สามารถเลือกคำศัพท์ ประโยค และ วลีต่าง ๆ ที่พัฒนามาจากชั้นตอนต่าง ๆ มาใช้ในการเขียนอย่างอิสระ และครูคอยดูแลการใช้ ภาษาให้ถูกต้องเวลาเขียน ทำให้นักเรียนจดจำประโยค คำศัพท์ที่เขียน การวาดภาพประกอบ เรื่องที่เขียนก็เป็นการประเมินผลถึงความหมายจากการเขียนได้เป็นอย่างดี หนังสือที่ทำได้ ก็ใช้ เป็นแหล่งในการค้นคว้า เล่นเกม และกิจกรรมเสริมทักษะต่อไป การเล่นเกมและกิจกรรม เสริมภาษา เป็นการฝึกการใช้ภาษาในองค์ประกอบย่อยของภาษาต่าง ๆ ทำให้นักเรียนสนุกสนาน สามารถอ่านเขียน สะกดคำ เรียบเรียงประโยคได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทนา ดาวดวงเคน ที่ศึกษาเรื่อง การทดสอบการเขียนสะกดคำโดยใช้เกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ปรากฏว่า นักเรียนที่ใช้เกมประกอบการสอน มีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่า นักเรียนที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 (นันทนา ดาวดวงเคน, 2528 : 01) จากการเรียนภาษาไทยด้วยความสนุกสนานดังกล่าว การสอนโดยวิธีนี้ประสบความสำเร็จ ภาษา นักเรียนจึงมีความสามารถในการเขียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

3. การเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีนี้ กับการเรียน ภาษาไทยวิธีแบบปกติ

ผลการวิจัยปรากฏว่า ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี นี้ประสบความสำเร็จสูงกว่าวิธีแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 สอดคล้องกับ สมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ โดยกลุ่มที่เรียนโดยวิธีนี้ประสบความสำเร็จสูงกว่าในการเรียนรู้ สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทนา ดาวดวงเคน ที่เปรียบเทียบความสามารถ ทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีนี้ประสบความสำเร็จสูงกว่าแนวการสอนตามคู่มือครู ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีนี้ประสบความสำเร็จสูงกว่าและนักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามแนวการสอนของ

คู่มือครู มีความคงทนในการจำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 โดยนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความคงทนในการจำสูงกว่าการสอนตามคู่มือครู (นิตดา ขจรนที. 2530 : 104) สิ่งนี้ส่งผลให้ความคงทนในการเรียนรู้โดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติ อาจพิจารณาได้จากเหตุผลต่อไปนี้

3.1 การสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษามีสถานการณ์ช่วยให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้หลายประการ เช่น การให้นักเรียนลำดับเรื่องราว การเล่าเรื่องย้อนกลับ ล้วนเป็นการให้นักเรียนดึงเอาประสบการณ์เดิมเอามาใช้ นั่นหมายความว่า ผู้เรียนต้องสามารถระลึกเรื่องได้ นอกจากนั้นการแสดงบทบาทสมมติ การทำหนังสือเล่มใหญ่และการเล่นเกม ล้วนเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการกระทำด้วยตนเอง จะเกิดความคงทนในการเรียนรู้ได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาดิน ภูติกนิษฐ ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการใช้เกมและไม่ใช้เกมก็พบว่า นักเรียนที่ใช้เกมในการสอนมีความคงทนในการเขียนสะกดคำแตกต่างกับนักเรียนที่ไม่ใช้เกม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 (สาดิน ภูติกนิษฐ. 2530 : 60) เพราะการเรียนโดยใช้เกมนั้น เด็กได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองและเกิดความสนุกสนาน

3.2 การสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา สอดคล้องกับจิตวิทยาการเรียนรู้เกี่ยวกับการสอน โดย บัมพาสส์ ได้กล่าวว่า กฎการเรียนรู้ช่วยให้การสอนภาษามีประสิทธิภาพ มีอยู่ 3 กฎ คือกฎแห่งความพร้อม กฎแห่งการฝึกหัด และกฎแห่งผล (Bumpass. 1963 : 48) กฎแห่งความพร้อม ความพร้อมจะช่วยให้เกิดแรงจูงใจและความกระตือรือร้นที่จะเรียนในตัวผู้เรียน อันเป็นเหตุใหญ่ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ กฎแห่งการฝึกหัด การฝึกหัดจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกเนื้อหาหนังสือแล้วซ้ำอีกหลาย ๆ ครั้ง ไม่ว่าจะเป็นการฟัง พูด อ่าน และเขียนในชั้นตอนต่าง ๆ ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ เกิดทักษะการเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำ สอดคล้องกับความคิดของ ฟินอคคิโอโร ที่กล่าวว่า การฝึกหลาย ๆ ครั้ง เป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะการเรียนภาษาเป็นการสร้างนิสัย การเรียนรู้ทักษะใด ๆ จะเกิดขึ้นเป็นส่วนโดยตรงกับการฝึกซ้ำที่ขณะนั้น (Finocchiaro. 1967 : 33)

กฎแห่งผล ในการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ ครูได้ใช้การประเมินผลโดยการสังเกตพฤติกรรม
 ที่นักเรียนกระทำและนักเรียนได้รับทราบความสำเร็จการเรียนรู้ภาษาของเขาทุกระยะจากผลงาน
 การได้รับทราบผลความสำเร็จการเรียนรู้ทุกครั้งเป็นการเสริมแรงทำให้เด็กเรียนพอใจ กระตือรือร้น
 ที่จะเรียนภาษาต่อไปและมีความคงทนยาวนาน จึงสรุปได้ว่า การเรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา
 ครั้งนี้ ทำให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้สูงกว่าการสอนด้วยวิธีแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน
 และการศึกษาค้นคว้าต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ควรมีการเผยแพร่ วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในท้องถิ่นที่มีปัญหา
 ทางภาษาใหม่าก โดยเฉพาะในท้องถิ่น จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ ซึ่งเป็นจังหวัดที่มี
 ปัญหาในการพูดภาษาถิ่น เพราะวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสามารถช่วยแก้ปัญหาเด็กที่
 ไม่ได้พูดภาษาไทย เป็นภาษาแม่แต่จำเป็นต้องเรียนภาษาไทย ซึ่งจะทำให้เด็กสามารถเรียนรู้
 ภาษาไทยได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

1.2 แผนการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้ระบุรายละเอียดของหลักการ
 จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม การประเมินผล และกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาต่าง ๆ ซึ่งครู
 สามารถนำไปใช้สอนตามลำดับขั้นได้อย่างสะดวก ส่วนเวลาที่ระบุไว้ในแต่ละขั้นควรมีการยืดหยุ่น
 ได้ตามความเหมาะสมของเด็กในแต่ละสภาพของท้องถิ่น

1.3 ในการนำเอาวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ไปใช้ ควรมีการแต่งเรื่องให้
 เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น เนื้อเรื่องไม่ควรยาวเกินไปสำหรับเด็ก ความคิดรวบยอดของเรื่อง
 เหมาะสมกับวัย ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย

1.4 การเรียนการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา ครูผู้สอนควรใ้วางแผน
 การสอนแบบต่อเนื่องทุกวัน ไม่ควรเว้นช่วงเวลาเพราะจะทำให้เด็กขาดความต่อเนื่องของ
 เนื้อหาและกิจกรรม

1.5 การแสดงบทบาทสมมติ ควรทบทวนเรื่องวินัยเพราะเด็กจะแย่งกันแสดง พยายามไม่ให้เด็กเกิดความรู้สึกอึดและเค้นในการสวมบทบาทของตัวเอง ไม่ควรแยกชาย หญิง คนเก่งหรือคนไม่เก่ง เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเปรียบเทียบความรู้สึกในปมเค้น และปมอึดได้

1.6 การทำงานกลุ่มนี้ระหว่างที่ทดลองนักเรียนยังไม่รู้จักการทำงานกลุ่ม อย่างมีระบบ จึงควรเน้นและจัดแจงกลุ่มในการทำงานให้เป็นระบบอย่างถูกต้องตามหลักการเรียน แบบกลุ่มสัมพันธ์ เพื่อให้ให้นักเรียนใช้ประโยชน์จากกิจกรรมกลุ่ม ในการเรียนภาษาได้อย่าง ประสพผลสำเร็จ

1.7 เกมหรือกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา ควรเป็นกิจกรรมที่สนับสนุน คำ ประโยค ในเนื้อเรื่องที่ใช้สอนในแผนการสอนนั้น จะช่วยเสริมทักษะทางภาษาของเด็กยิ่งขึ้น และไม่เกิดความสับสน

1.8 เนื้อเรื่องที่นำมาสอนโดยใช้วิธีมุ่งประสพการณ์ภาษา จะแต่งเองหรือนำเรื่องคนอนามาใช้สอนก็ได้ ควรยึดหลักหนึ่งสี่สามความคึกครวยสอดคล้องกับความคึกครวยสอดคล้องใน กลุ่มวิชาต่าง ๆ เช่น กลุ่มสร้างเสริมประสพการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการงาน พื้นฐานอาชีพ เพราะจะทำให้การสนมมีลักษณะบูรณาการทุก ๆ วิชา

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ศึกษาทดลองกับเด็กที่มีปัญหาทางภาษาในท้องถิ่นอื่น ๆ เช่น ชาวไทยภูเขา ในภาคเหนือ หรือชาวไทยที่พูดภาษาชนวนในภาคใต้ หรือท้องถิ่นอื่น ๆ ต่อไป

2.2 ศึกษาความคิดสร้างสรรค์ การเขียนแบบสร้างสรรค์ การเขียนเรียงความ การฟัง โดยวิธีมุ่งประสพการณ์ภาษากับแบบอื่น ๆ ต่อไป

2.3 ศึกษาทัศนคติ ความสนใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อมั่น โดยวิธี มุ่งประสพการณ์ภาษากับแบบอื่น ๆ ต่อไป

2.4 ศึกษาทดลองกับระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษาวาดการวิจัยโดยวิธีสอนแบบ มุ่งประสพการณ์ภาษาสามารถใช้ได้ผลกับชั้นอื่น ๆ หรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กอ สวัสดิพิพาณิชย์. การสอนอ่านในชั้นประถม. กรุงเทพฯ : หน่วยงานพิเศษ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, 2505.
- กาญจนา ปรายพาด. "กิจกรรมใช้ภาษาในห้องเรียนเพื่อการสื่อสาร," การสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมและอุดมศึกษา. 1984.
- การประถมศึกษาอำเภอเมืองบุรีรัมย์, สำนักงาน. แผนปฏิบัติการการประถมศึกษาอำเภอประจำปีงบประมาณ 2530. เอกสารโรเนียว, 2530.
- กิติยวดี บุญชื้อ. "กลุ่มทักษะ : ภาษาไทย," หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. สุมิตร คุณากร, บรรณาธิการ กรุงเทพฯ : สารมวลชน จำกัด, 2530.
- ไชศรี วรรณกวีธา. การสอนอ่านไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หลักการจัดลำดับชั้นการเรียนรู้. ปริชญานิพนธ์ กส.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : เกรวี่แอนด์พาร์ทเนอร์ส, 2519.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน กระทรวงศึกษาธิการ. รายงานการประเมินผลความก้าวหน้าคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2528. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2529.
- จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ดัชนีเจริญทัศน์, 2529.
- เจียมจิต ท้าวหาญ. การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำโดยใช้วิธีการเรื่อง 3 แบบ. ปริชญานิพนธ์ กส.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.

- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2525.
- ฉวีวรรณ อุหาภินันท์. การทำหนังสือสำหรับเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพฯ : บุรพาสาส์, 2527.
- ชวาล แพร์ศักดิ์. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : พิทักษ์อักษร, 2520.
 _____ . เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญกิจการพิมพ์, 2518.
- ชัยพร วิชาวุธ. ความจำมนุษย์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2520.
 _____ . "พัฒนาการใหม่ในจิตวิทยาการเขียนและการจำ," วารสารครุศาสตร์. 5 : 65 - 80 ; สิงหาคม - ตุลาคม 2515.
 _____ . มูลสารจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ฐะปะนี นาคกรรพ และประภาศรี สีหอำไพ. ภาษาไทยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.
- ทัศนာ ธานีวรรณ และคนอื่น ๆ. วิธีสอนวิชาทักษะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยสามัคคี, 2522.
- ทิพย์ นาดสุภา, พลอากาศตรี. จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ของสมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2511.
- ทัศนา แคมมณี. "การใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอน," ครุศาสตร์. 6(2) : 41 - 48 ; กรกฎาคม - สิงหาคม 2519.
- นัคดา ขจรนที. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแรงจูงใจและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับแนวการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

- นันทนา ดาวดวงเด่น. การทดลองสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้เกม สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
อัครสำเนา.
- นันทรัตน์ ชื่นชนม์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและความคงทนในการจำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กับ
วิธีปกติ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2530. อัครสำเนา.
- นิตยา ฤทธิ์โยธิน. "ทำอย่างไรจึงจะสอนให้เด็กสะกดคำได้ดี," ประชาศึกษา.
7 : 402 - 411 ; กุมภาพันธ์ 2507.
- บงกช ศุภธาดา. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำ
วิชาหลักภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกมและไม่ใช้เกม
ประกอบการสอน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัครสำเนา.
- บันลือ พฤษะวัน. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2521.
- ประเทิม มหาจันทร์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน สำนักพิมพ์โอเคียนสโตร์, 2530.
. หลักการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
2516.
- ปรัตติยา วาทิกพินทร. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
2520.

ประกาศนียบัตร นิลอรุณ. ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่น
ที่มีปัญหาทางภาษา โดยใช้วิธีสอนมุ่งประสบการณ์ทางภาษา. ปริญญาโท
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
อัครสาเนา.

ประกาศรี สีหอำไพ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ประยุทธ์ วัชรระคินย์. วิธีสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : นครสวรรค์แสงศิลป์การพิมพ์,
2516.

ปราณี เชียงทอง. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2526.

พงษ์จันทร์ อยู่เป็นสุข. การศึกษารูปแบบการเล่านิทานที่ส่งผลต่อความสามารถในการ
ฟังและความคงทนในการจำ วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.
ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2525. อัครสาเนา.

พรทิพย์ สุทธิพันธ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลระนอง จังหวัดระนอง ที่เรียนโดยใช้
และไม่ใช้แบบฝึกการอ่าน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2529. อัครสาเนา.

"พระเทพฯ ทรงชี้ปัญหาการใช้ภาษาไทย," ไทยรัฐ. วันศุกร์ที่ 13 พฤศจิกายน 2530.
พิมพ์พร อุทัยเดศ. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางความเข้าใจในการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกกับไม่ใช้แบบฝึก. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526. อัครสาเนา.

ไพฑูริย์ ชรรณแสง. คำบรรยายวิชาชุดक्रमมัธยมศึกษาชุดภาษาไทย สาขาวิธีสอน คุรุสาร
เขตการศึกษา ช. 3 : 23 - 24 ; พฤศจิกายน 2519.

- มาสวิมด รักบ้านเกิด. การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2506. อัดสำเนา.
- มยุรี สุขวิวัฒน์. "อ่านทำไม อ่านอะไร อ่านอย่างไร," ภาษาปริทัศน์ 4. (ภาคต้นปีการศึกษา 2526)
- ยง อิงคเวทย์. "การสอนแจกลูกและสะกดคำในชั้นประถมศึกษาตอนต้น," ศูนย์ศึกษา. 11 : 35 - 44 ; พฤศจิกายน 2508.
- ยุพดี พลเวชประชาสุข. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- รองรัตน์ อิศรภักดี และเพ็ญก กุสุมา ณ อุษรยา. วิธีสอนภาษาไทยชั้นมัธยม ตำราวิชาการมัธยมของคุรุสภาภาษาไทย ตอนที่ 1. กรุงเทพฯ : องค์การคุรุสภา, 2506.
- รัตนา รัตนประสพโชค. การพัฒนาสื่อสารระหว่างบุคคลด้วยกิจกรรมกลุ่ม. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พีทเนศ, 2517.
- _____ . "อ่าน คิด วิจัย," วิทยศึกษา. หน้า 57 - 71 ; ตุลาคม - พฤศจิกายน 2517.
- ฉ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร จำกัด, 2528.
- วรรณ แก้วเพชร. คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2526.

วันเพ็ญ สุภักดิ์. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยวิธีอ่านแล้วเขียนลำดับเรื่องราวกับ
วิธีอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

วิจิตรรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ. การใช้ภาษาไทย (ไทย 101). กรุงเทพฯ :
 โอเคียนสโตร์, 2522.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. การประเมินผลใช้หลักสูตรในห้องเรียนที่
นักเรียนพูดภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย จังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ และศรีสะเกษ.
 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2530.

_____ . คู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1. กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์การศาสนา, 2522.

_____ . คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์,
 2525.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพฯ :
 โรงพิมพ์คุรุสภา, 2520.

_____ . หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
 ส่วนทองถิ่น, 2520.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ. คู่มือการสอนภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่ม 1.
 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2528.

สมเดช อารีสวัสดิ์. การศึกษาดลสังฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจที่มีต่อวิชาภาษาไทย
และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้
บทบาทสมมติกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

- สมศักดิ์ ศรีมาโนชน์. การเขียนหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์ 2523.
- สาธิตี ฤทธินิษฐ์. การศึกษายอดสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกม. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- สุชีพพร ปาละคี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุวภัทร ศิริพิศลภ. การศึกษายเปรียบเทียบความถนัดทางการเรียนและความคงทนในการจำระหว่างนักเรียนที่สอนโดยใช้และไม่ใช้วิธีเรียนเพื่อรู้แจ้งในวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- สุนันทา โสรัจจ์. การศึกษาศาสามารถทางการเขียนสะกดการันต์และการศึกษาเหตุผลแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2511. อัดสำเนา.
- สุนาฏ นิธิมุทราภุฒ. การศึกษายเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจและความสนใจอันเกิดจากการอ่านหนังสือที่ใช้สำนวนของเด็กในชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับหนังสือที่ผู้ใหญ่เขียน. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.

- เสาวณีย์ คุณาวัดนาวุฒิ. การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบของสมรรถภาพสมอง
ด้านความจำทางภาษากับทฤษฎีกลีฟฟอร์ดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.
ปริญญาโทพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2517. อีศส์ำเนา.
- เสาวดีกัมม์ รัตนวิษัฒ์. การจัดศูนย์การอ่าน (ฉบับย่อ). กรุงเทพฯ : ภาควิชา
หลักสูตร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
ม. ป. ป.
- _____ . จุดสารวิชาการหมายเลข 9 วิธีสอนแบบมุ่งประสพการณ์ทางภาษา.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- _____ . คู่มือวิธีสอนแบบมุ่งประสพการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2531.
- หทัย คັນหยง. การสร้างสรรคัวรรณกรรมและหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ :
อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- อักษร รุ่งมณี. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติต่อการอ่าน
ระหว่างการสอนอ่านแบบปกติและการสอนอ่านโดยกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อีศส์ำเนา.
- อัญชดี แจมเจริญ. ศึกษา 231 วิธีสอนวิชากลุ่มทักษะ "ภาษาไทย" กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์เจริญผล, 2526.
- อัมพร สุขเกษม. การอ่านหนังสือ. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม, 2520.

- Adams, J.A. Human Memory. New York: McGraw-Hill Book Company, 1967.
- Ausubel, D.P. "The Use of Advance Organizers in Learning and Retention of Meaning Material," Journal of Educational Psychology. 51 : 267 - 272; 1960.
- Babbs, P:J: "The Effects of Instruction in the Use of A Metacognitive Comprehension Monitoring and Recall Performance," Dissertation Abstracts International. 44 : 1741-A; December, 1983.
- Bamman, H.A. and A.D. Mildred. Fundamentals of Basic Reading Instruction. New York : Long mans, Green and Co., 1959.
- Blair, T.R. and J.D. Raths. "Reading Comprehension as Making Unreasonable Inferences," Journal of Education Research. 72 : 29 - 31; September - October, 1978.
- Blewett, Sally Williams. "A Study to Compare the Effectiveness of an Inductive Versus a Deductive Strategy in Teaching Spelling Lessons From a Linguistically Based Spelling Program," Dissertation Abstracts International. 35 : 2115-A; October, 1974.
- Bryant, C.F. The Effects of Reading Aloud to Young Adolescents on Vocabulary, Reading Comprehension, and Attitudes toward Reading," Dissertation Abstracts International. 34(7) : 2215-A; January, 1983.
- Bond, G.L. and M.A. Tinker. Reading Difficulties, Their Diagnosis and Correction. New York : Appleton - Century - Crofts, 1975.
- Bumpass, Faye L. Teaching Young Students English as a Foreign Language. New York : American Book Co., 1963.
- Burton, W.H. Reading in Child Development. New York : Bopps Merrill, Co., 1959.
- Bush, C.L. and M.H. Huebner. Strategies for Reading in the Elementary School. London, Macmillan Company, 1970.
- Carroll. J.B. "A Model of School Learning," Teacher College Record. 64 : 723 - 733; May 1963.
- Corey, J.R. and Micheal. "Retention in a S.P.L. Introductory Psychology Course," Learning Packages in American Education. Englewood Cliffs, New Jersey, Educational Tehnology Publications, 1973.

- Deccanay, Fc. R. and J. Donald. Techniques and Procedures in Second Language Teaching. Quezon City, Almer Phoenix Publishing House, 1963.
- Dallman, M. and others. The Teaching of Reading. 4th ed. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1974.
- Davidson, J.L. "The Relationship Between Questions and Pupils Responses During a Directed Reading Activity and a Directed Reading - Thinking Activity," Dissertation Abstracts International. 12 : 6273-A; June, 1971.
- Dechant, E.V. Improving the Teaching of Reading. Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice - Hall, Inc., 1970.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Princeton, New Jersey : Educational Testing Service, 1952.
- Finocchiaro, Mary. English as A Second Language. Regents Publishing Company : Division of Simon & Schuster, Inc., New York, 1967.
- Fitzgerald, James Augustine. The Teaching of Spelling. Milwaukee, Bruce Publishing Company, 1967.
- Gagne, R.M. The Condition of Learning. ed. New York : Holt, Rinehart and Winston, Inc., 1970.
- Gerberich, J. Raymond, Greene Harry A. and Jorgensen A.N. Measurement and Evaluation in the Modern School. New York : David McKay, Co., 1962.
- Harris, A.J. How to Increase Reading Ability. 2nd ed. New York, Longmans, Green and Co., 1956.
- Harris, L.A. and C.B. Smith. Reading Instruction. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1976.
- Hildreth, C. Teaching Reading. New York, Holt, 1958.
- Horn, Ernest. Teaching Spelling. National Education Association, January, 1954.
- King, Mabel Houk. College Spelling. 3rd ed. South - Western Publishing Co., 1965.

- Krashen, S.D. Principles and Practice in Second Language Acquisition. Pergamon Press, Oxford 1982.
- Krashen, Stephen D. and Tracy D. Terrell. The Natural Approach : Language Acquisition in the Classroom. Oxford : Pergamon Press, 1983.
- McElwee, Gregory William. "Systematic Instruction in Proof reading for Spelling and its Effects on Fourth and Sixth Grade Composition," Dissertation Abstracts International. 12 : 7031-A - 7032A; June, 1975.
- Miller, L.L. Developing Reading Efficiency. Minnesota, Burgess Publishing Company, 1972.
- Parr, R. Measurement and Evaluation of Reading. New York, Harcourt, Brace and World, Inc., 1970.
- Russell, D.H. Children Learn to Read. New York, Ginn and Company, 1961.
- Schwendinger, James Rea. "A study of Modality of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Student," Resources in Education. 12 : 51; December, 1977.
- Skelton, John. "Retelling Stories," English Teaching Forum. 19 : 2, Volume VXXII(4) : 11 - 13; October, 1984.
- Smith, F. Understanding Reading. New York : Holt, Rinehart and Winson, Inc., 1971.
- Taylor, J. Reading and Writing in the First School. New York, Genge Allen and Urwin, Ltd., 1973.
- Wainwright, G.R. Rapid Reading Made Simple. Great Britain, W.H. Allen, Co., Ltd., 1972.
- Walker, R.F., B.J. Bartlett and Ratanavich. Teacher's Note on a Program of Concentrated Language Encounter Teaching Reading Centre. Demonstration School, Srinakharinwirot University, 1984.
- Weaver, J.R. "The Relative Effects of Massed Versus Distributed Practice upon the Learning and Retention of Eight Grade Mathematics," Dissertation Abstracts. 5 : 1698-A; November, 1976.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- เนื้อเรื่องที่ใช้สอนกลุ่มทดลอง 5 เรื่อง
- แผนการสอนกลุ่มทดลอง

หมีเจ้าปัญญา

สรรค์กต กาญจนการุณ เรื่อง

อนุชา ภาพ

๗ บึงกว้างป่า อากาศแจ่มใส เป็นที่อยู่ของสัตว์หลายชนิด
แมลงบินเห็นดอกไม้ ผีเสื้อต่อน้ำหวาน

กิ้งก่าได้บ่นถึงไม้ จึงเหลนชักทากายว่า " จะรีบไปไหนเพื่อน "

" ก็ไปหาแมลงกิ้งก่ามะเขี ไปด้วยกันไหม " กิ้งก่าช้วน

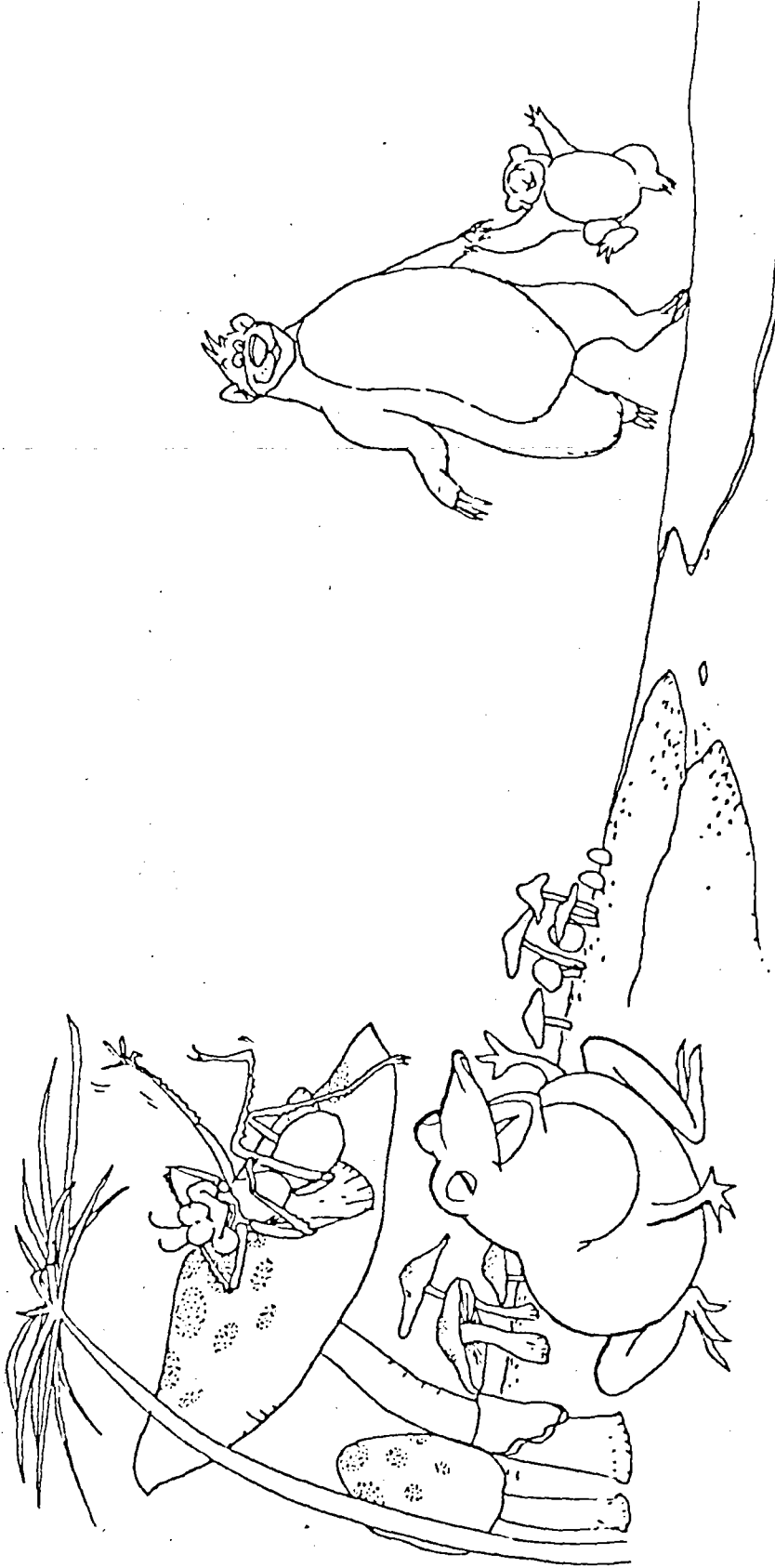
" เออดี คอยนะ ไปด้วยคน "

3

112

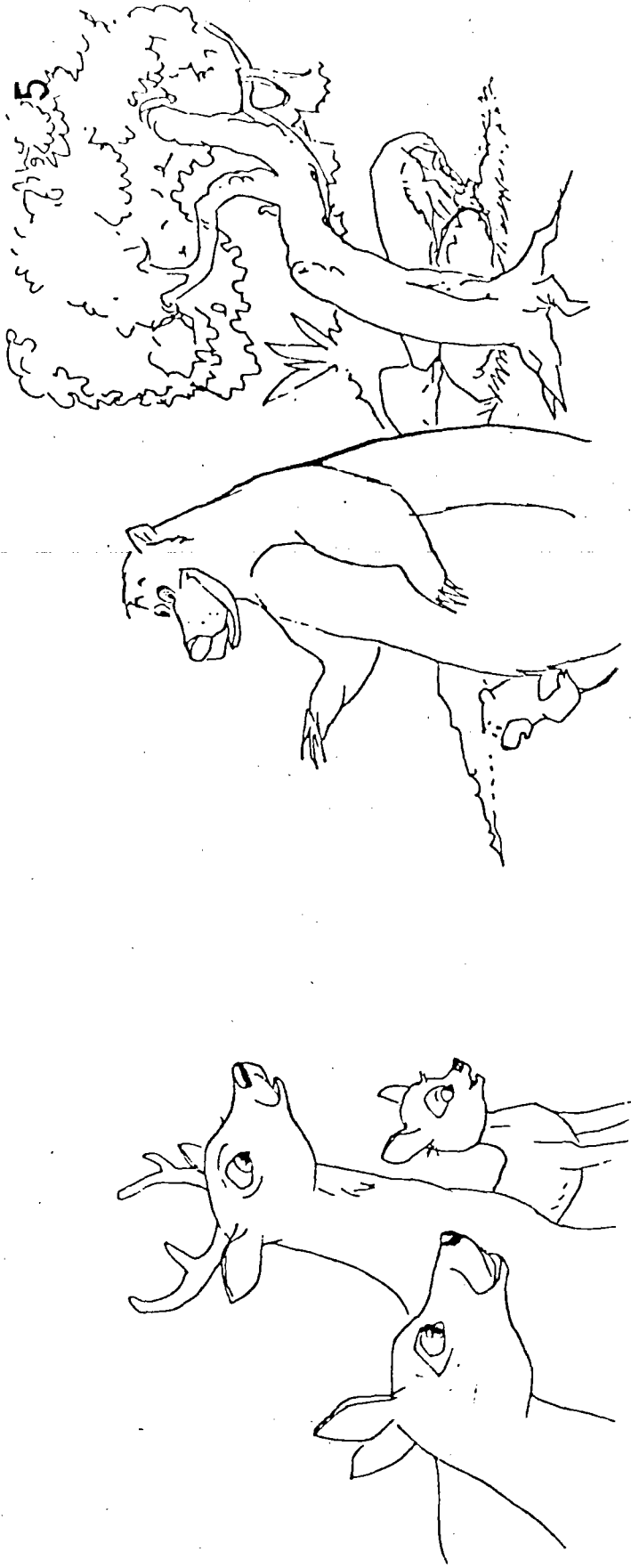
กึ่งกึ่งกับจิ้งเหลนใช้ใบไม้บังตัว จิ้งจอกจะกินแมลง

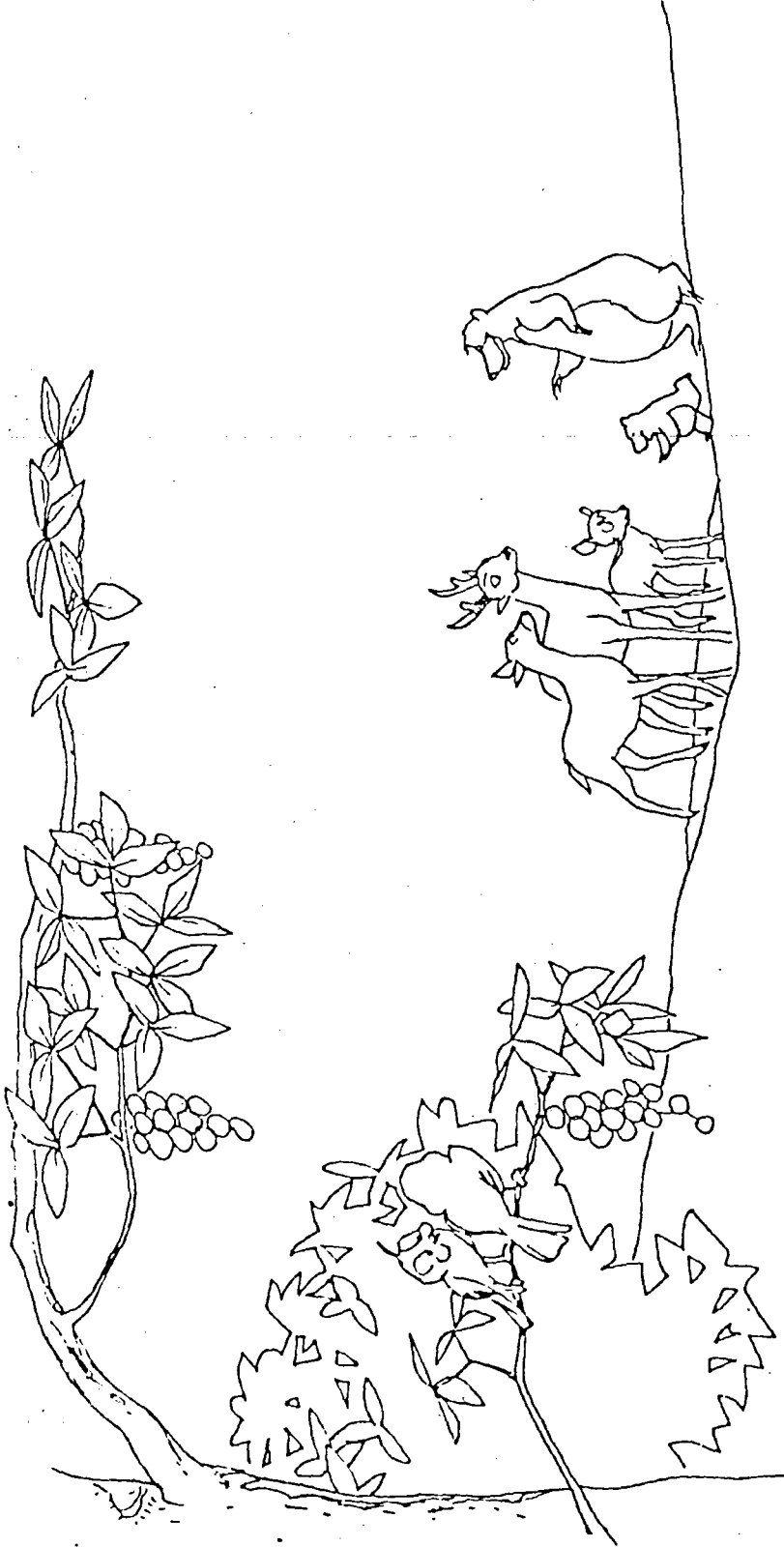
หมิวานจุงลูกเต้เมากั๊กทายอั้งอ่างและจั้งหวิดทักกำลังส่งเสียงร้อง

" มีความสุขจริงนะเพื่อน "

จั้งหวิดตอบ " อากาศสดชื่น ผมก็เลยข้อมือร้องเล่น "

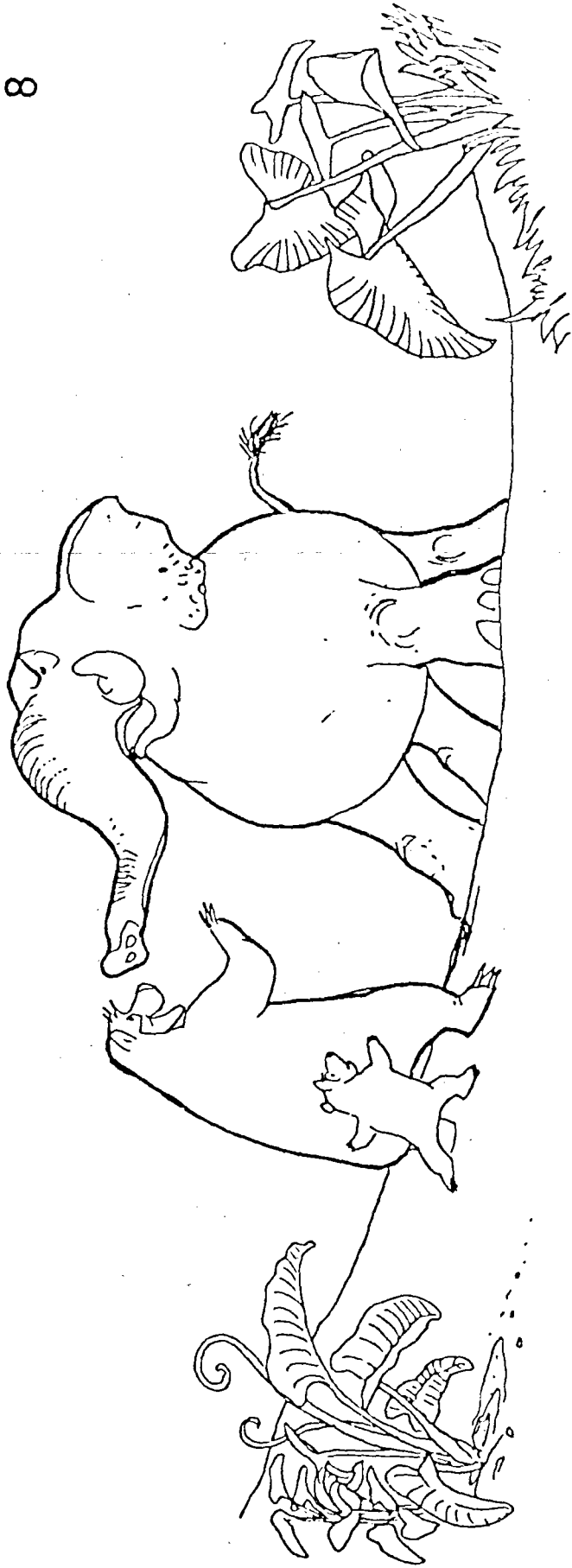
ขณะนั้น กวางพ่อแม่พร้อมลูกน้อย รุ่งหน้าตรงมาที่หมยน้อย
หมยน้อยถามว่า "หยุดก่อนกวาง เธอจะไปไหน รุ่งหน้าตรงมาเชียว
ดูสิ พวกเขมอมทุกตัว เล่าเรื่องราวให้ผมฟังหน่อยสิ"
กวางตัวผู้ตอบว่า "ป่าด้านโน้นแห้งแล้งฝนไม่ตก หญ้าไม่แตก ใบอ่อน
ไม่มีอะไรจะกิน ยิ่งถูกช้างดุร้ายรังแกอีก ขอพวกเราอยุ่กันดีกว่าไหม "

หมีสงสารจึงตอบว่า " ยินดีรับพวกเธอเป็นเพื่อนใหม่ ที่หมู่บ้านขอ
 ให้ออกเธออีกหน่อย " " ขอขอบคุณมาก ที่รับพวกเราเป็นเพื่อนใหม่ " กวางกล่าว

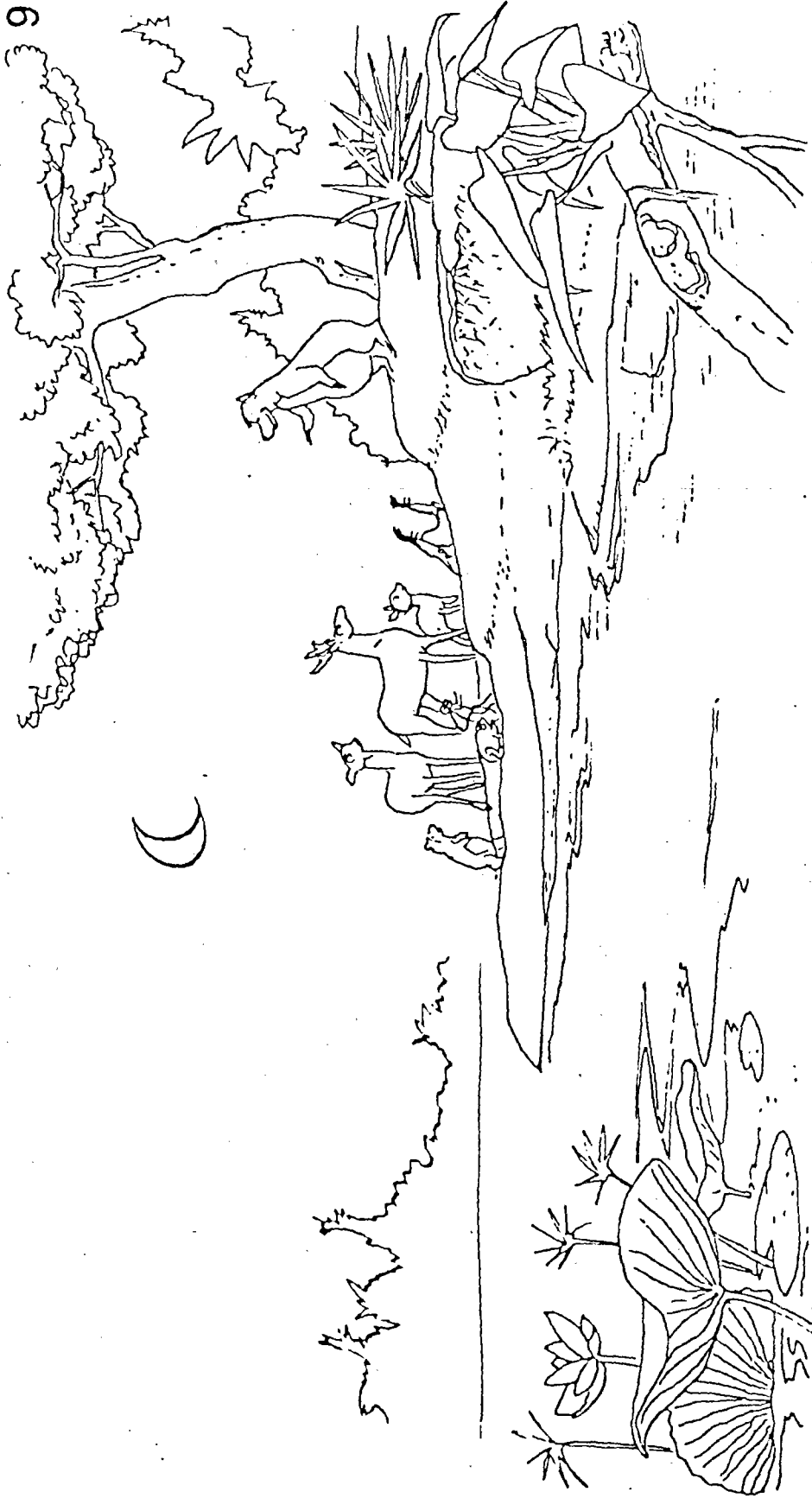
กวางพูดยังไม่จบ มีเสียงร้อง แปรวัน! มาทางป่าทิศตะวันตก
ช้างตัวหนึ่ง ทำทางดุร้าย วิ่งตรงมายังฝูงสัตว์
กวางพูดว่า " ช้างตัวนั้นแหละดุร้ายนัก พวกเราหนีเร็ว "
หนีไม่กลัว ยืนเผชิญหน้าช้าง

หมักทายว่า " จะรีบไปไหนเพื่อน "

ช้างवाद " ข้าไม่ใช่เพื่อนใคร ตรงนี้ที่เก่าแก่ที่ข้าเคยอยู่ พวกเจ้าต้อง
 ออกไปจากที่นี่ นุ่งนวมดูใหม่ ถ้าเห็นพวกเจ้าอีก จะเอางวงฟาดให้ตายทุกตัว "

พูดจบก็วิ่งหายไป ลูกหมักอดแม่ตัวลั่น แม่ลูบขนปลอบลูกว่า
 " ไม่ต้องตกใจ แม่จะหาวิธีปราบช้างตัวนี้ให้ได้ "

ตกกลางคืน หมี่ รียกสัตว์ที่งมมมาประชุง อธิบายวิธีสู้กับช้าง โดยแบ่งหน้ากัน

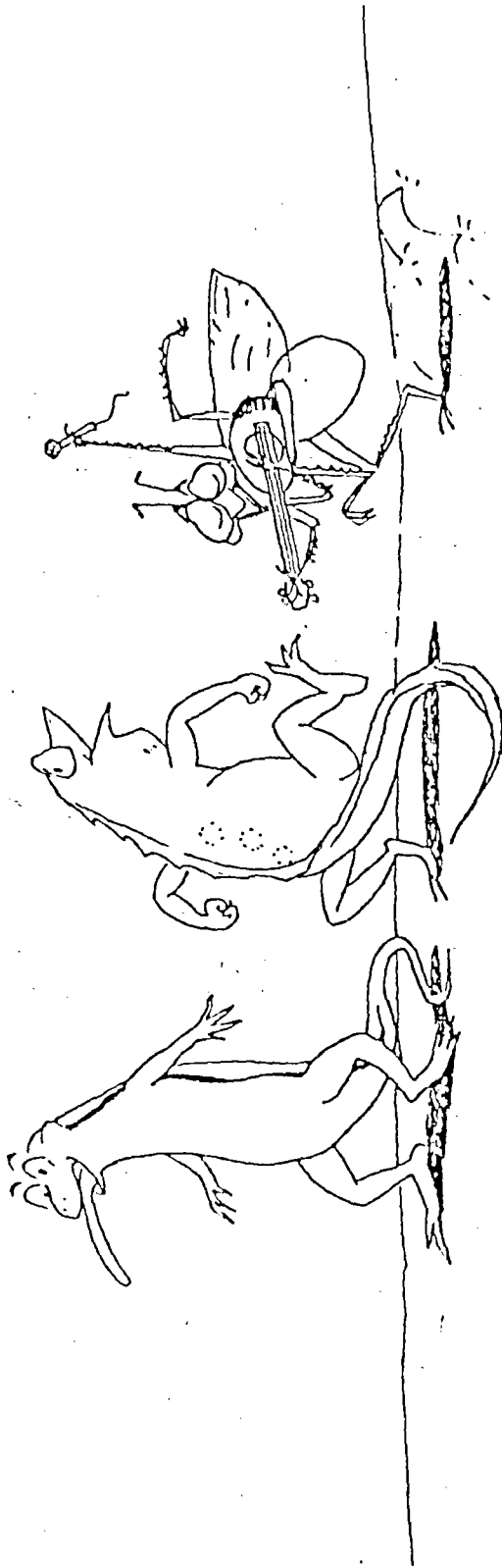
ตอนที่ 2

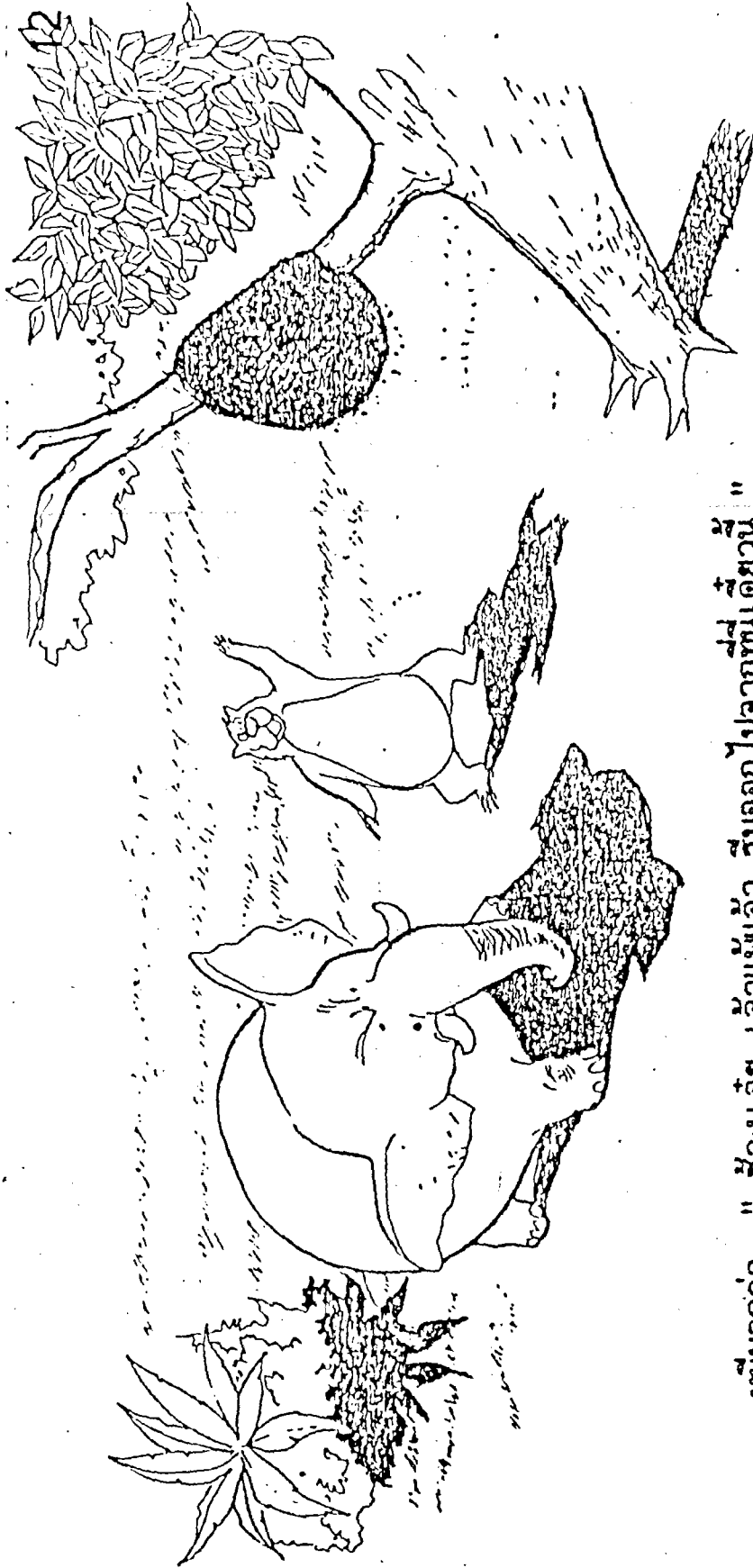
กลางวันอีกวันหนึ่ง สัตว์ทุกตัวมาพร้อมกันที่ริมบึง คอยดักร้าง
 ซ้างสงสัยก็เห็นสัตว์ผู้ซึ่งหลายมาพร้อมกัน ยืนงออยู่คู่หนึ่งแล้วทวาดว่า
 " พวกเจ้ายังไม่ยอมออกไปจากที่นี้อีกหรือ จะลองดีไปไหม "

หมูด่านข้างว่า " ซ้างเอ๊ย ปานี่เรายู่มานาน เรายินดีรับเจ้าเป็นเพื่อนใหม่ "

ซ้างไม่สนใจทวาดว่า " ไม่ได้ ซ้างไม่สนใจอะไรทั้งสิ้น เจ้าต้องออกไป "

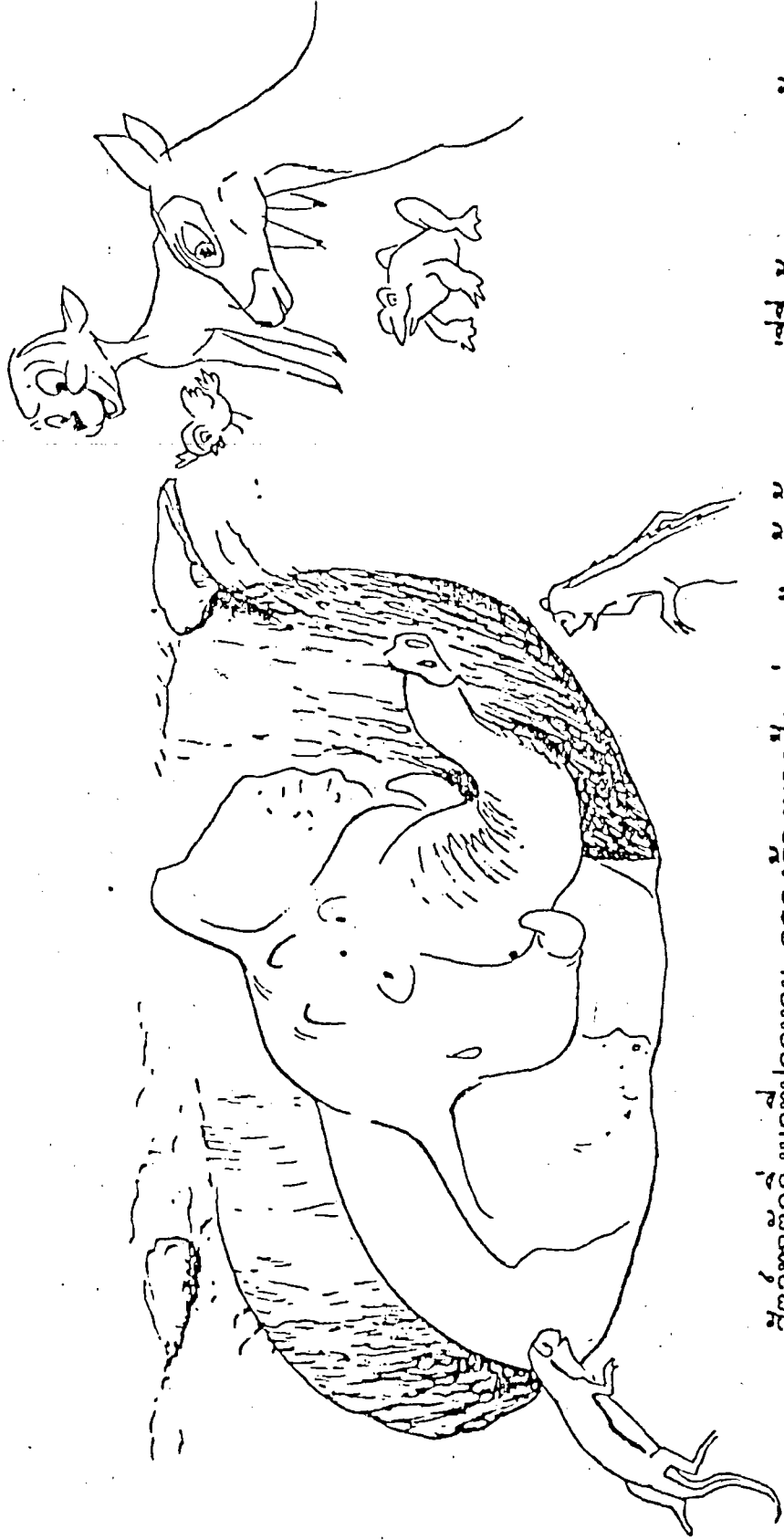
เหมือนบอกว่า " ถ้างั้นเรามาสู้กัน ใครแพ้ต้องออกจากบ้าน "
 ช้างหัวเราะเยาะ " พวกเจ้าตัวนิดเดียว กล้าสู้กับข้าหรือ "
 หมีบอกว่า " เราจะสู้อย่างนี้ก็พิน่า เจ้าสามารถทำอย่างสัตว์เหล่านี้ได้ไหม "
 จิ้งเหลนว่า " เจ้าเอาลิ้นตวัดแมลงได้อย่างข้าไหม "
 กิ้งก่าท้าวว่า " แล้วเจ้าเบียดยีสได้อย่างข้าไหมละ "
 จิ้งหรีดว่า " เจ้าร้องเสียงได้ไพเราะอย่างข้าไหม " ช้างไม่สามารถทำได้

หมอบอกว่า " ช้างเอ๋ย เจ้าแพ้แล้ว รีบออกไปจากที่นี่เดี๋ยวนี้ "
ช้างโกธรถอบว่า " ไม่ออก ข้าไม่ยอมแพ้ "
หมิซึ่งมาถึงไม้ ออกอุบายว่า " น้ำผึ้งหวานอร่อย งวงยาวของเจ้า
หักก็งูไม่ออกมาซิ "

ช้างเอางวงหักกิ่งไม้ ผึ้งแตกรัง ต่อยตาและงวง ช้างร้องลั่น
 วิ่งหลับตา ขณะเด็ยก็เืองอย่างกับจิ้งหรีดส่งเสียงร้องพร้อมกัน
 ช้างมองไม่เห็นวิ่งไปตามเสียง จึงตกหลุม ลึกประมาณสี่เมตร
 ท่วมหัวช้างพอดี

สัตว์ทุกตัววิ่งมากที่ปากหลุม กวางร้องบอกช้างว่า " เจ้าต้องตายอยู่ที่นี้ ถ้าคนมาพบเจ้า จะเอาเจ้าไปลากซุง บางทีเขาจับเจ้าไปไว้ในสวนสัตว์ ช้างเจ้าไว้ในกรงให้คนดู " ช้างอ่อนหวานว่า " กระผมยอมแพ้แล้ว ช่วยกระผมออกจากที่นี้ด้วยเถิด จะไม่ละมุนใคร จะไม่รังแกพวกท่าน จะเป็นเพื่อนที่ดีและคอยคุ้มครองพวกท่าน "

ผมได้ฟังสงสารช้าง จึงบอกกับเพื่อน ๆ ว่า

" ช้างรู้สึกผิดแล้ว พวกเราควรให้อภัยเขา "

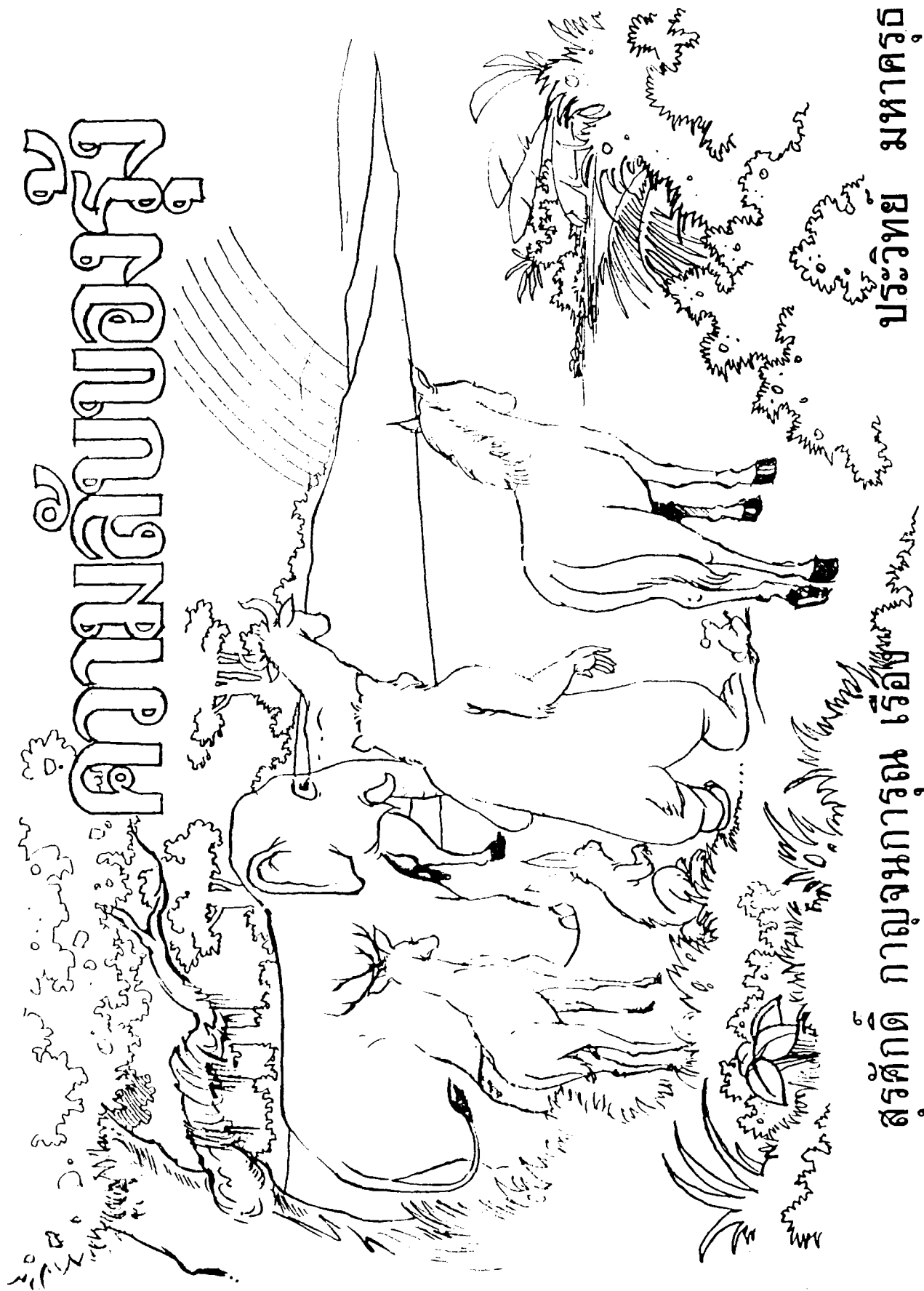
สัตว์ทุกตัวเห็นด้วย จึงช่วยกันลากกิ่งไม้ ขนถ่ายเนดิน

ก้อนหิน ค่อย ๆ โยนลงในหลุม ให้ช้างเหยียบขึ้นจากหลุมได้

"ขอขอบคุณพวกท่านมาก กระผมจะเป็นเพื่อนที่ดีของท่าน
 และจะคอยคุ้มครองพวกท่าน " ซ้างย้อยตัวดำนับ สัตว์ทุกตัวปรวนเมื่อ
 ร้องเพลงอย่างสนุกสนาน ซ้างเพียงพบความสนุกสนานนี้เอง ป่าสงบสุขดังเดิม

ความลับของม้า

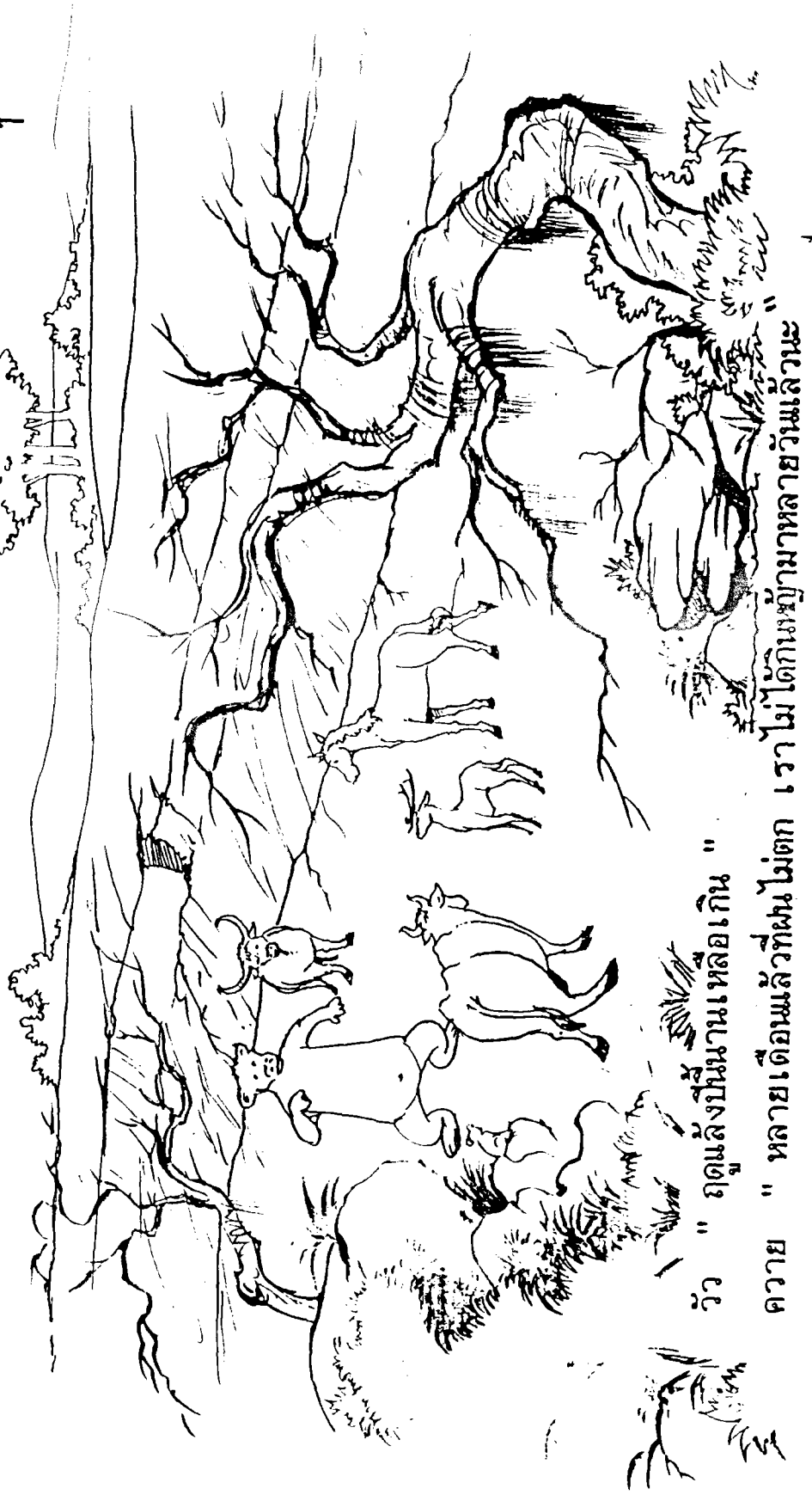

ประวิทย์ มหาศรุธ ภาพ

สรศักดิ์ กาญจนการุณ เรืองชัย

ณ ป่าแห่งหนึ่งฝนไม่ตกมานานหลายเดือน

1

วิว " ถูกลงมานานเหลือเกิน "

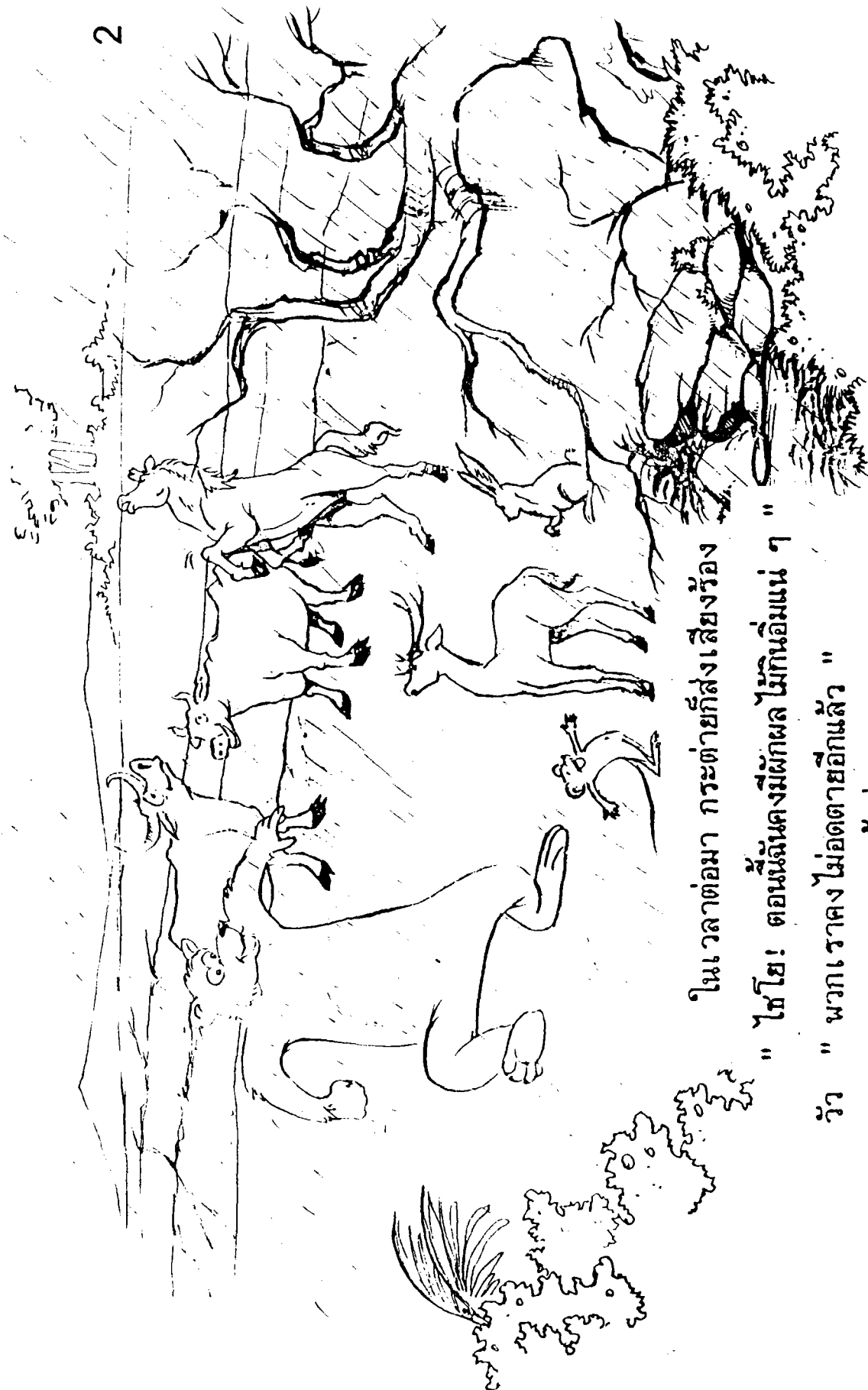
ควาย " หลายเดือนแล้วที่ฝนไม่ตก เราไม่ได้กินน้ำมาหลายวันแล้วนะ "

กระต่าย " ฉันก็อดฝัก ผลไม้มาหลายวันหัวเหื่อเกิน "

กวาง " กว่าผมจะตก ฉันคงอดตายแน่ ๆ ร่างกายผมมไปทุกวัน "

หมี " พี่มะชะชี่ ต้องมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นแน่ ๆ "

2

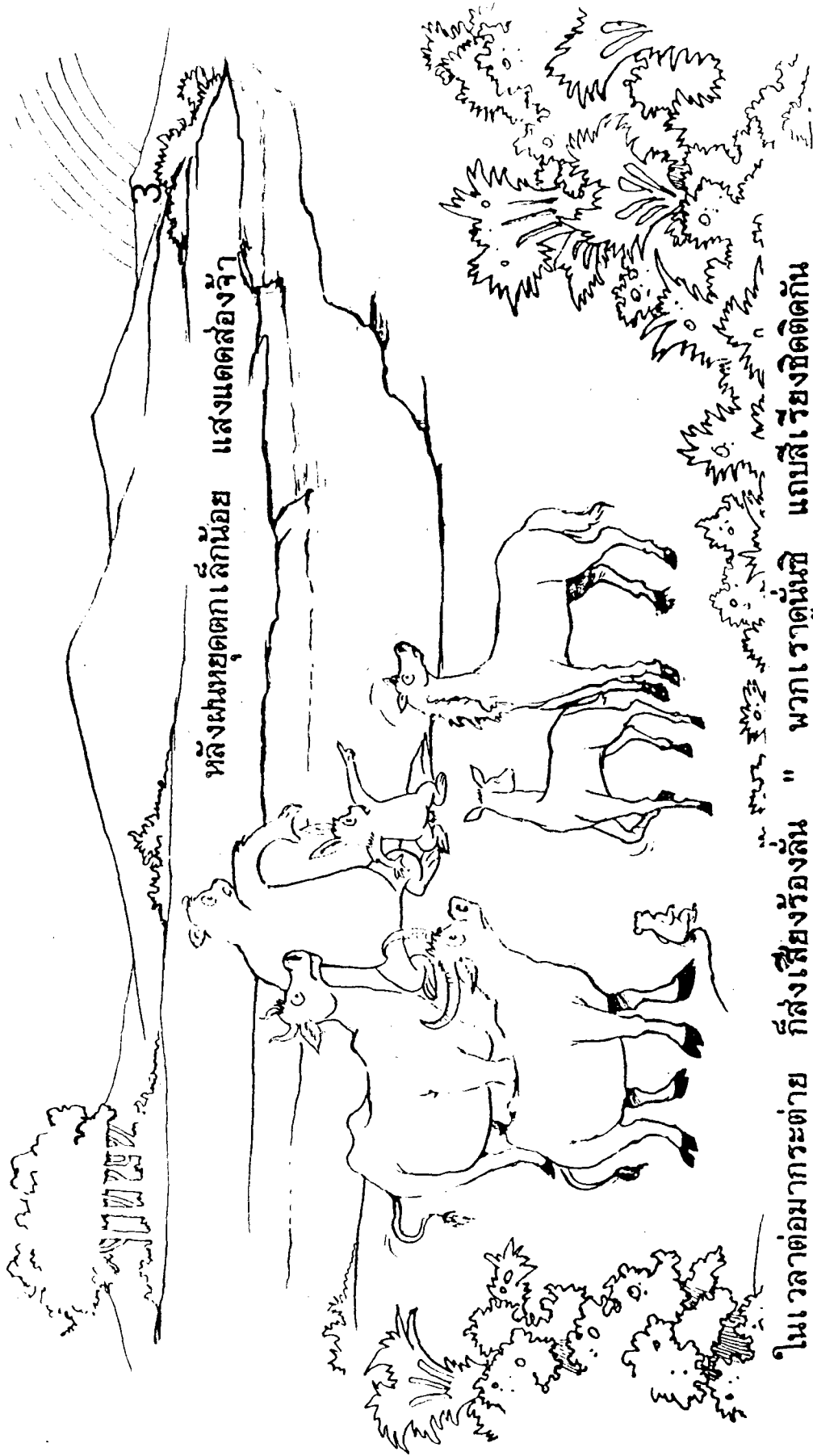
ในเวลาต่อมา กระต่ายก็ส่งเสียงร้อง

" ไชโย! ตอนนี้นั่นคงมีผักผลไม้อีกแน่น ๆ "

วัว " พวกเราคงไม่อดตายอีกแล้ว "

ควาย " พวกเราจะมีน้ำดื่ม มีหญ้ากิน "

กวาง " ไชโย! เย็นชุ่มฉ่ำจริง ๆ "

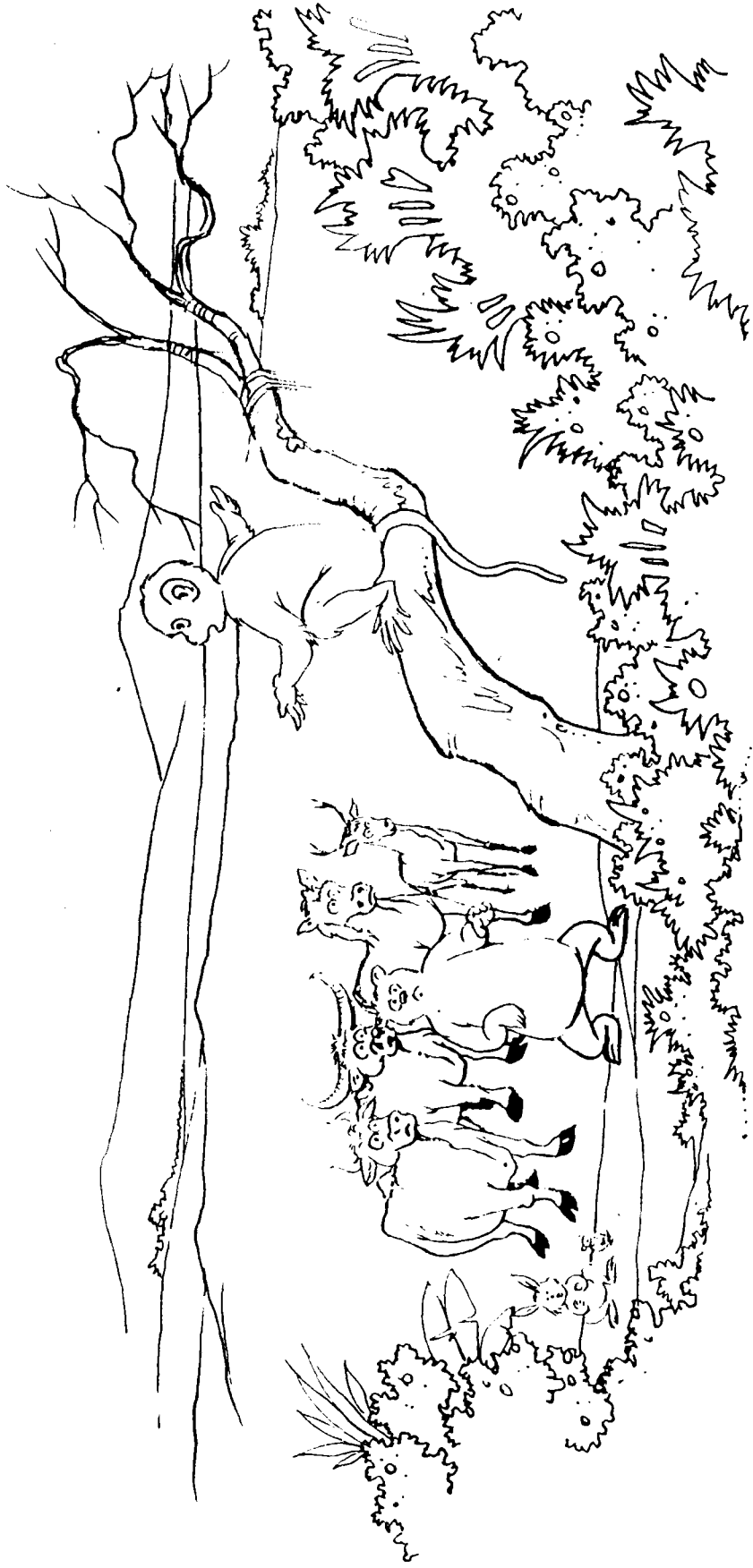
หลังหมยุดกเล็กน้อย แสงแดดส่องจ้า

ในเวลาต่อมากระต่าย ก็ส่งเสียงร้องลั่น " พวกเราดูหนี แถบสี่เรียงชิดติดกัน

เป็นรูปโค้งอยู่บนท้องฟ้า ทางทิศตะวันตก สวยงามจริง ๆ "

หนู " ฉันว่าต้องเกิดอะไรขึ้นแน่ ๆ "

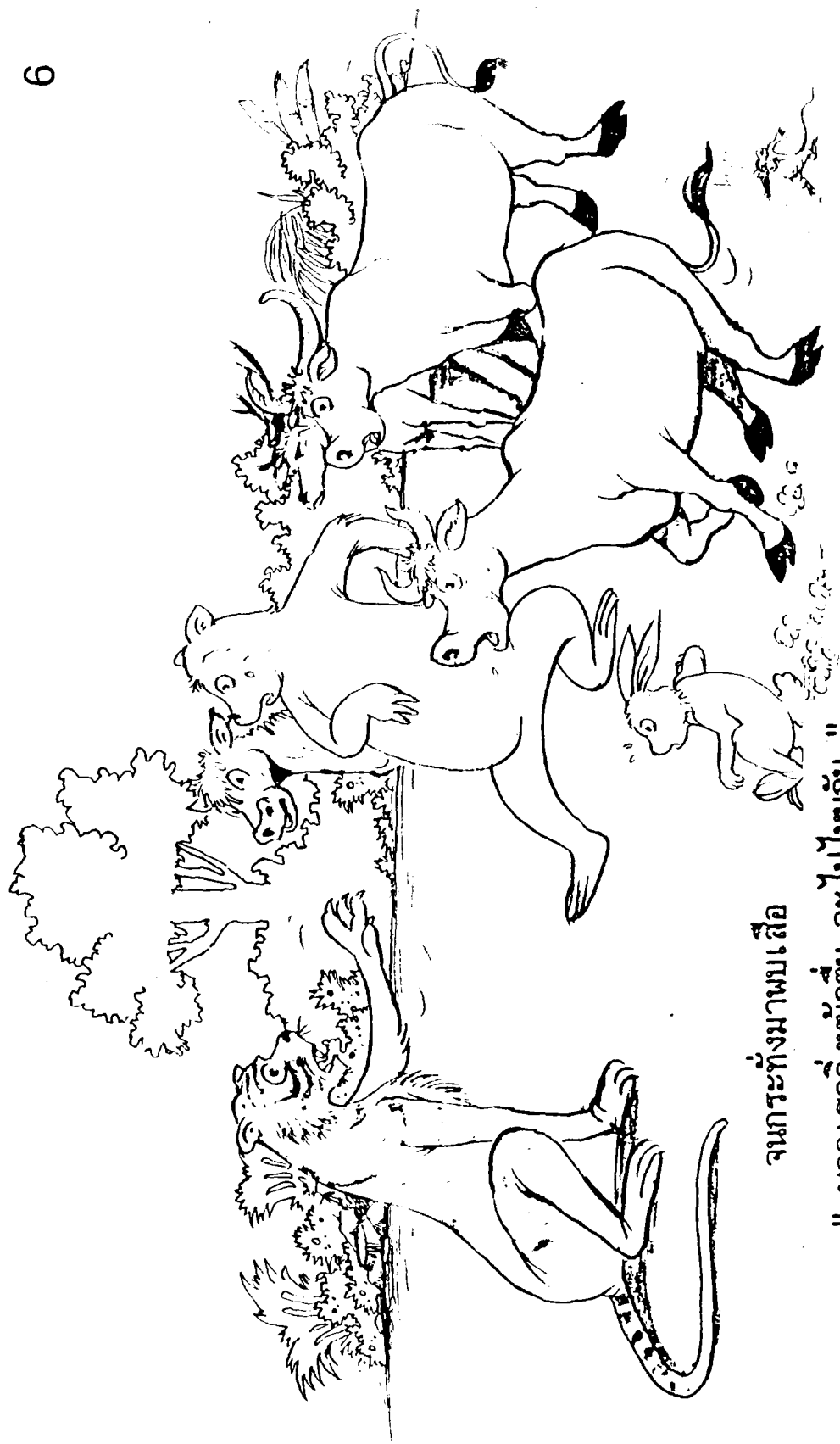
ม้า " เดียวฉันจะเรียกสิ่งมาถามดู "

ลิง " จะเกิดพายุใหญ่ พวกเราอาจได้รับอันตราย ถ้าไม่รีบหนีออกจากที่นี่ "

สัตว์ทั้งหลายเมื่อทราบตั้งน้ำจึงพากันวิ่ง
 ลมลูกศรกลลลนเพื่อเอาตัวรอด

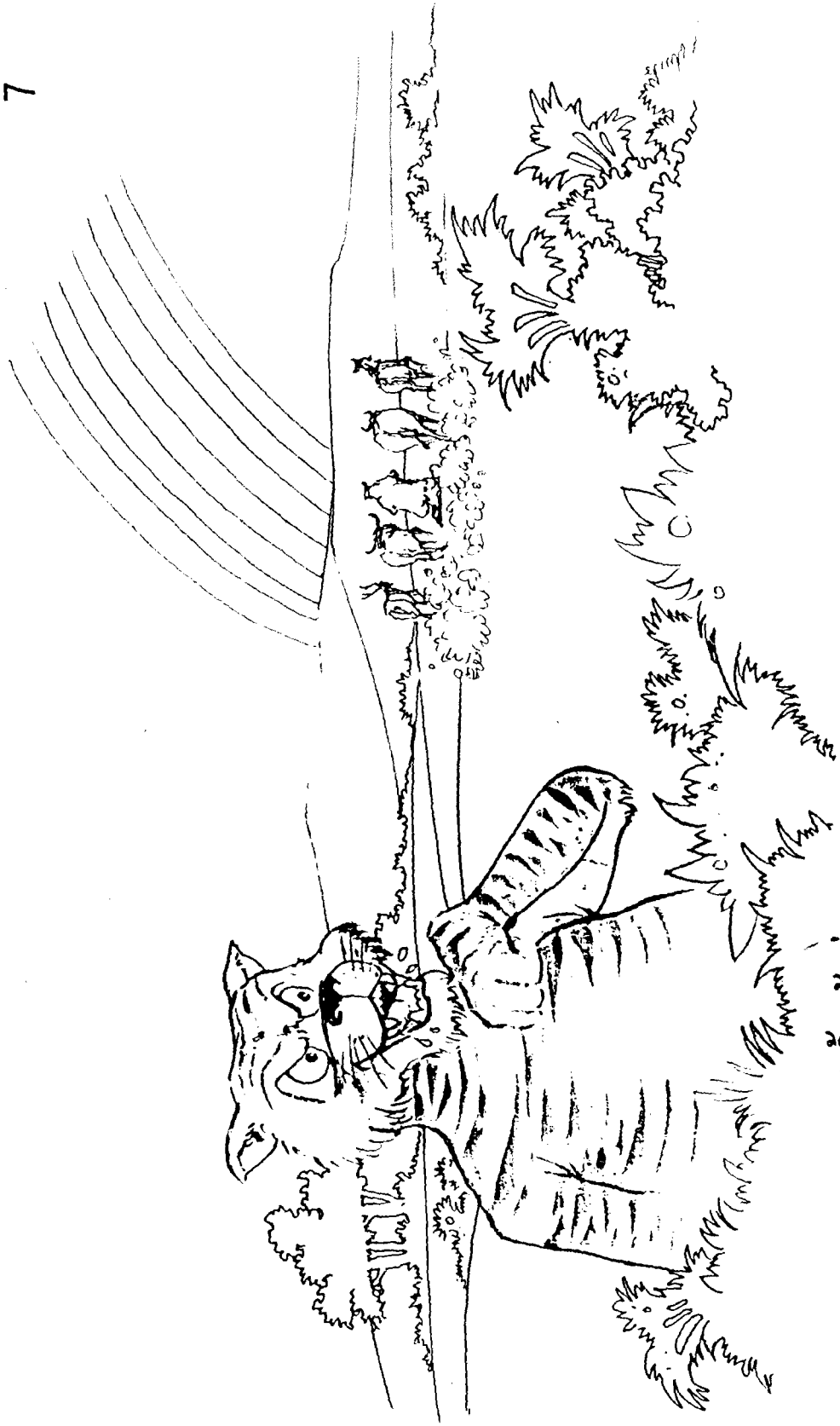
จนกระทั่งมาพบเสือ

" พวกเขอวิ่งหนีทัน จะไปไหนกัน "

กวาง " ลิงบอกว่า แถบสี่บนท้องฟ้า จะนำอันตรายมาสู่พวกเรา "

เสือ " พวกเขอพึ่งฉันทนะ ฉันทอยู่ที่มาหลายปี แถบสี่นั้นเป็นสิงโต เรียกว่ารุ่งกินน้ำ

ถ้าพวกเขอวิ่งไปถึงปลายรุ่ง จะพบแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์ "

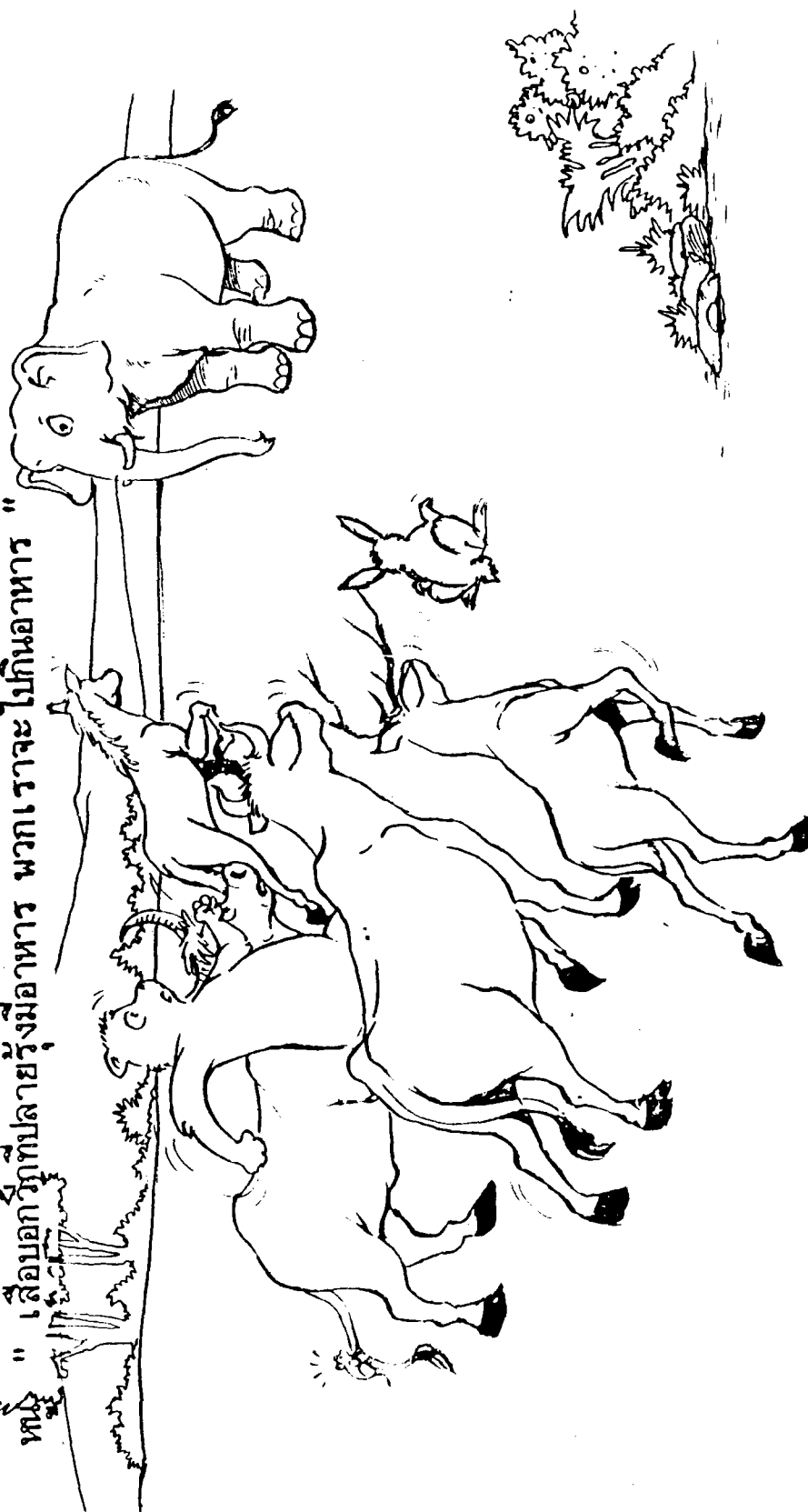

เสียดด้วยใบหน้ายิ้มแย้มว่า
 " หลอกให้พวกมันวิ่งหมดแรงเสียก่อน เดี่ยวเราจะไปตักจับกินให้หมด "

สัตว์ทั้งหลาย ต่างก็วิ่งไปทางทิศตะวันตกที่เกิดรุ่ง

สว่าง พวกเขาวิ่งหน้าตนจะ ไปไหน "

หนึ่ง " เลื่อบอกไว้ที่ปลายรุ่งมีอาหาร พวกเราจะ ไปกินอาหาร "

สว่าง " เสือโกหก ฟังฉันจะอธิบายให้ฟัง รุ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

หลังฝนหยุดตก แสงแดด ไปกระทบกับละอองน้ำ ก็กลายเป็นรุ้งมีเจ็ดสี คือ

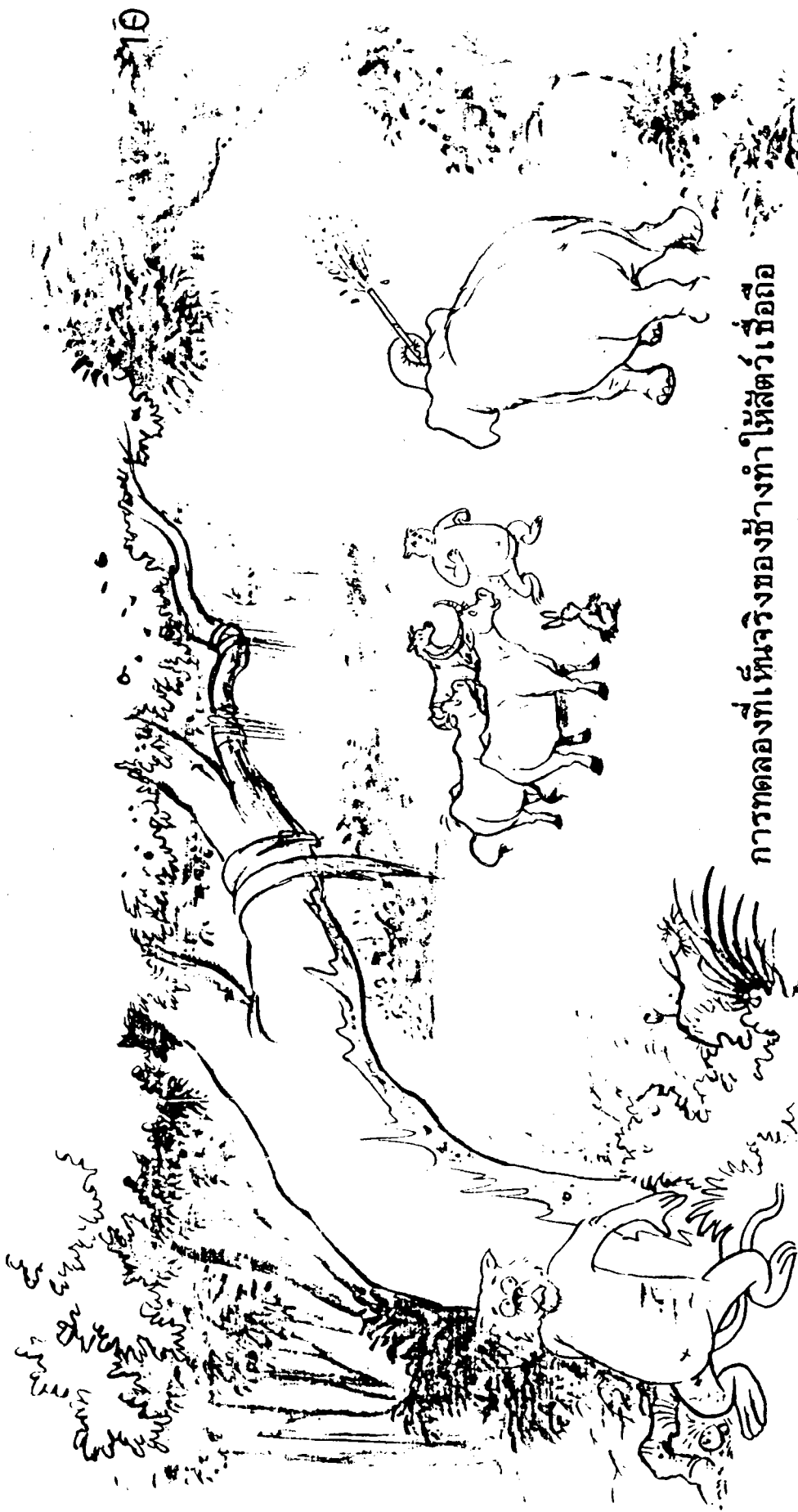
ม่วง คราม น้ำเงิน เขียว เหลือง แสด แดง "

กวาง " เราไม่เคยฉันทันสี่สีก่อนเอง เธอหลอกไม่ให้ฉันไปกินอาหารละสิ "

ช้าง " ที่เธอเห็นเป็นสี่สีเพราะว่า บางสีปนเป็นสี่เดียวกัน พวกเธอหันไปทาง

ทิศตะวันตกสิ ฉันทจะเอาที่านมะละกอดูดน้ำ เป่าเป็นฟอง ทำรังให้เธอดู "

การทดลองที่แท้จริงของช่างทำให้สัตว์เชื่อถือ

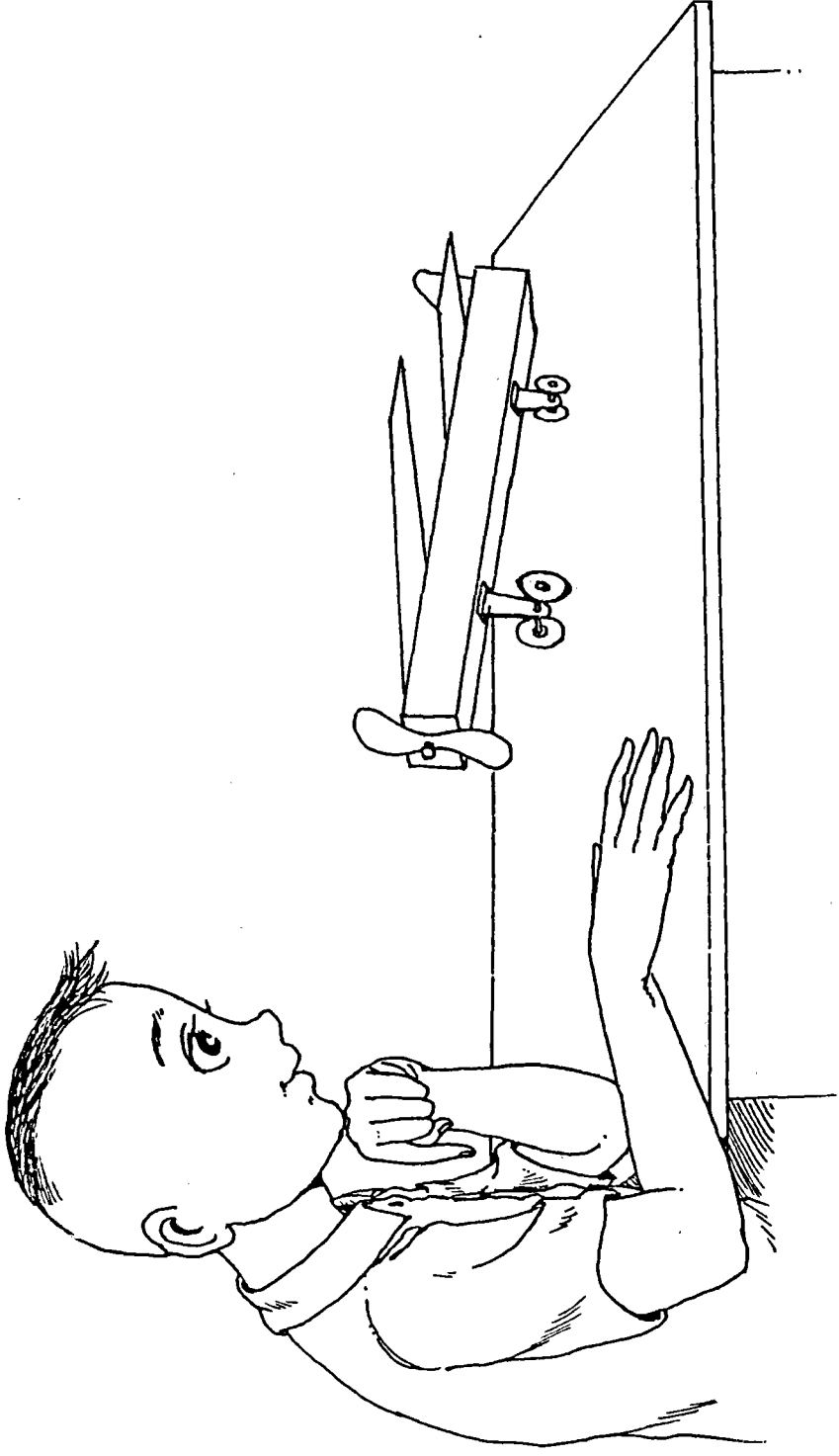
ควายพูดอย่างอ่อนน้อมว่า " โอ้ช่าง! เยอดลามาก "

วัว " ต่อไปพวกเราจะไม่เชื่อใครง่าย ๆ อีกแล้วจนกว่าจะพิสูจน์ให้เห็นจริง "

ม้า " พวกเรากลับแผ่นดินเก่ากันเถอะ เย็นมากแล้วเดี๋ยวจะมืด "

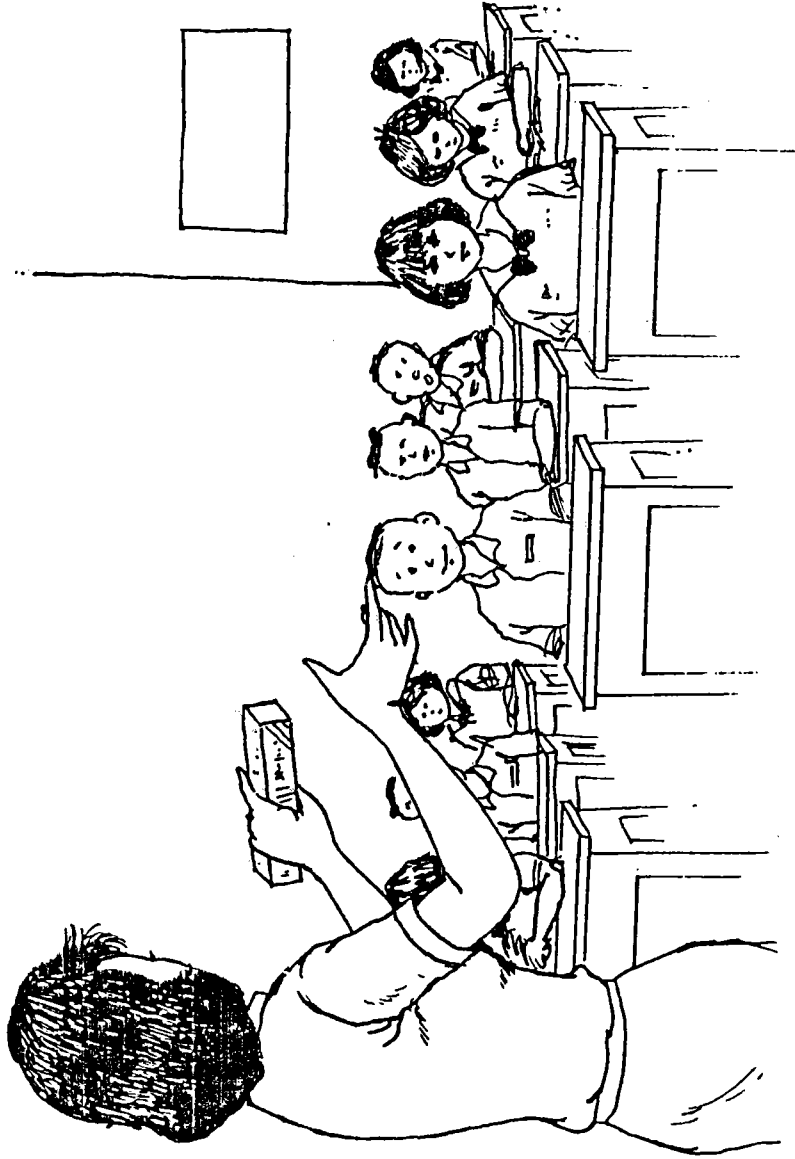
เสือ " วัว! เรอดกิลสัตว์เหล่านี้ โชคไม่ดีเลย "

เครื่องเขียนของฉัน

สุรศักดิ์ กาญจนการุณ เรื่อง

ประวิทย์ มหาเศรษฐ์ ภาพ

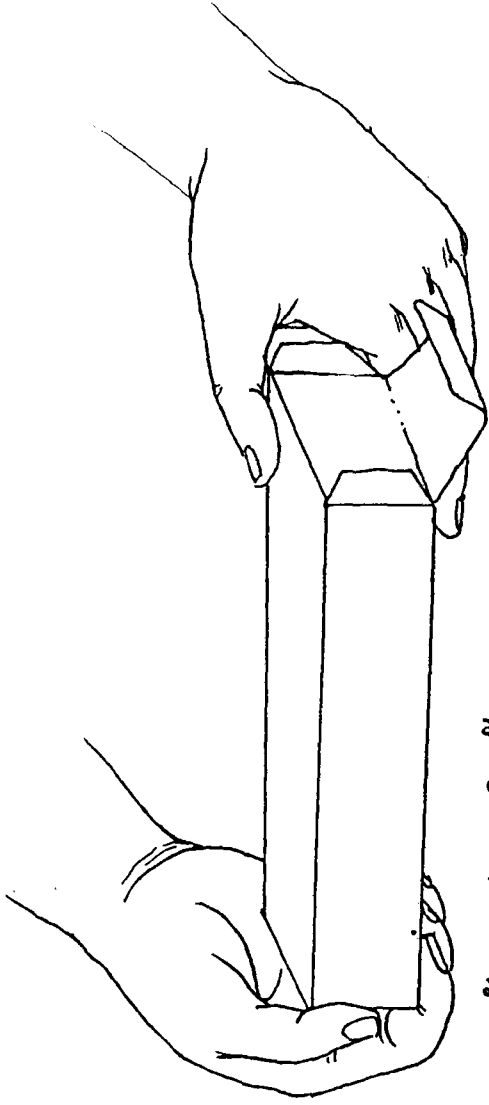

ครู “นักเรียนของบางอย่างไม่ใช้แล้วไม่ครกทั้ง เรานำมาประดิษฐ์ตกแต่ง

ใช้ประโยชน์ หรือทำเป็นของเล่นได้ พงษ์นี้ให้พวกเธอหากล่องเปล่า

อย่างที่ครูถืออยู่ในมือมาด้วย ครูจะสอนพวกเธอประดิษฐ์ของเล่น”

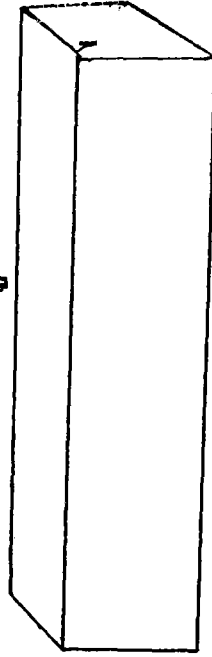
เด่น “แหม! พอดีเลยเราได้เก็บกล่องเปล่าไว้”

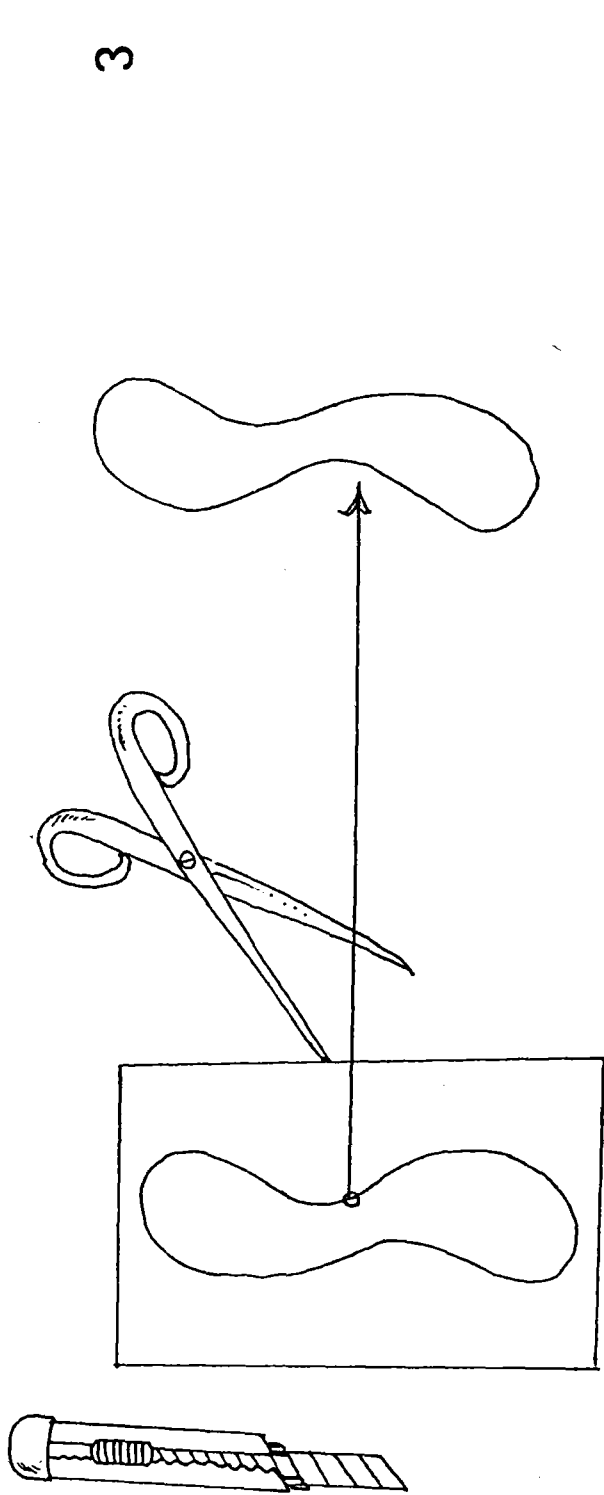
2

เข้าวันต่อมาในห้องเรียน

ครู : วันนี้ครูจะให้ให้นักเรียนประติขัฐเครื่องปั้น
คอยทำตามครู เอากล่องเปล่าขึ้นมา

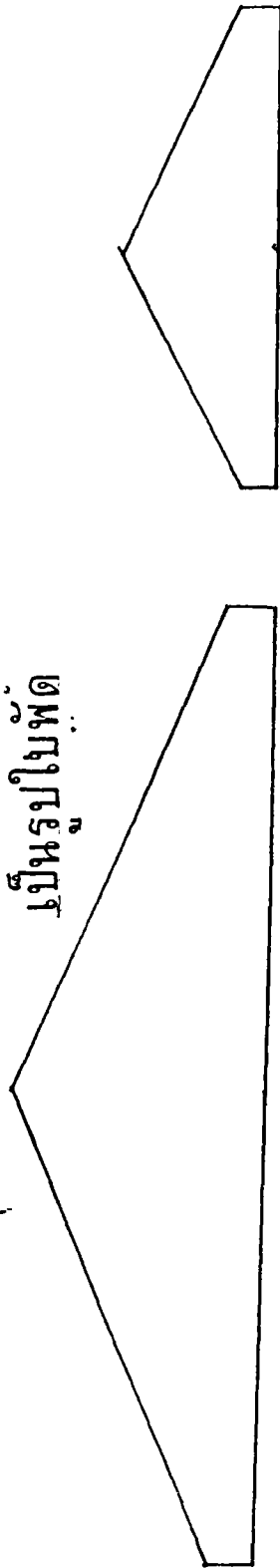
กล่องด้วยกระดาษสีสวย

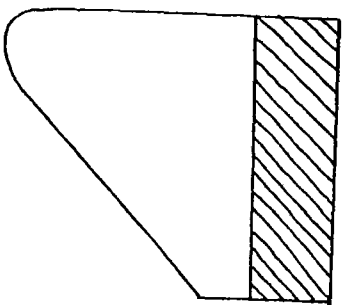
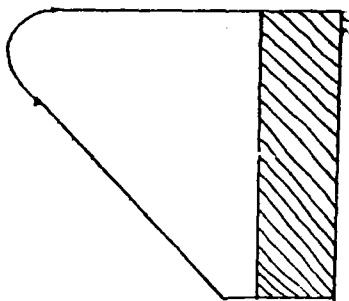
3

เราต้องทำส่วนประกอบของเครื่องบินให้เสร็จก่อน ใช้มีดหรือกรรไกรตัดกระดาษ

เป็นรูปใบพัด

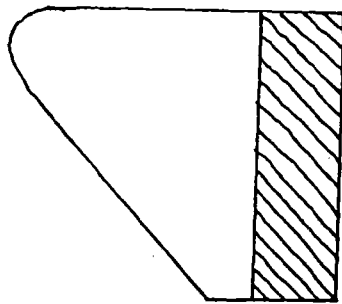

ทำปีกใหญ่และปีกเล็กอย่างละหนึ่งชิ้น

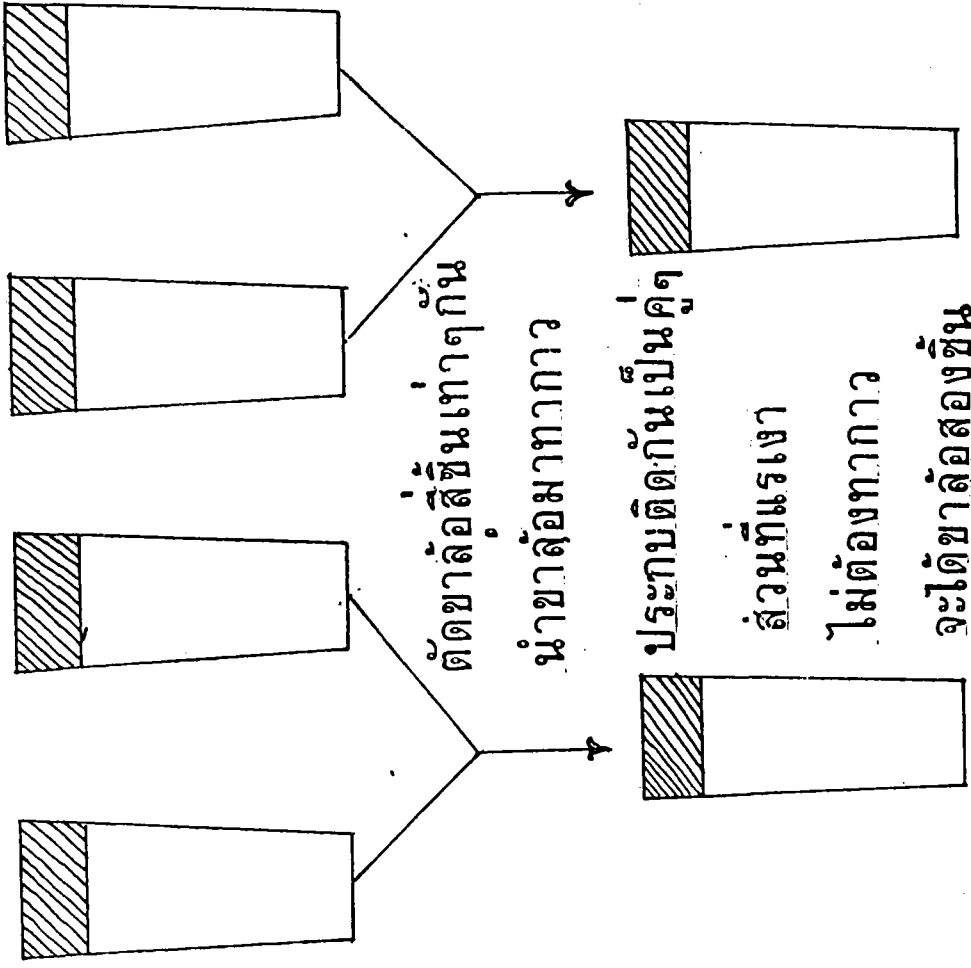

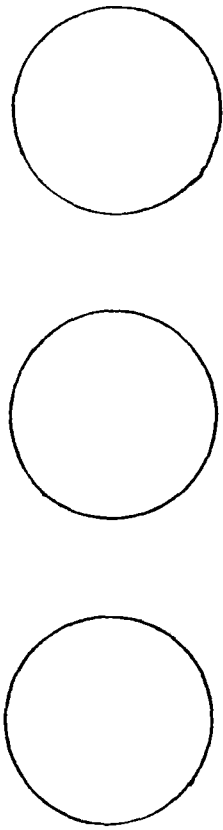
4

ตัดแพนหางสองชั้นเท่าๆกัน

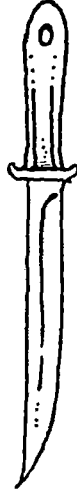
นำสองชั้นมาทากาวประกบติดกันส่วนที่เรงเงาไม่ต้องทากาว

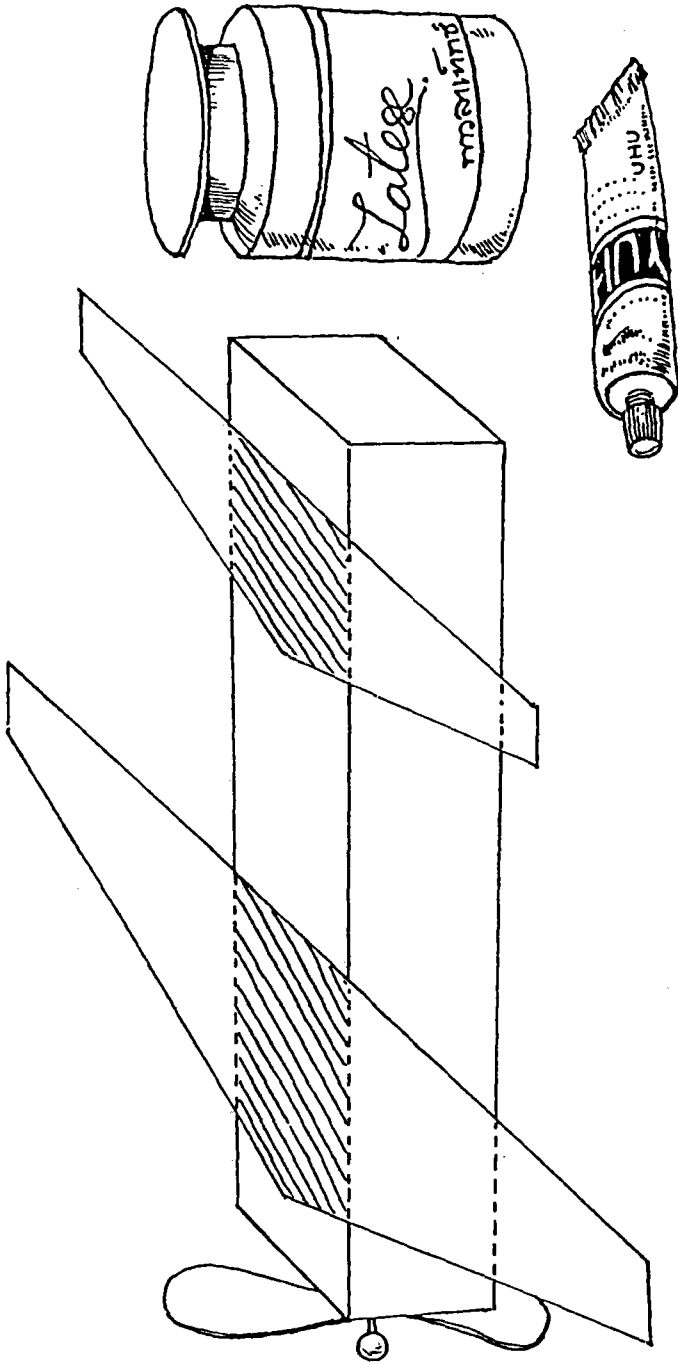
ตัดขาล้อเป็นรูปร่างกลม

ใช้มีดเหลาไม้แผ่นทำเป็นเพลาหนึ่งอัน

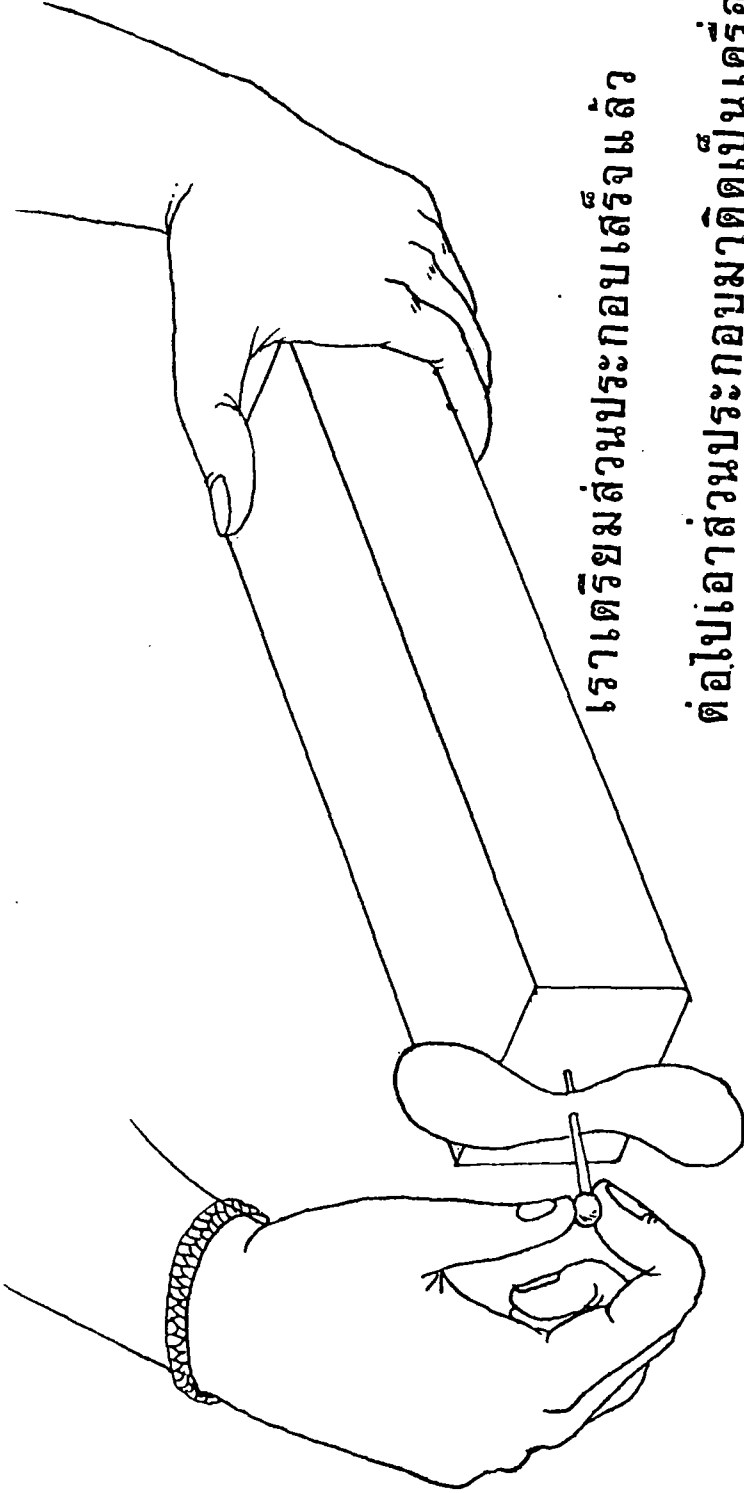

เตรียมเข็มหมุดคนละหนึ่งอันด้วย

7

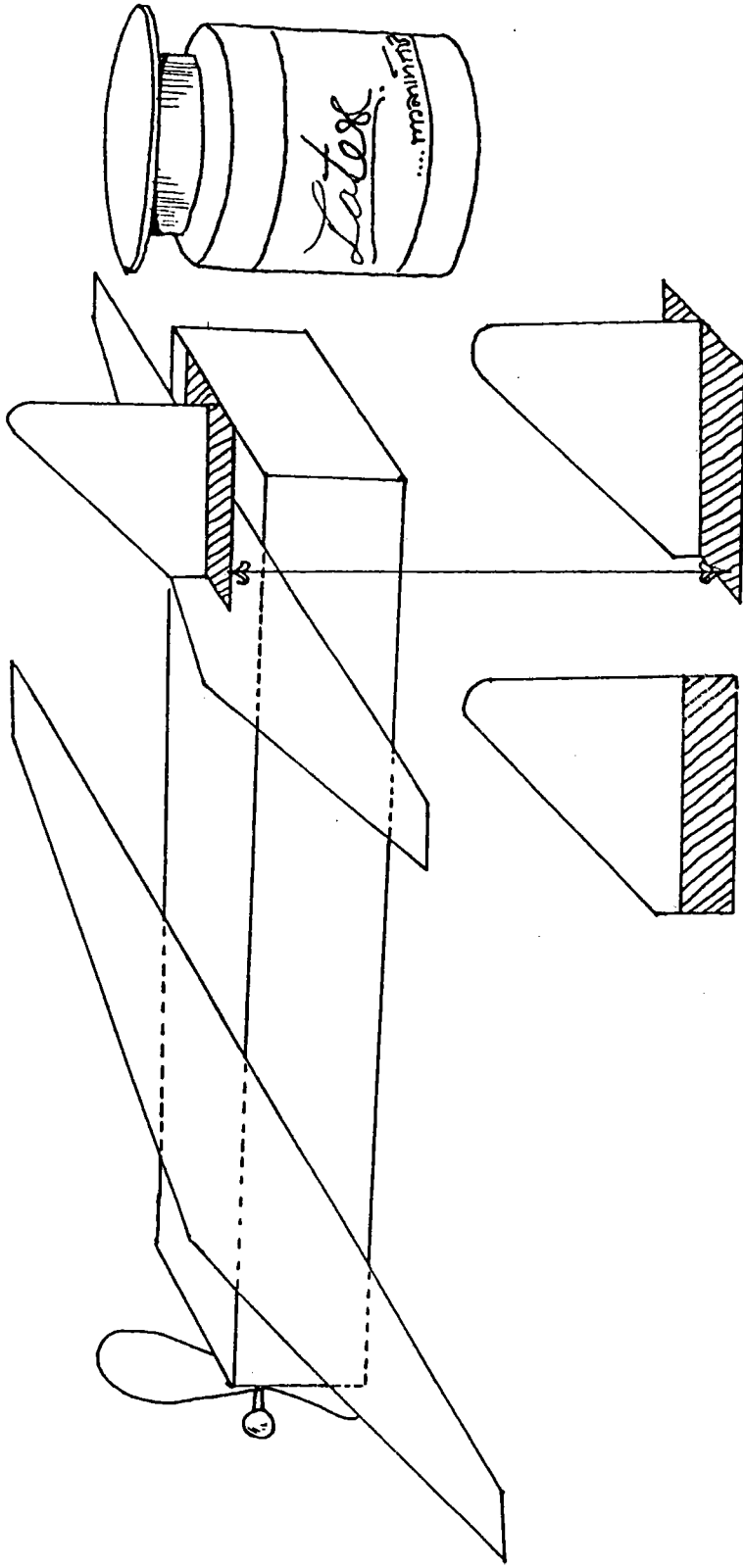
นำปีกใหญ่และปีกเล็กทำกาบประกบติดกันด้านหน้ากลอง

เราเตรียมส่วนประกอบเสร็จแล้ว

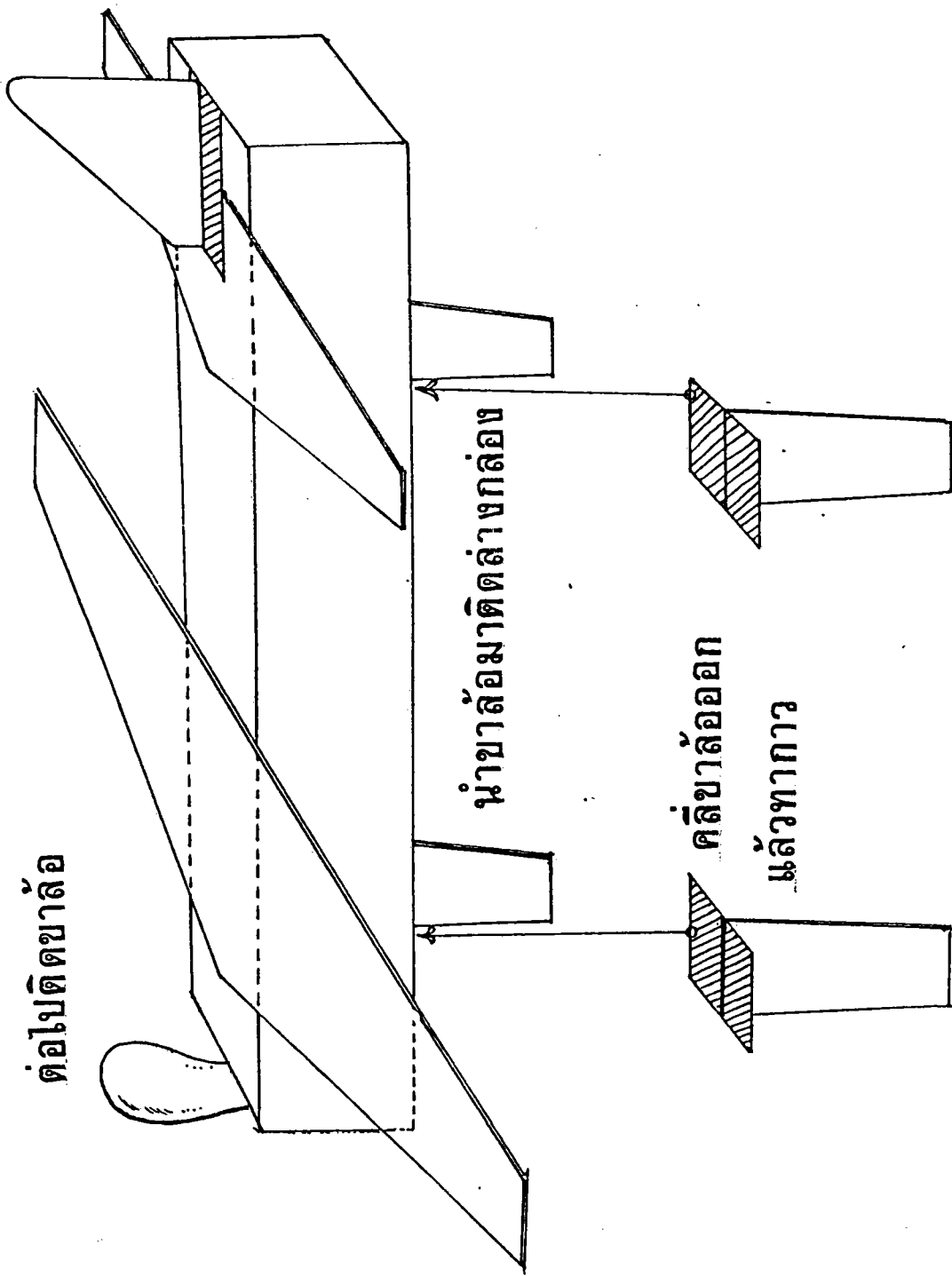
ต่อไปเอาส่วนประกอบมาติดเป็นเครื่องปั้นตามลำดับ

เสียบเข็มหมุดกับไปพัดแล้วนำมาเสียบตามหน้ากล่อง

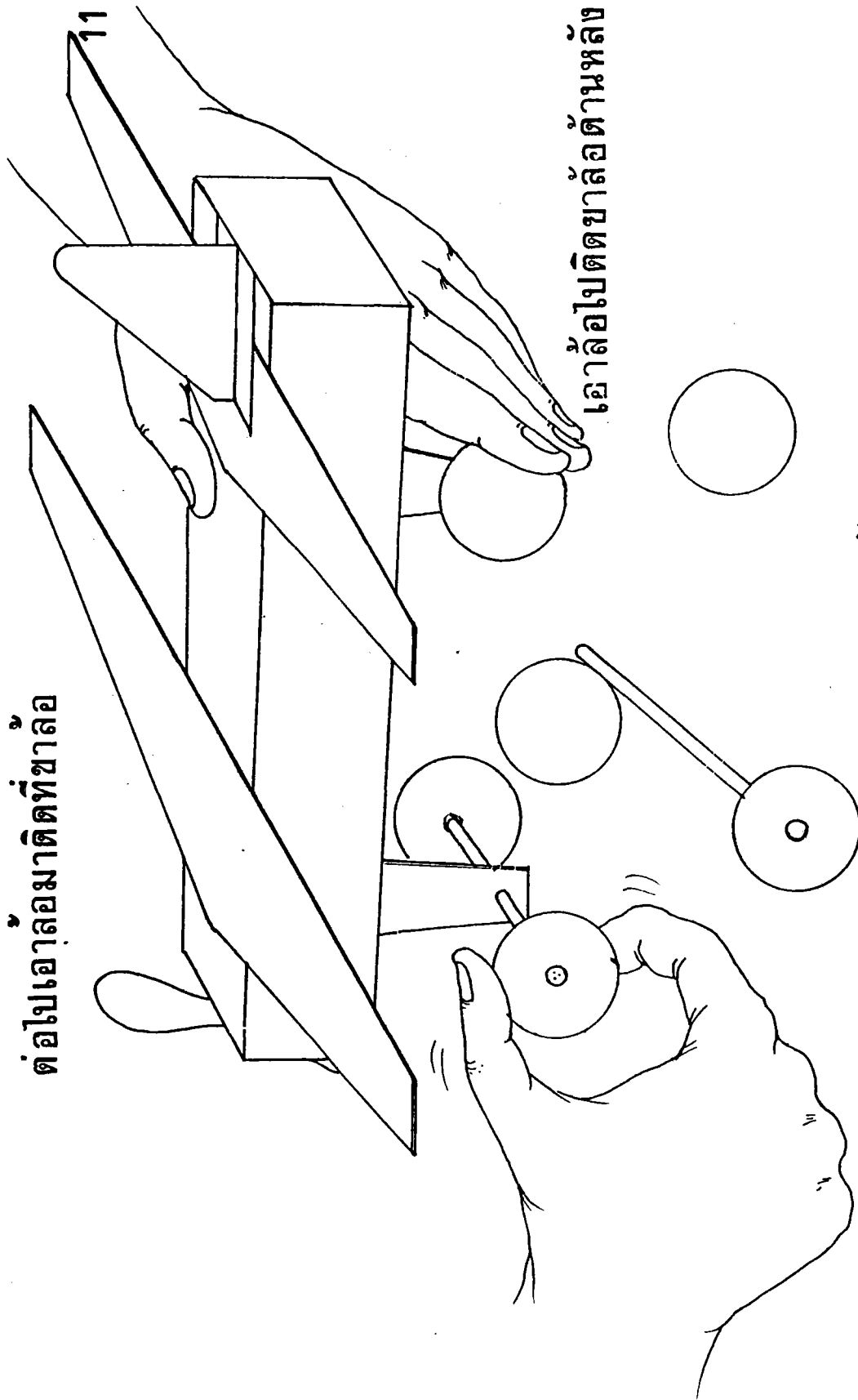

นำแผ่นยางคลี่ส่วนที่ไม่ทากาวทางออกแล้วทากาวด้านล่าง.

นำแผ่นยางมาติดด้านหลังของกล่องก็จะได้แผ่นยางเครื่องบิน

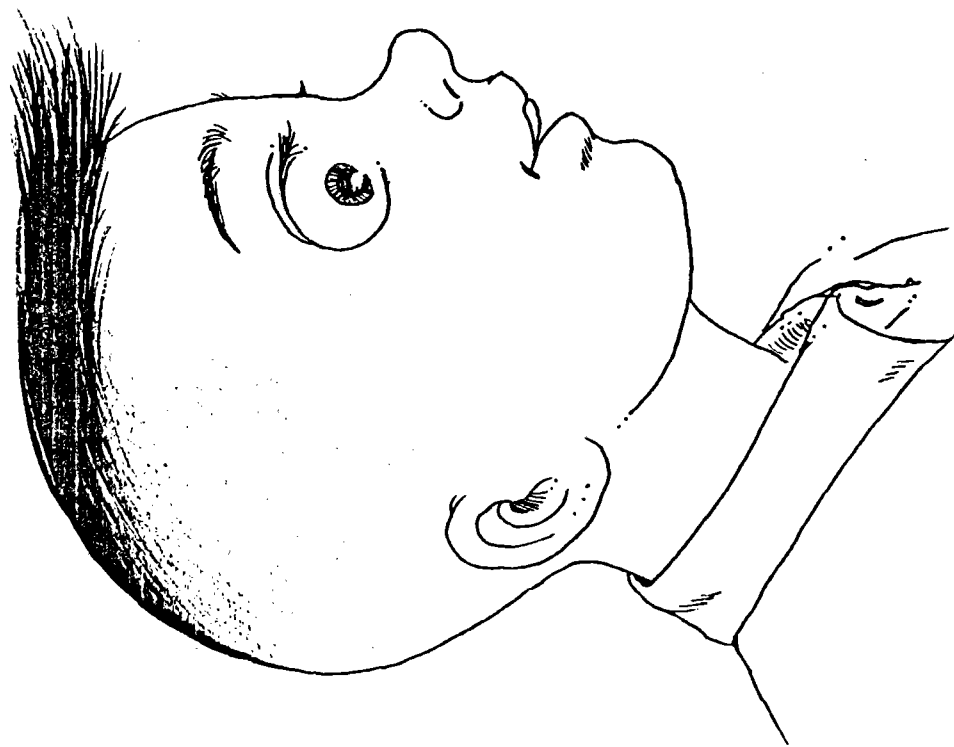

ต่อไปเอาลมมาตีที่ขาลอ

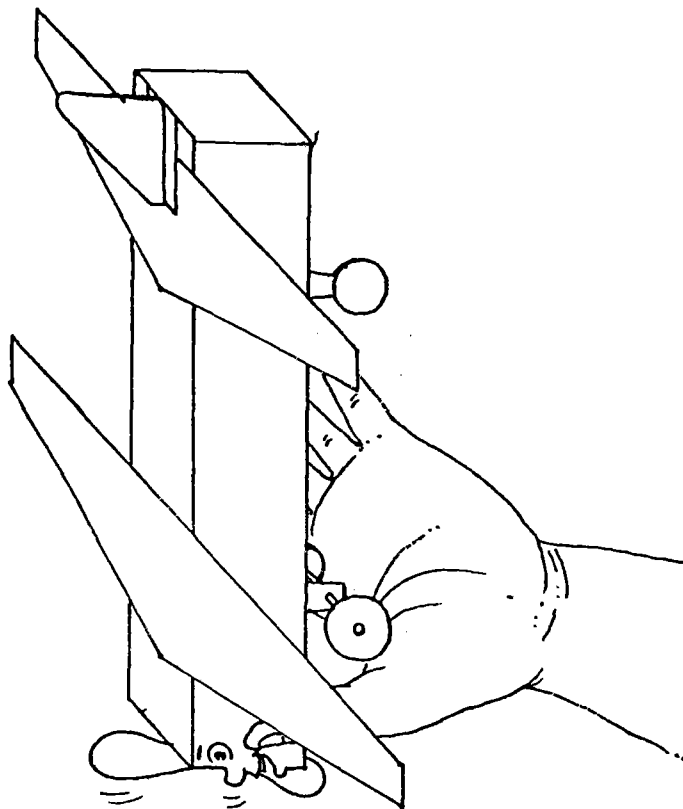
เอาลมไปตีขาลอด้วนหลัง

นำลมมาเสียบกับเพลแล้วนำไปเสียบกับขาลอ
ก่อนจะเอาลมไปเสียบอีกด้วนหนึ่ง

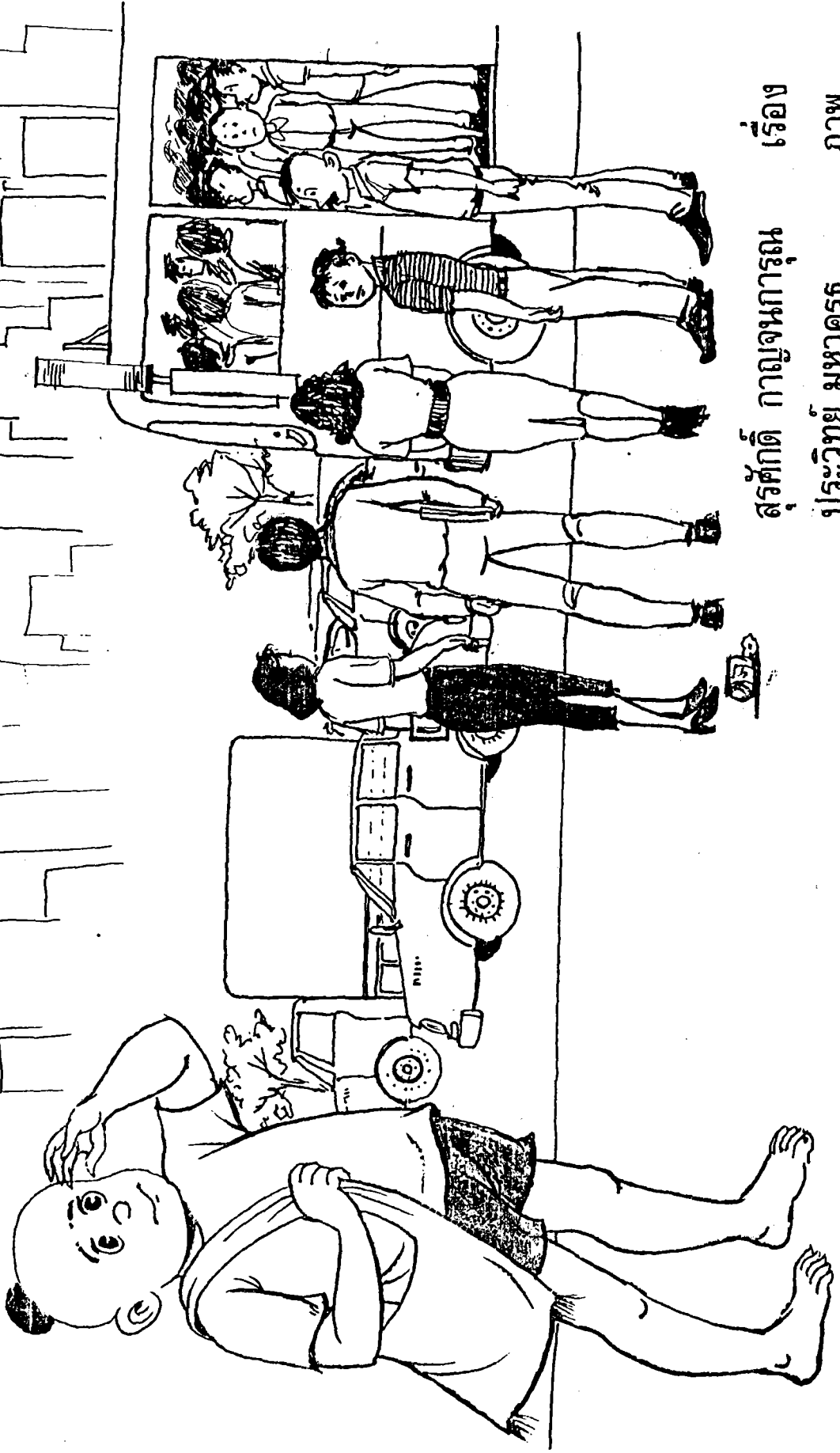

เด่น “เธอเป็นเครื่องปั้นที่ผมรักที่สุด”

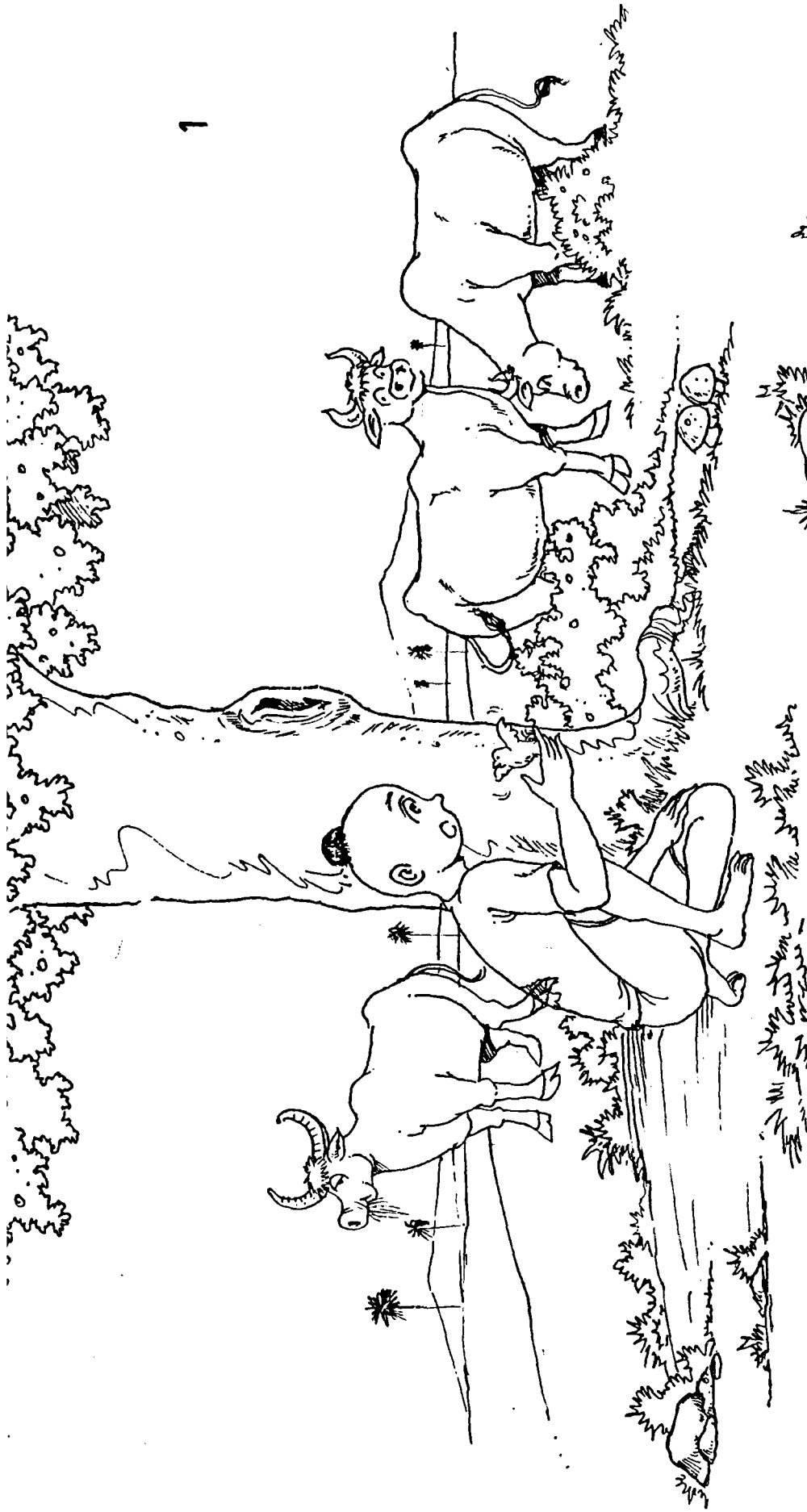
กลองเปล่า “ฉันก็ตั้งใจที่ยังมีประโยชน์ต่อเธอ”

ปราสาทหิน

สุรศักดิ์ กาญจนการุณ เรื่อง
ประวิทย์ มหาครูช ภาพ

1

จุกเป็นลูกชาวมาอาศัยอยู่กับปู่ วันหนึ่งจุกจูงวัวควาย ไปขายที่ทุ่งเก็บฟันทัดใหม่
 จุก "ลูกนกทำไมเจ้ามาอยู่ที่นี้"
 ลูกนก "เราตกจากต้นไม้ ช่วยนำเรากลับไปบร้งทน้อยซี"

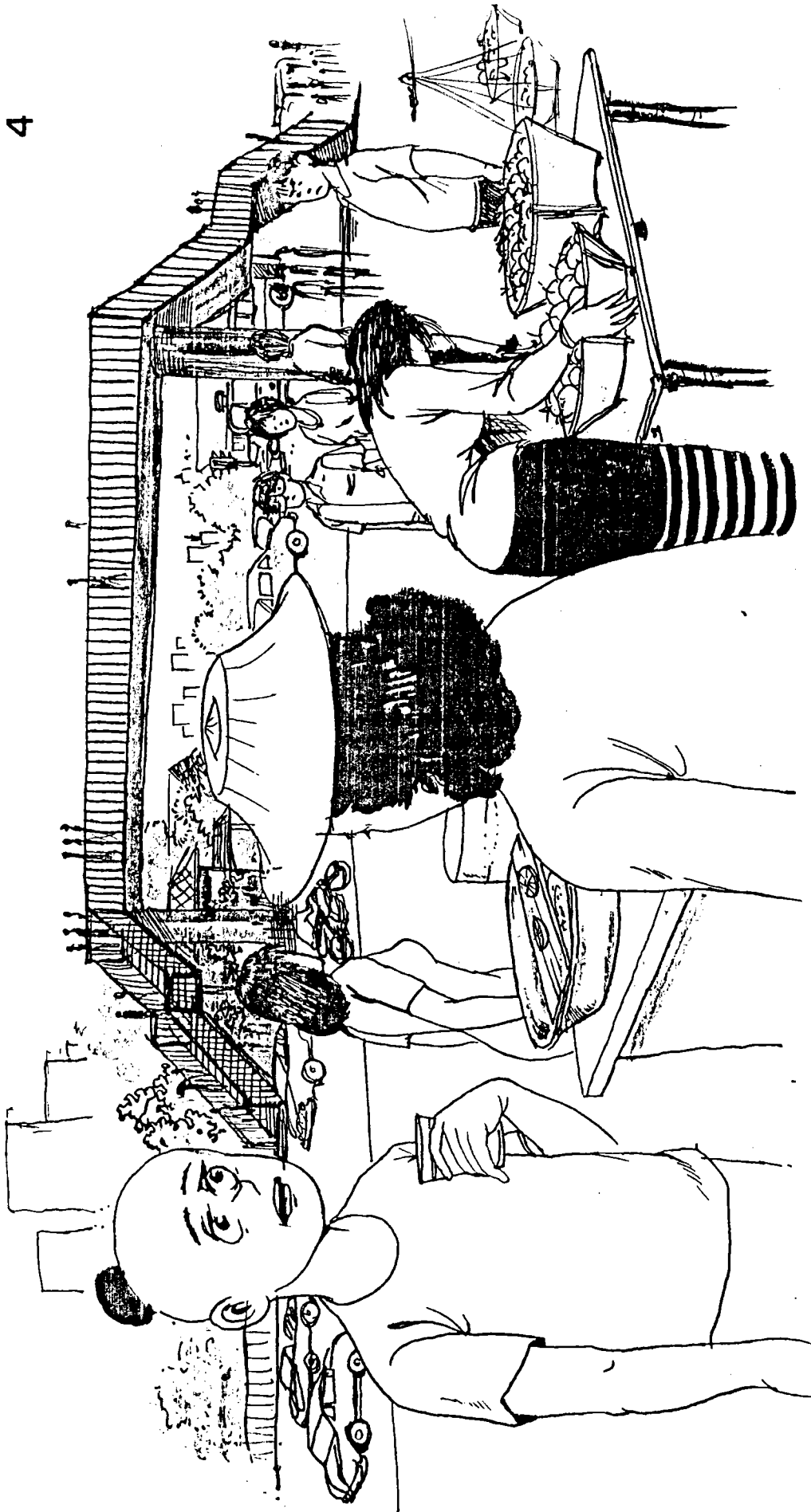

แม่ยก " ขอบใจมากนะ เธอเป็นคนดีมาก ฉันให้ไข่พิเศษเธอ
หัยบเอาไปซี อยากรึได้อะไร สั่งได้จากไข่พิเศษนี้ "

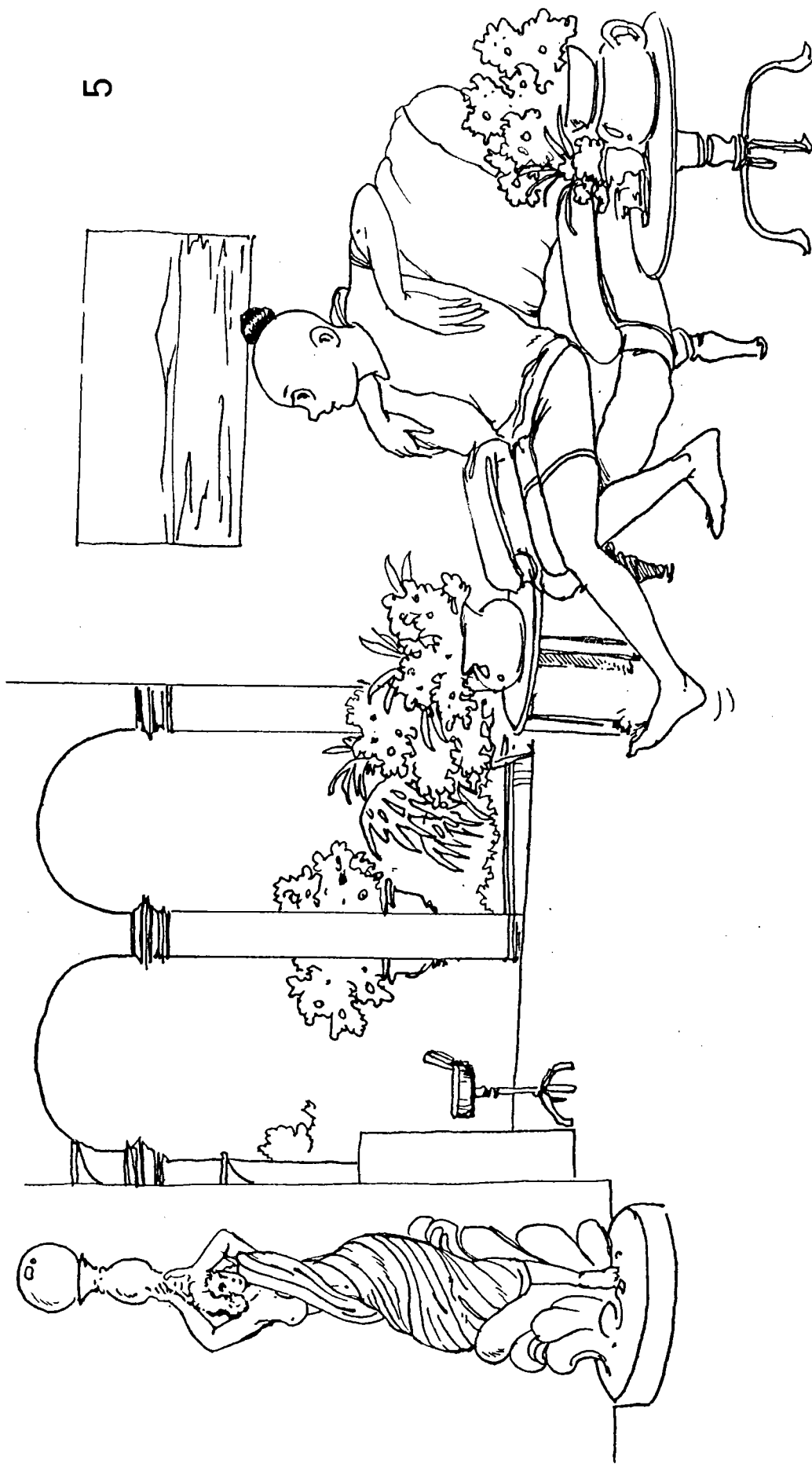
จุก " ขอบใจมากนะ "

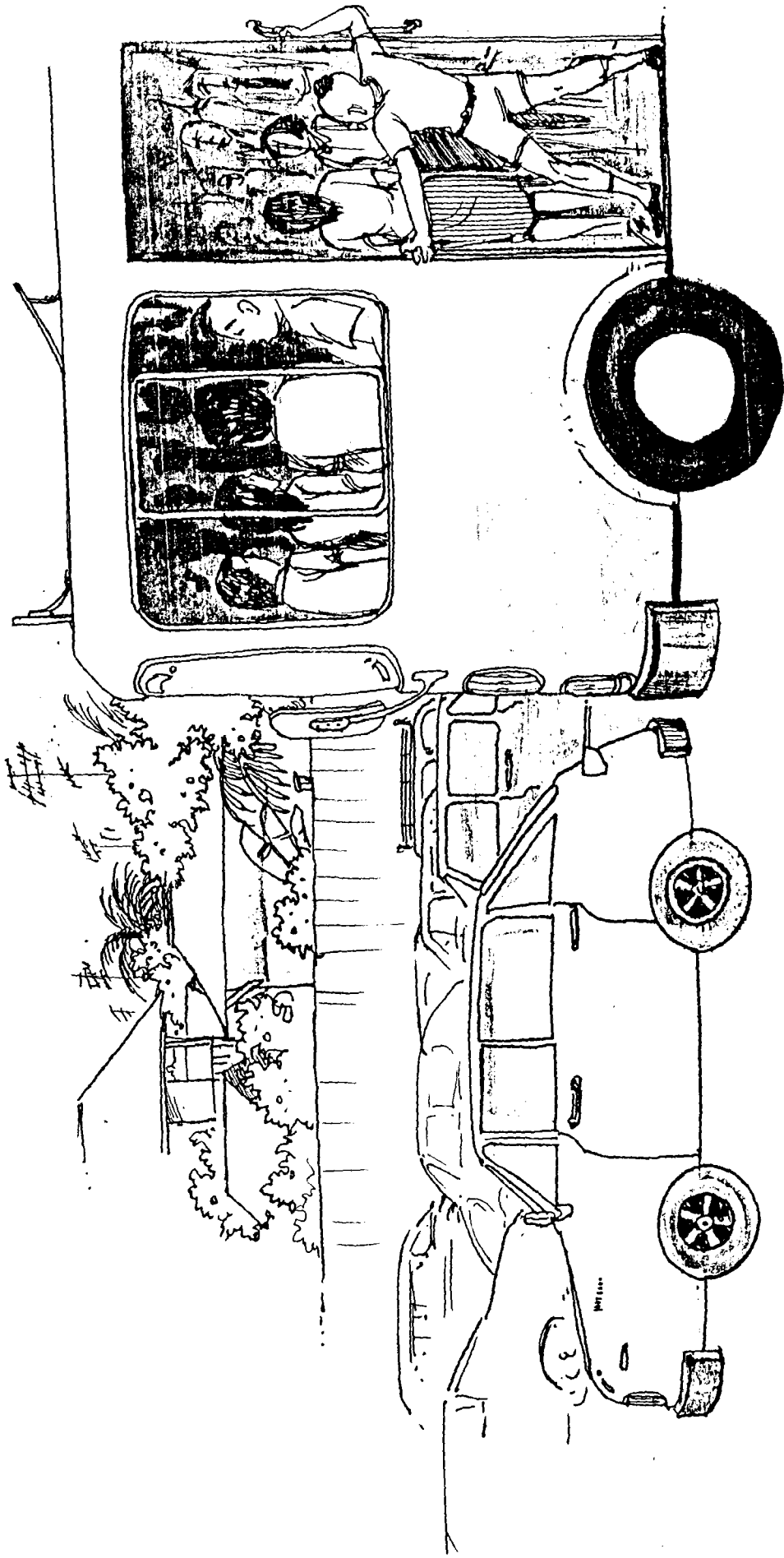
จุดคิดอยากจะไปอยู่กรุงเพฯ ได้ใส่เสื้อผ้า นุ่งกางเกงสวยๆ จุดดูในแผนที่
กรุงเพฯอยู่ไกลมาก จุดต้องเตรียมสิ่งจำเป็น เช่น ยาสีฟัน เสื้อ กางเกง
อาหารสิ้นไม้โต “พร้อมแล้วใช้พิเศษจ้า ช่วยพาฉันเข้ากรุงเพฯด้วยเถิด” จุดพูด

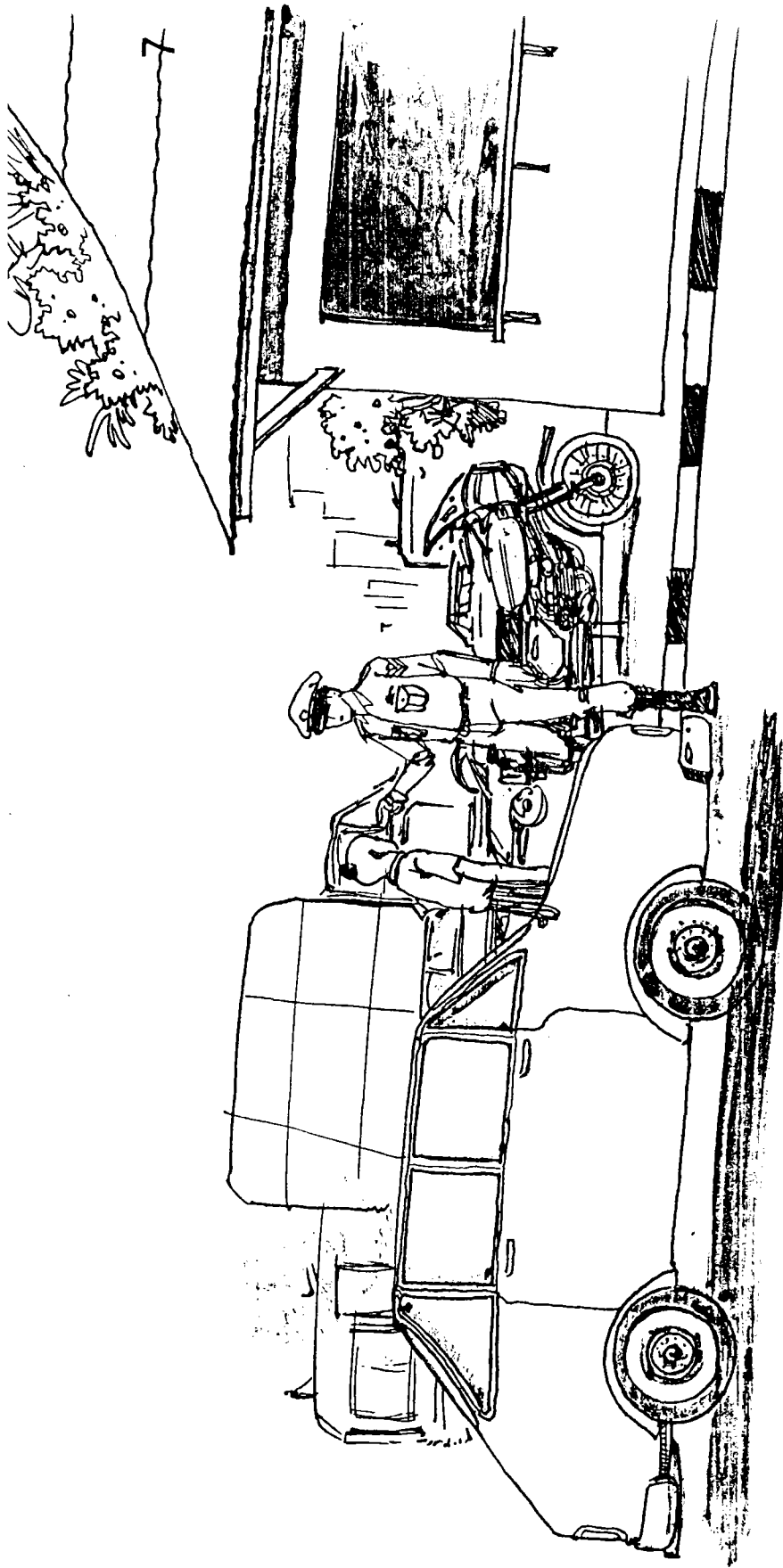
จุก - “โอโฮ! รกหลายชนิดวิ่งเต็มถนนไปหมดเลย มีสะพานลอยให้คนเดินข้าม
 ผลไม้ก็หารับประทาน มีทั้งส้ม ละมุดสุกหอม ลำไย สับปะรด
 วางกองไว้บนถนน มีอาหารกระป๋องที่ห่อไว้ก็มี น้ำส้มคนก็หาดื่มจริงๆ”

จุก “บ้านใหม่ของเรา นี่ใหญ่โตจริงๆ สวิงๆเปิดฟังเพลง
โทรทัศน์ดูหนังการ์ตูน มีไฟฟ้าใช้ ไม่ขัดจุดตะเกียงเหมือนบ้านเก่า
มีตู้ปลา มีอ่างบัวสวย ขอบใจมากนะใช้พิเศษๆให้ทรัพย์สินเหล่านี้แก่ฉัน”

จุดขึ้นรถโดยสารประจำทางไปโรงเรียน พอถึงที่ชุมนุมชน
 มีคนมากมายเดินข้ามถนนเป็นกลุ่มๆ มีรถหลายชนิดติดขัดกันยาวเหยียด
 จุด “โอย! รถทำไมติดขัดอย่างนี้ ปล่อยควั่นด่ากลั่นเหม็น
 หายใจไม่ออกเลย พุ่งนี้ เห็นจะต้อของรถยนต์ จากเจ้าใช้วิเศษ”

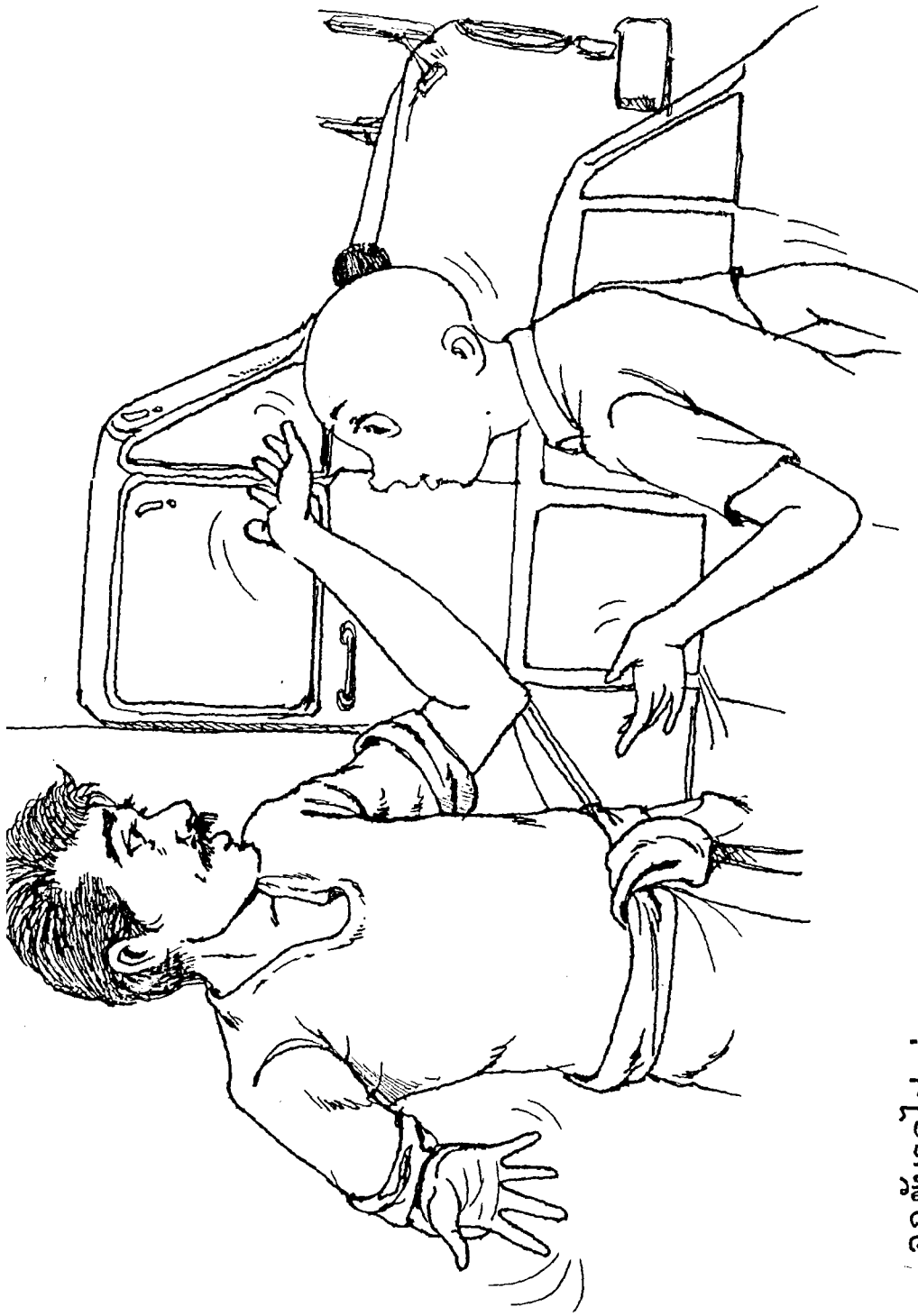

จุกซ์บรณยนต์ ไปโรงเรียน แต่จุกซ์บรณไฟฟ้าแดง จึงถูกตำรวจปรับ:

ตำรวจ “ เจอซ์บรณไฟฟ้าแดง ไม่ปฏิบัติตาม กฎจราจร

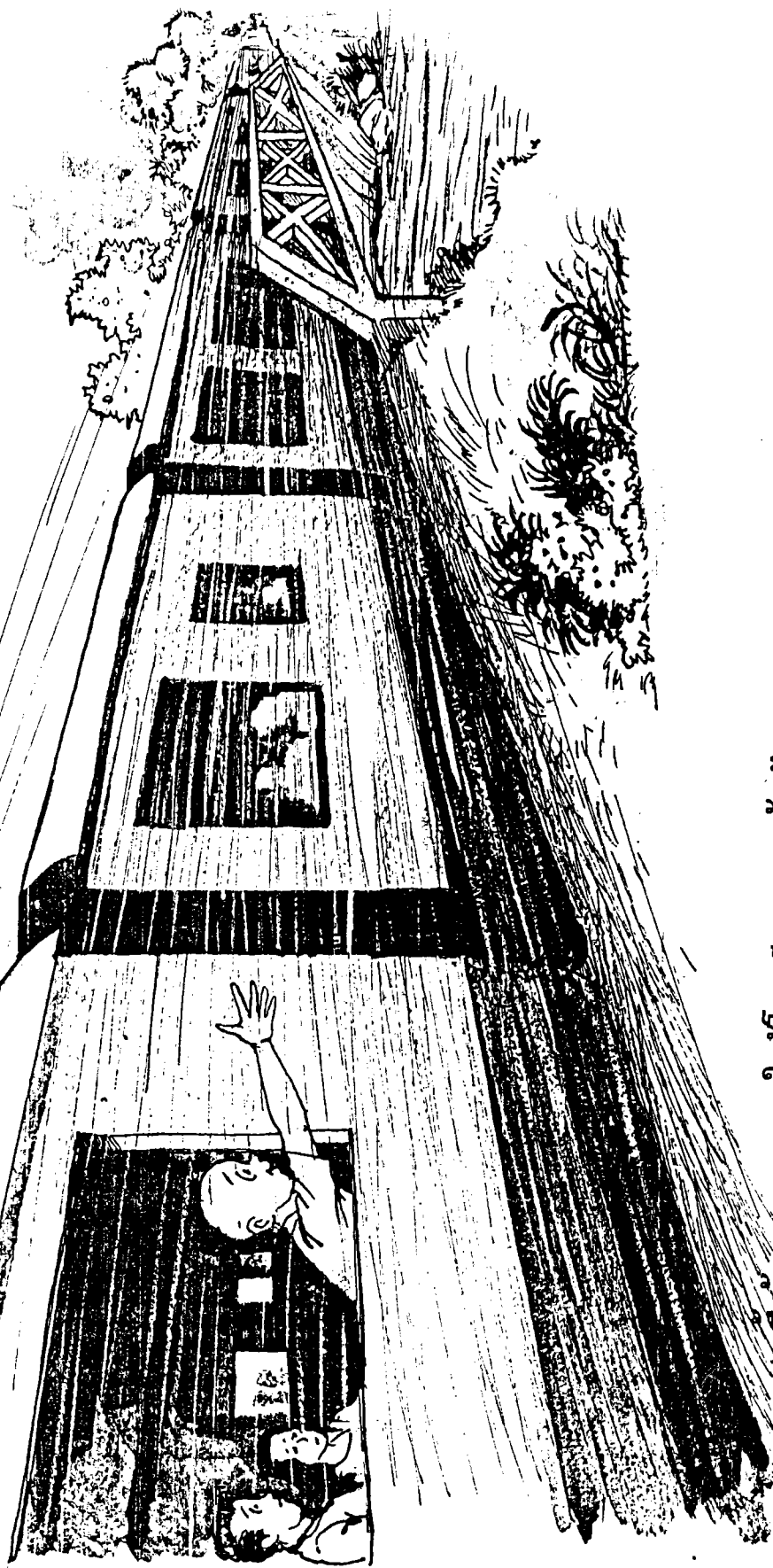
ผิดกฎหมาย ต้องเสียค่าปรับ”

จุก “ขอโทษทีครับ ผมกลัวไปโรงเรียนไม่ทัน”

จุก ช้บรลไปแต่ถูกรบรทุกเบียดกณน ที่กำลังซ่อม
 จุก “ลู่ช้บรลเบียดมตกหลุมสืบเ็ดนาฬิกาแล้วมคงไปเรียนไม่กัน”
 คน ช้บรล “ขอโทษก็ ต้องรับรทุก สิ้นค้ไปส่งให้ทันเวลา”
 จุก “ว้า! ฟรุ้งนี้ไปรลไฟต์กว่าจะได้อันเวลา”

จุดไปรณไฟโดยหนึ่งไกลหน้าตาขณะทีกรณไฟกำลังแล่นใกล้จะถึงแม่น้ำ

จุก “จุดตรังนี้ ด้วยผมจะลง ใกล้โรงเรียนผมแล้ว”

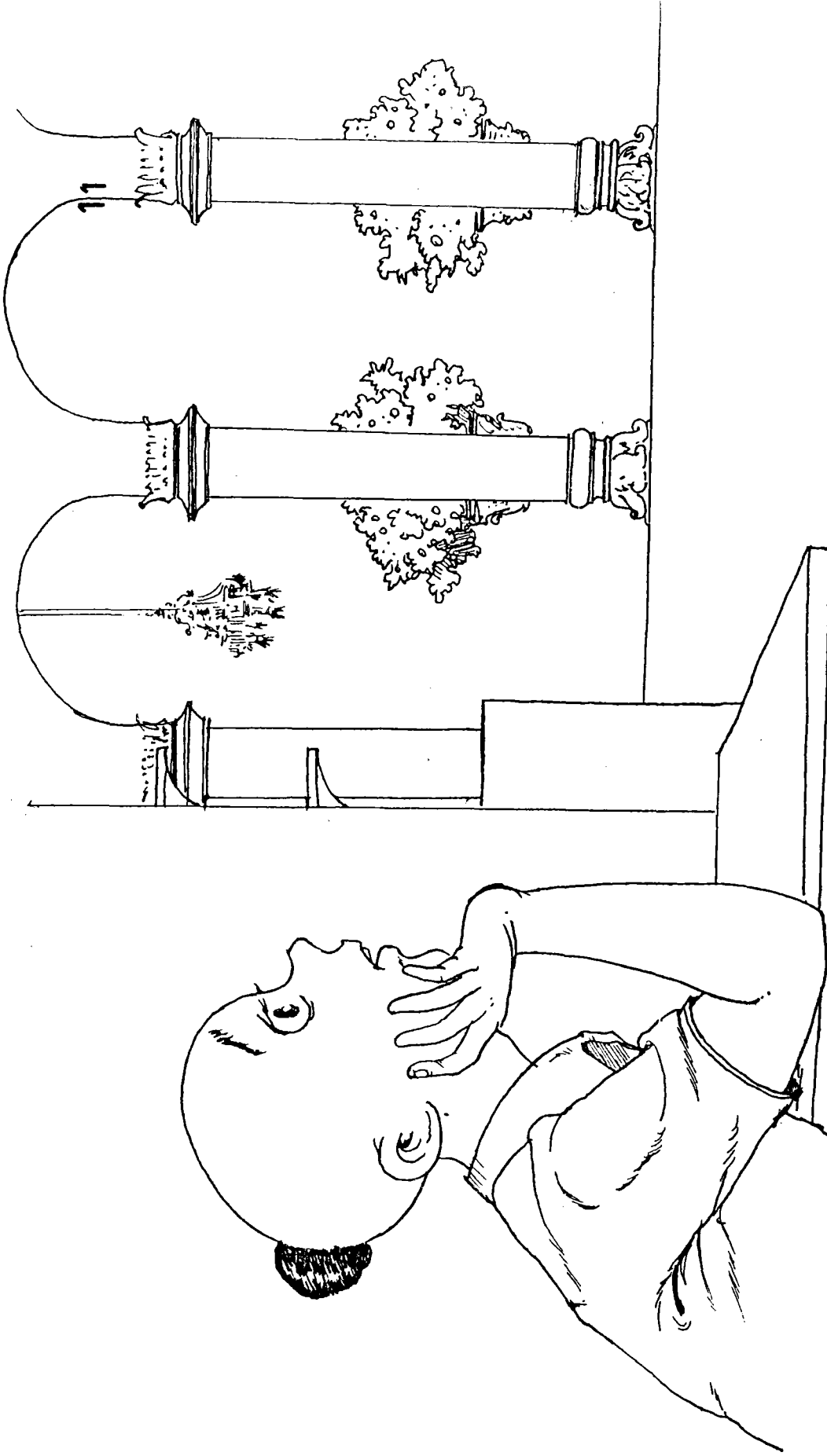
เจ้าพนักงาน “เธอไม่เห็นป้ายห้ามยื่นแขนออกหน้าต่างรึ เดี่ยวถูกสะพานแขวนหัก
รถไฟจุดตามสถานี จุดตามใจเธอไม่ได้หรอก”

หันต่อมากูไปที่ สหามบิน เห็นเครื่องบิน
จอดเรียงรายเป็นจำนวนมากหลายลำ

จุก “ให้ผมขึ้นเครื่องบินเถอะ ผมจะได้ไปโรงเรียนทันเวลา
เจ้าพนักงาน “เครื่องบินต้องบินไกลๆ แล้วก็โรงเรียนเขาไม่มีลาน
ให้เครื่องบินจอดฉันไปส่งเขาไม่ได้หรอก”

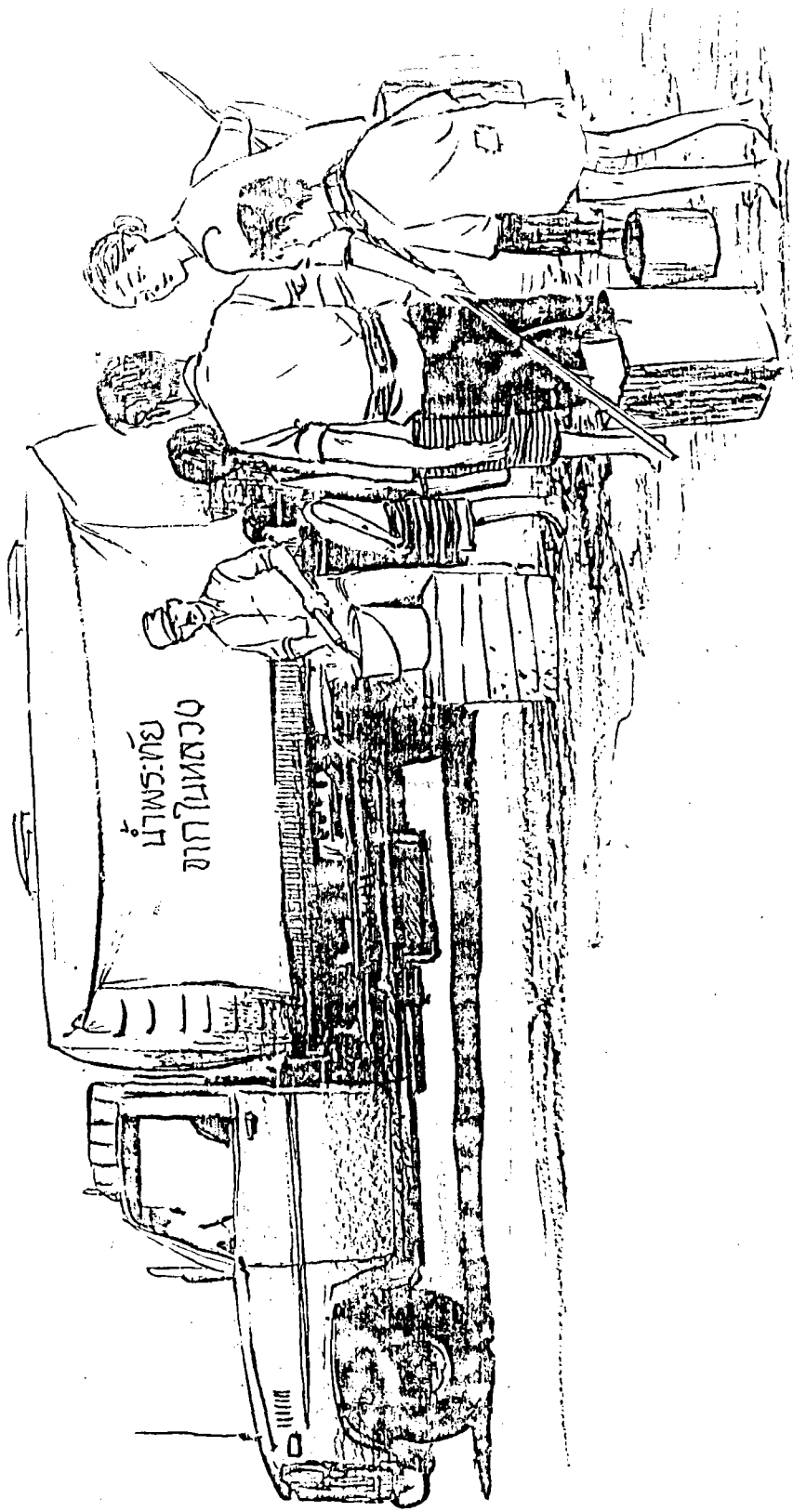
จุก “ว่า! ผมก็ไปโรงเรียนไม่ทันอีกตามเคย”

ที่แรกฉันคิดว่าทรัพย์สินเหล่านี้มีค่าสำหรับฉัน แต่เปล่าเลย
คุณปู่รับหลานคิดถึงคุณปู่จึงเลยใช้พิเศษจำ
ฉันออกไปอยู่ผืนแผ่นดินเก่าที่ฉันเคยอยู่ดีกว่า

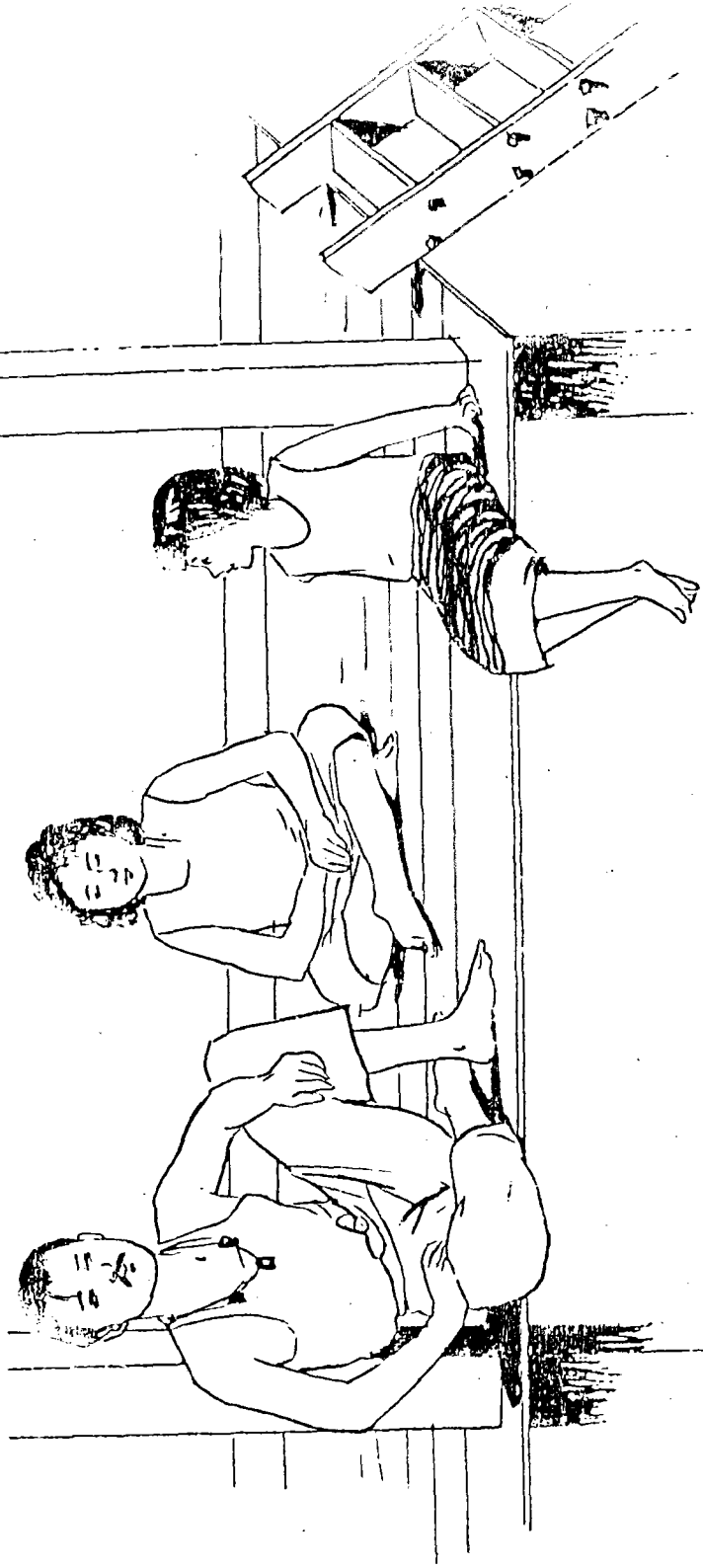
นำพระทัยจากในหลวง

สุวิศักดิ์ ภาณุรังษการณ เครื่อง

ภาพ ๒๕๓๐

บ้าน...ครอบครัวของนารี

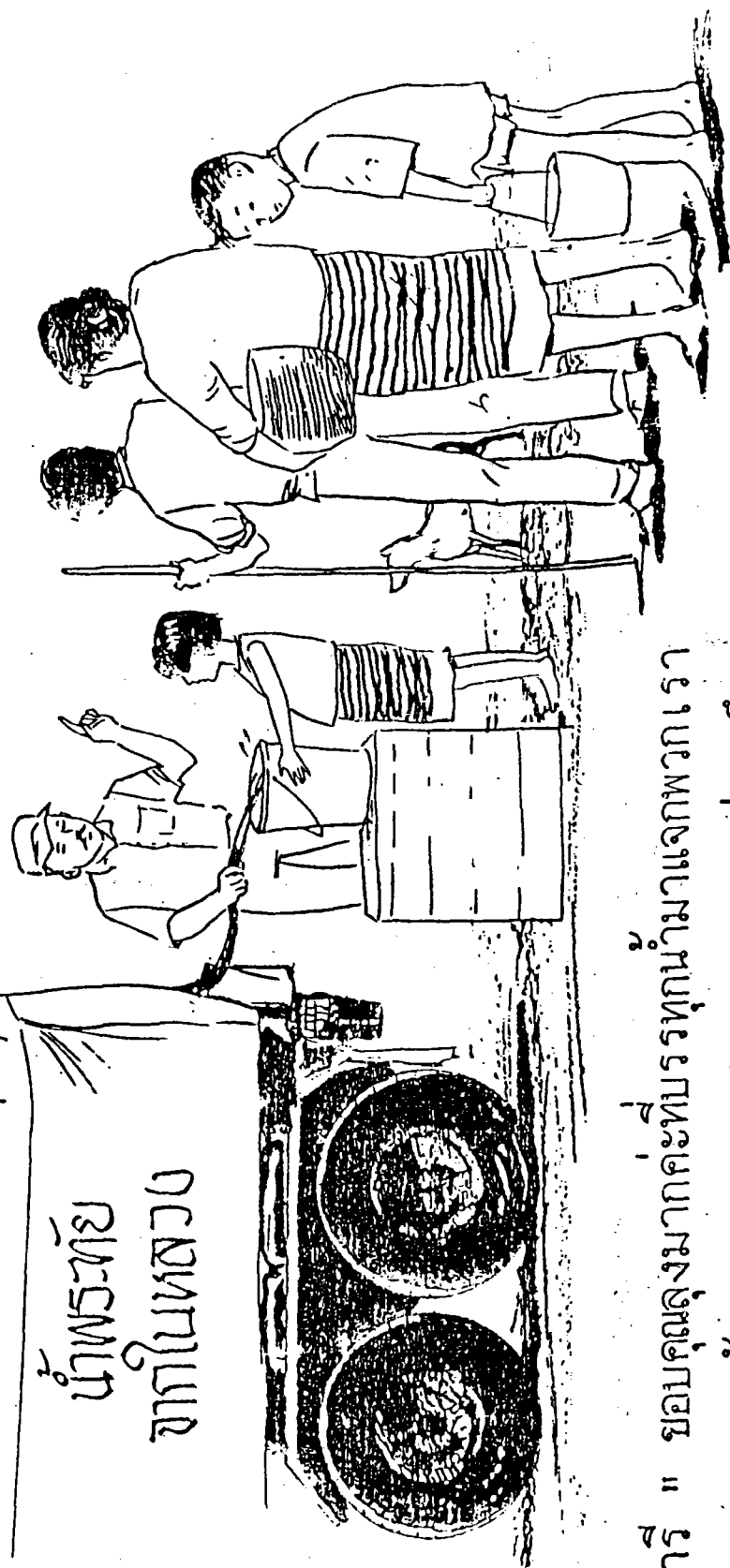

นารี " คุณแม่คะนึกเข้าเดือนมีนาคม หมดยุติแล้ว ฝนยังไม่ตกเลยนะคะ "

แม่ " ปีนฝนที่ช่วงนานเหลือเกิน น้ำในสระที่วัดแห้งหมด พวกเราอาจไม่มีน้ำกิน น้ำใช้กัน "

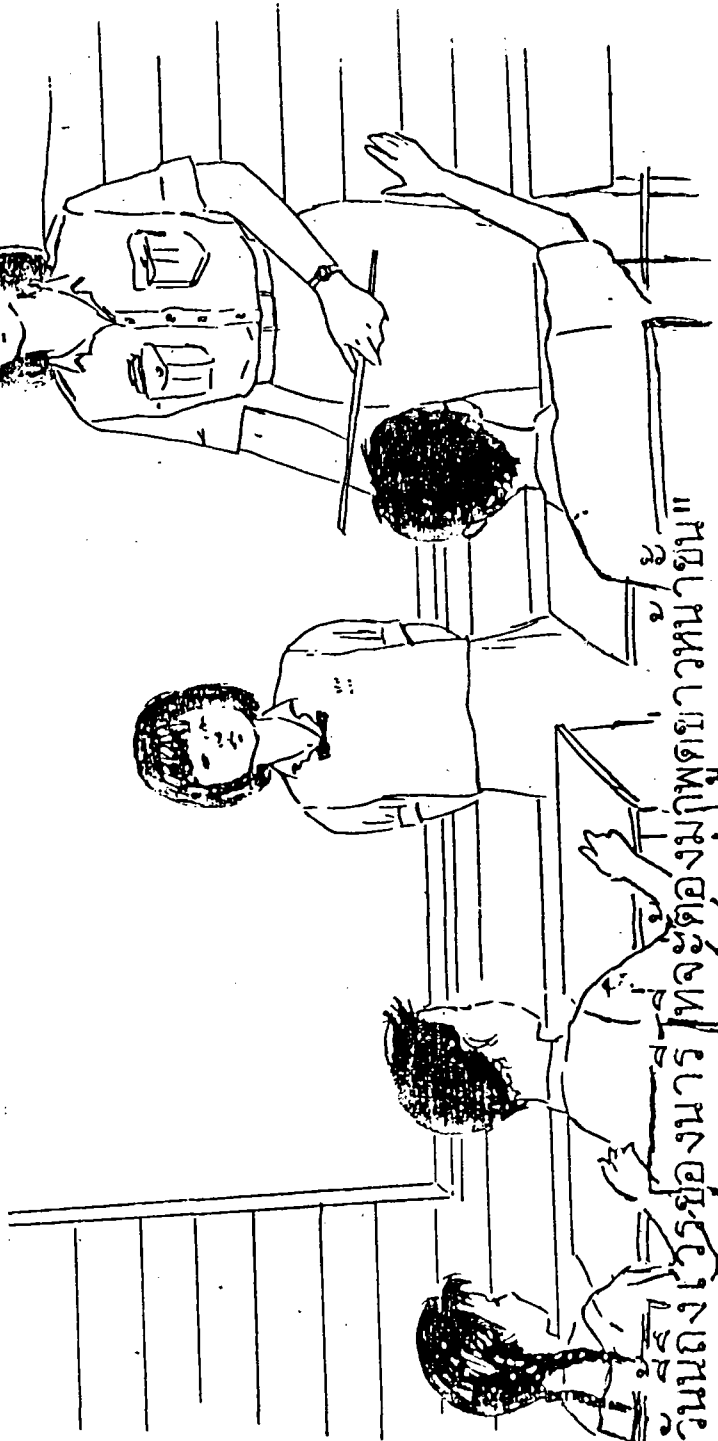
พ่อ " เมอเข้าผู้ใหญ่บ้านมาบอกว่าทางราชการ จะบรรทุกน้ำมาแจก "

เวลากลางวัน มรณบัตรทุกหน้ามาแจกแก่ชาวบ้าน ที่กลางหมู่บ้าน

นารี " ขอบคุณล้นมากค่ะที่บรรทุกหน้ามาแจกพวกเรา
 ลุง " เหนือต้องขอบพระคุณในหลวงมากกว่าลุงจึงจะถูก "

เช้าวันเปิดเรียน ครูให้นักเรียนออกมาพูด ขำหน้าชั้น

ครู " วันถึงโรงเรียนวันนี้จะต้องมาพูดขำหน้าชั้น "

นารี " เมื่อวันเสาร์มีบรรพบุรุษทุกคนมาแจกจ่ายแก่ชาวบ้าน ทำให้พวกเราในหมู่บ้าน

ไม่ต้องอดน้ำอีก นี่เป็นน้ำพระทัยจากในหลวง "

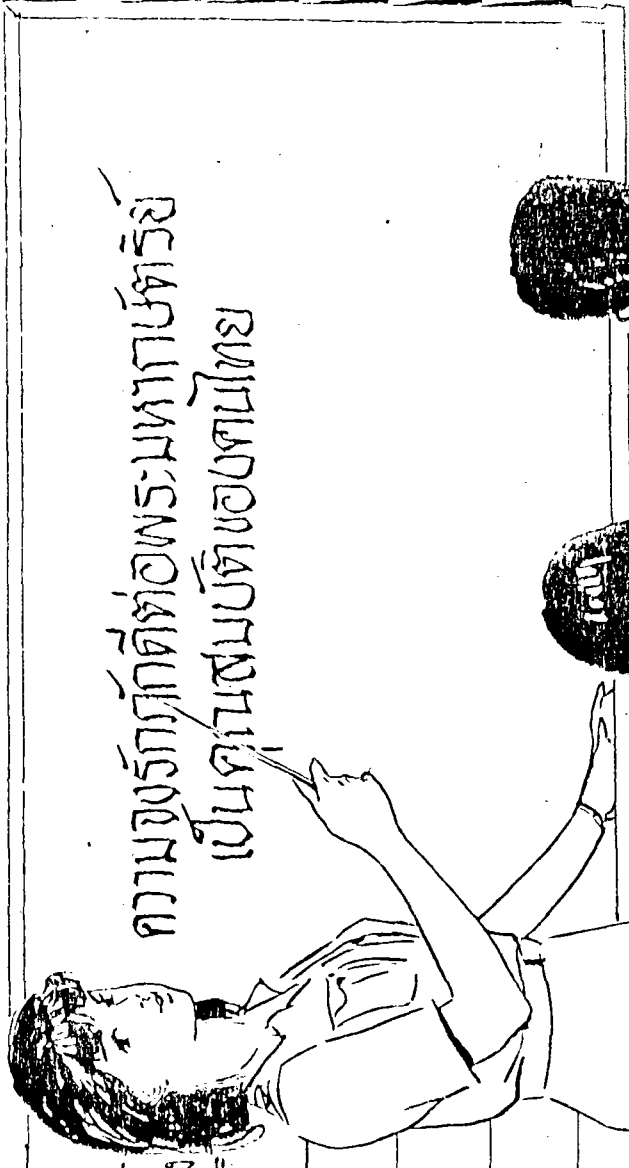
ประชา " ครูครับผมอยากทราบว่าในหลวงเป็นใคร ทำไมต้องเอาน้ำมาแจกชาวบ้าน "

ครูไพฑิณ " เคียวครูจะอธิบาย ให้พวกเธอทราบ "

ความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์
เป็นคุณสมบัติของคนไทย

ครูไพลิน เขียนประโยคหนึ่ง

ลงบนกระดานดำ

ครูไพลิน " คำเหล่านี้ยากครุจะออกให้เด็กเรียนฟังจนครบทุกบรรทัด พอจบแล้วให้เด็กเรียน อ่าน
พร้อมกันซ้ำอีก " ความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์เป็นคุณสมบัติของคนไทย "

สุพร " ประโยคนี้เป็นคำสั่งหรือข้อบังคับ "

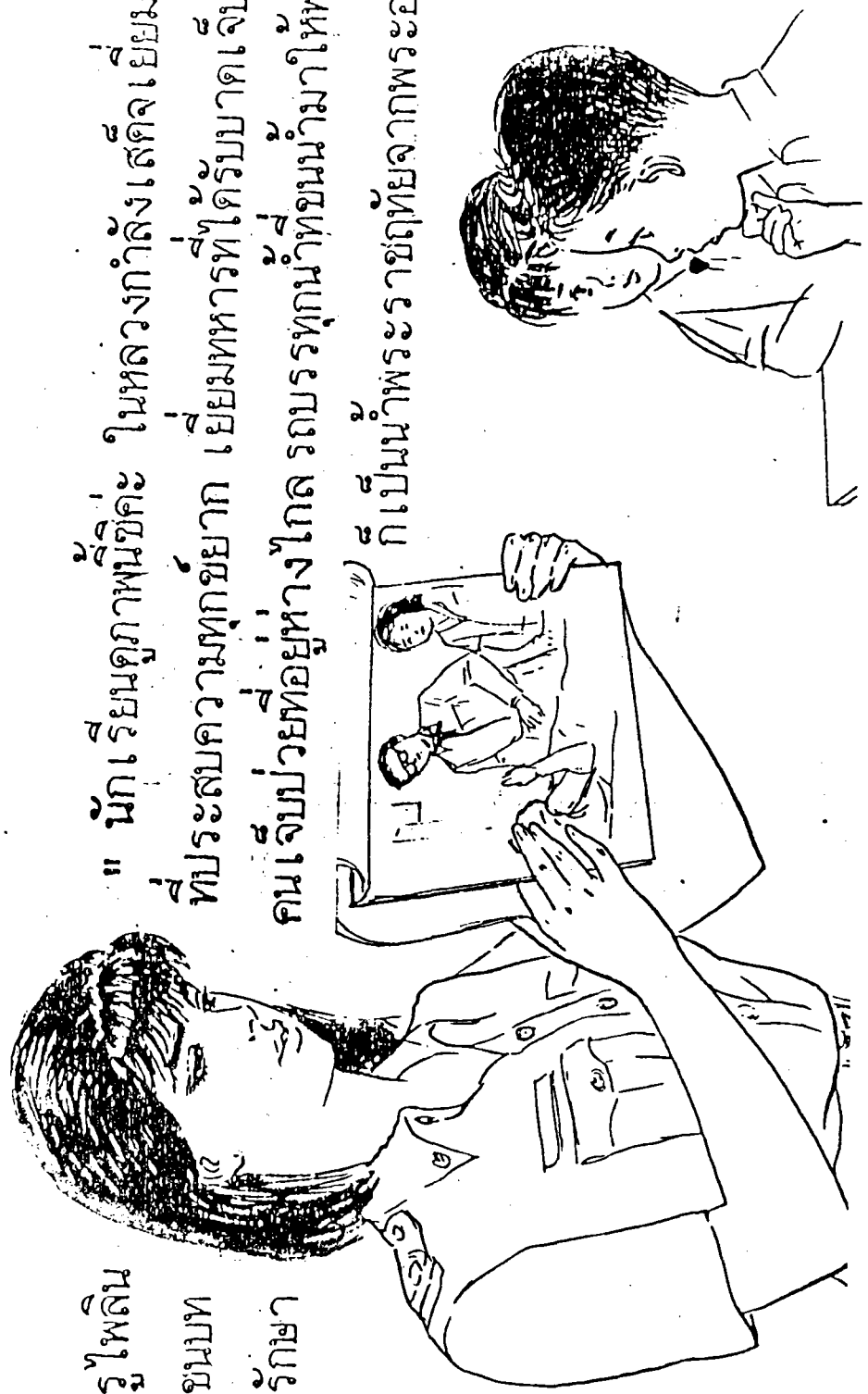
ครูไพลิน " ไม่ใช่ทั้งสองอย่างค่ะ แต่เป็นคำสั่งเตือนให้เราปฏิบัติตาม พระมหากษัตริย์
เป็นประมุขของประเทศ ที่เราต้องเคารพนับถืออย่างสูง บางที่เราเรียกท่านว่า

พระเจ้าแผ่นดิน หรือในหลวง "

ครูไพลิน
ประชาชนในชนบท
ให้พ่อแม่ไปรับศึกษา

" นักเรียนคุณภาพนี่คิดจะ
ในหลวงกำลังเสด็จเยี่ยมเยียน
ที่ประสบความสำเร็จทุกขยาก็
เยี่ยมทหารที่ได้รับบาดเจ็บ
คนเจ็บป่วยที่อยู่ห่างไกล
รถบรรทุกนำหน้าให้พวกเราคิดม

ก็เป็นที่พระราชทานจากพระองค์"

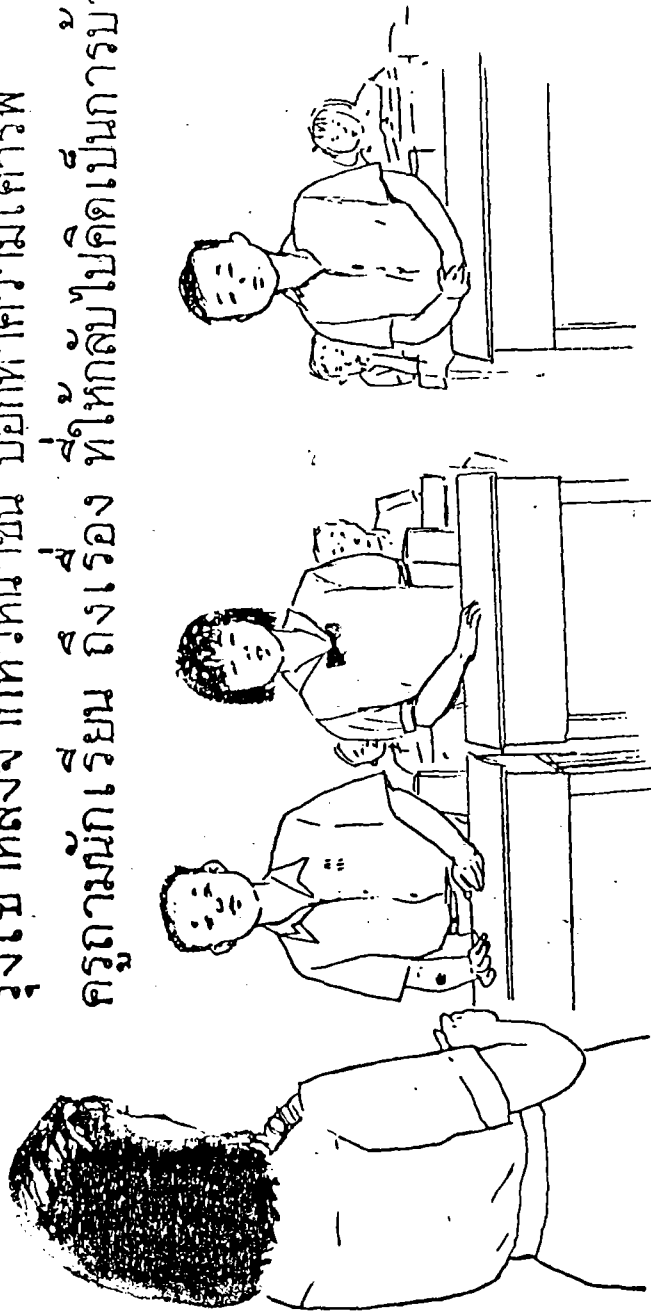
นารี " พระองค์มีบุญคุณต่อพวกเราและประเทศชาติใช้ไหมคะคุณครู"
ครูไพลิน " นารีพู่คุณพระองค์เปรียบเสมือนร่มโพธิ์ร่มไทรของชาวไทย
ครูขอให้ไปคิดคนละอย่างว่า เราตอบแทนพระมหากษัตริย์ของพระองค์
ได้อย่างไร พู่ฉันจะให้ตอบทีละคน"

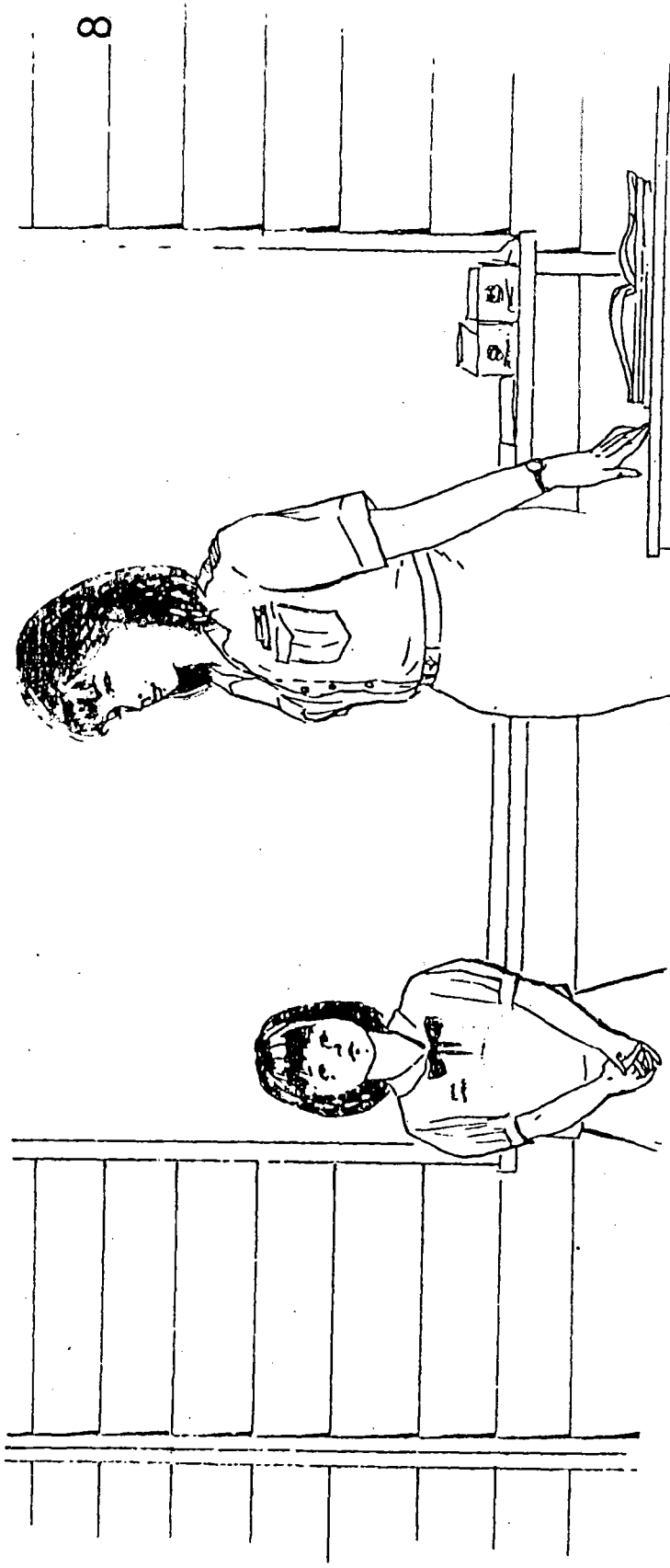
นารี " เราเป็นชาวนาที่ยากจน คงไม่มีโอกาสเป็นครู เป็นหมอ ขำป็นแห่งแสงเหลืองเกิน
 ครูเคยบอกว่า ที่ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล เพราะต้นไม้ถูกตัดโค่นหมด
 เพื่อที่จะได้นำน้ำดื่ม น้ำใช้ และไว้ทำนาในวันหน้า เราควรจะไม่ตัดต้นไม้
 169

รุ่งเช้าหลังจากหัวหน้ขึ้น บอกทำความเคารพ
 ครูถามนักเรียน ถึงเรื่อง ที่ให้กลับไปคิดที่บ้านเมื่อวานนี้

7

ประจำ " ผมจะเป็นทหาร ไปรบยิงปืนป้องกันประเทศชาติ"
 สมชาย " ผมจะเป็นตำรวจ รักษาความสงบภายในประเทศ จับคนทำผิดกฎหมาย"
 สุพร " หนูจะเป็นหมอ รักษาคนเจ็บป่วยไข้คะ"
 ครู " ที่บอกมาเป็นอาชีพช่วยชาติได้ทั้งนั้น แต่ต้องรอเธอโตเป็นผู้ใหญ่
 เอละขณะที่เธอเป็นเด็กอยู่น เธอจะช่วยชาติก็ได้ โดยเป็นนักเรียน
 ที่สุภาพเรียบร้อย ขยันเรียน เชื้อฟ่งพ่อแม่และครู"

ครู " แลวนารีละ เธอทำอะไรบ้าง "

นารี " ครูเคยบอกว่าผมแสงนน เพราะป่าถูกโค่นหมด หนูได้ตัดอบแทน

และเสตง ความจงรักภักดีต่อในหลวง หนูปลูกต้นไม้ เมื่อเย็นวานนี้แล้วละคะ "

ครู " ดีมากจะนารี พวกเราก็เหมือนกัน ไม่จำเป็นต้องรอให้โตก่อนหรอกนะจึงจะช่วย เหลือชาติ

การเสตงความจงรักภักดีต่อในหลวง เราทำอย่างนารีก็ได้ละ "

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 1

วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
จำนวน 40 คาบ คาบละ 20 นาที

เรื่อง หมี่เจ้าบุญญา ตอนที่ 1

ความคิดรวบยอด

1. ความสามัคคีทำให้เกิดพลัง
2. การฟัง พูด อ่านและเขียน เป็นทักษะที่จะต้องฝึกฝนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการใช้ภาษาที่ดี

จุดประสงค์

หลังจากทำกิจกรรมแล้วนักเรียนมีความสามารถดังต่อไปนี้

1. ฟังเรื่องที่กำหนดให้แล้วสามารถอธิบายแสดงความคิดเห็นได้
2. เล่าเรื่องจากภาพได้
3. ตอบคำถามจากเรื่องที่ได้ฟังได้
4. แสดงบทบาทสมมติ
5. แสดงความคิดเห็นและตกลงเขียนข้อความลงบนแผนภูมิได้
6. วาดภาพประกอบเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ได้
7. แบ่งหน้าที่ทำหนังสือเล่มใหญ่ได้
8. ปฏิบัติกิจกรรมเสริมทักษะได้

เนื้อหา

1. นิทานเรื่อง หมี่เจ้าบุญญา ตอนที่ 1

2. ศัพท์ใหม่ 39 คำ บึง กว้าง ป่า แจ่มใส แมลง บิน เหนือ
 ฝั่ง กิ่งกา จิ้งเหลน กิ่ง ทักทาย คอย บัง จ้อง อ้วน รุง อึ้งอ่าง
 จิ้งหรีด ส่ง สดชื่น พร้อม ตรง สงสัย ผอม เรื่องราว คุร้าย สงสาร
 ทิศ ตะวันตก พรุ่งนี้ หาย ลูบ ขน กลางคืน เรียก ประชุม อธิบาย แบ่ง

3. เพลงมาตราแมงก เพลงสระอี และเพลงสระออ

4. คำ ว ความกล้า

5. ยันอักษรกลาง

6. คำใช้สระอี และสระออ

7. คำที่สะกดด้วย ง (แมงก)

8. คำคล้องจอง

9. แบบฝึกหัด

10. เกม มีต่อไป้ เกมเทียบคำ เกมรวมใจ เกมอ่านคำยาก
 เกมสร้างประโยค เกมแข่งขันกันเขียนประโยค เกมเก็บดอกไม้ตามเสียงสระ
 ตัวสะกด เกมไล่เสียงวรรณยุกต์

11. เพลงมีดังต่อไปนี้ มาตราแมงก เพลงสระอี เพลงสระออ และ
 เพลงจำจ๊ะเอ๋เอ๋เปราะะ

การประเมินผล

1. สังเกต

1.1 การใช้ภาษา ท่าทางการเล่าเรื่อง

1.2 ความสนใจ ตั้งใจในการเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรม

1.3 การเล่นเกม

2. ชักถาม

2.1 จากเรื่องที่เล่า

2.2 ความหมายของคำ

2.3 ภาพต่าง ๆ ในหนังสือนิทาน

3. ตรวจสอบ

3.1 จากการอ่าน เขียน ฟัง และพูด

3.2 แฝบฝึกหัด

3.3 การทำหนังสือเล่มใหญ่

3.4 การแสดงบทบาทสมมติ

3.5 การวาดภาพประกอบ

3.6 การเขียนเรื่อง

3.7 การเล่นเกมเสริมทักษะ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 1
เรื่อง หมี่เจ้าบุญญา ตอนที่ 1

กิจกรรมที่ 1 (เล่าเรื่องราวและทำความเข้าใจเรื่องราว จำนวน 3 คาบ
ครั้งที่ 1 คาบที่ 1 - 3 คาบละ 20 นาที)

ความคิดรวบยอด

1. การเล่าเรื่อง เป็นการกระตุ้นให้ใช้ประสบการณ์เดิมและพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของคำในเรื่อง
2. การฟังเรื่องราวทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และสนใจอยากรู้ต่อ
3. การให้นักเรียนเล่าเรื่อง เป็นการฝึกฝนทักษะการพูดและระลึกเรื่องได้

จุดมุ่งหมายทั่วไป

เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวที่อ่านและเห็นความสำคัญของหนังสือ

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ได้ฟังได้ถูกต้อง
2. เล่าเรื่องราวในหนังสือที่มีภาพประกอบได้
3. เล่าเรื่องราวโดยไม่มีรูปภาพประกอบได้
4. บอกความรู้สึกที่มีต่อเรื่องที่ได้ฟังได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

จัดบริเวณหน้าต่างให้โล่งแล้วให้นักเรียนเอาเก้าอี้มานั่งรวมกันเป็น
ครึ่งวงกลม โดยให้ทุกคนสามารถมองภาพที่ครูถืออยู่ในมือได้ชัดเจนและทั่วถึง

2. ขั้นสอน

2.1 ครูให้นักเรียนดูภาพหน้าปกและชื่อเรื่องแล้วสนทนาว่า
เป็นภาพอะไร มีสัตว์อะไร และสัตว์เหล่านั้นกำลังทำอะไร

2.2 ครูเปิดภาพในหนังสือที่ละหน้า ให้นักเรียนดูภาพให้ชัดเจนและ
ทั่วถึง ครูเล่าเรื่องราวให้นักเรียนฟังโดยใช้ภาษาพูด สุ่มเสียงและท่าทางให้
น่าสนใจ

2.3 ขณะที่ครูเล่าแต่ละหน้าครูชี้รูปภาพเพื่อให้นักเรียนดูและสังเกต
ด้วย เช่น หน้า 2 ของเรื่อง ครูถามว่า รูปไหนเป็นรูปกิ้งก่า กิ้งก่ากำลังทำอะไร
รูปไหนเป็นรูปจิ้งเหลน จิ้งเหลนทำอะไรอย่างไร ใครเคยเห็นกิ้งก่ากับจิ้งเหลนบ้าง
กิ้งก่ากับจิ้งเหลนมีลักษณะต่างกันอย่างไรบ้าง

2.4 เมื่อเล่าเรื่องราวจบ ครูเสริมสร้างให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์
จากเรื่องโดยครูถามว่า หนีจะสู้กับข้างใดหรือไม่ ถ้านักเรียนเป็นหนีจะทำอย่างไร
คิดว่าหนีจะวางแผนสู้กับข้างใดหรือไม่ จะสู้โดยวิธีใด

3. ขั้นทบทวนและอ่าน

3.1 สนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยถามว่า สนุกไหม ชอบอะไร
เกี่ยวกับเรื่องนี้ ข้างไหนนิสัยอย่างไร หนีมีนิสัยอย่างไร ถ้านักเรียนเป็นหนีจะทำอย่างไร
ตัวละครใดสำคัญที่สุด ควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

3.2 ครูเปิดหนังสือที่ละหน้าและให้เด็กช่วยกันเล่าเรื่อง ถ้าเด็กยัง
เล่าเรื่องไม่ได้ ครูควรถามนำ เช่น ภาพนี้เป็นภาพอะไร มีสัตว์อะไรบ้าง กำลัง
ทำอะไร พูกว่าอย่างไร เป็นต้น

3.3 ให้นักเรียนเล่าเรื่องโดยไม่ต้องดูภาพ โดยให้ช่วยกันเล่าเป็นกลุ่ม ถ้านักเรียนเล่าไม่ได้หรือติดขัด ครูใช้วิธีการถามนำ เช่น กิ่งกาไปพบใคร จึงหล่นตกท้าวอย่างไร จึงหล่นกับกิ่งกาทำสง่าอะไร ใครจูงลูก จึงหรีด ทอว่าอย่างไร เป็นต้น

3.4 ครูแจกหนังสือหมีเจ้าปัญญาให้นักเรียนเป็นกลุ่ม แล้วให้อ่านตามครูไปที่ละหน้าจนจบเรื่อง

4. ขั้นสรุป

ให้นักเรียนสรุปกิจกรรมที่ทำทั้งหมด ว่าทำอะไรบ้าง นักเรียนชอบอะไรที่สุด เรื่องนี้ให้แนวคิดอย่างไร

สื่อการเรียน

นิทานเรื่องหมีเจ้าปัญญาตอนที่ 1 มีภาพประกอบ

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ
2. ตรวจสอบจากการเล่าเรื่องของเด็กและการตอบคำถาม
3. สัมภาษณ์ว่าเด็กนักเรียนชอบเรื่องนี้หรือไม่ มีความคิดอย่างไรเกี่ยวกับ

เรื่องนี้

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 2
เรื่อง หมี่เจ้าบุญชูา ตอนที่ 1

กิจกรรมที่ 2 (การแสดงบทบาทสมมติ การเสริมสร้างความเข้าใจ) จำนวน 7 คาบ
ครั้งที่ 2 - 4 คาบที่ 4 - 10 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่อ่านทำให้เกิดความสนุกสนานและเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้น
2. การแสดงบทบาทสมมติทำให้เด็กกล้าแสดงออก

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านและจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ดี
2. เพื่อให้นักเรียนสังเกตรายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์และตัวละคร

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติแล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. แสดงบทบาทได้สอดคล้องกับเรื่องที่อ่านได้
2. อ่านคำบรรยายของเรื่องได้
3. อภิปรายแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังได้

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นสามกลุ่ม กลุ่มละ 10 คน
- 1.2 ครูทบทวนเรื่องราวทั้งหมดก่อน โดยเดาให้นักเรียนฟังอีก 1 รอบ
- 1.3 ให้นักเรียนกลุ่มที่ 1 ออกมาก่อน 10 คน แล้วครูบอกว่าตัวละครในเรื่องนี้มี หมี 2 ตัว คือแม่และลูกหมี กิ้งก่า จิ้งเหลน แมลง ผีเสื้อ อีงอ่าง จิ้งหรีด กวาง 3 ตัว ช้าง โดยแบ่งให้นักเรียนเป็นตัวละคร

1.4 นักเรียนกลุ่มที่เหลือให้ยืนเป็นรูปวงกลมทำเป็นต้นไม้ ดอกไม้

1.5 กลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้แสดง ให้เตรียมหนังสืออ่านคำบรรยาย

พร้อม ๆ กับครู

2. ขั้นแสดงบทบาทสมมติ

2.1 ครูนำนักเรียนอ่านคำบรรยายพร้อมกับครูพอถึงบทสนทนาให้หยุด แล้วให้ตัวละครพูดหรือสนทนากันตามบท ใจการแสดงทั้งหมด 9 ฉาก ดังนี้

ฉากที่ 1 ผู้ที่แสดงเป็นแมลงทำท่าทางออกมาบินไปเกาะตามต้นไม้ มีผีเสื้อบินมาเกาะดอกไม้ด้วย

ฉากที่ 2 กิ้งก่าออกมาตกทายกับจิ้งเหลน

ฉากที่ 3 กิ้งก่ากับจิ้งเหลนใช้ใบไม้บังตัว มีแมลงออกมาบินวนเวียน

ใกล้ ๆ

ฉากที่ 4 หมีเดินจูงลูก มาตกทายอีงอ่างกับจิ้งหรีด

ฉากที่ 5 กวางพอ แม่ และลูกน้อย วิ่งตรงมาที่หมียืนอยู่

ฉากที่ 6 หมีพูดกับกวางเป็นเพื่อนใหม่

ฉากที่ 7 ช้างวิ่งออกมาทางคานข้างห้อง ผูंसัตว์แตกฝูง

มีหมีกับลูกยืนอยู่

ฉากที่ 8 ช้างควาคหมี

ฉากที่ 9 หมีเรียกสัตว์ทั้งหมดมาประชุม

2.3 เมื่อการแสดงของกลุ่มที่ 1 จบลง ครูน่าจะอภิปรายว่ามีอะไรที่จะต้องแก้ไขบ้าง แล้วให้กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ออกมาแสดงบ้าง

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้นักเรียนสรุปว่าได้ทำกิจกรรมอะไรไปบ้าง

3.2 ให้นักเรียนแสดงความรู้สึกว่าการแสดงละครในวันนี้เป็นอย่างไรบ้าง มีอะไรที่ต้องแก้ไข ชอบอะไรที่สุด ใครแสดงได้ดีที่สุด ใครเป็นผู้อ่านที่ดีที่สุด

สื่อการเรียนรู้

นิทานเรื่องหมีเจ้าปัญญาตอนที่ 1

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ
2. ซักถามจากความรู้สึก
3. ตรวจสอบจากการอ่านและการพูด

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 3
เรื่อง หนีเจ้าปัญญา ตอนที่ 1

กิจกรรมที่ 3 (การทดลองเขียนเรื่องร่วมกัน)

จำนวน 8 คาบ

ครั้งที่ 5 - 7 คาบที่ 11 - 18 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การเขียนประโยคเกิดขึ้นจากความคิดร่วมกันของสมาชิกภายในกลุ่ม
2. การเขียนเรื่องเป็นการแสดงความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนระลึกเรื่องได้
2. เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียน
3. เพื่อให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
4. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียน
5. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะทางด้านกาารเขียน

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมการเขียนเรื่องแล้วนักเรียนมีความสามารถดังต่อไปนี้

1. เรียบเรียงเรื่องได้ถูกต้อง
2. บอกความหมายของคำใหม่ในบทเรียนได้
3. อ่านคำและประโยคได้ถูกต้อง

เนื้อหา

นิทานเรื่อง หมีเจ้าปัญญา ตอนที่ 1

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 คิดแผนภูมิที่จะเขียนบนผนัง
- 1.2 ครูทบทวนเรื่องราวใหม่อีกครั้ง

2. ขั้นเขียน

2.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันคิด ว่าเริ่มต้นเรื่องเป็นอย่างไรบ้าง
เมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าควรจะเป็นอย่างไร ครูควรถามนักเรียนส่วนใหญ่ว่า
เห็นด้วยหรือไม่ ถ้าตกลงครูก็เขียนประโยคนั้นลงบนแผนภูมิ ถ้านักเรียนบอกประโยค
นั้นผิดมากครูช่วยแก้ไขให้ถูก แล้วจึงเขียนลงบนแผนภูมิอย่างช้า ๆ

2.2 ในขณะที่เขียนครูต้องอ่านไปตามตัวอักษรที่เขียนอย่างช้า ๆ เมื่อ
จบหนึ่งประโยคแล้ว ให้นักเรียนอ่านตาม

2.3 ก่อนจะเริ่มเขียนประโยคใหม่ ควรให้นักเรียนอ่านทวนประโยค
เก่าเสียก่อน ประโยคหรือคำไหนเป็นศัพท์ยาก ต้องอ่านซ้ำกันหลายเที่ยวจนนักเรียน
อ่านได้

2.4 เมื่อเขียนได้ 2 - 3 ประโยค ให้นักเรียนออกมาวาดภาพ
ประกอบ เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด ให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงออกและตรวจสอบ
ความเข้าใจเรื่อง ที่อ่านด้วย กระทำดังนี้จนจบเรื่อง

2.5 เมื่อเขียนจบเรื่องแล้ว ให้นักเรียนอ่านซ้ำทวนอีกที เพื่อปรับปรุง
ภาษาให้เหมาะสม และเพื่อให้นักเรียนอ่านได้ด้วย

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ครูให้นักเรียนสรุปโดยตั้งคำถามว่า
เราได้ทำกิจกรรมอะไรบ้าง
มีอะไรที่ควรปรับปรุง

นักเรียนชอบอะไรมากที่สุด เพราะเหตุใดจึงชอบ

- 3.2 ครูชวนผลงานของนักเรียนไว้ตามผนัง เพื่อให้นักเรียนอ่าน
ทบทวนในเวลาว่าง

สื่อการเรียน

1. นิทานเรื่อง หมูเจ้าปัญญา ตอนที่ 1
2. กระดาษปรู๊พขนาด 32" x 42" จำนวน 9 แผ่น
3. สีเมจิกสำหรับเขียนแผนภูมิ
4. สีเขียน 2 - 3 กลอง สำหรับวาดภาพ
5. แถบกา

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ การอ่าน การเขียน และการเข้าร่วม
กิจกรรม
2. ซักถามจากความรู้สึกที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบจากการเล่าเรื่อง การวาดภาพประกอบ การอ่าน
และการเขียนเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 4
เรื่อง หมี่เจ้าปัญญา ตอนที่ 1

กิจกรรมที่ 4 (การทำหนังสือเล่มใหญ่)

จำนวน 7 คาบ

ครั้งที่ 8 - 10 คาบที่ 19 - 25 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การแบ่งงานและรับผิดชอบงานร่วมกันทำให้งานสำเร็จและเกิดผลดี
2. การทำหนังสือเล่มใหญ่ เป็นการแสดงออกถึงความเข้าใจค่า ประโยค และเรื่องราวที่อ่าน

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักแบ่งงานและรับผิดชอบร่วมกันในการทำงาน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
4. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการเขียนและการวาดรูป
5. ฝึกการใช้ของร่วมกัน แบ่งปันกันและฝึกการใช้ของแล้วต้องเก็บให้เข้าที่
เข้าทาง

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำหนังสือเล่มใหญ่แล้วนักเรียนสามารถดังนี้

1. วาดภาพได้สอดคล้องกับเรื่องราวในหนังสือได้
2. เขียนเรื่องราวในหนังสือเล่มใหญ่ได้

เนื้อหา

นิทานเรื่อง หมีเจ้าปัญญา ตอนที่ 1

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
- 1.2 มอบกระดาษให้นักเรียนกลุ่มละ 10 แผ่น ขนาด 16" x 21" สีเขียนกลุ่มละ 1 โทล และสีเมจิกสำหรับเขียนตัวหนังสืออีกกลุ่มละ 1 แผง

2. ขั้นทำหนังสือ

- 2.1 ครูให้นักเรียนทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยแต่ละกลุ่มจะแบ่งหน้าที่กัน ดังนี้ คนเขียนเรื่อง คนวาดภาพประกอบ คนจัดภาพ คนตกแต่งภาพให้สวยงาม
- 2.2 คนเขียนเรื่องก่อนจะลงมือเขียนประโยคใดต้องปรึกษากลุ่มเสียก่อน โดยยึดหลักหนังสือจากกระดาษแผ่นใหญ่เป็นหลัก ครูคอยตรวจจำนวนและแบ่งใบให้ถูกต้องตามหลักภาษา
- 2.3 คนวาดภาพประกอบ ก่อนจะลงมือวาดต้องปรึกษากลุ่มเสียก่อนว่าจะวาดรูปอะไร และวาดตรงไหน คนตกแต่งจะจัดภาพจะขอบช่วยเหลือเพื่อให้หนังสือสมบูรณ์และสวยงาม
- 2.4 หลังจากทำไปได้ 1 แผ่น ต้องผลัดเปลี่ยนกัน คนเคยเขียนเรื่องให้ใบวาดภาพประกอบ คนที่เคยวาดภาพให้ไปเขียนเรื่อง สลับผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนเพื่อให้ทำได้ทุกคน ทุกหน้าที่
- 2.5 ให้นักเรียนนำผลงานของกลุ่ม โดยส่งตัวแทนอธิบายและอ่านเรื่องให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง กลุ่มละ 1 รอบ
- 2.6 ให้แต่ละกลุ่มเอากระดาษที่เป็นผลงานมาเย็บเล่ม ไขกระดาษ กาวปิด ตกแต่งหน้าปกให้สวยงาม

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลงานของกลุ่ม และวิจารณ์ผลงานของกลุ่มอื่น ดังนี้

ผลงานของกลุ่มเป็นอย่างไรบ้าง มีอะไรต้องแก้ไข

มีความรู้ดีทุกอย่างหรือไม่หนังสือเล่มนี้

ผลการปฏิบัติงานของกลุ่มเป็นอย่างไร ประสบปัญหาอะไรบ้าง

3.2 ครูชื่นชมผลงานของนักเรียน และจัดให้นักเรียนแสดงผลงานของแต่ละกลุ่ม จะได้อ่านได้ทั่วถึงในเวลาว่างต่อไป

สื่อการเรียน

1. กระดาษปรู๊พ ขนาด 16" x 21" จำนวน 50 แผ่น
2. สีเทียน 5 โหล
3. สีเมจิก 5 แท่ง
4. แดบขาว
5. ที่เย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ การทำงาน การเขียนเรื่องและการวาดภาพ
2. ซักถามจากการทำงาน
3. ตรวจสอบจากการเขียนเรื่อง วาดภาพประกอบ การแบ่งกลุ่มทำงาน และผลงาน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 5
เรื่อง หมีเจ้าปัญญา ตอนที่ 1

กิจกรรมที่ 5 (เกมภาษาไทย/การเสริมสร้างทักษะ การอ่านและเขียน) จำนวน 15 คาบ
ครั้งที่ 11 - 16 คาบที่ 26 - 40 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

เกมภาษาไทยทำให้เข้าใจความหมายของภาษาและมีทักษะการอ่าน การเขียน

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนจำความหมายของ คำและภาษาในหนังสือที่แต่ง
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำต่าง ๆ ไปใช้ได้

เนื้อหา

1. กิจกรรมเทียบคำ
2. กิจกรรมรวมใจ
3. กิจกรรมอ่านคำยาก
4. กิจกรรมสร้างประโยค
5. กิจกรรมแข่งขันการเขียนประโยค
6. กิจกรรมเก็บดอกไม้ตามเสียงสระ ตัวสะกด
7. กิจกรรมไล่เสียงวรรณยุกต์

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ การเข้าร่วมกิจกรรม
2. ซักถาม จากการอ่าน การเขียน และการเล่นเกม
3. ทรวจสอบจากการอ่าน การเขียน และการเล่นเกม

1. กิจกรรมเทียบคำ

จำนวน 3 คาบ

ครั้งที่ 11 คาบที่ 26 - 28 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูชี้คำในหนังสือเล่มใหญ่ นักเรียนสามารถหาบัตรคำที่ตรงกับคำนั้นได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านบัตรคำที่ครูชี้ได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ครูนำบัตรคำจำนวน 39 คำ มาแจกให้นักเรียนคนละ 1 - 2 บัตร
2. ครูนำนิทานเรื่อง หนีมะเข็ญ ในแผนภูมิมาอ่านให้นักเรียนฟัง แล้วชี้คำยากในแผนภูมินั้น ใครที่ได้บัตรคำนั้น ให้ออกมาเทียบคำแล้วอ่าน ทำดังนี้จนหมด
3. ครูวางบัตรคำทั้งหมดไว้บนกระเปาะผนัง แล้วครูอ่านคำยากในแผนภูมิให้นักเรียนมาหยิบคำยากนั้นให้ในกระเปาะผนังให้ตรงกับคำที่ครูอ่าน แล้วอ่านบัตรนั้นให้เพื่อนฟัง 1 เที่ยว

สื่อการเรียน

1. บัตรคำยากจำนวน 39 คำ
2. แผนภูมิเรื่อง หนีมะเข็ญ ตอนที่ 1

2. กิจกรรมรวมใจ

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 12 คาบที่ 29 - 30 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถนำคำมาต่อกันให้มีความหมายได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. นำรูปหัวใจที่เขียนคำให้นักเรียนคนละ 1 ซีก
2. เมื่อได้รับสัญญาณให้นักเรียนนำรูปหัวใจที่ใครรับคนละ 1 ซีก ไปหารูปหัวใจอีก 1 ซีกที่อยู่อีกคนหนึ่งเพื่อต้องการให้เป็นรูปหัวใจ อ่านเป็นคำและมีความหมาย
3. คู่ไหนเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะ

สื่อการเรียน

รูปหัวใจที่เขียนคำยาก แบ่งออกเป็น 30 ซีก 15 รูป ดังนี้

๗๑

3. กิจกรรมอ่านคำยาก

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 13 คาบที่ 31 - 32 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเล่นเกมและอ่านคำยากได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน
2. แต่ละกลุ่มฝึกอ่านบัตรคำให้ได้ทุกคน
3. เมื่อเริ่มการแข่งขัน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดกันยกคำ โดยให้ทุกคนในกลุ่มได้ยกคำเท่ากันทุกคน คนที่ยกบัตรคำในกลุ่มที่ 1 จะเรียกให้สมาชิกคนใดในกลุ่มที่ 2 อ่านก็ได้ ถ้ากลุ่ม 2 อ่านได้จะได้ 1 คะแนน แต่ถ้าอ่านไม่ได้หรืออ่านผิดผู้อ่านต้องตกเป็นเชลยของกลุ่มที่ 1 ครั้งต่อไปให้กลุ่มที่ 2 เป็นผู้อ่านบัตรคำให้กลุ่มที่ 1 อ่าน ถ้าเชลยอ่านได้ให้อ่านก่อน ถ้าอ่านถูกให้กลับไปกลุ่มเดิมได้ ถ้าอ่านไม่ได้จะเรียกสมาชิกคนใดในกลุ่มที่ 1 อ่านก็ได้ ผลัดกันเช่นนี้จนหมดบัตรคำ
4. นำบัตรคำที่นักเรียนอ่านไม่ได้มาฝึกอ่านอีกครั้ง

สื่อการเรียน

บัตรคำยาก 30 คำ

4. สร้างประโยค

จำนวน 1 คาบ

ครั้งที่ 13 คาบที่ 33 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดบัตรคำให้จำนวนหนึ่งสามารถนำมาแต่งประโยคได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มนั่งเป็นวงกลม แจกบัตรคำให้คนละ 1 ชุด มี 6 บัตร
3. เมื่อครูให้สัญญาณให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มยื่นถือบัตรเรียงกันให้เป็นประโยค อ่านแล้วมีความหมาย กลุ่มใดเสร็จก่อนให้ยกมือ
4. เมื่อเรียงเสร็จ กลุ่มที่เสร็จก่อนจะได้อ่านบัตรคำนั้นให้เป็นประโยค ถ้าอ่านได้เป็นผู้ชนะ ถ้าอ่านไม่ได้ปรับแพ้

สื่อการเรียน

บัตรคำ 5 ชุด จำนวน 30 บัตร

ชุดที่ 1 วีระ ไค่ ยิน เสียง จิ้งหรีด ร่อง

ชุดที่ 2 กิ่งก่า กบ จิ้งเหลน จ่อง จะจับ แมลง

ชุดที่ 3 แมลง สีสวย บิน อยู่ เหนือ คอกไม้

ชุดที่ 4 นก ทำ รัง อยู่ ตาม กิ่งไม้

ชุดที่ 5 ปิติ กลัว ผึ้ง ทอย จิ้ง ลง จากต้นไม้

5. แข่งขันการเขียนประโยค

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 14 คาบที่ 34 - 35 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเรียบเรียงคำให้เป็นประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำได้

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มยื่นแถวตอนเรียงหนึ่งทั้งสามกลุ่ม เมื่อให้สัญญาณเริ่มเล่น ให้คนที่ 1 เขียนคำอะไรก็ได้ 1 คำลงบนกระดานคำ แล้วนำชอล์กมาส่งให้คนที่ 2 แล้วไปต่อท้ายแถว คนที่ 2 เขียนคำต่อจากคนที่ 1 เสร็จแล้วส่งชอล์กให้คนที่ 3 แล้วไปต่อท้ายแถว ทำอย่างนี้จนครบทุกคน
3. กลุ่มที่เสร็จก่อนจะได้ 5 คะแนน กลุ่มเสร็จที่ 2 ได้ 2 คะแนน กลุ่มเสร็จหลังไม่ได้คะแนน ครูตรวจคำที่เขียนว่าถูกต้องหรือไม่ถ้าถูกให้คะแนนคำละ 2 คะแนน ถ้าผิดไม่ได้คะแนนกลุ่มไหนที่เรียงประโยคที่ถูกต้องอ่านแล้วไม่ได้ใจความถือว่าไม่ได้คะแนน

สื่อการเรียน

ตัวอย่างประโยคที่ถูกต้อง

6. เก็บดอกไม้ตามเสียงสระ ตัวสะกด

จำนวน 3 คาบ

ครั้งที่ 15 คาบที่ 36 - 38 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถจำแนกคำสระ ี และสระ -อ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่สะกดด้วย ง (แมกง) ได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ครูอ่านสระ ี และ สระ -อ ให้นักเรียนฟัง
2. ครูนำนักเรียนอ่านบัตรคำที่มีสระ ี กับ สระ -อ และคำที่สะกดด้วยตัว ง (แมกง)
3. ครูนำบัตรคำที่มีสระ ี สระ -อ และคำที่มี ง สะกด ทั้งหมดพร้อมกัน มีสระอื่นปนด้วยเสียมไว้บนกระเป๋านั่ง
4. ให้แข่งกันทีละ 3 คน โดยอีกคนเก็บดอกไม้ที่มีสระ ี อีกคนเก็บดอกไม้ที่มีสระ -อ และอีกคนเก็บดอกไม้ที่สะกดด้วย ง (แมกง) เมื่อหมดเวลาให้นักเรียนที่ออกมาเก็บบัตรคำ ได้มากและอ่านได้ถูกต้องได้มากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ
5. ให้นักเรียนร้องเพลงสระ ี เพลงสระ อ และเพลงมาตราแมกง

สื่อการเรียนรู้

บัตรคำสระ ี 8 คำ สระอ 12 คำ สระอ 8 คำ สระอ 8 คำ และสระ อ สระอ อย่างละ 8 คำ คำที่สะกดด้วยแมกง 18 คำ สะกดด้วยแมกง 10 คำ

เพลงสระอี

คำร้อง อาจารย์อรามศรี ศุขะทัต

ทำนอง คิคไม่ออก

(สร้อย)

คิคลิกนิกไว นิกไม่ไค้ล็กที่

ลิกซั้งถึงใจ นิกให้ไค้เสี่ยที่

สระอีขังเง จคจำไว

สระอีนั้น เสียงสั้น เสียงสั้น เสียงสั้น จริงนะ จริงนะ

สระอี. อยู่บนอย่างสับสนคนคี่

ลองคิคเขียนคำที่มีสระ อี

เร็วชึ เร็วชึ เร็วชึ เร็วชึ เร็วชึ

เพลงสระออ

คำร้อง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประคอง สุทศสาร

ทำนอง Wooden Heart

เด็ก ๆ จ้าอย่าหน้างอ คูชึ อ นั้นคืออะไร อ นั้นอยู่ที่ใด อ นั้นไซ้

เขียนเอาไว้ไหนเออ

เด็ก ๆ จ้าอย่าหน้างอ คูชึ อ นั้นคือ สระ

หลังพยัญชนะ คือที่อยู่ของ อ แท้เออ

เด็ก ๆ จ้าอย่าหน้างอ หากเสียง อ มี น ตามมา

ออ สนุกเรีงว่า เปล่งวาจา ว่า นอน หมอน วอน

เด็ก ๆ จ้าอย่าหน้างอ หากเสียง อ มี ร ตามมา

ออ นั้นอายหลบหน้า เปล่งวาจา ขอลาลับ จร

เพลงมาตราแมง

คำร้อง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสงค์ สุธงสาร

ทำนอง Seven Lonely Days (ความรัก)

มาซึ่เชิญเข้ามา	หาที่สะกดแมง
จง คำรง มั่นคง	ยืนตรง ขงชาติไทย
จง นกยูง บินสูง	ฝูงปลา ราวเรียงใจ
ลง ลำคลอง วอองไว	กางใบ เรือไม้โคลง
คู่ซึ่ก ึง งูอยู่ท่าย	ใคร ใครก็มอง
หนู หนุงงูรอง	ว่ามาตราแมง

7. ไล่เสียงวรรณยุกต์

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 16 คาบที่ 39 - 40 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถผันเสียงวรรณยุกต์ที่มีอักษรกลาง เป็นพยัญชนะต้นได้ถูกต้อง

กิจกรรม

- ให้นักเรียนจัดบัตรคำเป็นกลุ่มตามพยัญชนะต้น เช่น กิ่ง กิ่ง กิ่ง
กิ่ง กิ่ง จอง จอง จอง จอง จอง จอง คัง คัง คัง คัง คัง ฯลฯ
- ให้นักเรียนหยิบบัตรคำที่จัดไว้เป็นชุด ออกไปติดบนกระเป๋านั่งไล่ตาม
เสียงวรรณยุกต์ แล้วฝึกให้นักเรียนผันเสียงวรรณยุกต์
- ให้นักเรียนหยิบบัตรคำที่เหลือไปติด ให้ตรงกับเสียง วรรณยุกต์แล้วอ่านด้วย

สื่อการเรียน

- บัตรคำ 55 บัตร
- กระเป๋านั่ง เสียบบัตรคำ
- แบบฝึกหัดชุดที่ 2

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 2

วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง หมี่เจ้าบุญญา ตอนที่ 2
จำนวน 35 คาบ คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. ความสามัคคีก่อให้เกิดพลัง
2. การพัฒนาทักษะ การอ่าน การฟัง การพูด และการเขียนเพื่อใช้ในการสื่อสารได้คือนั้น จำเป็นต้องฝึกฝน
3. การมีทักษะการอ่าน ฟัง พูด และเขียนที่ดีนั้น ทำให้เด็กมีความคล่องตัว เกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ การอ่าน ฟัง พูด และเขียนจากเรื่อง หมี่เจ้าบุญญา
2. เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และบอกความหมายของคำทุกคำ ในบริบทต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนรู้
3. พูดตอบโต้ แสดงความคิดเห็นและสรุปให้เป็นเรื่องที่เข้าใจได้
4. อ่านออกเสียงคำทุกคำในหน่วยการเรียนรู้
5. เขียนสะกดคำและประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้ได้
6. แต่งประโยคเป็นคำพูดและเขียนเป็นตัวอักษรได้ถูกต้องเป็นที่เข้าใจ
7. สื่อความหมายของภาษาทางกาย อารมณ์หรือวาจาและสีหน้าท่าทางจากการแสดงบทบาทสมมติได้
8. วาดภาพประกอบเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ

9. รวมมือกับเพื่อนและช่วยเหลือแบ่งปัน ในการทำงานร่วมกัน
10. เล่นกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาได้

เนื้อหา

1. นิทานเรื่องหมีเจ้าปัญญาตอนที่ 2
2. คำใหม่ 41 คำ คือ กลางวัน งง ทวาด ค้าน สนใจ แพ้ อร่อย แห้ง ปรนมมือ นิด กรง ข้าง ค่อย รัง เปลี่ยน หลุม โยน สามารถ ลื่น คว้าคื ไฟเราะ กี่ฟ้า โกรธ งวง หลับ ลั่น เมตร ประมาณ ทวม อ่อนวอน เกิด บุษคูณ รังแก คุ่มครอง อภัย เขี่ยบ หัก ความสุข สนุกสนาน สงบ เฟิง
3. กิจกรรมเสริมทักษะ

สื่อการเรียน

1. นิทานเรื่องหมีเจ้าปัญญา ตอนที่ 2
2. กระดาษรูป
3. สีเมจิก สีเขียน
4. แฉกขาว
5. ที่เย็บกระดาษ
6. บัตรคำ
7. แผนภูมิ
8. เพลง

การประเมินผล

1. สังเกต จากความสนใจ การเข้าร่วมกิจกรรม การปฏิบัติงาน
2. ซักถาม จากการเล่นทาน การเล่นเกม
3. ตรวจสอบจากการ อ่าน เขียน ฟัง พูด และการทำแบบฝึกหัด

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 1
เรื่อง หมี่เจ้าบุญญา ตอนที่ 2

กิจกรรมที่ 1 (การเล่าเรื่องและทำความเข้าใจเรื่องราว) จำนวน 3 คาบ
ครั้งที่ 1 คาบที่ 1 - 3 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การเล่าเรื่องเป็นการกระตุ้นให้ใช้ประสบการณ์เดิมและพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของคำในเรื่อง
2. การเข้าใจความหมายของเรื่องทำให้เกิดความสนุกสนานและสนใจอยากจะรู้ต่อ
3. การเล่าเรื่องเป็นการฝึกฝนทักษะการพูดและการระลึกเรื่องได้

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องและเห็นความสำคัญของหนังสือ
2. เพื่อฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. ตอบคำถามเรื่องที่ฟังได้ถูกต้อง
2. เล่าเรื่องประกอบภาพในหนังสือได้ถูกต้อง
3. เล่าเรื่องราวโดยไม่ต้องดูภาพประกอบได้ถูกต้อง
4. บอกข้อคิดที่ได้รับจากนิทานในเรื่องได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 จัดบริเวณห้องให้โล่งและกว้างพอที่นักเรียนจะนั่งรวมกันได้
- 1.2 ให้นักเรียนเอาเก้าอี้มานั่งครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งอยู่ด้านหน้า
โต๊ะครูที่สูงกว่านักเรียนพอที่นักเรียนจะมองเห็นภาพในหนังสือได้อย่างทั่วถึง

2. ขั้นสอน

2.1 ครูเล่าเรื่องหมีเจ้าปัญญา ตอนที่ 1 เพื่อทบทวนเรื่องเดิม
โดยให้นักเรียนออกมาเล่าสลับข้าง

2.2 ครูเปิดหนังสือ เล่าเรื่องราวให้นักเรียนฟังทีละหน้า โดยเปิด
หนังสือทีละหน้า ในการเล่าใช้กิริยาท่าทาง ตลอดจนสัมผัสเสียง เพื่อให้นักเรียนสนใจ

2.3 เมื่อเรื่องราวจบครูเล่าซ้ำอีกครั้งหนึ่ง โดยเปิดให้นักเรียน
ดูภาพไปทีละหน้า ให้นักเรียนสังเกตตัวละคร สีหน้า ท่าทางของตัวละคร สนทนา
ลักษณะนิสัย คำพูด ของตัวละคร ดังนี้

หน้าที่ 1 เรื่องนี้เกิดขึ้นในเวลาใด

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ใด

บึงมีลักษณะอย่างไร ใครเคยเห็นบึงบ้าง

บึงต่างจากสระน้ำ คลอง แม่น้ำ หนองน้ำ

อย่างไร

ช่างมีความรู้สึกอย่างไรที่เห็นสัตว์ทั้งหมดมาพร้อมกัน

ช่างทราคว่าอย่างไร

ทำไมช่างต้องทราคว่า

ใครเป็นผู้คานช่าง

หมีคานช่างว่าอย่างไร

ช่างสนใจคำพูดของหมีหรือไม่

- หน้าที 2 หนึ่อธิบายว่าอย่างไร
 ลักษณะการอธิบายของหนึ่เป็นอย่างไร
 ทำไมช่างหัวเราะเยาะ
 หนึ่จะสู้ช่าง ได้อย่างไร
 จึงเหลนทาช่างว่อย่างไร? ทำไมจึงทำอย่างนั้น?
 กิ่งกาทาช่างว่อย่างไรทำจึงทำอย่างนั้น
 จึงหรีดทาช่างว่อย่างไร? ทำไมจึงทำอย่างนั้น?
 ลักษณะของจึงเหลน กิ่งกา และจึงหรีดเป็นอย่างไร
- หน้าที 3 หนึ่บอกช่างว่อย่างไร
 ทำไมช่างจึงทำตามสัคว์เหล่านั้นไม่ได้
 ช่างยอมแพ้หรือไม่
 หนึ่ออกอธิบายอย่างไร
- หน้าที 4 อะไรอยู่บนกิ่งไม้
 ทำไมช่างจึงหักกิ่งไม้
 ผนังทำอะไรช่าง
 ช่างเป็นอย่างไร
 ใครหลอกช่างไปตกหลุม
 ทำไมช่างจึงตกหลุม
- หน้าที 5 ช่างขึ้นจากหลุมได้หรือไม่
 กวางรองบอกช่างว่อย่างไร
 ช่างมีความรู้สึกอย่างไร
 ช่างอ่อนนวนว่อย่างไร
- หน้าที 6 ทำไมหนึ่จึงสงสารช่าง
 ทำไมสัคว์ทั้งหลายจึงช่วยช่างออกจากหลุม และช่วย
 โดยวิธีใด

หน้าที่ 7 เมื่อข้างขึ้นจากหลุมแล้วมีความรู้สึกอย่างไร
 สัตว์ทุกตัวมีความรู้สึกอย่างไร

2.4 เมื่อเล่าเรื่องราวจบ ครูเสริมสร้างให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์
 จากเรื่องโดยครูสนทนาซักถามเด็กดังนี้

- 2.1.1 ข้างมีนิสัยอย่างไร
- 2.1.2 ตอนหลังข้างเปลี่ยนนิสัยหรือไม่
- 2.1.3 ถ้าคนทำผิด ควรให้อภัยกันหรือไม่เพราะอะไร
- 2.1.4 ถ้านักเรียนเป็นข้างจะทำอย่างไร
- 2.1.5 หมีเป็นสัตว์ที่มีลักษณะอย่างไร
- 2.1.6 ถ้าไม่มีหมีอะไรจะเกิดขึ้น
- 2.1.7 ถ้านักเรียนเป็นหมีจะทำอย่างไร เพราะอะไร

3. ชั้นบทพวนและอ่าน

3.1 สนทนาถึงเรื่องราวที่อ่าน เพื่อสรุปเรื่องราวที่อ่านดังนี้

- 3.1.1 นักเรียนว่าเรื่องนี้สนุกไหม
- 3.1.2 ชอบสัตว์อะไรมากที่สุดในเรื่องนี้ เพราะอะไร
- 3.1.3 หนังสือเล่มนี้เกี่ยวกับอะไร
- 3.1.4 เรื่องนี้ให้ข้อคิดอะไรบ้าง
- 3.1.5 ข้อคิดเรื่องนี้เอาไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร
- 3.1.6 ควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

3.2 ครูเปิดหนังสือที่ละหน้าแล้วสนทนา ให้นักเรียนดูภาพ แล้ว
 ให้นักเรียนเล่าเรื่องจากภาพที่ละหน้า โดยให้เล่าทีละคนและเป็นกลุ่ม ถ้านักเรียน
 ยังเล่าไม่ได้ ครูควรใช้วิธีการถามนำดังนี้

หน้าที่ 1 รูปนี้มีสัตว์อะไรบ้าง
 ข้างพูดว่าอย่างไร
 ทาทางข้าง หมี เป็นอย่างไร

- หน้าที่ 2 หมื่อธิบายว่าอย่างไร
 หน้าที่ 3 ภาพนี้มีอะไรบ้าง
 หน้าที่ 4 ช่างทำอะไร
 หน้าที่ 5 กวางบอกช่างว่าอย่างไร
 หน้าที่ 6 หมื่อพบกับสัตว์ต่าง ๆ ว่าอย่างไร
 หน้าที่ 7 ช่างบอกคุณว่าอย่างไร

3.3 ครูให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องเป็นกลุ่ม โดยไม่ต้องดูภาพให้ช่วยกันเล่า หรือให้เล่าทีละคน ถ้านักเรียนเล่าไม่ได้หรือคิดขัดอย่างไร ครูใช้วิธีตามนำเหมือน 3.2 และให้นักเรียนดูภาพประกอบด้วยเป็นบางครั้ง

3.4 ครูแจกหนังสือเรื่องหมื่อเจ้าปัญญา ตอนที่ 2 เป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คนต่อ 1 เด่ม ให้นักเรียนเปิดตามครูทีละหน้า ครูอ่านให้นักเรียนอ่านตาม โดยชี้ตัวอักษรทีละบรรทัด คำบางคำอ่านยาก ให้นักเรียนอ่านซ้ำอีกที

4. ขั้นสรุป

ครูถามนักเรียนว่า เราได้ปฏิบัติกิจกรรมอะไร นักเรียนชอบอะไรที่สุด นักเรียนอยากฟังอีกไหม

สื่อการเรียน

นิทานเรื่องหมีเจ้าปัญญา ตอนที่ 2 มีภาพประกอบ

การประเมินผล

1. สังเกต
  - 1.1 จากความสนใจ ความตั้งใจ การเข้าร่วมกิจกรรม
  - 1.2 สังเกตจากการตอบคำถาม
2. ชักถาม
  - 2.1 เนื้อเรื่อง
  - 2.2 การสรุปเรื่อง
  - 2.3 ความรู้สึก
3. ตรวจสอบ
  - 3.1 จากการฟัง
  - 3.2 จากการเล่า
  - 3.3 จากการอ่าน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 2
เรื่อง หมีเจ้าปัญญา ตอนที่ 2

กิจกรรมที่ 2 (การแสดงผลงาน/การเสริมสร้างความเข้าใจ) จำนวน 5 คาบ
ครั้งที่ 2 - 3 คาบที่ 4 - 8 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การแสดงผลงานตามเนื้อเรื่องที่อ่านทำให้เกิดความสนุกสนานและเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น
2. การแสดงผลงานตามเนื้อเรื่องเป็นการสื่อความหมายของภาษาทางกาย อารมณ์ และสีหน้าท่าทาง
3. การแสดงผลงานตามเนื้อเรื่องเป็นการฝึกฝนทักษะการพูด และเข้าใจบทบาทของตัวละคร

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวที่อ่านและจดจำเรื่องได้ดียิ่งขึ้น
2. เป็นการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาทางด้านการพูด
3. เพื่อให้นักเรียนสังเกตรายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ของตัวละคร

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

- หลังจากทำกิจกรรมการแสดงผลงานตามเนื้อเรื่องแล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้
1. แสดงบทบาทสมมติสอดคล้องตามเนื้อเรื่องได้
  2. อานคำบรรยายของเรื่องได้ถูกต้อง
  3. สนทนาตามเนื้อเรื่องได้

4. ลำดับเรื่อง ใ้ดูถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน
- 1.2 ทบทวนเรื่องที่จะแสดง โดยเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังอีก 1 รอบ
- 1.3 สนทนาเกี่ยวกับบทบาทของตัวละคร แล้วแบ่งนักเรียนให้ออกมาแสดงทีละ 1 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน โดยใช้บทบาทของตัวละครทั้งหมด 12 คนดังนี้ แม่หมี่ ลูกหมี่ กิ่งกา จิ้งเหลน แมง ดิ้ง อึ่งอ่าง จิ้งหรีด พอกวาง แมกวาง ลูกกวาง และช่าง
- 1.4 ครูอธิบายถึงบทบาทของตัวละครแต่ละคน โดยบอกว่าเขาแสดงเป็นตัวอะไร ต้องแสดงอย่างไร ต้องพูดว่าอย่างไร และต้องออกมาในฉากไหนบ้าง
- 1.5 กลุ่มนักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้นั่งรอบวง ทำเป็นต้นไม้
- 1.6 กลุ่มที่ไม่ได้แสดงให้เตรียมอ่านคำบรรยายพร้อมกับครู

2. ขั้นแสดงบทบาทสมมุติ

- 2.1 ครูให้นักเรียนที่ไม่ได้แสดง ให้อ่านคำบรรยายพร้อมกับครู พอถึงบทสนทนาให้หยุด เพื่อให้ตัวละครพูดหรือสนทนากันตามบทใช้การแสดงทั้งหมด 7 ฉาก

ฉากที่ 1

ตัวละคร
บทบรรยาย

คำบรรยาย/บทสนทนา
กลางวันอีกวันหนึ่ง สัตว์ทุกตัวมาพร้อมกันที่ริมบึง (สัตว์ทั้งหลายออกมา) คอยตักข้าง (ข้างออกมา) ข้างส่งสัสย์ให้เห็นสัตว์ทั้งหลายมาพร้อมกัน ยืนงออยู่ครู่หนึ่ง แล้วทว่า

ตัวละคร	คำบรรยาย/บทสนทนา
ช่างพูดเสียงดัง	พวกเจ้ายังไม่ยอมออกจากที่นี่อีกหรือจะลองตีใช้ไหม
บทบรรยาย	หมี่คานข้างว่า
หมี่พูด	ช่างเอ๋ย ป่านี่เราอยู่มานาน เรายินดีรับเจ้าเป็นเพื่อนใหม่
บทบรรยาย	ช่างไม่สนใจทว่า
ช่างพูดเสียงดัง	ไม่ได้ ข้าไม่สนใจอะไรทั้งสิ้น เจ้าต้องออกไป

ฉากที่ 2 ตัวละครทั้งหมดยังอยู่ที่เดิม

บทบรรยาย	หมี่อธิบายว่า
หมี่พูด	ถ้างั้น มาสู้กัน ใครแพต้องออกจากบ้าน
บทบรรยาย	ช่างหัวเราะเยาะ
ช่างพูดหัวเราะ	พวกเจ้าตัวเล็กนิดเดียว กล้าสู้กับข้าหรือ
บทบรรยาย	หมี่บอกว่า
หมี่พูด	เราจะสู้อย่างนักกีฬา เจ้าทำอย่างสัตว์เหล่านี้ได้ไหม
บทบรรยาย	จิ้งเหลนว่า
จิ้งเหลนพูด	เจ้าเอาสันตวิคแมลง ได้อย่างข้าไหม
บทบรรยาย	กิ้งก่าทว่า
กิ้งก่าพูด	แล้วเจ้าเปลี่ยนสี ได้อย่างข้าไหมละ
บทบรรยาย	จิ้งหรีดว่า
จิ้งหรีดพูด	เจ้าร้องเสียง ไค้ไพเราะและนานได้ไหม
บทบรรยาย	ช่างไม่สามารถทำได้

ฉากที่ 3 สัตว์ทุกตัวยังอยู่ที่เดิมให้นักเรียนที่เหลือแสดงเป็นฝั่ง กอดคอกันเป็นวงกลม
ทำเป็นรวงผึ้ง

ตัวละคร	คำบรรยาย/บทสนทนา
บทบรรยาย	หมีบอกว่า
หมี่พูด	ข้างเอ๋ย เจ้าแพแล้วรีบออกไปจากที่นี่เดี๋ยวนี้
บทบรรยาย	ข้างโกรธตอบว่า
ข้างพูดเสียงดัง	ไม่ออกข้าไม่ยอมแพ
บทบรรยาย	หมี่รีบนิ่งไม่แล้วออกอุบายว่า
หมี่พูด	น้ำผึ้งหวานอรอย งวงยาวของเจ้า หักกิ่งไม้ออกมาซิ
ฉากที่ 4	ข้างเดินเอามือไปแตะฝั่ง ฝั่งแตกวัง ข้างร้อง อึ้งอ่ากับจิ้งหรีดร้องพร้อมกัน ข้างวิ่งไปที่นั่นข้างตกหลุม
บทบรรยาย	ข้างเอางวงหักกิ่งไม้ ฝั่งแตกวัง คอยตาและงวงของ ข้าง ข้างร้องลั่น วิ่งหลบตา ขณะเดียวกัน อึ้งอ่า กับจิ้งหรีดส่งเสียงร้องพร้อมกัน ข้างมองไม่เห็น วิ่งไปตามเสียงจึงตกหลุมลึกประมาณสี่เมตร หวมหัว ข้างพอดี
ฉากที่ 5	ใช้ตัวละครทั้งหมดเหมือนเดิม
กว้างพูด	เจ้าคงตายอยู่ที่นี้ ถ้าคนมาพบเจ้า จะเอาเจ้าไป ลากซุง บางทีจะจับขังไว้ในสวนสัตว์ ขังไว้ในกรง ให้คนดู
บทบรรยาย	ข้างอ้อนวอนว่า
ข้างพูดอ้อนวอน	กระผมยอมแพแล้ว ช่วยกระผมออกจากที่นี่ด้วยเถิด จะไม่ลืมบุญคุณ จะไม่รังแก พวกท่าน จะเป็นเพื่อน ที่ดี และคอยคุ้มครองพวกท่าน

ฉากที่ 6 ไข่ตัวละครเหมือนเดิม

ตัวละคร	คำบรรยาย/บทสนทนา
ช่างพูด	ขอขอบพระคุณพวกท่าน กระจ่างขอเป็นเพื่อที่ตีต่อท่าน และจะคอยคุ้มครองพวกท่าน
บทบรรยาย	ช่างยอตัวค้ำบ สัตว์ทุกตัวปรบมือ ร้องเพลงอย่าง สนุกสนาน ช่างเพิ่งพบความสุขที่แท้จริงวันนี้เอง ป้าเขาสูความสงบสุขเหมือนเดิม

2.2 เมื่อการแสดงของกลุ่มที่ 1 จบครูสนทนากับนักเรียนว่า การแสดงมีอะไรต้องแก้ไขและปรับปรุง

2.3 ให้นักเรียนที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ผัดกันออกมาแสดงจนครบทุกคน

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้นักเรียนสรุปว่าวันนี้ได้ทำกิจกรรมอะไรบ้าง

3.2 ให้นักเรียนแสดงความรู้สึกว่าวันนี้เราได้แสดงอะไร โดยให้นักเรียนที่แสดงเป็นตัวละครได้ออกมาพูดเกี่ยวกับตัวละครที่ตนเองได้เล่น

3.3 สนทนาถึงเรื่องราว ชอบใครที่สุด ใครแสดงได้ดีที่สุด ใครอ่านคำบรรยายได้ดีที่สุด

สื่อการเรียน

1. นิทานเรื่องหมีเจ้าปัญญา ตอนที่ 1
2. รูปภาพสัตว์ต่างๆ

การประเมินผล

1. สังเกต
  - 1.1 จากการเข้าร่วมกิจกรรม
  - 1.2 ความสนใจ

- 1.3 ความตั้งใจ
2. ซักถาม
  - 2.1 ซักถามจากความรู้สึกที่ได้แสดง
  - 2.2 ซักถามว่าได้ทำกิจกรรมอะไรบ้าง
3. ตรวจสอบ
  - 3.1 จากการแสดง
  - 3.2 จากการอ่านคำบรรยาย

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 3
เรื่อง หนีเจ้าปัญญา ตอนที่ 2

กิจกรรมที่ 3 (การตกลงเขียนเรื่องร่วมกัน)

จำนวน 7 คาบ

ครั้งที่ 4 - 6 คาบที่ 9 - 15 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การเขียนประโยคเกิดขึ้นจากร่วมมือกันของสมาชิกภายในกลุ่ม
2. การเขียนเรื่อง เป็นการแสดงความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
3. การเขียนทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ ประโยค

และลีลาการเขียน

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนระลึกเรื่องได้
2. เพื่อให้นักเรียนถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียน
3. เพื่อให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
4. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียน
5. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะทางด้านกาเขียน

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. เรียบเรียงเรื่อง ได้ถูกต้อง
2. บอกตัวอักษร ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนอ่านคำและประโยคได้ถูกต้อง
4. เขียนคำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

นิทานเรื่อง หมีเจ้าปัญญา ตอนที่ 2

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม

1.1 คิดแผนภูมิที่จะเขียนมโนทัศน์

1.2 พบทวนนิทานเรื่องหมีเจ้าปัญญา ตอนที่ 2 โดยให้ดูรูปภาพและอ่านเรื่องก่อน 1 รอบ

2. ขั้นเขียน

2.1 เริ่มต้นการเขียนโดยครูเอาระบายความหมายของแผนภูมิที่จะเขียนคิดแล้วสนทนากับเด็กว่า เราจะเริ่มต้นเขียนอย่างไรบ้าง เมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นครูต้องถามเสียงส่วนมากว่าจะเอาอย่างไรใหม่ ถ้าตกลงครูก็เขียนประโยคนั้นลงบนแผนภูมิ ถ้านักเรียนบอกครูประโยคใดครูจะช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง แล้วจึงเขียนลงในแผนภูมิอย่างช้า ๆ

2.2 ในขณะที่เขียนให้นักเรียนเห็นตัวอักษร สีและการเขียนอย่างช้า ๆ ให้นักเรียนอ่านตามทีละคำ เมื่อจบประโยค ให้อ่านประโยคนั้นซ้ำนี้สักครั้งหนึ่ง

2.3 ก่อนจะเริ่มเขียนประโยคใหม่ ควรให้นักเรียนทวนประโยคเก่าก่อน ประโยคไหนหรือคำไหนยาก หรือเป็นคำใหม่ ให้อ่านทวนซ้ำหลาย ๆ ครั้งจนนักเรียนจำได้

2.4 เมื่อเขียนจบ 2 - 3 ประโยค ให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบ เมื่อตรวจสอบความเข้าใจเรื่อง การวาดภาพประกอบ ให้นักเรียนออกมา 2 - 3 คน เมื่อวาดภาพเสร็จให้นักเรียนอธิบายให้เพื่อนฟังว่า รูปภาพที่วาดเป็นภาพอะไร กำลังทำอะไร

2.5 ครูกระดาษสับกันตั้งนี้จนจบเรื่อง

2.6 เมื่อจบเรื่องแล้วให้นักเรียนอ่านเรื่องที่เขาเขียน อีก 1 รอบ

ปรับปรุงภาษาให้เหมาะสม

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูให้นักเรียนสรุปโดยตั้งคำถามว่า

เราได้อะไรบ้าง

มีอะไรบ้างที่ต้องปรับปรุงแก้ไข

ชอบอะไรมากที่สุด เพราะเหตุใด

3.2 แขนงภาพผลงานของนักเรียนไว้ตามผนังเพื่อให้นักเรียน

ได้พบทวนในเวลาว่าง

สื่อการเรียน

1. นิทานเรื่อง หมูเจ้าปัญญา ตอนที่ 2
2. กระดาษรูป ขนาด 32" x 42" จำนวน 7 แผ่น
3. สีเมจิกสำหรับเขียนประโยค
4. สีเทียน 2 - 3 กลอง สำหรับวาดภาพ
5. แฉกขาว

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ การอ่าน การเขียน และการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ซักถามจาก เรื่องที่เขาเขียน ความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม

ภาพที่วาด

3. ตรวจสอบ จากการเขียนเรื่อง การวาดภาพ การอ่านและการ

เล่าเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 4
เรื่อง หมี่เจ้าปัญญา ตอนที่ 2

กิจกรรมที่ 4 (การทำหนังสือเล่มใหญ่) จำนวน 5 คาบ
ครั้งที่ 7 - 8 คาบที่ 16 - 20 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การทำหนังสือเล่มใหญ่ เป็นการแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำและประโยคของเรื่องที่ได้
2. การแบ่งงานและรับผิดชอบร่วมกันทำให้งานสำเร็จและเกิดผลดี

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักแบ่งงานและรับผิดชอบร่วมกันในการทำงาน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
4. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการเขียนและการวาดรูป
5. ฝึกการใช้ของร่วมกัน แบ่งปันกัน

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

- หลังจากทำหนังสือเล่มใหญ่แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้
1. วาดภาพได้สอดคล้องกับเรื่องราวในหนังสือได้
  2. เขียนเรื่องราวในหนังสือเล่มใหญ่ได้
  3. เขียนประโยคและคำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

นิทานเรื่อง หมี่เจ้าปัญญา ตอนที่ 2

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
- 1.2 มอบกระดาษให้นักเรียนกลุ่มละ 8 แผ่น ขนาด 16" x 21" สีเทียนกลุ่มละ 1 โหล และสีเมจิกสำหรับเขียนตัวหนังสืออีกกลุ่มละ 1 แท่ง เป็นสีน้ำเงิน

2. ขั้นผลิตหนังสือ

- 2.1 ให้แต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่กัน ดังนี้ คนเขียนเรื่อง คนวาดภาพประกอบ คนจัดภาพ คนตกแต่งภาพให้สวยงาม
- 2.2 คนเขียนเรื่องก่อนจะลงมือเขียนประโยคใดต้องปรึกษามาชิกในกลุ่มเสียก่อน ประโยคที่เขียนใช้จากแผ่นใหญ่ ให้หาหรือว่าจะเว้นที่วาดรูป ตอนไหน ตรงไหน ครูคอยตรวจส่วนวนการเขียนให้ถูกต้องตามหลักของภาษา
- 2.3 คนวาดภาพประกอบ ก่อนจะลงมือวาดต้องปรึกษากลุ่มเสียก่อนว่าจะวาดรูปอะไร วาดตรงไหน ตกแต่งและจัดภาพจะคอยช่วยเหลือ เพื่อให้หนังสือสวยงามและสมบูรณ์
- 2.4 หลังจากทำไปได้ 1 แผ่น ให้ผลิตเบสเขียนหน้าที่กัน คนที่เคยเขียนเรื่องให้ไปวาดภาพประกอบคนที่เคยวาดภาพให้ไปเขียนเรื่อง ผลิตเบสเขียนหมุนเวียนเพื่อให้ทุกคนภายในกลุ่มได้ปฏิบัติหน้าที่
- 2.5 ให้นักเรียนนำผลงานของกลุ่มที่ทำได้ ให้ส่งตัวแทนมาอธิบายและอ่านเรื่อง ให้เพื่อนทั้งชั้นฟัง กลุ่มละ 1 รอบ

2.6 ให้แต่ละกลุ่มเอากระดาษที่เป็นผลงานมาเย็บเล่ม ใช้กระดาษ กาวปิดคตแต่งปกให้สวยงาม

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลงานของกลุ่ม และวิจารณ์ของกลุ่มอื่น การวิจารณ์ครูชี้แจงให้เด็กเข้าใจว่าเป็นการวิจารณ์เพื่อให้ผลงานดี เพื่อสร้างสรรค์ ฝึกให้รู้จักยอมรับการวิจารณ์ มีความเป็นประชาธิปไตย ยอมรับฟังความคิดเห็นของ ผู้อื่น โดยวิจารณ์ในลักษณะนี้

ผลงานของกลุ่มเป็นอย่างไบบ้าง มีอะไรต้องแก้ไข

มีความรู้สึกอย่างไรต่อหนังสือเล่มนี้

ผลการปฏิบัติงานของกลุ่มเป็นอย่างไบบ้าง

ประสบปัญหาอะไรบ้าง

3.2 ครูชื่นชมผลงานของนักเรียน และจัดให้นักเรียนแสดง ผลงาน ของแต่ละกลุ่ม จะได้อ่านได้ทั่วถึงในเวลาว่างต่อไป

สื่อการเรียน

1. กระดาษรูป ขนาด 16" x 21" จำนวน 50 แผ่น
2. สีเทียน 5 โทล
3. สีเมจิก 5 แท่ง
4. แลบกาว
5. ที่เย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. สังเกต จากความสนใจ การทำงาน การเข้าร่วมกิจกรรม
2. ซักถามจากการทำงาน ความรู้สึก ผลงาน
3. ตรวจสอบ การเขียนเรื่อง การวาดภาพ การตกแต่งเรื่อง การจัดภาพ และการทำหนังสือเล่มใหญ่

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 5
เรื่อง ทวีเจ้าปัญญา ตอนที่ 2

กิจกรรมที่ 5 (เกมภาษาไทย/การสร้างเสริมทักษะการอ่านและ การเขียน) จำนวน 15 คาบ

ครั้งที่ 9 - 14 คาบที่ 21 - 35 คาบละ 20 นาที

ความถี่รวมยอด

เกมภาษาไทยทำให้เข้าใจความหมายของภาษาและมีทักษะการอ่านและการเขียน

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนจำความหมายของคำและภาษาในหนังสือที่แต่ง
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำต่าง ๆ ไปใช้ได้
3. เพื่อให้นักเรียนได้อ่านและเขียนคำต่าง ๆ จากหนังสือเล่มใหญ่
4. มีความสนุกสนานในการเล่น

เนื้อหา

1. กิจกรรมเทียบคำ เช่น คำ กดาง ควาด สนใจ สงสัย ฯลฯ
2. กิจกรรมสร้างประโยค เช่น สัตว์ทุกตัวมาพร้อมกันที่ริมบึง
3. กิจกรรมเติมคำในประโยค เช่น สัตว์ทุกตัวมา....กันที่ริมบึง
4. กิจกรรมแต่งประโยค
5. กิจกรรมไฮโย (บิงโก)
6. กิจกรรมเก็บดอกไม้ตามเสียงสระ

การประเมินผล

1. สังเกต
  - 1.1 จากการเล่นเกม
  - 1.2 เขารวมกิจกรรม
  - 1.3 ความสนใจ
2. ชักถาม
  - 2.1 จากกรอ่าน
  - 2.2 จากกรเล่นเกม
3. ตรวจสอบ
  - 3.1 จากกรเล่นเกม
  - 3.2 กรอ่าน กรเขียน และกรปฏิบัติงาน

1. กิจกรรมเทียบคำ

จำนวน 3 คาบ

ครั้งที่ 9 คาบที่ 21 - 23 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. นำบัตรคำมาเทียบกับคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้ถูกต้อง
2. อ่านบัตรคำได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ครูนำบัตรคำจำนวน 41 บัตร มาแจกให้นักเรียนคนละ 1 - 2 บัตร
2. ครูนำนิทานเรื่อง หน่มีเจ้าปัญญา ตอนที่ 2 ในแผนภูมิมาติดไว้บนกระดาน ครูอ่านคำยากในหนังสือใครก็ได้บัตรคำนั้นให้ออกมาเทียบคำนั้น ให้ตรงกับคำในหนังสือ
3. ครูอ่านจนครบบัตรคำทั้งหมด 41 คำ
4. ครูเสียบคำในกระเป๋านั้น แล้วอ่านคำยากในแผนภูมิ ให้นักเรียนหยิบคำยากนั้น ในกระเป๋านั้น ให้ตรงกับคำที่ครูอ่าน แล้วอ่านบัตรคำนั้นให้เพื่อน ฟัง 1 เที่ยว

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำยาก จำนวน 41 บัตร
2. แผนภูมิเรื่อง หน่มีเจ้าปัญญา ตอนที่ 2

2. กิจกรรมสร้างประโยค

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 10 คาบที่ 24 - 25 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถนำข้อความมาต่อให้เป็นประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 10 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน
2. แบ่งประโยคที่ตัดออกเป็นชิ้น ๆ ให้นักเรียนทั้งหมด
3. เมื่อครูให้สัญญาณให้นักเรียนพยายามวิ่งไปต่อประโยคกับเพื่อนให้เข้ากันและมีความหมายเสร็จแล้วให้ไปยืนหน้าชั้น แล้วครูให้อ่านประโยคนั้น กลุ่มที่เสร็จก่อนและอ่านได้อย่างถูกต้องจะเป็นฝ่ายชนะ

สื่อการเรียน

บัตรประโยค 10 ประโยคตามเนื้อหาแล้วตัดให้เป็น 3 ส่วนดังตัวอย่าง

สัตว์ทุกตัว มาพร้อมกันที่ริมบึง คอยตั้งข้าง

ปานี่เรา อุทยานานอินทร์รับ เจ้าเป็นเพื่อนใหม่

3. กิจกรรมเติมคำในประโยค

จำนวน 3 คาบ

ครั้งที่ 11 คาบที่ 26 - 28 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถหาคำมาเติมในประโยคได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านประโยคได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ครูเขียนประโยคลงบนกระดาษคำแล้วเว้นช่องว่างไว้ ตามเนื้อหา
2. ครูเอบัตรคำให้นักเรียนอ่าน
3. เอบัตรคำที่อ่านไปเสียบไว้บนกระดาษแผ่นนี้
4. ให้นักเรียนหาบัตรคำแล้วเติมลงในประโยค
5. ให้นักเรียนอ่านประโยค

สื่อการเรียน

บัตรคำ พร้อม แมลง สวนสัตว์ โยน สงสัย เป็ดียน สงสาร
 นิต รัง อรอย

4. กิจกรรมแข่งขันการแต่งประโยค
ครั้งที่ 12 คาบที่ 29 - 30 คาบละ 20 นาที

จำนวน 2 คาบ

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. เรียบเรียงคำให้เป็นประโยคได้ถูกต้อง
2. เล่นตามกติกาได้ถูกต้อง
3. เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

กิจกรรม

แบ่งผู้เล่นเป็นหมู่ย่อย ๆ หมู่ละ 10 - 12 คน แต่ละคนยื่นเข้าแถวตอน
ห่างจากกระดานคำประมาณ 4 เมตร เมื่อได้รับสัญญาณให้เริ่มเล่น ผู้เล่นคนแรก
ของแต่ละกลุ่ม จะวิ่งไปที่กระดานคำเขียนคำลงไปคำหนึ่ง เสร็จแล้วมาส่งบอลให้
ผู้เล่นคนที่ 2 ของกลุ่ม ของตนแล้ววิ่งไปต่อท้ายแถว ผู้เล่นคนที่ 2 ของแต่ละกลุ่ม
ต้องรีบวิ่งออกไปยังกระดานคำ แล้วเขียนคำต่อจากผู้เล่นคนแรกที่เขียนไว้ แล้ววิ่ง
ไปส่งบอลให้ผู้เล่นคนต่อไปแล้วตนเองก็ไปต่อท้ายแถว การเล่นดำเนินเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ
จนถึงคนสุดท้าย ๆ ท้องหาคำมาต่อให้ได้ใจความ ฝ่ายใดที่เสร็จก่อนจะได้รับคะแนน
ที่เสร็จก่อน 5 คะแนนและคะแนนคำที่มากเติมอีกคำละ 2 คะแนน ถ้าสะกดถูกต้อง
ส่วนฝ่ายที่เขียนคำเสร็จทีหลัง ก็ลดคะแนนลงไปให้คำละ 1 คะแนนและครึ่งคะแนน
ตามลำดับ

ตัวอย่างการเติมคำให้เป็นประโยค

คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7
สัตว์	ทั้งหลาย	มา	พร้อม	กัน	ที่	ริม
คนที่ 8						
วิ่ง	อาสา					

สื่อการเรียน

หนังสือเล่มใหญ่ ชอดัก กระดานดำ

5. กิจกรรมไฮโย (บิงโก)

จำนวน 3 คาบ

ครั้งที่ 13 คาบที่ 31 - 33 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกติกาได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. แจกตารางไฮโยให้คนละ 1 แผ่น วางบัตรคำไว้ตรงกลางกลุ่ม
3. ผัดคันท้ายบัตรคำ อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ให้นำบัตรคำนั้นวางไว้

ลงบนตารางของตน

4. ถ้านักเรียนสามารถวางเรียงกันเป็นแนวดิ่งหรือแนวนอนหรือเส้นทะแยงมุม ได้ก่อนจะร้องไฮโย ถือว่าจบเกมให้เล่นกันใหม่ ถ้ายังไม่หมดเวลา

สื่อการเรียน

1. ตารางไฮโย 5" x 5" จำนวน 30 แผ่น
2. บัตรคำใช้ในการเดินขนาด 4 ซม. x 4 ซม. จำนวนกลุ่มละ 20 บัตร

6. กิจกรรมเก็บดอกไม้ตามเสียงสระ

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 14 คาบที่ 34 - 35 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่มีสระต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกสระที่อยู่ในคำนั้นได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ให้นักเรียน รู้จักคำที่มีสระ ออ โ-ะ ลครูป ิ สระ -ะ ลครูปเป็นไม้หันอากาศ และสระ อา โดยครูเขียนรูปสระให้นักเรียนอ่าน แล้วให้นักเรียนอ่านในบัตรคำ
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน ให้เข้าแถวตอนเรียงหนึ่ง
3. ครูบอกให้นักเรียนไปหยิบบัตรคำที่มีสระต่าง ๆ ตามที่กำหนดในเนื้อหา เมื่อหยิบได้ จะได้ 1 คะแนน ถ้าอ่านถูกจะได้อีก 1 คะแนน กลุ่มที่หยิบผิดหรืออ่านไม่ได้จะไม่ได้คะแนน
4. กระทำจนครบ 10 คน ทั้งสามกลุ่ม แล้วจึงรวมคะแนนกลุ่มที่ได้คะแนนมากจะเป็นฝ่ายชนะ

สื่อการเรียน

บัตรคำตามเนื้อหา

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 3

วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง ความลับของรู้ง จำนวน 40 คาบ
คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การมีสติ มีเหตุผล คิดไตร่ตรองก่อนจะเชื่อจะไม่ก่อให้เกิดความ
เคียดแค้น
2. การพัฒนาทักษะ การอ่าน การฟัง การพูดและการเขียนเพื่อใช้
ในการสื่อสารได้คือนั้น จำเป็นต้องฝึกฝน
3. การมีพัฒนาการการอ่าน ฟัง พูด และเขียน ทำให้เด็กมีความ
คล่องตัว เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การพูด การฟัง และการเขียน
2. นักเรียนได้เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และบอกความหมายของคำในบริบท
ต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนรู้ได้
3. พูดตอบโต้ แสดงความคิดเห็นและสรุปในเรื่องราวที่อ่าน
4. เขียนสะกดคำและประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้
5. แต่งประโยคเป็นคำพูด และเขียนเป็นตัวอักษรเป็นที่เข้าใจ
6. สื่อความหมายทางภาษากาย อารมณ์ หรือวาจา และสีหน้าท่าทาง
จากการแสดงบทบาทสมมติ
7. วาดภาพประกอบเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ
8. ร่วมมือกับเพื่อน และช่วยเหลือแบ่งปันกัน ในการทำงานร่วมกัน
9. เล่นกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาไทย

เนื้อหา

1. นิทานเรื่องความดีของรุ่ง

2. คำบังคับ ผลไม้ หัว ผัก เกา เรียก กว่า ตอน ยิ้มแย้ม
 ฟอง วัว ควาย หนู ส่ง อิม เกิด ก้าน ชิค เตือน แน่ ปน ตะวันตก
 คืด รุ่ง เรียง แล้ง เด็กร้อย แสงแดด สิ่ง หลังจาก เอง อธิบาย
 อาหาร อาจ อันตราย เลย เป่า โต้ง ฤดู ฉลาด นิด ยืด ทราบ
 แสดง เย็น รวม 44 คำ

คำใหม่ คือ ภูเขา ปกติ ชุ่มฉ่ำ แดง พายุ คดुकคุดาน อุดม
 สมบูรณ์ แผลง โชคดี ธรรมชาติ หลอก มวง คราม น้ำเงิน เขียว เหลือง
 แสด แดง พิสูจน์ อ่อนน้อม รวม 21 คำ

3. กิจกรรมเสริมทักษะ

การประเมินผล

1. สังเกต

1.1 การใช้ภาษา ท่าทางการเล่าเรื่อง

1.2 ความสนใจ ตั้งใจ การทำงาน

1.3 การเล่นเกม

2. ซักถาม

2.1 จากเรื่องที่ได้ฟัง

2.2 ความหมายของคำ

2.3 ภาพต่าง ๆ ในนิทาน (หนังสือเล่มใหญ่)

3. ตรวจสอบ

3.1 จากกาฟัง พูด อ่าน และเขียน

3.2 การเล่าเรื่อง

3.3 การทำหนังสือเล่มใหญ่

3.4 การเล่นเกม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 1
เรื่อง ความลับของรัง

กิจกรรมที่ 1 (การเล่าเรื่องและทำความเข้าใจเรื่องราว) จำนวน 3 คาบ
ครั้งที่ 1 คาบที่ 1 - 3 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การเล่าเรื่องเป็นการกระตุ้นให้ใช้ประสบการณ์เดิมและพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของคำในเรื่อง
2. การเข้าใจความหมายของเรื่องทำให้เกิดความสนุกสนานและสนใจติดตามเรื่องราวต่อไป
3. การเล่าเรื่องเป็นการฝึกฝนทักษะการพูดและการระลึกเรื่องได้

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. นักเรียนเข้าใจเรื่องราวและเห็นความสำคัญของหนังสือ
2. ฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

- หลังจากทำกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้
1. ตอบคำถามเรื่องที่ได้ฟังได้ถูกต้อง
  2. เล่าเรื่องประกอบภาพในหนังสือได้ถูกต้อง
  3. เล่าเรื่องราวโดยไม่ต้องดูภาพประกอบได้ถูกต้อง
  4. บอกข้อคิดที่ได้รับจากนิทานเรื่องนี้ได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 จัดบริเวณห้องให้โล่งและกว้างพอที่จะให้นักเรียนนั่งรวมกันได้
- 1.2 ให้นักเรียนเอาเก้าอี้มานั่งครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งอยู่ด้านหน้า
โต๊ะครูต้องสูงกว่านักเรียนพอที่จะให้นักเรียนมองเห็นภาพในหนังสือที่ครูจะเล่าได้
อย่างทั่วถึง

2. ขั้นสอน

- 2.1 ครูให้นักเรียนดูภาพของปกแล้วซักถามนักเรียนว่าหน้าปกมีสัตว์
อะไรบ้าง นักเรียนเคยเห็นสัตว์เหล่านี้บ้างไหม เรื่องนี้ น่าจะเกิดที่ไหน สัตว์เหล่านี้
กำลังทำอะไร นักเรียนเคยเห็นรูปร่างหรือไม่
- 2.2 ครูเล่าเรื่องราวให้นักเรียนฟังทีละหน้า พยายามให้นักเรียน
เห็นภาพทุก ๆ คน ใช้สัมผัสเสียงกิริยาท่าทาง ให้นักเรียนสนใจ
- 2.3 ครูเล่าให้นักเรียนฟังอีก 1 รอบ โดยเล่าอย่างช้า ๆ ในขณะที่
เล่า ให้นักเรียนดูภาพให้ชัดเจน สังเกตกิริยาท่าทางของตัวละครในแต่ละหน้า ซักถาม
นักเรียนในแต่ละหน้า ดังนี้

- หน้าที่ 1 ป่าแห่งนี้มีสภาพเป็นอย่างไร?
นักเรียนคิดว่าป่าแห่งนี้แดงเพราะอะไร?
สัตว์เหล่านี้มีลักษณะอย่างไร เพราะอะไร?
- หน้าที่ 2 กำลังเกิดอะไรขึ้นในป่านี้?
สัตว์เหล่านี้แสดงอาการอย่างไร?
เพราะอะไร สัตว์เหล่านี้จึงตีใจที่ฝนตก?
- หน้าที่ 3 หลังจากฝนหยุดตกเกิดอะไรขึ้น?
สัตว์เหล่านี้มีความรู้สึกอย่างไรที่เห็นรุ้ง? เพราะอะไร?

หน้าที่ 4 ทำไมสิ่งจึงหลอกสัตว์เหล่านั้น?

สิ่งมีลักษณะนิสัยอย่างไร?

ทำไมสัตว์เหล่านั้นจึงเชื่อ

หน้าที่ 5 เพราะอะไรสัตว์ทั้งหลายจึงเอาตัวรอดได้?

หน้าที่ 6 - 7 ทำไมสิ่งหลอกสัตว์เหล่านั้น?

สัตว์เหล่านั้นเชื่อหรือไม่?

เพราะอะไรจึงเชื่อ?

หน้าที่ 8 สัตว์ทั้งหลายวิ่งไปพบอะไร?

ช่างทำอะไร?

หน้าที่ 9 สัตว์เหล่านั้นเชื่อหรือไม่ เพราะอะไร?

หน้าที่ 10 ช่างทำอะไรให้สัตว์เหล่านี้?

สัตว์ทั้งหลายมีความรู้สึกอย่างไรต่อช่าง?

เสียใจกินสัตว์เหล่านั้นหรือไม่เพราะอะไร?

2.4 เมื่อครูเล่าเรื่องราวจบ สร้างเสริมให้เด็กมีความคิดสร้างสรรค์

โดยครูถามนักเรียนดังนี้

2.4.1 นักเรียนเคยเห็นรุ้งหรือไม่

2.4.2 คิดว่ารุ้งเกิดจากอะไร?

2.4.3 ใครทำรุ้งได้บ้าง?

3. ขั้นทบทวนและอ่าน

3.1 สนทนาถึงเรื่องราวโดยครูถามว่า เรื่องนี้สนุกไหม ชอบอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ช่างมีลักษณะนิสัยอย่างไร สิ่งมีลักษณะอย่างไร สิ่งมีนิสัยอย่างไร ใครเก่งที่สุดในเรื่องนี้? เรื่องนี้ให้แนวคิดอะไร แนวคิดนี้นักเรียนเอาไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

3.2 ครูเปิดหนังสือที่ละหน้าแล้วให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องจากภาพ ถ้านักเรียนเล่าไม่ได้ครูใช้วิธีการถามนำ เช่น หน้าที่ 1 เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน?

มีสัตว์อะไรบ้าง เป็นต้น

3.3 ให้นักเรียนเล่าเรื่องโดยไม่ต้องดูภาพ ถ้านักเรียนเล่าไม่ได้ ครูใช้วิธีการถามนำ หรือให้ดูภาพประกอบเป็นบางครั้ง

3.4 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ครูแจกหนังสือนิทานเรื่องความลับของผึ้ง แล้วครูอ่านให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนอ่านตามที่ละหน้า จนจบเรื่อง

4. ขั้นสรุป

4.1 ให้นักเรียนสรุปว่าได้ทำกิจกรรมอะไรบ้าง มีความรู้สึกอย่างไรต่อเรื่อง เรื่องนี้ให้แนวคิดอะไร และสามารถเอาแนวคิดนี้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

สื่อการเรียน

นิทานเรื่องความลับของผึ้ง มีภาพประกอบ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรม ความสนใจ
2. ชักถาม จากเรื่องที่ได้ฟัง
3. ตรวจสอบ จากการเล่าเรื่องและการตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 2 เรื่องความลับของรุ่ง

กิจกรรมที่ 2 (การแสดงบทบาทสมมติ/การเสริมสร้างความเข้าใจ) จำนวน 5 คาบ
ครั้งที่ 2 - 3 คาบที่ 4 - 8 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การแสดงบทบาท ตามเนื้อเรื่องที่อ่านทำให้เกิดความสนุกสนานและเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น
2. การแสดงบทบาทสมมติ เป็นการแสดงความหมายของภาษา ทางกาย อารมณ์ และสีหน้าท่าทาง
3. การแสดงบทบาทสมมติเป็นการฝึกฝนทักษะการพูด และเข้าใจบทบาทของตัวละคร

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่อง
2. ฝึกฝนทักษะทางด้านการพูด
3. สังเกตรายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ของตัวละคร

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติแล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. แสดงบทบาทได้สอดคล้องกับเรื่องได้ถูกต้อง
2. อ่านออกเสียงคำบรรยายในเนื้อเรื่องได้ถูกต้อง
3. สนทนาตามตัวละครในเนื้อเรื่องได้
4. ลำดับเรื่องได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน
- 1.2 ครูทบทวนเรื่องที่จะแสดง โดยเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังก่อน 1 รอบ
- 1.3 แบ่งนักเรียนให้เป็นตัวละคร 10 คน ดังนี้ ช่าง เสือ ลิง วัว ควาย ม้า หมี กระจ่าง แล้วให้นักเรียนทบทวนเรื่องตัวละครที่ตนจะสวมบทบาท จำบทสนทนาให้ได้
- 1.4 นักเรียนที่เหลือให้หนึ่งล้อมวงทำเป็นป่า แล้วเตรียมอ่านบทบรรยายพร้อมกับครู

2. ขั้นแสดงบทบาทสมมติ

- 2.1 ครูแบ่งฉากทั้ง 10 ฉาก เตรียมตัวละครให้ถูกต้อง ว่าต้องเข้าฉากไหนบ้าง ต้องพูดว่าอย่างไร นักเรียนที่เหลือเตรียมอ่านคำบรรยายพร้อมกับครู ดังนี้

ฉากที่ 1 ให้นักแสดงที่แสดงเป็น วัว ควาย ม้า กระจ่าง หู หมี ออกมาสนทนากัน ครูและนักเรียนที่เหลือเตรียมอ่านคำบรรยายพร้อมกับครู

ตัวละคร	บทบรรยาย/บทสนทนา
บทบรรยาย	ณ ป่าแห่งหนึ่ง ฝนทิ้งช่วงมานานหลายเดือน
วัวพูด	ฤดูแล้งปีนี้นานเหลือเกินนะ
ควายพูด	หลายเดือนแล้วที่ฝนไม่ตก เราไม่ได้กินหญ้ามาหลายวัน หิวเหลือเกิน (แสดงท่าทางกุ่มท้องกลืนน้ำลาย)
กระจ่างพูด	กว่าฝนจะตก ฉันคงอดตายแน่ ๆ ร่างกายผอมไปทุกวัน
หมีพูด	นั่นนะสิ ฉันว่าต้องมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นแน่ ๆ

ฉากที่ 2 ตัวละครเหมือนฉากที่ 1 นักเรียนที่เหวี่ยงทำเสียงฝนตก ตัวละครทุกตัว แสดงท่าทางท้อใจ

ตัวละคร	บทบรรยาย/บทสนทนา
กระต่ายพูด	ไซโย ตอนนี้ฉันคงมีผักผลไม้กินอิมแน่ ๆ
วัวพูด	พวกเราคงไม่อดตายอีกแล้ว
ควายพูด	พวกเราจะมีน้ำดื่ม มีหญ้ากิน
กวางพูด	โอ โห เย็นชุ่มฉ่ำจริง ๆ

ฉากที่ 3 ครูให้เด็กคนหนึ่งยื่นถือกระดาษ สี ทำเป็นรุ่งอยู่ทางทิศทางตะวันตกของห้อง ตัวละครเหมือนเดิมตัวละครทุกตัว หันมอง ไปที่เกิดรุ้งสีไม่มีสีท่าท่าแปลกใจ

บทบรรยาย	หลังจากฝนหยุดตกแล้ว แสงแดดส่องสว่าง
กระต่ายพูด	พวกเราดูนั่นสิ แถบสีเวียงซิดติดกัน เป็นรูปโค้ง อยู่บนท้องฟ้าทางทิศตะวันตก สวยงามจริง ๆ (กระต่ายชี้มือ)
หนูพูด	ฉันว่าต้องเกิดอะไรขึ้นแน่ ๆ
ม้าพูด	เดี๋ยวฉันจะเรียกสิงมาถามดู

ฉากที่ 4 ตัวละครเหมือนเดิม สิงออกมา

สิงพูด	จะเกิดพายุใหญ่ พวกเราอาจได้รับอันตราย ถ้าไม่รีบหนีออกจากที่นี่
หมีพูด	ถ้าฉันพวกเรารีบหนีเร็ว

ฉากที่ 5 สัตว์ทุกตัววิ่งไปทางด้านหลังห้อง สิงวิ่งไปนั่งที่เก่า

บทบรรยาย	สัตว์ทั้งหลายเมื่อทราบดังนั้น เลยพากันวิ่งล้มลุก คลุกคลานเอาตัวรอด
----------	---

- ฉากที่ 6 เลื้อ้ออกมายืน สัตว์ทั้งหลายวิ่งจากหลังห้อง มาหน้าห้องพบเลื้อ เลื้อยกมือ
ห้ามไว้
ตัวละคร บพบรยาย/บพสนทนา
- เลื้อพูด พวกเธอ วิ่งหน้าตื่นจะไปไหนกัน
กวางพูด ดิงบอกว่าแถบสีบนท้องฟ้าจะนำอันตรายมาสู่พวกเรา
ถ้าไม่รีบหนีออกจากที่นี่
เลื้อพูด พวกเธอฟังฉันนะ ฉันอยู่ที่นี้มาหลายปี แถบสีนั้น
เป็นสิ่งที่ เขาเรียกว่า รุ้งกินน้ำ ถ้าพวกเธอ
วิ่งไปที่ปลายรุ้ง จะพบแหล่งอาหารอุดมสมบูรณ์
- ฉากที่ 7 สัตว์ทั้งหลายวิ่งไปที่เกิดรุ้ง เลื้อยิ้ม
บพบรยาย เลื้อพูดควยไบหน้ายิ้มแย้มว่า
เลื้อพูด เราออกอาหารมาหลายวัน หลอกให้พวกมันวิ่ง
ให้หมดแรงก่อน เคี้ยวเราจะไม่ตักจับกินให้หมด
(พูดแล้วก็เดินจากไป)
- ฉากที่ 8 ช้างออกมา สัตว์ทั้งหลายวิ่งมาเจอช้าง
บพบรยาย สัตว์ทั้งหลายต่างก็วิ่งไปทางทิศตะวันออกที่เกิดรุ้ง
ช้างพูด พวกเธอ วิ่งหน้าตื่นจะไปไหนกัน
หนูพูด เลื้อบอกว่าที่ปลายรุ้ง มีอาหาร พวกเราจะไป
กินอาหาร
ช้างพูด มันจะจับพวกเธอกิน ฟังนะฉันจะอธิบายให้ฟัง
รุ้ง เป็นสิ่งเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หลังจาก
ฝนหยุดตกเล็กน้อย จะมีละอองน้ำ เมื่อแสงแดด
ไปกระทบเข้าก็กลายเป็นรุ้ง มี 7 สี คือ ม่วง
คราม น้ำเงิน เขียว เหลือง แสด แดง

ฉากที่ 9 ตัวละครเหมือนเดิมและอยู่ที่เดิม

ตัวละคร	บทบรรยาย/บทสนทนา
กวางพูด	เราไม่เชื่อ ฉันเห็นสี่สี่เท่านั้นเอง เธอหลอกไม่ให้เราไปกินอาหาร
ซ่างพูด	ที่เธอเห็นสี่สี่เพราะว่า สีม่วง คราม น้ำเงินปนเป็นสีเดียวกัน เธอหันไปทางทิศตะวันตกซิ ฉันจะเอากำมะละกอดูคนน้ำ แล้วเป่าเป็นฟอง แสดงการเกิดรุ่งให้พวกเธอดู

ฉากที่ 10 ตัวละครเหมือนเดิม เพิ่มสี่อีก 1 ตัว โดยสี่แอบคุยซ่าง ๆ ซ่างเอากำมะละกอดูคนน้ำแล้วเป่าเป็นฟอง

บทบรรยาย	ควายพูดอย่างอ่อนน้อม
ควายพูด	โอ ซ่าง เธอฉลาดจริง ๆ
วัวพูด	ต่อไปนี้พวกเราจะไม่เชื่อใครง่าย ๆ อีกแล้ว จนกว่าจะพิสูจน์ให้เห็น
ม้าพูด	พวกเรากลับคืนแผ่นดินเก่ากันเถอะ เย็นมากแล้ว เทียบจะมีค
สี่	ว่า เราอดกินสัตว์เหล่านี้ โชคไม่ดีเลย

2.2 เมื่อการแสดงกลุ่มที่ 1 จบลง ครูอภิปรายว่ามีอะไรต้องแก้ไขบ้าง แล้วให้กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3 ผัดกันแสดง

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้นักเรียนสรุปได้ว่าได้ทำกิจกรรมอะไรบ้าง

3.2 ให้นักเรียนออกมาแสดงความรู้สึกว่าการแสดงละครในแต่ละกลุ่มเป็นอย่างไรบ้าง มีอะไร ต้องแก้ไข ใครแสดงได้ดี ครูสรุปตอนท้ายว่าแสดงได้ดีทุกคน โดยชมนักเรียนทีละคน

สื่อการเรียน

1. นิทานเรื่องความดีของลุง
2. แดงสี่กระดาษทำเป็นลุง
3. กานมะละกอ

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ การแสดง และการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ซักถามจากความรู้สึก และการแสดงของแต่ละกลุ่ม
3. ตรวจสอบจากการอ่าน การพูด และการแสดง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 3
เรื่อง ความดีของรุ่ง

กิจกรรมที่ 3 (การทดลองการเขียนเรื่อง)

จำนวน 10 คาบ

ครั้งที่ 4 - 7 คาบที่ 9 - 18 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การเขียนประโยคเกิดขึ้นจากร่วมมือกันของสมาชิกภายในกลุ่ม
2. การเขียนเรื่องเป็นการแสดงความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. ร่วมมือทดลองการเขียนเรื่อง
2. รู้สึกเรื่องได้
3. มีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
4. มีทักษะและเห็นความสำคัญของการเขียน

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. เรียบเรียงเรื่องได้ถูกต้อง
2. บอกตัวอักษรและคำได้ถูกต้อง
3. อ่านคำและประโยคได้ถูกต้อง
4. วาดภาพประกอบตามเนื้อเรื่องได้

เนื้อหา

นิทานเรื่องความลับของลุง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 ตีคแผนภูมิที่จะเขียนลงบนผนัง
- 1.2 ครูทบทวนเรื่องราวใหม่อีกครั้ง

2. ขั้นเขียน

2.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันคิด ว่าเริ่มต้นเรื่องเป็นอย่างไร เรื่องเกิดขึ้นที่ไหน มีอะไรบ้างเราจะเริ่มเขียนเรื่องอย่างไร ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ว่าควรจะเป็นแบบนี้ใช่ไหม ใครจะเพิ่มหรือแก้ไขอย่างไร เมื่อตกลงกันแล้วครูลงมือเขียนอย่างช้า ๆ ด้วยดีดการเขียนที่งามเป็นแบบอย่าง ประโยคไหนดีคหักภาษามาก ครูจะช่วยแก้ไขให้ถูก ให้นักเรียนเห็นดีดการเขียน อย่างทั่วถึง

2.2 ในขณะที่ครูเขียนต้องอ่านตัวอักษรตามอักษระที่เขียนไปอย่างช้า ๆ เมื่อจบประโยคหนึ่งใ้ให้นักเรียนอ่านตาม

2.3 ก่อนจะเริ่มเขียนประโยคใหม่ ควรใ้ให้นักเรียนอ่านทวนประโยคเก่าเสียก่อน ประโยคหรือคำไหนที่อ่านยาก ต้องอ่านซ้ำกันหลายเที่ยว จนนักเรียนอ่านได้

2.4 เมื่อเขียนได้ 2 - 3 ประโยคใ้ให้นักเรียนอ่านซ้ำ แล้วใ้ให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบขณะที่วาดภาพประกอบควรใ้ให้นักเรียนใ้พูดว่าเขาใ้วาดครูอะไรบ้าง กระทำดังนี้จนจบเรื่อง

2.5 เมื่อเขียนจบเรื่อง ครูเอาเรื่องทั้งหมดมาอ่านทบทวนอีก 1 ครั้ง ใ้ให้นักเรียนอ่านตามไปด้วย

3. ขั้นสรุป

3.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปโดยตั้งคำถามว่า
เราได้ทำกิจกรรมอะไรบ้าง

มีอะไรควรปรับปรุงแก้ไข

มีความรู้สึกอย่างไรที่ได้ทำกิจกรรมนี้

3.2 ครูจัดแสดงผลงานของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนอ่านบททวนใน

เวลาดาวาง

สื่อการเรียนรู้

1. นิทานเรื่องความลับของรุ้ง
2. กระดาษบรูฟ ขนาด 32" x 42" จำนวน 10 แผ่น
3. สีเมจิกสำหรับเขียนแผนภูมิ 1 แท่ง
4. สีเทียน 2 - 3 กล่อง สำหรับวาดภาพ
5. แอมกาว

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ การเข้าร่วมกิจกรรม
2. ซักถามจากความรู้สึก และการเขียนเรื่อง
3. ตรวจสอบจากการพูด การวาดภาพประกอบ การอ่าน และการทดลอง

การเขียนเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 4
เรื่อง ความลับของลุง

กิจกรรมที่ 4 (การทำหนังสือเล่มใหญ่
ครั้งที่ 8 - 10 คาบที่ 19 - 25

จำนวน 7 คาบ

ความคิดรวบยอด

1. การทำหนังสือเล่มใหญ่เป็นการแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำและประโยคของเรื่องที่อ่าน
2. การแบ่งงานและรับผิดชอบร่วมกันทำให้งานสำเร็จและเกิดผลดี

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักแบ่งงานและรับผิดชอบร่วมกันในการทำงาน
2. นักเรียนเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น
3. นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
4. ฝึกฝนการเขียนและการวาดรูป
5. ฝึกการใช้ของร่วมกัน แบ่งปันกันและฝึกฝนการใช้ของแล้วต้องเก็บให้เข้าที่เข้าทาง

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำหนังสือเล่มใหญ่แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. วาดภาพที่สอดคล้องกับเรื่องราวในหนังสือได้
2. เขียนเรื่องราวในหนังสือเล่มใหญ่ได้
3. เขียนประโยคและคำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

นิทานเรื่องความดีของลุง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม

1.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน

1.2 มอบกระดาษขนาด 16" x 21" จำนวนกลุ่มละ 11 แผ่น

สีเขียนกลุ่มละ 1 โหล และสีเมจิก สีน้ำเงิน สำหรับเขียน ตัวหนังสือกลุ่มละ 1 แท่ง

2. ขั้นทำหนังสือ

2.1 ให้แต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่กันดังนี้ คนเขียนเรื่อง คนวาดภาพประกอบ คนจัดภาพ และคนตกแต่งภาพให้สวยงาม

2.2 คนเขียนเรื่องก่อนจะลงมือเขียน ประโยคใดต้องปรึกษากลุ่มเสียก่อน โดยยึดหลักหนังสือจากแผนภูมิเป็นหลัก ครูคอยตรวจสอบจำนวน และแก้ไขให้ถูกต้องตามหลักภาษา

2.3 คนวาดภาพประกอบ ก่อนจะลงมือวาดต้องปรึกษากลุ่มเสียก่อนว่าจะวาดรูปอะไร วาดตรงไหน คนตกแต่งและจัดภาพจะคอยช่วยเหลือให้หนังสือสมบูรณ์และสวยงาม

2.4 หลังจากทำไปได้ 1 แผ่น ต้องผลัดเปลี่ยนกัน คนเคยเขียนเรื่องให้ไปวาดภาพ คนที่เคยวาดภาพให้ไปเขียนเรื่อง ผลัดเปลี่ยนเพื่อให้ทุกคนได้ทำทุกหน้าที่

2.5 ให้แต่ละกลุ่มเอากะดาษที่เป็นผลงานมาเขียนเล่ม ใช้กระดาษกาวปิด ตกแต่งหน้าปกให้สวยงาม

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลงานของกลุ่มว่าประสบปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้างในขณะที่ทำงานและให้วิจารณ์ผลงานของกลุ่มอื่น ว่ามีความรู้สึกอย่างไรตลอดหนังสือเล่มนี้ การวิจารณ์พยายามชักนำให้เด็กเกิดแนวคิดในทางสร้างสรรค์ และยอมรับฟังการวิจารณ์ของคนอื่น

3.2 ครูชื่นชมผลงานของนักเรียน แล้วจัดแสดงผลงานของนักเรียนเพื่อให้ได้คุยกันอย่างทั่วถึง

สื่อการเรียน

1. กระดาษรูป ขนาด 16" × 21" จำนวน 55 แผ่น
2. สีเทียน 5 โทล
3. สีเมจิก จำนวน 5 แท่ง
4. แดยขาว
5. ที่เขียนกระดาษ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำงาน การแบ่งงาน ความสนใจ
2. ชักถาม จากปัญหาการทำงาน และผลงานของกลุ่มอื่น
3. ตรวจสอบจากการเขียนเรื่อง การวาดภาพประกอบ การแบ่งกลุ่มทำงาน

และผลงาน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 5
เรื่อง ความลับของรู้ง

กิจกรรมที่ 5 (เกมภาษา/การเสริมทักษะ การอ่านและการเขียน)
ครั้งที่ 11 - 16 คาบที่ 26 - 40 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

เกมภาษาไทยทำให้เข้าใจความหมายของภาษาและมีทักษะการอ่านและการเขียน

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. ให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำและภาษาในหนังสือเล่มใหญ่
2. นำคำต่าง ๆ ไปใช้ได้
3. เล่นเกมตามกติกาได้
4. เกิดความสนุกสนาน
5. พัฒนาทักษะภาษาทางคำ การฟัง พูด อ่าน และเขียน

เนื้อหา

1. กิจกรรมเทียบคำ
2. กิจกรรมโดมิโน
3. กิจกรรมอ่านคำยาก
4. กิจกรรมไชโย (บิงโก)
5. กิจกรรมนายไปรษณีย์
6. กิจกรรมลมเพลมพัด
7. กิจกรรมเทียบเสียงพยัญชนะ

การประเมินผล

1. สังเกต
  - 1.1 จากการเข้าร่วมกิจกรรม
  - 1.2 ความสนใจ
2. ซักถาม
จากความรู้สึกที่เล่นเกม
3. ทดสอบ
  - 3.1 จากการอ่าน
  - 3.2 จากการเขียน
  - 3.3 การเล่นตามกติกา

1. กิจกรรมเทียบคำ

จำนวน 3 คาบ

ครั้งที่ 11 คาบที่ 26 - 28 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถนำบัตรคำไปเทียบกับคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำที่ครูชี้ได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ครูนำบัตรคำจำนวน 65 บัตร แจกให้นักเรียนคนละ 2 ใบ
2. ครูนำ นิทานความลับของ รุ่ง ในหนังสือเล่มใหญ่มาคิดไว้บนกระดาน ให้นักเรียนนำคำที่อยู่ในบัตรคำมาเทียบกับคำในแผนภูมิที่คิดไว้บนกระดาน พร้อมกับการอ่านดัง ๆ กระทำดังนี้จนหมดบัตรคำที่แจกทั้งหมด
3. ครูนำบัตรคำมาคิดไว้บนกระดานหนึ่ง แล้วให้นักเรียน มาหยิบบัตรคำไปเทียบกับคำที่มีอยู่ในหนังสือเล่มใหญ่ ให้ตรงกันแล้วอ่าน
4. กิจกรรมนี้สามารถนำไปเล่นนอกเวลาเรียนได้โดยครูติดบัตรคำไว้ตามฝาผนัง เมื่อเวลาว่าง นักเรียนจะได้หยิบเอาไปเทียบกับคำในหนังสือเล่มใหญ่

สื่อการเรียน

1. แผนภูมิเรื่องความลับของ รุ่ง
2. หนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียนที่แต่งขึ้น
3. บัตรคำในหนังสือเล่มใหญ่ จำนวน 65 บัตร
4. กระดาษแข็ง

2. กิจกรรมโคนิน
ครั้งที่ 12 คาบที่ 29 - 30

จำนวน 2 คาบ

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่นตามกติกาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบบัตรคำได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มนั่งรวมกันเป็นวงกลม
3. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียนกลุ่มละ 30 บัตร
4. ให้แต่ละกลุ่มแจกบัตรคำให้สมาชิกในกลุ่ม คนละ 4 - 5 บัตร
บัตรสุดท้ายให้วางบัตรไว้กลางวง
5. ให้นักเรียนหมุนเวียนเอาบัตรคำที่มีค่าเหมือนกันวางต่อกันไปเรื่อย ๆ
ใครต่อไม่ได้เพราะไม่มีค่าเหมือนให้ผ่านไป คนต่อไป ขณะที่ต่อคำให้อ่านคำนั้นไปด้วย
6. ใครหมดบัตรก่อนเป็นฝ่ายชนะ ควรให้กำลังใจเพื่อนเพื่อให้ตอบบัตรคำ
ให้เสร็จ ถ้าเวลายังเหลือให้เล่นต่อใหม่ได้
7. เมื่อหมดเวลาต้องเก็บบัตรคำไว้ในห้อง ให้นักเรียนได้เล่นในเวลา
ว่างต่อไป และควรสอนให้รู้จักเก็บอุปกรณ์เมื่อเล่นเกมเสร็จ

สื่อการเรียนรู้

บัตรคำจำนวน 150 คน โดยแต่ละบัตรจะมีค่า 2 ส่วนดังนี้

แฉ่ง	เตี๊ยน
------	--------

เตี๊ยน	ก้าน
--------	------

ก้าน	ซิด
------	-----

3. กิจกรรมอ่านคำยาก

จำนวน 3 คาบ

ครั้งที่ 13 คาบที่ 31 - 33 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่นเกมตามกติกาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำยากได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 15 คน
2. แต่ละกลุ่มฝึกอ่านคำให้ทุกคน
3. ให้นักเรียนฝึกอ่านยื่นแถวหน้ากระดานเรียงหนึ่ง โดยให้ทั้งสองกลุ่มยื่นหน้าเข้ากระดาน ถีบบัตรคำคนละ 2 ใบ
4. เริ่มการแข่งขันให้กลุ่มที่ 1 ยกบัตรคำให้กลุ่มที่ 2 อ่าน โดยให้เรียกสมาชิกในกลุ่มที่ 2 คนใดคนหนึ่งอ่าน ถ้าอ่านไม่ได้ให้เรียกสมาชิกคนนั้นมาอยู่กลุ่มที่ 1 ต่อไปให้สมาชิกกลุ่มที่ 2 ยกบัตรคำให้กลุ่มที่ 1 อ่าน โดยให้สิทธิ์เฉลยอ่านก่อน ถ้าอ่านได้ก็ให้เฉลยไปอยู่กลุ่มที่ 2 ตามเดิม ถ้าอ่านไม่ได้ให้สมาชิกคนอื่นในกลุ่มที่ 2 อ่าน ถ้าอ่านไม่ได้ก็จะให้สมาชิกคนนั้นมาเป็นเฉลยในกลุ่มที่ 2 ถ้าอ่านได้ก็ผลัดเปลี่ยนให้กลุ่มที่ 1 ยกบัตรคำให้สมาชิกในกลุ่มที่ 2 อ่าน เล่นจนหมดทุกคนและหมดบัตรคำ
5. กลุ่มใดได้เฉลยมากก็จะเป็นฝ่ายชนะ
6. นำบัตรที่อ่านไม่ได้มาฝึกอ่านอีกครั้งหนึ่ง

สื่อการเรียนรู้

บัตรคำจำนวน 65 บัตร

4. กิจกรรมไฮโย (บิงโก)

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 14 คาบที่ 34 - 35 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกติกาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน แล้วแจกตารางไฮโยให้ทุกคนละ 1 แผ่น
2. นำบัตรคำจำนวน 100 บัตร แจกให้กลุ่มละ 20 บัตร ให้แต่ละกลุ่มวางบัตรไว้ตรงกลาง
3. ผลัดกันหยิบบัตรคำ ถ้าอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ให้วางบัตรคำลงในตารางไฮโย
4. ถ้าสามารถวางบัตรคำเรียงเป็นแนวตั้ง แนวนอน หรือเส้นทแยงมุมใดก่อนในตารางไฮโย ถือว่าจบเกม ให้ตั้งคนเล่นใหม่ ถ้ายังมีเวลาเหลืออยู่
5. วางอุปกรณ์การเล่นเกม ให้เด็กสามารถหยิบมาเล่นได้ เมื่อมีเวลาว่าง และควรสอนให้รู้จักเก็บรักษาอุปกรณ์

สื่อการเรียน

1. ตารางไฮโย ขนาด 5" x 5" จำนวน 30 ใบ
2. บัตรคำขนาด 4 ซม. x 4 ซม.

5. เกมนายไปรษณีย์

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 15 คาบที่ 36 - 37 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำใหม่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถหยิบบัตรคำที่อ่านได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน
2. วางบัตรคำเรียงไว้หน้าชั้น ผู้เล่นคนหนึ่งเป็นนายไปรษณีย์ แล้วให้นักเรียนคนหนึ่งอ่านบัตรคำนายไปรษณีย์จะต้องไปหยิบบัตรคำที่นักเรียนคนนั้นอ่านได้มาให้ผู้อ่าน ถ้าหยิบบัตรคำผิดต้องเปลี่ยนนายไปรษณีย์ใหม่

สื่อการเรียนรู้

บัตรคำจากหนังสือเล่มใหญ่

6. กิจกรรมดมเพลงพัด

จำนวน 1 คาบ

ครั้งที่ 15 คาบที่ 38 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่นกิจกรรมตามกติกาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกตัวสะกดได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ให้นักเรียนนั่งวงกลมบนเก้าอี้
2. ครูแจกบัตรคำให้คนละ 1 ใบ
3. ให้นักเรียนคนหนึ่งยืนกลางวงแล้วพูดว่า

"ลมเพ ลมพัด" นักเรียนในวงพูดพร้อมกัน "ลมพัดอะไร" คนยืนพูด "พัดคนที่มีคำสะกดคล้ายแมกน" นักเรียนที่นั่งอยู่กับที่มีบัตรคำ น สะกด ให้วิ่งสลับที่กัน ในขณะที่เดียวกันคนที่ยืนก็พยายามวิ่งแย่งที่ด้วย คนที่แย่งที่ไม่ได้ให้อาบัตรคำมาอ่าน แล้วพูดต่อ "ลมเพลงพัด" เล่นไปเรื่อย ๆ จนหมดเวลา

4. คนที่ออกมาพูดต้องพูดเฉพาะ แมกก แมกม แมกน แมกง เท่านั้นสลับเปลี่ยนกันไปเรื่อย ๆ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำที่มี น สะกด (แมกน) ค่าน สนใจ เบียดน โยน ดิ้น สิ้น อ่อนวอน ตอน ก้าน เคื่อน ปน เย็น
2. บัตรคำที่มี ง สะกด (แมกง) กลาง งง รั้ง ข้าง กรง ครอบ เฝิง ฟอง ส่ง เรียง แฉง เอง โคง แสดง
3. บัตรคำที่มี ม สะกด (แมกม) หลุม ท่วม ยิ้ม แยม อิ่ม อุดม
4. บัตรคำที่มี ก สะกด (แมกก) หัก สุก ผัก เรียบ ตก เล็ก

จาก หลอด

7. กิจกรรมเทียบเสียงพยัญชนะ

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 16 คาบที่ 39 - 40 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำตามเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำตามเสียงพยัญชนะได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 3 - 5 คน แจกกระดาษ คินสอ ให้กลุ่มละ 1 ชุด ให้เวลาแต่ละกลุ่ม 5 นาที ให้หาคำต่าง ๆ โดยเทียบเสียงพยัญชนะ ทั้ง 44 ตัว ต้องพยายามเขียนคำได้มากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ ครูจับเวลาในการเล่น เมื่อหมดเวลาครูให้สัญญาณ แล้วนำคำตอบมาดู
2. ให้นักเรียนอ่านคำที่นำมาเขียนอีก 1 ครั้ง

สื่อการเรียน

กระดาษ คินสอ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 4

วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง เครื่องบินของเคน
จำนวน 40 คาบ คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การประดิษฐ์ของเคนจากเศษวัสดุ ทำให้เกิดความพึงพอใจ ความเพลิดเพลิน การประหยัด และมีความคิดสร้างสรรค์
2. การพัฒนาทักษะ การอ่าน การฟัง การพูดและการเขียนเพื่อใช้ในการสื่อสารได้คือนั้นจำเป็นต้องฝึกฝน
3. การพัฒนาทักษะการอ่าน ฟัง พูด และเขียน ทำให้เด็กมีความคล่องตัว เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดประสงค์ทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้นักเรียนได้ประดิษฐ์เครื่องบินจากกล่องเปล่า
3. เพื่อให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
4. นักเรียนรู้จักวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการประดิษฐ์เครื่องบิน
5. นักเรียนได้เล่าเรื่องการทำเครื่องบิน
6. นักเรียนลำดับเรื่องวิธีการทำเครื่องบิน
7. นักเรียนเขียนเรื่องเกี่ยวกับการทำเครื่องบิน
8. นักเรียนรู้จักใช้อุปกรณ์ การเก็บรักษาอุปกรณ์
9. การรู้จักแบ่งปันอุปกรณ์ในการทำเครื่องบิน

10. มีระเบียบวินัยและรักษาความสะอาด
11. เล่นกิจกรรมเสริมทักษะ

เนื้อหา

1. เครื่องบินของเล่น
2. คำใหม่ 34 คำ คือ กอง กลอง เป่า ขนม เมา ประโยชน์ รก ประคิษฐ์ เครื่องบิน คอย หอ กระจ่าง ส่วน ประกอบ เสรีจ มีด กรรไกร ไม้ขีด ปีกใหญ่ ปีกเล็ก แพนหาง แรเงา ทากาว ขาดอ วงกลม เหลา ไม้ไผ่ เพลา เตรียม เข้มหมุด เสียบ คดี กางออก

การประเมินผล

1. สังเกต
  - 1.1 การประดิษฐ์เครื่องบิน
  - 1.2 การใช้อุปกรณ์
  - 1.3 การรู้จักแบ่งปันกัน
  - 1.4 การใช้ภาษา กิริยาท่าทาง
  - 1.5 ความสนใจ ความตั้งใจ
2. ซักถาม
  - 2.1 จากเรื่องที่ทำเครื่องบิน
  - 2.2 ความหมายของคำ
  - 2.3 การเขียนเรื่องร่วมกัน
  - 2.4 การทำหนังสือเล่มใหญ่

3. ตรวจสอบ

- 3.1 จากการทำเครื่องบิน
- 3.2 การเรียกชื่ออุปกรณ์
- 3.3 การเก็บรักษาอุปกรณ์
- 3.4 การทำหนังสือเล่มใหญ่
- 3.5 การตกลงเขียนเรื่อง
- 3.6 การเล่นเกม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 1
เรื่อง เครื่องบินของเคน

กิจกรรมที่ 1 (เล่าเรื่อง/สาธิตการทำเครื่องบิน) จำนวน 3 คาบ
ครั้งที่ 1 คาบที่ 1 - 3 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การได้เห็นสิ่งที่ประดิษฐ์สำเร็จแล้วทำให้นักเรียนเกิดความสนใจอยากจะทำ
2. การรู้จักอุปกรณ์ที่ประดิษฐ์ทำให้เตรียมอุปกรณ์ที่จะทำได้และเกิดความสะดวกในการทำ
3. การเล่าขั้นตอนในการทำพร้อมกับสาธิตให้ดูทำให้เข้าใจขั้นตอนในการทำและอยากจะทำ

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. รู้จักอุปกรณ์ในการนำมาทำเครื่องบิน
2. รู้จักขั้นตอนในการทำเครื่องบิน

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถบอกชื่ออุปกรณ์ที่ประดิษฐ์เครื่องบินได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกขั้นตอนในการทำเครื่องบินได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เครื่องบินของเคน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

1.1 จัดบริเวณห้องให้โล่ง ครูเอาโต๊ะสูงไว้ตรงกลางให้นักเรียนเอาเก้าอี้มานั่งครึ่งวงกลมที่สามารถมองเห็นได้ทั่วถึง

1.2 ครูสนทนากับนักเรียนถึงเศษวัสดุที่เหลือใช้แล้วบางอย่างที่ไม่ควรทิ้ง สามารถนำมาประดิษฐ์เป็นของเล่น และของใช้ได้

2. ขั้นสอน

2.1 ครูนำเครื่องบินสำเร็จรูปที่ประดิษฐ์ด้วยกล่องยาสี่พันให้นักเรียนดูแล้วถามนักเรียนว่าอยากทำเครื่องบินแบบนี้บ้างไหม

2.2 ครูนำอุปกรณ์ที่จะทำมาให้ให้นักเรียนดู แล้วถามนักเรียนว่าอุปกรณ์เหล่านี้เรียกชื่ออะไร ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ครูควรบอกชื่อแล้วให้นักเรียนพูดตามจนกว่านักเรียนจะรู้จักอุปกรณ์เหล่านั้นจนครบอุปกรณ์ที่จะต้องเอามาให้นักเรียนรู้จัก มี กล่องเปล่า (ควรเป็นกล่องยาสี่พัน) กระดาษสี กระดาษแข็ง กาว มีด กรรไกร เข็มหมุด ไม้ไผ่ ไม้บรรทัด คินสอสี สีเทียน

2.3 ครูแนะนำส่วนประกอบให้นักเรียนรู้จัก ส่วนประกอบเหล่านี้ได้แก่ ใบพัด ปีกใหญ่ ปีกเล็ก แพนหาง ขาด้อ ล้อ เพลลา โดยครูนำชิ้นส่วนเหล่านี้ให้นักเรียนดู แล้วเรียกชื่อตามครู จนกระทั่งนักเรียนสามารถเรียกชื่อสิ่งเหล่านี้ได้

2.4 ครูสาธิตวิธีทำพร้อมกับพูดอย่างช้า ๆ

ครูสาธิต	คำพูดของครู
1. ครูหยิบกล่องเปล่าวางบนโต๊ะ	1. นักเรียนเอากล่องเปล่าขึ้นมา
2. ครูหอกกล่องด้วยกระดาษ	2. หอกกล่องด้วยกระดาษสีสวย
3. ครูหยิบกระดาษแข็งวางไว้บนโต๊ะ	3. เราต้องทำส่วนประกอบของเครื่องบินให้เสร็จก่อน

ครูสาธิต	คำพูดของครู
4. ครูเอาแบบวางไว้นนกระดาม แข็งแล้วตัด	4. ไข่มืดหรือกรรไกรตัดกระดามแข็งเป็น รูปใบพัด
5. ครูตัดแบบปีกใหญ่และปีกเล็ก	5. ไข่มืดตัดปีกใหญ่และปีกเล็กอย่างละ หนึ่งชิ้น
6. ครูตัดแบบแพนหาง	6. ตัดแพนหางสองชิ้นเท่า ๆ กัน
7. ครูแรเงาสวนล่างของแพน	7. แรเงาสวนล่างของแพนหาง
8. ครูทากาวแพนหางทั้งสองชิ้น แล้วนำมาประกบกัน	8. นำสองชิ้นมาทากาวประกบติดกัน ส่วนที่ แรเงาไม่ต้องทากาว
9. ครูนำแบบล่อมาตัดสี่ชิ้น	9. ตัดขาล่อสี่ชิ้นเท่า ๆ กัน
10. ครูนำขาล่อสี่ชิ้นมาทากาว ประกบติดกัน	10. นำขาล่อมาทากาวประกบติดกันเป็นคู่ ส่วนที่แรเงาไม่ต้องทากาว
11. ครูยกขาล่อสองล่อให้ดู	11. เราจะใช้ขาล่อสองชิ้น
12. ครูนำแบบล่อมาตัดขาล่อสามชิ้น	12. ตัดล่อเป็นรูปวงกลมสามชิ้น
13. ครูเหลาไม้ไผ่	13. ไข่มืดเหลาไม้ไผ่ทำเป็นเพลหาหนึ่งอัน
14. ครูยกเข็มหมุดที่หนักเรียนดู	14. เตรียมเข็มหมุดคนละ 1 อัน
15. ครูเสียบเข็มหมุดกับใบพัดแล้ว นำมาเสียบค้ำหน้ากล่อง	15. เราทำส่วนประกอบเสร็จแล้วนะครับ ต่อไปเอาส่วนประกอบมาติด เป็น เครื่องบินตามลำดับนะครับ เสียบเข็ม หมุดกับใบพัดแล้วนำมาเสียบค้ำหน้ากล่อง
16. ครูเอาปีกใหญ่และปีกเล็กทา กาวติดค้ำหน้ากล่อง	16. นำปีกใหญ่และปีกเล็กทากาวติดค้ำหน้า ของกล่อง
17. ทากาวค้ำกลางของแพนหาง	17. นำแพนหางค้ำส่วนที่ไม่ทากาววางออก แล้วทากาวค้ำกลาง

ครูสาธิต 18. ครูศึกษาต่อ 19. ครูศึกษาต่อโดยใช้เวลาเรียนจบ 20. ครูใช้สีตกแต่ง	คำพูดของครู 18. ไปศึกษาต่อ นำแพนหางส่วนที่ไม่ได้ ทากาวคือออกแล้วทากาว นำขาล้อม มาติดคานล่างของกลอง 19. ไปเอาล้อมมาติดที่ขาล้อม นำล้อมมาเสียบ กับเพลลา แล้วนำไปเสียบกับขาล้อมก่อน จะเอาล้อมไปเสียบอีกคานหนึ่ง นำล้อม อีกหนึ่งล้อมไปติดขาล้อมคานหลัง 20. ใช้สีระบายเพื่อให้เครื่องบินสวย เรา ก็จะได้เครื่องบิน

3. ขั้นตอนทวนและสรุป

ครูสนทนากับนักเรียนว่า การทำเครื่องบินด้วยกล่องกระดาษ เป็น
การทำที่ไม่ยากเลย นักเรียนจะได้ประโยชน์อะไรบ้างจากการทำเครื่องบิน นักเรียน
อยากจะทำเครื่องบินไหม

สื่อการเรียนรู้

1. เครื่องบินประดิษฐ์ด้วยกล่องสำเร็จรูป
2. แบบของเครื่องบิน
3. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำ กรรไกร มีด กล่องกระดาษ ไม้ไผ่
เข็มหมุด กระดาษแข็ง กระดาษสี สีเทียน

การประเมินผล

1. สังเกต จากความสนใจ
2. ชักถามจากความรู้สึก และประโยชน์ที่ได้จากการทำเครื่องบิน
3. ตรวจสอบ จากการตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 2
เรื่อง เครื่องบินของเคน

กิจกรรมที่ 2 (นักเรียนทำเครื่องบิน/เล่าเรื่องวิธีทำเครื่องบิน) จำนวน 10 คาบ
ครั้งที่ 2 - 5 คาบที่ 4 - 13 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การทำถูกขั้นตอนจากเรื่องที่เล่าเป็นการแสดงออกของความเข้าใจภาษา
2. การประดิษฐ์เครื่องบินได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและแสดงออกถึงความเข้าใจวิธีทำ
3. การพูดแนะนำวิธีการทำ เป็นการพูดเพื่อให้ผู้ฟังนำไปปฏิบัติตาม

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. นักเรียนประดิษฐ์เครื่องบินด้วยกล่องเปล่า
2. เล่าเรื่องวิธีการประดิษฐ์เครื่องบิน

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถประดิษฐ์เครื่องบินด้วยกล่องเปล่าตามขั้นตอนได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเล่าขั้นตอนการประดิษฐ์เครื่องบินได้ถูกต้อง

เนื้อหา

การประดิษฐ์เครื่องบินด้วยกล่องเปล่า

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม/ขั้นนำ

- 1.1 ครูทบทวนวิธีการทำเครื่องบินโดยเดาอย่างรวดเร็ว
- 1.2 แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน แล้วแจกอุปกรณ์การทำเครื่องบินให้ครบทุกกลุ่มและเพียงพอ

2. ขั้นสาธิต

- 2.1 ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มละ 2 คนออกมาสาธิตวิธีการทำเครื่องบินตามลำดับขั้นตอน ถ้าทำผิดขั้นตอน ต้องให้แก้ไขให้ถูกต้อง เมื่อตัวแทนทำเสร็จแล้วครูชม นักเรียนปรบมือให้กำลังใจ

3. ขั้นทำ

- 3.1 ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มทำเครื่องบินคนละ 1 ชิ้น ให้เน้นระบบกลุ่ม โดยให้ช่วยเหลือกันทำแบ่งปันสิ่งของ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ปรึกษากันเมื่อมีปัญหา ครูคอยดูแลเรื่องการใช้เครื่องมือระวังในเรื่องความปลอดภัย
- 3.2 เมื่อทำเสร็จให้ช่วยกันเก็บรักษาอุปกรณ์ให้เข้าที่เข้าทาง

4. ขั้นเลาวิธีการทำ

- 4.1 ครูให้นักเรียนออกมาเล่า วิธีการทำเครื่องบินตามลำดับขั้นตอน ถ้านักเรียนเล่าไม่ได้หรือสับสนขั้นตอน ครูต้องถามให้ทบทวนตั้งแต่ต้น โดยครูตั้งคำถามนำดังนี้

- 4.1.1 เอาอะไรขึ้นมา
- 4.1.2 ใช้อะไรห่อกล่อง
- 4.1.3 กอไปทำส่วนประกอบ ส่วนประกอบมีอะไรบ้าง ใช้อะไร
- 4.1.4 ต้องทำส่วนประกอบอะไรก่อน
- 4.1.5 ทำไมพับแล้วทำอะไรต่อ
- 4.1.6 ทำปีกก็ขึ้น มีอะไรบ้าง

4. 1. 7 ทำปึกแล้วทำอะไรต่อ
4. 1. 8 ทำแผนทางก็ขึ้น แล้วเอามาทำอะไรกัน
4. 1. 9 คอไปทำอะไร
4. 1. 10 ทำชาดอก็ขึ้น แล้วเอามาทำอะไรกัน
4. 1. 11 ทำชาดอแล้วทำอะไรต่อ
4. 1. 12 ตัดชาดอก็ขึ้น
4. 1. 13 เออะไรทำเป็นเพลลา ทำอย่างไรจึงเป็นเพลลา
4. 1. 14 เออะไรมาเสียบกับไม้พิค
4. 1. 15 เอาเข็มหมุดเสียบตรงไหนของกลอง
4. 1. 16 คอไปเออะไรมาติดคานบน
4. 1. 17 คอไปเออะไรมาติดข้างล่าง
4. 1. 18 คิดแผนทางแล้วทำอะไรต่อ
4. 1. 19 เออะไรมาติดที่ชาดอ
4. 1. 20 ใช้อะไรติดชาดอ และทำอะไรก่อนจึงจะทำได้
4. 1. 21 เครื่องบินเสร็จแล้วทำอะไรต่อ
4. 1. 22 ครูชมว่านักเรียนทำเครื่องบินได้เก่งมาก
4. 2 ครูให้นักเรียนออกมาเล่าวิธีการทำเครื่องบินให้ครบทุกคนและช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง ใครข้ามขั้นตอน ครูต้องให้ทวนใหม่ตั้งแต่ต้น

5. ขั้นสรุป

5. 1 สรุปถึงผลงานการทำของแต่ละคน
5. 2 ให้นักเรียนอภิปราย ถึงปัญหาและอุปสรรคในการทำและแสดงความรู้สึกที่ทำได้สำเร็จ

สื่อการเรียนรู้

1. เครื่องบินที่สำเร็จแล้ว
2. มีด กรรไกร กลองกระดาษเปล่า กาว เข็มหมุด ไม้ไผ่
กระดาษแข็ง สี

การประเมินผล

1. สังเกต
  - 1.1 การปฏิบัติงาน
  - 1.2 ความร่วมมือ
  - 1.3 ความตั้งใจและความสนใจ
2. ซักถาม
  - 2.1 ปัญหาและอุปสรรคในการทำ
  - 2.2 ความรู้สึกที่ได้ทำ
3. ตรวจสอบ
  - 3.1 ขั้นตอนในการทำ
  - 3.2 การเล่าขั้นตอนในการทำ

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 3
เรื่อง เครื่องบินของเคน

กิจกรรมที่ 3 (การตกลงการเขียนเรื่อง)

จำนวน 7 คาบ

ครั้งที่ 6 - 8 คาบที่ 14 - 20 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การเขียนประโยคเกิดจากความร่วมมือกันของสมาชิกส่วนใหญ่
2. การเขียนเรื่องวิธีการ ทำให้ผู้อื่นนำไปปฏิบัติตามได้
3. การเขียนเรื่องทำให้นักเรียนเข้าใจประโยค คำ และสัณฐานการเขียน

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนตกลงกันเขียนเรื่องวิธีการประดิษฐ์เครื่องบิน
2. เพื่อให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
3. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะและเห็นความสำคัญของการเขียน

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. เรียบเรียงเรื่องวิธีการประดิษฐ์เครื่องบินตามลำดับขั้นตอนได้ถูกต้อง
2. บอกตัวอักษรและคำได้ถูกต้อง
3. อ่านคำและประโยคได้ถูกต้อง
4. วาดภาพประกอบวิธีการประดิษฐ์เครื่องบินได้ถูกต้อง

เนื้อหา

การประดิษฐ์เครื่องบินด้วยกล่องกระดาษ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

1.1 คิดแผนภูมิที่จะเขียนลงบนกระดาน

1.2 ครูทบทวนขั้นตอนการประดิษฐ์เครื่องบินอีกครั้งหนึ่ง

2. ขั้นเขียน

2.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันคิดว่า จะเริ่มต้นเขียนอย่างไร ใช้อุปกรณ์อะไรบ้าง มีส่วนประกอบอะไร ใช้อะไรก่อน ทำอย่างไร ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น แล้วครูถามเสียงส่วนใหญ่ เขียนอย่างไรใหม่ มีอะไรที่ต้องเพิ่มเติม และแก้ไขบ้าง เมื่อตกลงกันแล้ว ถ้าส่วนไหนคิดมาก ครูแก้ไขให้ถูก แล้วเขียนอย่างช้า ๆ ให้เห็นดีการเขียนอย่างชัดเจนและทั่วถึงทุกคน

2.2 ในขณะที่ครูเขียนต้องอ่านตัวอักษรตามอักษรที่เขียนอย่างช้า ๆ เมื่อจบประโยคหนึ่งให้นักเรียนอ่านตาม

2.3 ก่อนจะเริ่มเขียนประโยคใหม่ ควรให้นักเรียนอ่านทบทวนประโยคเก่าเสียก่อน ประโยคหรือคำไหนที่อ่านยาก ต้องอ่านซ้ำหลายเที่ยวจนนักเรียนอ่านได้

2.4 เมื่อเขียนได้ 2 - 3 ประโยค ให้นักเรียนอ่านซ้ำ แล้วให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบขณะที่วาดควรให้นักเรียนได้พูดว่า เขาว่าครูทำอะไร กระทำดังนี้ จนจบเรื่อง

2.5 เมื่อเขียนจบเรื่อง ครูเอาเรื่องทั้งหมดอ่านทบทวนอีกครั้ง ให้นักเรียนอ่านตามไปด้วย

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า

เราทำได้กิจกรรมอะไรบ้าง

มีอะไรที่ต้องปรับปรุงแก้ไขบ้าง

มีความรู้สึกอย่างไรที่ได้ทำกิจกรรมนี้

3.2 ครูจัดแสดงผลงาน เพื่อให้นักเรียนอ่านทบทวนในเวลาว่าง

สื่อการเรียน

1. กระดาษรูป ขนาด 32" x 42" จำนวน 14 แผ่น
2. สีเมจิก 1 แท่ง
3. สีเทียน 2 - 3 กลอง
4. แฉกขาว

การประเมินผล

1. สังเกต
  - 1.1 การตกลงกันเขียนเรื่อง
  - 1.2 การอภิปราย
2. ชักถาม
  - 2.1 จากผลงาน
  - 2.2 จากการวาดภาพ
3. ตรวจสอบ
  - 3.1 การวาดภาพประกอบ
  - 3.2 การอ่านเรื่อง
  - 3.3 การตกลงกันเขียนเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 4
เรื่อง เครื่องบินของเคน

กิจกรรมที่ 4 (การทำหนังสือเล่มใหญ่)

จำนวน 8 คาบ

ครั้งที่ 9 - 11 คาบที่ 21 - 28 คาบละ 20 นาที

ความถี่รวมย่อค

1. การทำหนังสือเล่มใหญ่เป็นการแสดงออกถึงความเข้าใจความหมายของคำ ประโยค และขั้นตอนการประดิษฐ์เครื่องบิน
2. การแบ่งงานและรับผิดชอบร่วมกันทำให้งานสำเร็จและ เกิดผลดี

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. รู้จักแบ่งงานและรับผิดชอบร่วมกันในการทำงาน
2. เข้าใจขั้นตอนในการประดิษฐ์เครื่องบิน
3. ฝึกฝนการเขียนและการวาดรูป
4. ฝึกการใช้ของร่วมกัน แบ่งปันกัน และฝึกการใช้ของแล้วต้องเก็บให้เข้าที่เข้าทาง

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. วาดภาพสอดคล้องกับเรื่องราวในหนังสือได้
2. เขียนลำดับขั้นตอนการประดิษฐ์เครื่องบินได้ถูกต้อง
3. เขียนประโยคและคำได้ถูกต้อง
4. อ่านคำที่เขียนได้ถูกต้อง

เนื้อหา

การประดิษฐ์เครื่องบิน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

1.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน

1.2 มอบกระดาษขนาด 16" x 21" กลุ่มละ 14 แผ่น สีเขียน
กลุ่มละ 1 โหล และสีเมจิก สีน้ำเงินสำหรับเขียนหนังสือกลุ่มละ 1 แท่ง

2. ขั้นผลิตหนังสือ

2.1 ให้แต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่กันดังนี้ คนเขียนเรื่อง คนวาดภาพ
ประกอบ คนจัดภาพ และคนตกแต่งภาพให้สวยงาม

2.2 คนเขียนเรื่องก่อนจะลงมือเขียนประโยคใดต้องปรึกษากลุ่มเสียก่อน

2.3 ให้นักเรียนดูแบบจากหนังสือเครื่องบินของเคน แต่ห้ามมิให้

ลอกตาม

2.4 ครูต้องคอยตรวจสอบจำนวนการเขียน ถ้าผิดมากต้องแก้ไขให้ถูกต้อง

2.5 คนวาดภาพประกอบ ก่อนจะลงมือวาดต้องปรึกษากลุ่มเสียก่อน
ว่าจะวาดรูปอะไร และ วาดตรงไหน คนตกแต่งภาพและจัดภาพจะคอยช่วยเหลือ
เพื่อให้หนังสือสวยงามและสมบูรณ์

2.6 หลังจากทำไปได้ 1 แผ่นต้องปิดเบ็ดเปลี่ยนหน้าที่กัน คนเคยเขียน
เรื่องให้ไปวาดภาพประกอบคนเคยวาดภาพให้ไปเขียนเรื่อง สลับเบ็ดเปลี่ยนเพื่อให้
ได้ทำหน้าที่ใ้ทุกคน

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปผลงานของกลุ่มว่าประสบปัญหาและอุปสรรค
อะไรบ้างในขณะทำงานและให้วิจารณ์ผลงานของกลุ่มอื่น ว่ามีความรู้สึกร้อย่างไรต่อ

หนังสือเล่มนี้ การวิจัยพยายามชักนำให้เด็กไปในทางสร้างสรรค์ และยอมรับฟัง การวิจารณ์ของคนอื่น

3. 3.2 ครูชื่นชมผลงานของนักเรียน แล้วจัดแสดงผลงานของนักเรียน เพื่อจะได้ดูได้ทั่วถึง

สื่อการเรียน

1. กระดาษรูปขนาด 16" × 21" จำนวน 60 แผ่น
2. สีเมจิก จำนวน 5 แท่ง
3. สีเทียนจำนวน 5 โหล
4. แลบบร
5. ที่เย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำงาน การแบ่งงาน ความสนใจ ความร่วมมือ การเก็บรักษาอุปกรณ์
2. ซักถามจากเรื่องที่ทำ และการวิจารณ์ผลงานของกลุ่มอื่น
3. ตรวจสอบจากการเขียนเรื่อง การวาดภาพประกอบ การแบ่งกลุ่มกันทำงาน และผลงาน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 5
เรื่อง เครื่องบินของเคน

กิจกรรมที่ 5 (กิจกรรมเสริมทักษะ)

จำนวน 12 คาบ

ครั้งที่ 12 - 16 คาบที่ 29 - 40 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

เกมภาษาไทยทำให้เข้าใจความหมายของภาษาและมีทักษะการอ่านและการเขียน

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เล่นเกมพัฒนาทักษะการ ฟังพูด อ่านและเขียน
2. เข้าใจความหมายของคำและภาษาในหนังสือ
3. นำคำไปใช้ได้

เนื้อหา

1. กิจกรรมนายไปรษณีย์
2. กิจกรรมเทียบคำ
3. กิจกรรมสลับประโยค
4. กิจกรรมโถงมีโน
5. กิจกรรมทายคำ
6. กิจกรรมแข่งขันกันเขียนคำ

การประเมินผล

1. สังเกต
  - 1.1 จากการเข้าร่วมกิจกรรม
  - 1.2 ความสนใจ
2. ชักถาม
  - จากการเล่นเกม
3. ทรวจสอบ
  - 3.1 จากการอ่าน การเขียน
  - 3.2 การเล่นตามกติกา

1. กิจกรรมนายไปรษณีย์
ครั้งที่ 12 คาบที่ 29 - 30

จำนวน 2 คาบ

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำใหม่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถหยิบบัตรคำที่อ่านได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม
2. วางบัตรคำไว้หน้าชั้น ผู้เอนคนที่ 1 ของกลุ่มเป็นนายไปรษณีย์ แล้วให้นักเรียนคนต่อไปอ่านบัตรคำ (นักเรียนในกลุ่มอื่น) นายไปรษณีย์ต้องไปหยิบบัตรคำมาให้คนอ่าน ให้หยิบไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะหยิบบัตรคำผิดแล้วเขียนคะแนนไว้ แล้วเปลี่ยนนายไปรษณีย์เป็นคนที่ 1 ของกลุ่มอื่นต่อไป สลับเปลี่ยนคนและกลุ่มไปเรื่อย ๆ จนหมดเวลา กลุ่มไหนได้คะแนนมากก็จะเป็นฝ่ายชนะ

สื่อการเรียน

บัตรคำ

2. กิจกรรมเทียบคำ

จำนวน 3 คาบ

ครั้งที่ 13 คาบที่ 31 - 33 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเอาบัตรคำมาเทียบกับคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ครูนำบัตรคำจำนวน 34 บัตร แจกนักเรียนคนละ 1 - 2 บัตร
2. ครูนำหนังสือเล่มใหญ่ เรื่องการทำเครื่องบิน มาติดบนกระดานแล้วอ่านพอลถึงศัพท์ยาก ให้นักเรียนเอาบัตรที่ตนมีอยู่และตรงกับคำนั้น มาเทียบในหนังสือเล่มใหญ่ และอ่านให้เพื่อนฟัง กระทำดังนี้จนหมดบัตรคำ
3. ครูเอาบัตรคำทั้งหมดมาติดไว้บนกระเป่าผนัง แล้วให้นักเรียนมาหยิบบัตรคำ ไปเทียบกับคำที่มีอยู่ในหนังสือเล่มใหญ่
4. กิจกรรมนี้สามารถนำไปเล่นในเวลาว่าง โดยครูติดบัตรคำไว้ในกระเป่าผนังแขวนไว้ตามฝาผนังแล้วให้นักเรียนนำไปเทียบกับคำในหนังสือเล่มใหญ่เมื่อมีเวลาว่าง

สื่อการเรียน

1. หนังสือเล่มใหญ่
2. บัตรคำ และกระเป่าผนัง

3. กิจกรรมสลับประโยค

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 14 คาบที่ 34 - 35 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์ในเรื่องได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ประมาณ 5 - 6 คน
2. ครูแจกของที่เขียนประโยค
3. ให้แต่ละกลุ่มเรียงประโยคเหล่านี้ใหม่ ให้เป็นไปตามลำดับเรื่อง แล้ว

ให้นักเรียนออกมาอ่าน

4. กลุ่มไหนเรียงประโยคได้ถูกต้องตามลำดับเรื่องเป็นฝ่ายชนะ
5. ให้แต่ละกลุ่มหัดแต่งประโยคตามลำดับเหตุการณ์จากหนังสือเล่มใหญ่ แล้วให้กลุ่มอื่นเรียงประโยคตามลำดับเหตุการณ์

สื่อการเรียน

1. หนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียน
2. แถบประโยคและของ

4. กิจกรรมโตมิโน

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 15 คาบที่ 36 - 37 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำถามได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน แจกบัตรคำให้นักเรียนคนละ 8 บัตร
2. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนั่งล้อมวง หยิบบัตรสุ่มท้ายชั้น
3. ให้นักเรียนเวียนกันวางบัตรคำ ที่มีคำกับคำเหมือนกันต่อกันไปจนครบรอบและหมดบัตร
4. ใครหมดบัตรก่อนเป็นฝ่ายชนะ ผู้เสร็จก่อนควรวางทำสังใจเพื่อนต่อบัตรคำจนครบทุกบัตร
5. ถ้าเวลายังเหลืออยู่ให้เริ่มต้นใหม่

สื่อการเรียนรู้บัตรคำ คำกับคำ ขนาด 4×8 ซม. จำนวนกลุ่มละ 20 บัตร

5. กิจกรรมทายคำ

จำนวน 1 คาบ

ครั้งที่ 15 คาบที่ 38 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถหาคำมาเติมในประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์ได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นหมู่ หมู่ละ 5 - 6 ประโยค
2. ให้แต่ละหมู่คิดประโยคขึ้น 2 - 3 ประโยค ใน 1 ประโยคให้เขียน

เป็นบัตรคำ

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มจะคว่ำบัตรคำ ไว้เพื่อไม่ให้ เป็นประโยคที่สมบูรณ์แล้ว ให้กลุ่มอื่นทายประโยคที่สมบูรณ์นั้นว่าอย่างไร ถ้ากลุ่มไหนพูดได้เป็นประโยคสมบูรณ์แล้วให้กลุ่มอื่นทายประโยคที่สมบูรณ์นั้นว่าอย่างไร ถ้ากลุ่มไหนพูดได้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ที่มีความหมายพอที่จะเข้าใจได้ จะได้ 1 คะแนน ถ้าถูกต้องสมบูรณ์จะได้ 2 คะแนน

สื่อการเรียน

บัตรคำและแถบประโยค

6. กิจกรรมแข่งขันกันเขียนคำ

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 16 คาบที่ 39 - 40 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง

กิจกรรม

แบ่งผู้เล่นออกเป็นหมู่ย่อยหมู่ละ 10 - 12 คนให้ผู้เล่นแต่ละหมู่ยืนเข้าแถวตอน ห่างจากกระดานคำประมาณ 3 เมตร ผู้เล่นที่อยู่หัวแถวของแต่ละฝ่าย ถือชอล์กไว้คนละ 1 แท่ง ครูเขียนอักษร ตัวใดตัวหนึ่งลงบนกระดานคำให้ตรงกับแถวของผู้เล่นแต่ละฝ่าย (อักษรที่เขียนนั้นเหมือนกันหมดทุกหมู่) เมื่อได้รับสัญญาณให้เริ่มเล่น ผู้เล่นคนแรกของแต่ละหมู่ก็จะรีบวิ่งไปที่กระดานคำ และเติมอักษรลงไปที่อีกหนึ่งตัว เมื่อเสร็จแล้วให้รีบวิ่งไปที่แถวของตนส่งชอล์กให้คนที่ 2 คนที่ 2 ก็รีบวิ่งออกจากที่ไปเขียน สระ พยัญชนะ หรือวรรณยุกต์ก็ได้เพียง 1 อย่าง ต่อเติมจากคนแรก ขณะเดียวกันคนที่วิ่งมาเป็นคนแรกก็จะไปต่อท้ายแถวของตน การเดินจะดำเนินไปเช่นนี้เรื่อย ๆ จนกว่าผู้เล่นทุกคนจะเติมอักษร ประกอบเป็นคำให้สมบูรณ์ ในบางกรณีผู้เล่นบางคนอาจจะออกมาอีกรวมหนึ่ง ถ้าคำนั้นไม่สมบูรณ์ การแข่งขันจะสิ้นสุดลงต่อเมื่อทุกคนของแต่ละฝ่ายได้ออกมาเขียนอักษรประกอบคำได้สมบูรณ์ถูกต้อง

การให้คะแนนฝ่ายใดเขียนคำเสร็จก่อนและสะกดได้ถูกต้อง จะได้ 5 คะแนน ในขณะที่เสร็จก่อนส่วนใดที่มาเติมจะได้รับคะแนนอีกทีละ 2 คะแนน ถ้าผู้เล่นแต่ละคนออกมาเขียนคนเดียวกันก็ได้คำที่สมบูรณ์ เช่น ครูกำหนดตัวอักษร ก ไข่ ผู้เล่นที่เสร็จก่อนตามเติมจะกลายเป็น กตัณฐู กตเวที ดังนั้นฝ่ายที่เสร็จก่อนก็จะได้ 5 คะแนน (เสร็จก่อน) 22 คะแนน (เติมอักษร) 27 คะแนน โดยที่สมมุติในแต่ละฝ่ายมีผู้เล่น 11 คน แต่ละคนเอาเติมอักษรเพียงคนละครั้งก็ได้คำที่สมบูรณ์ ฝ่ายใดที่

มาเติมอักษรแล้วดูคนออกมาไม่ครบคนบ้างออกมารอบสองบ้าง ก็จะได้คะแนนแห่งละ
1 คะแนนเท่านั้น

สื่อการเรียน

กระดานคำ ซอด้ก

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 5

วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง จุกหลงกรุง
จำนวน 45 คาบ คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. ความพึงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่หรือเป็นอยู่จะทำให้เกิดความสุข
2. การพัฒนาทักษะการอ่าน การฟัง การพูด และการเขียนเพื่อใช้ในการสื่อสารได้คตินั้นจำเป็นต้องฝึกฝน
3. การมีพัฒนาการอ่าน ฟัง พูดและเขียน ทำให้เด็กมีความคล่องตัว เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อพัฒนาทักษะทางด้าน การอ่าน การฟัง การพูด และการเขียน
2. เพื่อให้นักเรียนได้เล่าเรื่อง ลำดับเรื่องและบอกความหมาย ของคำในบริบทต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนรู้ได้
3. พูดโต้ตอบ แสดงความคิดเห็น และสรุปเรื่องราวที่อ่าน
4. เขียนสะกดคำและประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้
5. แต่งประโยคเป็นคำพูดและเขียนเป็นตัวอักษรเป็นที่เข้าใจ
6. สื่อความหมายทางภาษา กาย อารมณ์หรือวาจา
7. วาดภาพประกอบเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ
8. ร่วมมือกับเพื่อนและช่วยเหลือแบ่งปันกันในการทำงานร่วมกัน
9. เล่นกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษา

เนื้อหา

1. นิทานเรื่อง จุกหลงกรุง
2. คำบังคับและคำใหม่ คือ คิดถึง นุ่ง กางเกง ขาวนา หยิบ เป่า แรก อ่าง กอง กระทบ สิบเอ็ด นาฬิกา ชั่วโมง ห่อ หน้าต่าง ล่าง เป็น ฟอง ห้าม จำเป็น สิ่ง ยาสีฟัน เสื้อผ้า แขนดิน แผนที่ ปืนโต รถยนต์ สถานี รถไฟ ฟีน แล่น สะพาน เตือน ยื่น แขน เมื่อน้ำ ขึ้น ท่า ทรัพย์ ปู เครื่องบิน จำนวน ลำ จุด ชับ หลาน ชนิด รถโดยสาร ประจำ บรรทุก คัน ครั้น กลืนเหม็น หายใจ ข้าม กลุ่ม สิ้นค้า ซ่อม ชุมนุมนชน หอม ส้ม คั้น รับประทาน ละมุด สับประรด มีด ไม้ขีด จุก ตะเกียง ไฟฟ้า โทรศัพท์ วิทย์ ตำรวจ ปฏิบัติ ดิด ชัก ดิด กฎหมาย (รวม 81 คำ)

การประเมินผล

1. สังเกต
  - 1.1 การใช้ภาษา ท่าทางการเล่าเรื่อง
  - 1.2 ความสนใจ ตั้งใจ การทำงาน
  - 1.3 การเล่นเกม
2. ซักถาม
  - 2.1 จากเรื่องที่ได้ฟัง
  - 2.2 ความหมายของคำ
  - 2.3 ภาพต่าง ๆ ในนิทาน
3. ตรวจสอบ
  - 3.1 จากการฟัง พูด อ่าน เขียน
  - 3.2 การเล่าเรื่อง
  - 3.3 การทำหนังสือเล่มใหญ่
  - 3.4 การเล่นเกม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 1
เรื่อง จุกทองกรุง

กิจกรรมที่ 1 (การเล่าเรื่อง และทำความเข้าใจเรื่องราว) จำนวน 3 คาบ
ครั้งที่ 1 คาบที่ 1 - 3 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การเล่าเรื่องเป็นการกระตุ้นให้ใช้ประสบการณ์เดิมและพัฒนาความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของคำในเรื่อง
2. การเข้าใจความหมายของเรื่องทำให้เกิดความสนุกสนานและสนใจอยาก จะติดตามเรื่องต่อไป
3. การเล่าเรื่องเป็นการพัฒนาทักษะการพูดและระลึกเรื่องได้

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราว และเห็นความสำคัญของหนังสือ
2. เพื่อฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. ตอบคำถามเรื่องที่ได้ฟังได้ถูกต้อง
2. เล่าเรื่องประกอบภาพในหนังสือได้ถูกต้อง
3. เล่าเรื่องราวโดยไม่ต้องดูภาพประกอบได้ถูกต้อง
4. บอกความรู้สึกที่มีต่อนิทานได้

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 จัดบริเวณห้องให้โล่งและกว้างพอที่นักเรียนจะนั่งรวมกันได้
- 1.2 ให้นักเรียนเอาเก้าอี้มานั่งครึ่งวงกลม โดยมีครูนั่งอยู่ด้านหน้า
เก้าอี้ครูจะต้องสูงกว่านักเรียน ให้นักเรียนได้มองเห็นภาพในหนังสือได้ทั่วถึงและชัดเจน

2. ขั้นสอน

- 2.1 ครูให้นักเรียนดูภาพปก แล้วซักถามนักเรียนว่าหน้าปกมีใครบ้าง เขากำลังทำอะไร หน้าปกมีภาพอะไร เรื่องนี้น่าจะเกิดขึ้นที่ไหน นักเรียนเคยไปเที่ยวกรุงเทพฯ หรือไม่
- 2.2 ครูเล่าเรื่องราวให้นักเรียนฟังทีละหน้า พยายามให้นักเรียนเห็นภาพที่ทุกคน ครูเล่าต้องใช้เสียงเร้าใจ กริยาท่าทางน่าสนใจและชวนให้ติดตามเรื่องราว
- 2.3 ครูเล่าให้นักเรียนฟัง 1 รอบ โดยเล่าอย่างช้า ๆ ในขณะที่เล่าให้นักเรียนดูภาพให้ชัดเจน สังเกตดูกริยาท่าทางของตัวละครในแต่ละหน้า ซักถามนักเรียนในแต่ละหน้าดังนี้
  - หน้าที่ 1 จุกจุกวิ่งควายไปไหน
จุกพบลูกนกที่ไหน ทำไมลูกนกจึงอยู่ไต่ต้นไม้
  - หน้าที่ 2 จุกทำอะไรด้วยลูกนก
แมนกให้อะไรลูก
  - หน้าที่ 3 จุกคิดอยากจะเป็นอะไร และอยากไปไหน
  - หน้าที่ 4 จุกกำลังทำอะไร จุกพบอะไร ในกรุงเทพฯ
  - หน้าที่ 5 จุกมีอะไร บ้านจุกมีลักษณะอย่างไร
  - หน้าที่ 6 จุกไปไหน สภาพกรุงเทพฯ เป็นอย่างไร
  - หน้าที่ 7 จุกไปโรงเรียนอย่างไร จุกประสบปัญหาอย่างไร
  - หน้าที่ 8 รถของจุกเป็นอะไร จุกไปโรงเรียนหรือไม่เพราะอะไร

หน้าที่ 9 จุกไปโรงเรียนทันหรือไม่เพราะอะไร

หน้าที่ 10 จุกไปไหน ไปทำอะไร

หน้าที่ 11 จุกคิดอย่างไร

หน้าที่ 12 จุกไปพบอะไร และทำอะไรต่อไปไหน

2.4 เมื่อครูเล่าเรื่องราวจบ ครูสร้างเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ โดยครูถามนักเรียนว่านักเรียนเคยไปกรุงเทพฯหรือไม่ นักเรียนว่ากรุงเทพฯมีสภาพอย่างไร นักเรียนคิดว่าจะไปกรุงเทพฯหรือไม่

3. ขั้นทบทวนและอ่าน

3.1 สนทนาถึงเรื่องราวโดยครูถามว่า เรื่องนี้สนุกไหมชอบอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ จุกมีลักษณะนิสัยอย่างไร สภาพกรุงเทพฯ มีลักษณะอย่างไร แนวคิดเรื่องนี้เป็นอะไร นักเรียนสามารถนำเอาแนวความคิดนี้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไรบ้าง

3.2 ครูเปิดหนังสือที่ละหน้า แล้วให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องตามภาพ ถ้านักเรียนเล่าไม่ได้ครูใช้วิธีการถามนำ เช่น

หน้าที่ 1 จุกไปไหน ไปพบอะไร ทำไมลูกนกจึงตกมาอยู่ที่ต้นไม้

หน้าที่ 2 จุกทำอะไรกับลูกนก แม่นกให้อะไรจุก

หน้าที่ 3 จุกคิดจะไปไหน เพราะอะไร

ใช้วิธีการถามนำ จากข้อ 2.3 จนจบหน้า พยายามให้นักเรียนได้เล่าให้

ครบทุกคน

3.3 ให้นักเรียนเล่าเรื่องโดยไม่ต้องดูภาพ ถ้านักเรียนเล่าไม่ได้ครูใช้วิธีการถามนำ หรือให้ดูภาพประกอบเป็นบางครั้ง

3.4 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ครูแจกหนังสือเรื่อง จุกหลงกรุง ให้นักเรียนอ่านตามที่ละหน้าจนจบเรื่อง

4. ขั้นสรุป

สรุปว่าได้ทำกิจกรรมอะไรบ้างในครั้ง นี้ มีความรู้สึกอย่างไรต่อเรื่องนี้ เรื่องนี้ให้แนวคิดอะไรบ้าง และสามารถเอาแนวคิดนี้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร

สื่อการเรียนรู้

นิทานเรื่องจุกหลงกรุง

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ
2. ซักถามจากเรื่องที่ได้ฟัง
3. ตรวจสอบจากการเล่าเรื่องและการตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 2
เรื่อง จุกหลงกรุง

กิจกรรมที่ 2 (การแสดงบทบาทสมมติ/สร้างเสริมความเข้าใจ) จำนวน 7 คาบ
ครั้งที่ 2 - 4 คาบที่ 4 - 10 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่านทำให้เกิดความสนุกสนานและเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น
2. การแสดงบทบาทสมมติเป็นการสื่อความหมายของภาษา ทางกาย อารมณ์ และสีหน้าท่าทาง
3. การแสดงบทบาทสมมติเป็นการฝึกฝนทักษะการพูดและกล้าแสดงออก

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน
2. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูด
3. เพื่อให้นักเรียนได้สังเกตรายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ของตัวละคร

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติแล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. แสดงบทบาทสอดคล้องกับเรื่อง ได้ถูกต้อง
2. อ่านคำบรรยายของเรื่อง ได้ถูกต้อง
3. สนทนาตามบทของตัวละครในเรื่อง ได้ถูกต้อง
4. ลำดับเรื่อง ได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน
- 1.2 ครูทบทวนเรื่องที่จะแสดง โดยเล่าเรื่องให้ฟังก่อน 1 รอบ
- 1.3 แบ่งนักเรียนออกเป็นตัวละครดังนี้ จุก แม่นก ลูกนก
คนขับรถบรรทุก เจ้าพนักงานเครื่องบิน เจ้าพนักงานรถไฟ ตำรวจ ส่วนคนที่เหลือ
ให้เป็นตัวประกอบอ่านคำบรรยายพร้อมกับครู

2. ขั้นแสดง

- 2.1 แบ่งฉากออกเป็น 12 ฉาก เตรียมตัวละครที่จะแสดงให้ถูกต้อง
ในแต่ละฉาก นักเรียนที่เหลือให้เตรียมอ่านคำบรรยายพร้อมกับครูดังนี้

ฉากที่ 1 ตัวละครในฉากนี้ มี จุก วัว ควาย ลูกนก โดยจุกจูงวัวควายไปขายทุ่ง
พบลูกนก

ตัวละคร

บทบรรยาย / บทสนทนา

บทบรรยาย	จุกลูกชวานาอาศัยอยู่กับปู่ วันหนึ่งจุกจูงวัว ควายไปขายทุ่ง แล้วไปเก็บฟืนไต่ต้นไม้
จุกพูด	ลูกนก ทำไมเจ้ามาอยู่ที่นี่
ลูกนกพูด	เราตกจากต้นไม้ ชวนำเรากลับไปบนรังหน่อยสิ
ฉากที่ 2 ตัวละคร	จุก ลูกนก แม่นก
แม่นก	ขอบใจมากนะ เธอเป็นคนดีมาก ฉันให้ไขวิเศษเธอหยิบเอาไปสิ เธออยากได้อะไรขอได้จากไขวิเศษนี้
จุกพูด	ขอบใจมากจะ แม่นก

ฉากที่ 3 ตัวละครจุกคนเดียว

ตัวละครบทบรรยาย/บทสนทนา

จุกพูด เอ เราจะเอาอะไรคือหนอ ไปอยู่กรุงเทพฯ ดีกว่านะ จะได้ใส่เสื้อผ้า นุ่งกางเกงสวย ๆ ฉนั้นเคยดูในแผนที่ กรุงเทพฯ อยู่ไกลมาก เราต้องเตรียมสิ่งที่จำเป็น เช่น ยาสีฟัน เสื้อ กางเกง อาหารใส่ปั่นโต พร้อมแล้วไขว่เศษจำ ช่วยพาฉันเข้ากรุงเทพฯ ค่ายเด็ก

ฉากที่ 4 แม่ค้าและคนเดินไปมาซอกไขว่ โดยให้นักเรียนที่เหลือแสดงเป็นตัวประกอบ

จุกพูด โอ โห้ รถหลายชนิดวิ่งเต็มถนนไปหมดเลย มีสะพานลอยให้คนเดินข้าม ผลไม้ก็นำมาประทานมีทั้งส้ม มังคุด ละมุด สุกหอม ลำไย สับปะรด วางกองไว้บนตาด มีอาหารกระป๋องที่ห่อไว้ก็มี น้ำส้มคั้นก็นำคีมจริง ๆ

ฉากที่ 5 จุกและตัวประกอบโดยให้นักเรียนที่เหลือ เบียดเสียดในรถโดยสารประจำทาง มีคนขับค้าย

บรรยาย จุก ขึ้นรถประจำทางไปโรงเรียน พอถึงที่ชุมนุมชน มีคนมากมาย เดินข้ามถนนเป็นกลุ่ม ๆ มีรถหลายชนิด คืดขัดกันยาวเหยียด

จุกพูด โอย รถทำไมคืดขัดอย่างนี้ ปล่อยให้วันพืษค่ากลืนเหม็น หายใจไม่ออก นี่ก็สายแล้ว คงเข้าเรียนไม่ทันแล้ว โมงเรียนแน่ ๆ พรุ่งนี้เห็นจะต้องขอรยนต์จากเจ้าไขว่เศษนี้

ฉากที่ 6 ตัวละคร มีจุก กับตำรวจ

บทบรรยาย จุกได้ขั้บรยนต์ไปโรงเรียน แต่จุกขั้บรยนต์ฝ่าไฟแดง จึงถูกตำรวจปรับ

ตำรวจพูด นี่เธอขั้บรยนต์ฝ่าไฟแดง ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ผิดกฎหมาย ต้องเสียค่าปรับ

จุกพูด ขอโทษทีครับ ผมกลัวไม่ทันโรงเรียน

ฉากที่ 7 ตัวละครมี จุก คนขับรถบรรทุก ตัวประกอบเป็นรถยนต์และรถบรรทุก

<u>ตัวละคร</u>	<u>บทบรรยาย / บทสนทนา</u>
บทบรรยาย	จุกขับรถไปแต่ถูกรถบรรทุก เบียดตกหลุมที่กำลังซ่อมถนน
จุกพูด	ลุงขับรถเบียดผมตกหลุม สิบเอ็ดนาฬิกาแล้ว ผมคงไปเรียน ไม่ทันเวลา
คนขับรถ	ขอโทษที่ ต้องรีบบรรทุกสินค้าไปส่งให้ทันเวลา
จุก	ว้า... พรุ่งนี้ไปรถไฟดีกว่า จะได้ทันเวลา

ฉากที่ 8 ตัวละครมี จุก พนักงานคนรถไฟ คนที่เหลือจับขากันยืนแถว เป็นขบวนรถไฟ

บทบรรยาย	จุกกลัวจะสายไม่ทันโรงเรียน จึงไปรถไฟโดยนั่งใกล้หน้าต่าง ขณะที่รถไฟกำลังแล่นใกล้จะถึงแม่น้ำ
จุกพูด	จุดตรงนี้ด้วยผมจะลงใกล้โรงเรียนผมแล้ว
เจ้าพนักงานพูด	เธอไม่เห็นป้ายเตือนห้ามยืนแขนออกนอกหน้าต่างรี เคี้ยวโดน สะพานดีแขนหัก
จุกพูด	ก็ผมอยากลงตรงนี้
เจ้าพนักงานพูด	รถไฟจอดได้ตามสถานีเท่านั้น จุดตามใจเธอไม่ได้ไม่ได้หรือ รถไฟต้องแล่นให้ตรง เวลา

ฉากที่ 9 ตัวละคร จุกและพนักงานสนามบิน

บทบรรยาย	วันต่อมาจุกไปที่สนามบิน เห็นเครื่องบินจอดเรียงรายเป็น จำนวนมาก
จุกพูด	ให้ผมขึ้นเครื่องบินเถอะ ผมจะได้ไปโรงเรียนทันเวลา
เจ้าพนักงาน	เครื่องบินต้องบินไกล ๆ แล้วที่โรงเรียนเธอไม่มีสนามบิน ฉันไปส่ง เธอไม่ได้หรือ
จุกพูด	ว้า ฉันก็ไปโรงเรียนไม่ทันเวลาอีกตามเคย

ฉากที่ 10 จุกอยู่ในบ้านหลังใหญ่

ตัวละคร

บทบรรยาย / บทสนทนา

จุกพูด

ที่แรก ฉันคิดว่าทรัพย์สินเหล่านี้มีค่าสำหรับฉัน แต่เปล่าเลย
คุณปู่คงคิดถึงหลานเราไม่น่า หวังคุณปู่มาเลย ไขว้เศษจำ
ฉันขอไปอยู่ผืนแผ่นดินเก่าที่ฉันเคยอยู่ดีกว่า

ฉากที่ 11

ตัวละคร

จุก แม่นก

จุกพูด

แม่นกจะ ลูกเธอหายไปไหนหมด เธอมีไข่ตั้งหลายฟองนี้

แม่นกพูด

ลูกฉันบินไต่หมดแล้ว ตอนนี้กำลังบินไปหาอาหาร

จุกพูด

เธอมีไข่วีเศษ ทำไมไม่ขอไข่วีเศษอยู่กรงสวย ๆ

แม่นก

ทรัพย์สินเหล่านั้นไม่จำเป็น และไม่มีค่าสำหรับฉัน

จุกพูด

ฉันเอาไข่วีเศษมาคืนเธอจะ ฉันจะกลับไปอยู่บ้านเก่าของฉันแล้ว

2.2 เมื่อการแสดงของกลุ่มที่ 1 จบลง ให้กลุ่มที่ 2, 3 มาแสดงต่อ

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้นักเรียนสรุปได้ว่าได้ทำกิจกรรมอะไรบ้าง

3.2 ให้นักเรียนออกมาแสดง ความรู้สึกที่ได้แสดงและให้ออกมาวิจารณ์

และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ครูชมว่านักเรียนแสดงได้ดีทุกคน

สื่อการเรียน

นิทานเรื่องจุกหลงกรุง

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจ การแสดง และการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ซักถาม จากความรู้สึก และการแสดงของแต่ละกลุ่ม
3. ตรวจสอบ จากการอ่าน การพูด และการแสดง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 3
เรื่อง จุกหลงกรุง

กิจกรรมที่ 3 (การทดลองการเขียนเรื่อง)

จำนวน 10 คาบ

ครั้งที่ 5 - 8 คาบที่ 11 - 20 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การเขียนประโยคเกิดขึ้นจากร่วมมือกันของสมาชิกภายในกลุ่ม
2. การเขียนเรื่องเป็นการแสดงความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
3. การเขียนทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ ประโยค และลีลาการเขียน

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนร่วมมือทดลองกันเขียนเรื่อง
2. เพื่อให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
3. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะและเห็นความสำคัญของการเขียน

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. เรียบเรียงเรื่องได้ถูกต้อง
2. บอกตัวอักษรและคำได้ถูกต้อง
3. อ่านคำและประโยคได้ถูกต้อง
4. วาดภาพประกอบเรื่องได้ถูกต้อง

เนื้อหา

นิทานเรื่อง จุกหลงกรุง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 คัดแผนภูมิที่จะเขียนลงบนแผนกระดาน
- 1.2 ทบทวนเรื่อง จุกหลงกรุงอีกครั้งหนึ่ง

2. ขั้นเขียน

2.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันคิด ว่าเริ่มต้นเรื่องเป็นอย่างไร เรื่องเกิดขึ้นที่ไหน มีอะไรบ้าง เราจะเริ่มต้นเรื่องว่าอย่างไร ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น แล้วถามเสียงส่วนมากว่าจะเอาอย่างนี้ไหม มีอะไรที่จะต้องแก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลงอย่างไรเพื่อให้ดีขึ้น ถ้าผิดหลักภาษามากครูควรแก้ไขให้ถูกต้อง แล้วลงมือเขียนอย่างช้า ๆ ให้นักเรียนเห็นลีลาการเขียนให้ทุกคน

2.2 ในขณะที่ครูเขียนต้องอ่านตามตัวอักษรไปอย่างช้า ๆ เมื่อเขียนได้จบประโยคหนึ่งนักเรียนอ่านตามไปเรื่อย ๆ

2.3 ก่อนจะลงมือเขียนประโยคใหม่ ควรให้นักเรียนอ่านทวนประโยคเก่าเสียก่อน ค่ายากต้องอ่านซ้ำ

2.4 เมื่อเขียนได้ 2 - 3 ประโยค ให้นักเรียนออกมาวาดภาพประกอบ ควรให้นักเรียนได้พูดว่ารูปที่เขาวาดเป็นรูปอะไร กระทำดังนี้จนจบเรื่อง

2.5 เมื่อเขียนได้จบเรื่อง ควรเอาเรื่องตั้งแต่ต้นมาอ่านซ้ำให้นักเรียนอ่านตามไปเรื่อย ๆ จนจบ

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปโดยตั้งคำถามว่า
เราได้อะไรบ้าง
มีอะไรควรแก้ไขปรับปรุง
มีความรู้สิ่งใดอย่างไรที่ได้ทำกิจกรรมนี้

3.2 ครูจัดแสดงผลงานของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนอ่านพบพจนานุกรมใน
เวลาว่าง

สื่อการเรียน

1. นิทานเรื่อง จุกหลงกรุง
2. กระดาษรูป ขนาด 32" × 42" จำนวน 12 แผ่น
3. ตีแม่จิกสำหรับเขียนแผนภูมิ 1 แห่ง
4. ตีเทียน 2 - 3 กลอง สำหรับวาดภาพ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย การตกลงกันเขียนเรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรม
2. ซักถามจากความรู้สึก และการเขียนเรื่อง
3. ตรวจสอบจากการพูด การวาดภาพประกอบ การอ่าน และการตกลงกัน
เขียนเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 4
เรื่อง จุกหลงกรุง

กิจกรรมที่ 4 (การทำหนังสือเล่มใหญ่)

จำนวน 10 คาบ

ครั้งที่ 9 - 12 คาบที่ 21 - 30 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักแบ่งงานและรับผิดชอบร่วมกันในการทำงาน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
4. เพื่อฝึกฝนทักษะการเขียนและการวาดรูป
5. ฝึกการใช้ของร่วมกัน แบ่งปันกันและฝึกการใช้ของแล้วต้องเก็บให้เข้าที่

เขาทาง

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำหนังสือเล่มใหญ่แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. วาดภาพประกอบได้สอดคล้องกับเรื่องราวในหนังสือได้
2. เขียนลำดับเรื่องราวได้ถูกต้อง
3. เขียนประโยคและคำได้ถูกต้อง

เนื้อหา

นิทานเรื่อง จุกหลงกรุง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน

1.2 มอบกระดาษขนาด 16" x 21" กลุ่มละ 13 แผ่น สีเขียน
กลุ่มละ 1 โหล และสีเมจิกสีน้ำเงิน สำหรับเขียนหนังสือกลุ่มละ 1 แห่ง

2. ขั้นทำหนังสือ

2.1 ให้แต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่กันดังนี้ คนเขียนเรื่อง คนวาดภาพประกอบ
และคนตกแต่งภาพให้สวยงาม

2.2 คนเขียนเรื่องก่อนจะลงมือเขียนต้องถามสมาชิกส่วนมากก่อนว่า
เหมาะสมหรือไม่จะแก้ไขตรงไหน ครูคอยตรวจดูส่วนวน การเขียนถ้าผิดมากก็แก้ไข
ให้ดีขึ้น

2.3 คนวาดภาพต้องปรึกษากลุ่มว่าจะวาดภาพอะไร วาดตรงไหน
คนจัดภาพและตกแต่งภาพ ต้องคอยช่วยเหลือ

2.4 ต้องมีการสลับหน้าที่กัน เพื่อให้ทุกคนได้ทำทุกหน้าที่

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้นักเรียนสรุปผลงานของกลุ่ม และวิจารณ์ผลงานของกลุ่มอื่น
การวิจารณ์พยายามไปในทางสร้างสรรค์ และให้นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่มอื่น

3.2 ครูชื่นชมผลงานของนักเรียน แล้วจัดแสดงผลงานของนักเรียนเพื่อ
ให้ดูได้ทั่วถึง

สื่อการเรียน

1. กระดาษรูปขนาด 16" x 21" จำนวน 60 แผ่น
2. สีเมจิก 5 แห่ง
3. สีเขียนจำนวน 5 โหล
4. แดบกา
5. ที่เย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. สิ่งเกิดจากการทำงาน การแบ่งงาน ความสนใจ ความร่วมมือ การเก็บรักษาอุปกรณ์
2. ชักถาม จากปัญหาที่ทำ และการวิจารณ์ผลงานของกลุ่มอื่น
3. ตรวจสอบ จากการเขียนเรื่อง การวาดภาพประกอบ การแบ่งกลุ่มกันทำงาน และผลงาน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 5
เรื่อง จุกหลงกรุง

กิจกรรมที่ 5 (เกมภาษา/การเสริมทักษะ การอ่านและการเขียน) จำนวน 15 คาบ
ครั้งที่ 13 - 18 คาบที่ 31 - 45 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

เกมภาษาทำให้เข้าใจความหมายของภาษาและมีทักษะการอ่านและการเขียน

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนได้เล่นเกมพัฒนาทักษะ การฟัง พูด อ่าน เขียน
2. นักเรียนเข้าใจความหมายของ คำและภาษาในหนังสือ
3. สามารถนำคำไปใช้ได้

เนื้อหา

1. กิจกรรมเทียบคำ
2. กิจกรรมไต่โย
3. กิจกรรมอ่านคำยาก
4. กิจกรรมลมเพลมพัด
5. กิจกรรมฝึกอ่านเร็ว
6. กิจกรรมรับจดหมาย
7. กิจกรรมเก็บดอกไม้ตามเสียงสระ

การประเมินผล

1. สังเกต
  - 1.1 จากการเข้าร่วมกิจกรรม
  - 1.2 ความสนใจ
  - 1.3 ความตั้งใจ
2. ชักถาม
จากการเล่นเกม
3. ตรวจสอบ
  - 3.1 จากการอ่าน การเขียน
  - 3.2 การเล่นตามกติกา

1. กิจกรรมเทียบคำ

จำนวน 3 คาบ

ครั้งที่ 13 คาบที่ 31 - 33 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเอาบัตรคำมาเทียบกับคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ครูนำบัตรคำทั้งหมด 81 บัตร แจกให้นักเรียนคนละ 2 - 3 บัตร
2. ครูนำหนังสือเล่มใหญ่เรื่อง จุกหลงกรุง มาอ่านเมื่อถึงคำใหม่ให้นักเรียนที่มีบัตรคำนั้น ออกมาเทียบคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้และอ่านให้เพื่อน ๆ ฟังด้วย
3. เอาบัตรคำทั้งหมดคิดไว้บนกระเป๋าดึงให้นักเรียนมาหยิบบัตรคำในกระเป๋าดึง ไปเทียบกับคำในหนังสือเล่มใหญ่พร้อมทั้งอ่านด้วย
4. กิจกรรมนี้สามารถนำไปเล่นในเวลาว่างได้ โดยครูนำไปเก็บไว้ข้างฝาฝึกนักเรียนให้รู้จักอุปกรณ์ และการเก็บของให้เป็นที่เป็นทาง

สื่อการเรียน

1. หนังสือเล่มใหญ่เรื่อง จุกหลงกรุง
2. บัตรคำ และกระเป๋าดึง

2. กิจกรรมไฮโย (บิงโก)

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 14 คาบที่ 34 - 35 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกติกาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. แจกตารางไฮโยให้นักเรียนทุกคน คนละ 1 ใบ
3. นำบัตรคำจำนวน 100 บัตร แจกให้กลุ่มละ 20 บัตร
4. ให้แต่ละกลุ่มวางบัตรคำไว้ตรงกลาง
5. ผลัดกันหยิบบัตรคำ ถ้าอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ให้วางบัตรคำลงในตารางไฮโย
6. ถ้าสามารถวางบัตรคำเรียงเป็นแนวตั้ง แนวนอนหรือเส้นทแยงมุมได้ก่อนให้ร้องไฮโย ถือว่าจบเกม ให้ตั้งต้นเล่นใหม่ถ้ายังมีเวลาเหลือ
7. วางอุปกรณ์ การเล่นเกมให้นักเรียนสามารถหยิบมาเล่นได้ เมื่อมีเวลาว่างและควรสอนให้รู้จักรักษาอุปกรณ์ให้เป็นระเบียบ

สื่อการเรียน

1. ตารางไฮโย ขนาด 5" 5" จำนวน 30 ใบ
2. บัตรคำ ขนาด 4 ซม. 4 ซม.

3. กิจกรรมอ่านคำยาก

จำนวน 3 คาบ

ครั้งที่ 15 คาบที่ 36 - 38 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเดินตามกติกาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนอ่านคำยากได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน
2. แจกบัตรคำให้ทุกคน คนละ 2 - 3 บัตร
3. ให้แต่ละกลุ่มเขาแถวหน้ากระดานเรียงหนึ่งหันหน้าเข้าหากัน
4. เมื่อเริ่มการแข่งขันให้นักเรียนคนที่ 1 ของกลุ่มที่ 1 ยกบัตรคำให้คนใดคนหนึ่งในกลุ่มที่ 2 อ่านบัตรคำ ถ้าอ่านได้กลุ่มที่ 2 จะได้ 1 คะแนน ถ้าอ่านไม่ได้ให้คนนั้นตกเป็นเชลยของกลุ่มที่ 1 และต้องมาอยู่ในกลุ่มที่ 1 ต่อไปให้กลุ่มที่ 2 คนที่ 1 ยกบัตรคำให้กลุ่มที่ 2 อ่านบ้าง โดยให้เชลยอ่านก่อน ถ้าเชลยอ่านได้ก็ให้กลับไปกลุ่มเดิมแล้วให้กลุ่มที่ 1 ทาย แต่ถ้าเชลยอ่านไม่ได้ก็ให้คนในกลุ่มที่ 2 อ่าน โดยคนที่ 1 เป็นคนเรียกชื่อ ถ้าอ่านได้กลุ่มที่ 1 ได้ 1 คะแนน ถ้าอ่านไม่ได้คนนั้นต้องตกเป็นเชลยของกลุ่มที่ 2 ผลัดเปลี่ยนสลับกันไปดังนี้จนทั่วทุกคน การเรียกชื่อให้อ่านพยายามให้นักเรียนอย่าเรียกซ้ำกันกับคนเดิม
5. กลุ่มไหนได้คะแนนมากและได้เชลยมากก็จะเป็นฝ่ายชนะ

สื่อการเรียน

บัตรคำจำนวน 81 บัตร

4. กิจกรรมลมเพลมพัด

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 16 คาบที่ 39 - 40 ระยะเวลา 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่นตามกติกาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนบอกตัวสะกดได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม ครูแจกบัตรคำให้คนละ 1 บัตร
2. ให้นักเรียนคนหนึ่งยืนกลางวง แล้วพูดว่า "ลมเพ ลมพัด" นักเรียนพูดพร้อมกัน "ลมพัดอะไร" คนยืนพูดต่อ "พัดคนที่สะกดด้วยแม่กก" นักเรียนที่นั่งอยู่กับที่มี ก สะกดก็ต้องวิ่งไปแย่งที่ควย คนที่แย่งที่ไม่ได้หรือไม่ยอมวิ่ง ให้เอาบัตรคำมาอ่าน แล้วพูดต่อ "ลมเพลมพัด" เล่นต่อไปเรื่อยๆ จนหมดเวลา
3. คำที่พูดต้องมี แม่ กก กค กน กบ กม กง เท่านั้น

สื่อการเรียนรู้

บัตรคำต่อไปนี้

1. บัตรคำแม่ กก แรก บรรทุก ตก จาก หลอก
2. บัตรคำแม่ กค คิค เอ็ด ชนิด ละมุด มีด ไม้ขีด จุด ติด ชัด

ติด เกิก

3. บัตรคำแม่ กน เย็น จำเป็น พัน แ่นดิน แนนที่ บินโต เตือน ยืน แขน ผืน บิน จำนวน ควน คัน กลิ่นเหม็น สิ้นค้า คัน

4. บัตรคำแม่ กม ห้าม ซ่อมแซม ช้าม กลุ่ม หอม สัน คีม ยิ้ม

5. บัตรคำแม่ กง คือ อ่าง กอง กระบอง หน้าต่าง ล่าง ฟอง สั่ง

ตะเกียง

6. บัตรคำแม่ กย คือ หยิบ ลีบ บิน รัย

5. กิจกรรมฝึกอ่านเร็ว

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 17 คาบที่ 41 - 42 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเรียบเรียงประโยคให้เข้าใจความสมบูรณ์ได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 - 11 คน
2. ครูนำประโยคจากเนื้อหามาเขียนลงในกระดาษแล้วตัดประโยคออกเป็นชิ้น ๆ นำประโยคเหล่านี้ไปติดกับตัวนักเรียน ให้มองให้เห็นทั่วทุกคน แล้วให้คนที่ติดประโยคออกมาหมุนรอบ ๆ ห้อง ให้นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม พยายามอ่านประโยคและจำประโยคให้ได้มากที่สุด แล้วให้เวลา 10 นาที ให้แต่ละกลุ่มเรียบเรียงประโยคให้เข้าใจความที่สมบูรณ์ กลุ่มไหนเรียบเรียงประโยคได้อย่างถูกต้องหรือใกล้เคียงมากที่สุดก็เป็นฝ่ายชนะ

สื่อการเรียนรู้

แถบประโยคจากเนื้อหา

6. กิจกรรมรับจดหมาย

จำนวน 1 คาบ

ครั้งที่ 17 คาบที่ 43 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถอ่านคำได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถหยิบบัตรคำที่เพื่อนอ่านได้ถูกต้อง

กิจกรรม

เลือกนักเรียนคนหนึ่ง เป็นนุรุษไปรษณีย์ประจำโต๊ะ ซึ่งสมมุติเป็นที่ทำการไปรษณีย์มีจดหมาย (บัตรคำ) วางเป็นแถวอยู่ขอบกระดานคำให้นักเรียนไปยังที่ทำการไปรษณีย์ทีละคนเพื่อรับจดหมายของคน โดยวิธีอ่านคำหรือวลี หรือประโยคในบัตรคำใบหนึ่งใบใดที่วางอยู่ หากนุรุษไปรษณีย์ยื่นจดหมายผิด (เพราะอ่านคำไม่ได้) ให้นักเรียนคนอื่นไปเป็นนุรุษไปรษณีย์แทนปฏิบัติดังนี้เรื่อยไปจนพอเหมาะแก่เวลาจึงเลิกเล่น

สื่อการเรียน

บัตรคำ

7. กิจกรรมเก็บดอกไม้ตามเสียงสระ

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 18 คาบที่ 44 - 45 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถจับบัตรคำที่ครูอ่านได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำตามเสียงสระได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. นำบัตรคำเป็นรูปดอกไม้มีสระต่าง ๆ ไปติดไว้บนกระเป๋านั่ง
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน
3. ครูให้คนที่ 1 เล่นก่อน โดยครูออกคำสั่งว่า "ให้ไปเก็บดอกไม้ตามเสียงสระอะ ให้เวลา 20 วินาที แล้วเอามาส่งครู ใครได้ก็บัตร ก็เขียนคะแนนไว้" ต่อไปให้คนที่ 2 ของแต่ละกลุ่มไปเก็บดอกไม้ ตามเสียงสระที่ครูอ่าน แล้วเขียนคะแนนไว้ กลุ่มไหนได้คะแนนมากก็เป็นฝ่ายชนะ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำทำเป็นรูปดอกไม้ มีสระต่าง ๆ
2. กระเป๋านั่ง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง แผนที่ 6

วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง น้ำพระทัยจากในหลวง
จำนวน 45 คาบ คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. พระมหากษัตริย์เป็นมิ่งขวัญ เป็นศูนย์รวมของ ความสามัคคีและเป็นที่ยึดมั่นของคนไทยทั้งชาติเราต้องแสดง ความจงรักภักดีโดยการกระทำความดี
2. การพัฒนาทักษะ การอ่าน การฟัง การพูดและการเขียนเพื่อใช้ในการสื่อสารได้ดีนั้นจำเป็นต้องฝึกฝน
3. การพัฒนาทักษะ การอ่าน ฟัง พูด และเขียน ทำให้เด็กมีความคล่องตัว เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียน ฟัง พูด อ่าน และเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้นักเรียนได้เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนรู้ได้
3. พูดตอบโต้ แสดงความคิดเห็น และสรุปเรื่องราวที่อ่าน
4. เขียนสะกดคำ และประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนรู้ จากหน่วยการเรียนรู้
5. แต่งประโยคเป็นคำพูด และเขียนเป็นตัวอักษรเป็นที่เข้าใจ
6. สื่อความหมายทางภาษา กาย อารมณ์ หรือวาจา
7. วาดภาพประกอบเรื่องให้ผู้อื่นเข้าใจ
8. ร่วมมือกับเพื่อน และช่วยเหลือแบ่งปันกันในการทำงานร่วมกัน
9. เล่นกิจกรรม เสริมทักษะทางภาษา

เนื้อหา

1. หนังสือเรื่องนำพระทัยจากในหลวง
2. คำใหม่ ครอบครัวยุคใหม่ เดือนมิถุนายน ฤดู แล้ง วัด คิม บรรทุก ผู้ใหญ่บ้าน กลางวัน แจก ในหลวง หมูบ้าน ชาวบ้าน ทราบ อธิบาย ละเลียด ครอบ บรรทัด พร้อม ชำ คุณสมบัติ พระมหากษัตริย์ คำสั่ง ข้อบังคับ ปฏิบัติ ประเทศ ประมุข เคารพ นับถือ พระเจ้าแผ่นดิน ภาพ เสด็จ ชนบท ประสบ ทหาร หมอ เปรียบ รมโพธิ์ รมไทร หัวหน้าชั้น เคารพ รม ยิง ปืน ป้องกัน ตำรวจ สงบ ภายใน กฎหมาย สภาพ ภาที เลี่ยม (รวม 53 คำ)

การประเมินผล

1. สังเกต
  - 1.1 การใช้ภาษา ทำทางการเล่าเรื่อง
  - 1.2 ความสนใจ ตั้งใจ การทำงาน
  - 1.3 การเล่นเกม
2. ชักถาม
  - 2.1 จากเรื่องที่ได้ฟัง
  - 2.2 ความหมายของคำ
  - 2.3 ภาพต่าง ในหนังสือ
3. ตรวจสอบ
  - 3.1 จากการฟัง พูด อ่าน และเขียน
  - 3.2 การเล่าเรื่อง
  - 3.3 การทำหนังสือเล่มใหญ่
  - 3.4 การเล่นเกม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 1
เรื่อง น้ำพระทัยจากในหลวง

กิจกรรมที่ 1 (การเล่าเรื่องและการทำความเข้าใจในเรื่องราว) จำนวน 3 คาบ
ครั้งที่ 1 คาบที่ 1 - 3 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การเล่าเรื่อง เป็นการกระตุ้นให้ใช้ประสบการณ์เดิม และพัฒนาความคิดรวบยอด เกี่ยวกับความหมายของคำในเรื่อง
2. การเข้าใจความหมายของเรื่อง ทำให้เกิดความสนุกสนานและอยากรู้ต่อ
3. การเล่าเรื่อง เป็นการพัฒนาทักษะการพูดและการระลึกเรื่องได้

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของหนังสือและเข้าใจเรื่อง
2. เพื่อฝึกฝนทักษะการฟังและการพูด

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. ตอบคำถามเรื่องที่ได้ฟังได้ถูกต้อง
2. เล่าเรื่องประกอบภาพในหนังสือได้ถูกต้อง
3. เล่าเรื่องโดยไม่ต้องดูภาพประกอบได้ถูกต้อง
4. บอกความรู้สึกที่มีต่อเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 จัดบริเวณห้องให้กว้างและโล่งพอที่จะให้นักเรียนนั่งรวมกันได้
- 1.2 ให้นักเรียนเอาเก้าอี้มานั่งครึ่งวงกลม โดยมีครูอยู่ด้านหน้า
เก้าอี้ครูจะตองสูงกว่าของนักเรียน ให้นักเรียนได้มองเห็นภาพในหนังสือได้ทั่วถึง
และชัดเจน

2. ขั้นสอน

- 2.1 ครูให้นักเรียนดูภาพหน้าปก แล้วสนทนากับนักเรียนว่า หน้าปก
มีรูปอะไร เขากำลังทำอะไร
- 2.2 ครูเล่าเรื่องราวให้นักเรียนฟังทีละหน้า พยายามให้นักเรียน
เห็นภาพที่ทุกคน ครูผู้เล่าต้องให้กิริยาท่าทางสุดเสียงที่น่าสนใจและชวนติดตาม
- 2.3 ครูเล่าเรื่องราวให้นักเรียนฟังอีก 1 รอบ โดยเล่าอย่างช้า ๆ
ในขณะที่เล่าให้นักเรียนดูภาพให้ชัดเจน สังเกตดูกิริยาท่าทางของตัวละครให้ชัดเจน
สนทนากับนักเรียนในแต่ละหน้าดังนี้
  - หน้าที่ 1 พ่อแม่และนารีกำลังคุยกันเรื่องอะไร
  - หน้าที่ 2 ใคร เอาน้ำมาแจกแก่ชาวบ้าน และเอามาอย่างไร
  - หน้าที่ 3 เหตุการณ์เกิดขึ้นที่ไหน
นารีออกไปพูดข่าวว่าอย่างไร เกี่ยวกับเรื่องอะไร
  - หน้าที่ 4 ครูไพลินเขียนประโยคข้อความว่าอย่างไรลงบน
กระดานดำ
ประโยคนี้เป็นประโยคเกี่ยวกับเรื่องอะไร
  - หน้าที่ 5 ครูไพลินเอากาอะไรให้นักเรียนดู
ครูอธิบายเรื่องอะไร
  - หน้าที่ 6 เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน

นารีกำลังทำอะไร เพราะอะไร

หน้าที่ 7 เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ไหน
 ประชา สมชาย สุพร พูคว่าอย่างไร
 ครูอธิบายว่าอย่างไร

หน้าที่ 8 ใครออกมาหน้าห้อง
 นารีพูคว่าอย่างไร
 ครูพูคว่าอย่างไร

2.4 เมื่อครูเล่าเรื่องราวจบ ครูสร้างเสริมให้นักเรียนมีความคิด
 สร้างสรรค์ โดยครูถามนักเรียนว่า

นักเรียนคิดว่าฝนแล้งเพราะอะไร
 ในหลวงมีพระราชกรณียกิจต่อประเทศชาติอย่างไรบ้าง
 ใครเคยเห็นในหลวง นักเรียนเราจะแสดง ความจงรักภักดีต่อ
 ในหลวงได้อย่างไรบ้าง

3. ขั้นทบทวนและอ่าน

3.1 สอนทบทวนถึงเรื่องราว โดยครูถามว่า เรื่องนี้สนุกไหม ชอบอะไร
 เกี่ยวกับเรื่องนี้ นารีมีลักษณะนิสัยอย่างไร นักเรียนสามารถนำแนวคิดนี้ไปใช้ประโยชน์
 ได้อย่างไรบ้าง

3.2 ครูเปิดหนังสือที่ละหน้า แล้วให้นักเรียนช่วยกันเล่าจากภาพ
 ถ้านักเรียนเล่าไม่ได้ ครูใช้วิธีการถามนำ เช่น

หน้าที่ 1 เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน นารีพูคว่าอย่างไร แม่พูคว่าอย่างไร
 พ่อพูคว่าอย่างไร

หน้าที่ 2 ใครเอาอะไรมาให้ นารีไปทำอะไร นารีพูคว่า
 อย่างไร คนบรทุกน้ำพูคว่าอย่างไร เป็นต้น

ใช้วิธีการถามนำในลักษณะนี้จนกว่านักเรียนจะสามารถเล่าเรื่องได้โดยครูไม่ต้องช่วย
 เหลือและทำได้ทั่วทุกคน

3.3 ให้นักเรียนเล่าเรื่องโดยไม่ต้องดูภาพ ถ้านักเรียนเล่าไม่ได้
ครูใช้วิธีการถามนำ หรือให้ดูภาพประกอบเป็นบางครั้ง

3.4 แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มแล้วครูแจกหนังสือเรื่องน้ำพระทัยจาก
ในหลวง ให้นักเรียนอ่านตามครูที่ฉะหน้าจนจบเรื่อง

4. ขั้นสรุป

สรุปว่าได้ทำกิจกรรมอะไรบ้างในครั้ง นี้ มีความรู้สึกอย่างไรต่อเรื่องนี้
ให้แนวคิดอะไรและสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างไร เพื่อประโยชน์ต่อประเทศชาติ

สื่อการเรียน

หนังสือเรื่องน้ำพระทัยจากในหลวง

การประเมิน

1. สังเกตจากความตั้งใจ สนใจ และการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ชักถามจากแนวคิดที่ได้จากเรื่องนี้
3. ตรวจสอบ จากการเล่าเรื่อง และการตอบคำถาม

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 2
เรื่อง น้ำพระทัยจากในหลวง

กิจกรรมที่ 2 (การแสดงบทบาทสมมติ เสริมสร้างความเข้าใจ จำนวน 7 คาบ
ครั้งที่ 2 - 4 คาบที่ 4 - 10 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การแสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่องที่ทำให้อ่านทำให้เกิดความสนุกสนานและเข้าใจเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น
2. การแสดงบทบาทสมมติเป็นการสื่อความหมายของภาษา ทางกาย อารมณ์ และสีหน้าท่าทาง
3. การแสดงบทบาทสมมติ เป็นการฝึกฝนทักษะการพูดและกล้าแสดงออก

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติตามเนื้อเรื่อง
2. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูด
3. เพื่อให้นักเรียนได้สังเกตรายละเอียดเกี่ยวกับละคร

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติแล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. แสดงบทบาทสอดคล้องกับเรื่อง ได้ถูกต้อง
2. อานคำบรรยายของเรื่อง ได้ถูกต้อง
3. สนทนาตามบทของตัวละคร ได้ถูกต้อง
4. ลำดับเรื่อง ได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ขั้นเตรียม

1.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน

1.2 ครูทบทวนเรื่องที่จะแสดง โดยเล่าเรื่องเพื่อพบพานให้

นักเรียนฟังก่อน 1 รอบ

1.3 แบ่งนักเรียนออกเป็นตัวละครต่าง ๆ คือ พ่อ แม่ นารี

คนขับรถ ประชา ครูไพลิน สุพร สมชาย ที่เหลือเป็นตัวประกอบ

2. ขั้นแสดง

2.1 ครูแบ่งฉากที่จะแสดงออกเป็น 8 ฉาก เตรียมตัวละครที่จะแสดงในแต่ละฉากให้ถูกต้อง ให้ตัวละครได้ทำความเข้าใจบทบาทของตนเอง เตรียมบทสนทนา

ครูและนักเรียนคนอื่น ๆ อ่านคำบรรยายไปพร้อม ๆ กัน เมื่อถึงบทสนทนาให้ตัวละครสนทนา โดยแบ่งฉากการพูดจาและคำบรรยายในแต่ละฉากดังนี้

ฉากที่ 1 ที่บ้านของนารี พ่อ แม่ นารี นั่งคุยกัน

ตัวละคร	บทสนทนา/บทบรรยาย
บทบรรยาย	ที่บ้านครอบครัวของนารี
นารีพูด	คุณแม่คะ นี่ก็เดือนมิถุนายน หมกตุ๋นแดงแล้ว ฝนยังไม่ตกเลยนะคะ
แม่พูด	ปีนี้ฝนทิ้งชวงนานเหลือเกิน สระน้ำที่วัดแห่งหมก นากแล้ว พวกเราจะไม่มีน้ำคิมน้ำใช้กันแล้ว
พ่อพูด	เมื่อเจ้าผู้ใหญ่บ้านมาบอกว่าทางราชการจะบรรทุกน้ำมาแจกวันนี้

ฉากที่ 2 ตัวละคร คนขับรถบรรทุกน้ำ นารี และตัวประกอบแสดงเป็นชาวบ้าน
ประมาณ 3 - 4 คน

ตัวละคร	บทสนทนา/บทบรรยาย
บทบรรยาย	เวลาดวงวันมีรถบรรทุกน้ำมาแจกแกชาวบ้าน ที่กลางหมู่บ้าน
นารีพูด	ขอบคุณคุณลุงมากนะคะ ที่ขนน้ำมาแจกพวกเรา
ลุงพูด	เป็นน้ำพระทัยจากในหลวง เธอต้องขอบคุณในหลวงมากกว่า ลุงจึงจะถูก

ฉากที่ 3 ฉากในห้องเรียน มีครูไพลิน นารี ประชา สมชายและตัวประกอบ
โดยใช้เพื่อน ๆ ที่เหลือ

บทบรรยาย	เช้าวันเปิดเรียนครูไพลินให้นักเรียนออกมาพูดข่าวหน้าชั้น
นารีพูด	เมื่อเช้าวันเสาร์ มีรถบรรทุกน้ำมาแจกจ่ายแกชาวบ้าน ทำให้พวกเราในหมู่บ้านไม่ต้องอดน้ำอีกแล้ว นี่เป็นน้ำ พระทัยจากในหลวง
ประชาพูด	ครูครับผมอยากทราบว่าในหลวงเป็นใคร ทำไมต้องเอาน้ำ มาแจกแกชาวบ้าน
ครูไพลิน	เดี๋ยวครูจะอธิบาย ให้พวกเธอทราบโดยละเอียด

ฉากที่ 4 ที่โรงเรียน ตัวละครมี ครูไพลิน และตัวประกอบเช่นเดียวกับข้อ 3

บทบรรยาย	ครูไพลินเขียนประโยคหนึ่งลงบนกระดานดำ
ครูไพลินพูด	คำเหล่านี้อ่านยาก ครูจะอ่านให้นักเรียนฟังจนครบทุก บรรทัด พอจบแล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน ซ้ำอีก "ความจริงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ เป็นคุณสมบัติของคนไทย" ประโยคนี้เป็นคำสั่งหรือข้อบังคับ
สุพรรณพูด	

ตัวละคร
ครูไพลินพุด

บทสนทนา/บทบรรยาย

ไม่ใช่ทั้งสองอย่างคะ แต่เป็นคำเตือนให้เราปฏิบัติตามพระมหากษัตริย์เป็นประมุขของประเทศ ที่เราต้องเคารพนับถืออย่างสูง บางที่เราเรียกว่าพระเจ้าแผ่นดินหรือในหลวง

ฉากที่ 5 ใช้ตัวละครเหมือนเดิม

ครูไพลินพุด

นักเรียนคุณภาพนี้ดี ในหลวงกำลังเสด็จเยี่ยมเยียนประชาชนในชนบทที่ประสบความสำเร็จเยี่ยมทหาที่ได้รับบาดเจ็บ ให้หมอไปรักษาคณเจ็บป่วยที่อยู่ทางไกล รถมอเตอร์ไซด์ที่ชนนำมาแจกพวกเราคือ ก็เป็นน้ำพระทัยจากในหลวง

นารีพุด

พระองค์มีบุญคุณต่อพวกเราและประเทศชาติมากใช่ไหมคะ คุณครู

ครูไพลินพุด

นารีพุดถูก พระองค์เปรียบเสมือนร่มโพธิ์ ร่มไทรของชาวไทย ครูขอให้ไปคิดกันคนละอย่างว่า เราจะตอบแทนพระมหากษัตริย์ของคุณของพระองค์ได้อย่างไร พงษ์นี้ครูให้พวกเธอตอบทีละคน

ฉากที่ 6 ที่บ้านของนารี ใช้ตัวละครนารีคนเดียว

บทบรรยาย

เมื่อนารีกลับถึงบ้าน

นารีพุด

เราเป็นครอบครัวชาวนาที่ยากจน คงไม่ได้เรียนเป็นครูเป็นหมอ ปีนี้แห้งแล้งเหลือเกิน ครูเคยบอกว่าที่ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาลเพราะต้นไม้ถูกตัดโค่นหมด เราจะเริ่มปลูกต้นไม้ ตั้งแต่วันนี้ จะได้น้ำไว้ดื่ม ไว้ใช้ และทำนา

ฉากที่ 7 ฉากในห้องเรียนมี ครู ประชา สมชาย สุพร นารี และตัวประกอบ
เป็นนักเรียน

บทบรรยาย	รุ่งเช้าหลังจากหัวหน้าชั้น บอกทำความเข้าใจ นักเรียน ชายเป็นตรง นักเรียนหญิงกราบ ครูถามนักเรียนถึงเรื่อง ที่กลับให้คิดเป็นการบ้านเมื่อวานนี้
ประชาพูด	ผมจะเป็นทหาร ไปรบยิงปืนป้องกันประเทศชาติ
สมชายพูด	ผมจะเป็นตำรวจ รักษาความสงบภายในประเทศ จับคน ที่ผิดกฎหมาย
สุพรพูด	หนูจะเป็นหมอ รักษาคนเจ็บป่วยไข้คะ
ครูพูด	ที่บอกมาเป็นอาชีพช่วยชาติได้ทั้งนั้น แต่ต้องรอให้โตเสีย ก่อน ขณะที่เธอเป็นเด็กอยู่นี้ เธอจะช่วยชาติก็ได้ โดยเป็น นักเรียนที่สุภาพเรียบร้อย ขยันขันแข็ง เชื่อฟังพ่อแม่และครู

ฉากที่ 8 ฉากและตัวละครเหมือนเดิม

ครูพูด	แล้วนารีและ เธอทำอะไรบ้าง
นารีพูด	ครูเคยบอกว่าที่ฝนแล้งนั้น เพราะป่าไม้ถูกโค่นหมด หนู ได้คอยแทนและแสดง ความจงรักภักดีต่อในหลวง หนูปลูก ต้นไม้เมื่อเย็นวานนี้แล้วละคะ
ครูพูด	ดีมากจะนารี พวกเราก็เหมือนกัน ไม่จำเป็นต้องรอให้ โตก่อนหรอกนะ จึงจะช่วยเหลือชาติ แสดง ความจงรัก ภักดีต่อในหลวง เราทำอย่างนารีก็ได้นะ เพราะฉะนั้น ตอนเย็นพรุ่งนี้ ให้นักเรียนเอาจอบและเสียมมาด้วยนะ ครูจะพาปลูกต้นไม้

2.2 เมื่อการแสดงกลุ่มที่ 1 จบลงให้กลุ่มที่ 2, 3 มาแสดงต่อ

3. ขั้นสรุป

3.1 ให้นักเรียนสรุปว่าได้ทำกิจกรรมอะไรบ้าง

3.2 ให้นักเรียนออกมาแสดงความรู้สึกที่ได้แสดง และให้ออกมาวิจารณ์การแสดง โดยเน้น ให้นักเรียนรู้จักวิจารณ์และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ครูชมว่านักเรียนแสดงได้ดีทุกคน

สื่อการเรียน

หนังสือ เรื่องน้ำพระทัยจากในหลวง

การประเมินผล

1. สังเกต จากความสนใจ การแสดง และการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ชักถาม จากความรู้สึก และการแสดงของแต่ละกลุ่ม
3. ตรวจสอบ จากการอ่าน การพูด และการแสดง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 3
เรื่อง นำพระทัยจากในหลวง

กิจกรรมที่ 3 (การตกลงกันเขียนเรื่อง)

จำนวน 10 คาบ

ครั้งที่ 5 - 8 คาบที่ 11 - 20 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การเขียนประโยคเกิดขึ้นจากการร่วมมือกันของสมาชิกภายในกลุ่ม
2. การเขียนเรื่อง เป็นการแสดง ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
3. การเขียนทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ ประโยค และลีลา

การเขียน

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้ นักเรียนร่วมมือตกลงกันเขียนเรื่อง
2. เพื่อให้ นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
3. เพื่อให้ นักเรียนมีทักษะและ เห็นความสำคัญของการเขียน

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

หลังจากทำกิจกรรมนี้แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้

1. เรียบเรียงเรื่อง ได้ถูกต้อง
2. บอกตัวอักษรและคำได้ถูกต้อง
3. อ่านคำและประโยคได้ถูกต้อง
4. วาดภาพประกอบเรื่อง ได้ถูกต้อง

เนื้อหา

เรื่อง น้ำพระทัยจากในหลวง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม

- 1.1 ตัดแผนภูมิที่จะเขียนลงบนกระดาษ
- 1.2 ครูทบทวนเรื่องน้ำพระทัยจากในหลวง

2. ขั้นเขียน

2.1 ครูให้นักเรียนช่วยกันคิด เพื่อที่จะเขียนเรื่อง โดยตามความคิดว่าจะเริ่มต้นเรื่องอย่างไร ที่ใครบ้าง เมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นครูต้องถามเสียงส่วนใหญ่ว่าเห็นชอบหรือไม่ ต้องแก้ไขอะไรบ้าง ครูคอยแก้ไขส่วนแล้วเขียนลงแผนภูมิอย่างช้า ๆ

2.2 ในขณะที่ครูเขียนพยายามให้นักเรียนเห็นลีลาการเขียนอย่างทั่วถึงและอ่านตัวอักษรขณะที่เขียนไปค่อยอย่างช้า ๆ เมื่อจบหนึ่งประโยคให้นักเรียนอ่านพร้อม ๆ กัน

2.3 ก่อนจะเริ่มต้นเขียนประโยคใหม่ ต้องอ่านย่ำซ้ำทวนประโยคเก่าเสียก่อน

2.4 เมื่อเขียนได้ 2 - 3 ประโยคให้นักเรียนอ่านซ้ำ แล้วออกมาวาดภาพประกอบทุก ๆ หน้า พยายามให้ออกมาวาดได้ทั่วทุกคน เมื่อวาดเสร็จแล้วถามคำถามว่าเขาวาดรูปอะไร กำลังทำอะไร กระทำดังนี้จนจบเรื่อง

2.5 เมื่อเขียนได้จบเรื่อง ต้องเอาเรื่องที่เขียนตั้งแต่ต้นมาอ่านย่ำซ้ำทวนอีก 1 ครั้ง

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปโดยตั้งคำถามว่า
เราได้ทำกิจกรรมอะไรบ้าง
มีอะไรที่ต้องแก้ไขปรับปรุง
มีความรู้สึกอย่างไรที่ได้ทำกิจกรรมนี้
- 3.2 ครูจัดแสดงผลงานของนักเรียน เพื่อจะได้ทบทวนในเวลาว่าง

สื่อการเรียน

1. เรื่องนำพระทัยจากในหลวง
2. กระดาษรูป ขนาด 32" x 42" จำนวน 9 แผ่น
3. สีเมจิก สำหรับเขียนแผนภูมิ 1 แพ่ง
4. สีเทียน 2 - 3 กลอง สำหรับวาดภาพ
5. แถบการ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการอภิปราย การตกลงกันเขียนเรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรม
2. ซักถามจากความรู้สึกและการเขียนเรื่อง
3. ตรวจสอบจากการพูด การวาดภาพประกอบ การอ่านและการตกลงกันเขียนเรื่อง

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 4
เรื่อง น้ำพระทัยจากในหลวง

กิจกรรมที่ 4 (การทำหนังสือเล่มใหญ่) จำนวน 10 คาบ
ครั้งที่ 9 - 12 คาบที่ 21 - 30 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

1. การทำหนังสือเล่มใหญ่ เป็นการแสดงออกถึงความเข้าใจ ความหมายของคำและประโยคของเรื่อง ที่อ่าน
2. การแบ่งงานและรับผิดชอบร่วมกันในการทำงาน ทำให้งานสำเร็จและเกิดผลดี

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักแบ่งงานและรับผิดชอบร่วมกันในการทำงาน
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องราวที่อ่านยิ่งขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ
4. เพื่อฝึกฝนการเขียนและการวาดรูป
5. เพื่อฝึกการใช้ของร่วมกัน แบ่งปันกัน และฝึกการใช้ของแล้วต้องเก็บให้เข้าที่เข้าทาง

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

- หลังจากทำหนังสือเล่มใหญ่แล้วนักเรียนมีความสามารถดังนี้
1. วาดภาพประกอบได้สอดคล้องกับเรื่องราวในหนังสือได้
  2. เขียนคำคมเรื่องราวได้ถูกต้อง

3. เขียนสะกดคำไ้ถูกต้อง
4. อ่านเรื่องที่แต่งในหนังสือเล่มใหญ่ไ้ถูกต้อง -

เนื้อหา

เรื่อง นำพระทัยจากในหลวง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม
  - 1.1 แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่ม 6 คน
  - 1.2 มอบกระดาษขนาด 16" x 21" กลุ่มละ 9 แผ่น สีเขียนกลุ่มละ 1 แห่ง
2. ขั้นทำหนังสือ
  - 2.1 ให้แต่ละกลุ่มแบ่งหน้าที่กันดังนี้ คนเขียนเรื่อง คนวาดภาพ คนจัดภาพ และคนตกแต่งภาพ
  - 2.2 คนเขียนเรื่องก่อนจะลงมือเขียน ต้องตกลงกันภายในกลุ่มเสียก่อนว่าประโยคหรือคำที่เขียนถูกต้องหรือไม่ จะแก้ไขอย่างไร ครูต้องคอยตรวจสอบว่าช่วย
  - 2.3 คนวาดภาพก่อนจะลงมือวาดภาพอะไรต้องปรึกษากลุ่มเสียก่อนว่าจะวาดภาพอะไร อย่างไร ตรงไหน โดยให้คนจัดภาพและตกแต่งภาพช่วยเหลือ
  - 2.4 เมื่อทำไปได้ 1 แผ่น ต้องมีการเปลี่ยนหน้าที่กัน เพื่อให้ทุกคนได้ทำครบทุกหน้าที่
3. ขั้นสรุป
  - 3.1 ให้นักเรียนแสดงข้อคิดเห็นในการทำงานของกลุ่มและแสดงผลงานของกลุ่ม

3.2 ให้มีการวิพากษ์วิจารณ์ผลงานของกลุ่มอื่น โดยให้เป็นไปในทางสร้างสรรค์ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

3.3 ครูชมผลงานของนักเรียนแล้วจัดสถานที่แสดงผลงานของนักเรียนให้ดูทั่วถึงกัน

สื่อการเรียนรู้

1. กระดาษรูป ขนาด 16 x 21" จำนวน 45 แผ่น
2. สีเมจิก 5 แท่ง
3. สีเทียน 5 โหล
4. แดบขาว
5. ที่เย็บกระดาษ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการทำงาน การแบ่งงาน การร่วมมือ
2. ซักถาม จากการทำงาน และการวิจารณ์ผลงานของกลุ่มอื่น
3. ตรวจสอบจากการเขียนเรื่อง การวาดภาพประกอบ การแบ่งกลุ่ม

กันทำงานและผลงาน

แผนการสอนกลุ่มทดลอง ชั้นที่ 5
เรื่อง น้ำพระทัยจากในหลวง

กิจกรรมที่ 5 (เกมภาษา/การเสริมทักษะการอ่านและการเขียน) จำนวน 15 คาบ
ครั้งที่ 13 - 18 คาบที่ 31 - 45 คาบละ 20 นาที

ความคิดรวบยอด

เกมภาษาไทยทำให้เข้าใจความหมายของภาษาและมีทักษะการอ่านและการเขียน

จุดมุ่งหมายทั่วไป

1. เพื่อให้ นักเรียนได้เล่นเกมพัฒนาทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน
2. นักเรียนเข้าใจความหมายของคำและภาษาในหนังสือ
3. สามารถนำคำไปใช้ได้

เนื้อหา

1. กิจกรรมเทียบคำ
2. กิจกรรมอ่านคำยาก
3. กิจกรรมไฮโย
4. กิจกรรมโดมิโน
5. กิจกรรมเก็บดอกไม้ตามเสียงสระ
6. กิจกรรมลมเพ ลมใต้
7. กิจกรรมสลับอักษร
8. กิจกรรมแต่งประโยคจากบัตร คำ

การประเมินผล

1. สังเกต
  - 1.1 การเข้าร่วมกิจกรรม
  - 1.2 ความสนใจ
  - 1.3 ความตั้งใจ
2. ซักถาม
จากการเล่นเกม
3. ทดสอบ
  - 3.1 การอ่านและการเขียน
  - 3.2 การเล่นตามกติกา

1. กิจกรรมเทียบคำ

จำนวน 3 คาบ

ครั้งที่ 13 คาบที่ 31 - 33 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถนำบัตรคำมาเทียบกับคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ครูนำบัตรคำจำนวน 53 บัตรแจกให้นักเรียนคนละ 1 - 2 บัตร
2. นำหนังสือเล่มใหญ่ เรื่องน้ำพระทัยจากในหลวง มาอ่านเมื่อถึงคำใหม่ให้นักเรียน ที่มีบัตรคำนั้นออกมาเทียบคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้ และอ่านให้เพื่อน ฟังด้วย
3. นำบัตรคำทั้งหมดมาติดไว้บนกระเป๋ายาง ครูอ่านคำใดคำหนึ่งแล้วให้นักเรียนมาหยิบบัตรคำ ที่อยู่ในกระเป๋ายางไปเทียบคำในหนังสือเล่มใหญ่ กระทำดังนี้จนหมดทุกคน
4. นำอุปกรณ์เหล่านี้จัดเก็บไว้ในห้องเรียนให้เป็นระเบียบ เพื่อให้นักเรียนนำไปเล่นในเวลาว่าง

สื่อการเรียนรู้

1. กระเป๋ายางและบัตรคำ
2. หนังสือเล่มใหญ่ เรื่องน้ำพระทัยจากในหลวง

2. กิจกรรมอ่านคำยาก

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 14 คาบที่ 34 - 35 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเอนตามกติกาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านคำได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน
2. แจกบัตรคำให้ทุกคน คนละ 1 - 2 บัตร
3. ให้ทั้งสองยืนเรียงแถวหันหน้าเข้าหากัน ปิดบัตรคำไว้
4. เมื่อการแข่งขันให้คนที่ 1 ของกลุ่มที่ 1 ยกบัตรคำ แล้วเรียกชื่อคนใดคนหนึ่งในกลุ่มที่ 2 อ่าน ถ้าอ่านได้กลุ่มที่ 2 จะได้ 1 คะแนน ถ้าอ่านไม่ได้ให้มาเป็นเซดของกลุ่มที่ 1 ต่อไปให้กลุ่มที่ 2 ทายบ้างโดยให้คนที่ 1 ของกลุ่มที่ 2 ยกบัตรคำให้กลุ่มที่ 1 อ่าน โดยให้เซดอ่านก่อนถ้าเซดอ่านได้ให้กลับไปกลุ่มที่ 2 โดยกลุ่มที่ 2 ไม่ได้คะแนน แล้วให้กลุ่มที่ 1 คนที่ 2 ทายกลุ่มที่ 2 บ้าง แต่ถ้าเซดอ่านไม่ได้ให้ เรียกชื่อคนใดคนหนึ่งในกลุ่มที่ 1 อ่านถ้าอ่านได้ก็จะได้ 1 คะแนน แต่ถ้าไม่อ่านหรืออ่านไม่ได้คนในกลุ่มที่ 1 คนนั้นจะต้องไปเป็นเซดในกลุ่มที่ 2 แต่ละกลุ่มให้ลำดับผลัดเปลี่ยนกันตั้งนี้จนครบทุกคน การเรียกชื่อให้อ่านต้องไม่เรียกซ้ำคนเก่า เว้นแต่หมดรอบ
5. กลุ่มที่ได้คะแนนมากจะเป็นฝ่ายชนะ

สื่อการเรียน

บัตรคำ 53 บัตร

3. กิจกรรมไฮโย (บิงโก)

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 15 คาบที่ 36 - 37 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกติกาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. แจกตารางไฮโยให้ทุกคน คนละ 1 ใบ
3. ให้แต่ละกลุ่มวางบัตรคำเรียงกันไว้ตรงกลาง
4. ผลัดกันหยิบบัตรคำแล้วอ่าน ถ้าอ่านไม่ถูกต้องให้วางบัตรคำในตารางไฮโย
5. ใครสามารถวางบัตรคำในตารางไฮโย ได้เรียงเป็นแนวกิ่ง แนวนอน และแนวเส้นทแยงมุมใดก่อน ในช่องไฮโย คนที่เสร็จก่อนต้องคอยให้กำลังใจแก่เพื่อนที่ทำไม่เสร็จ
6. วางอุปกรณ์ไว้ให้เป็นที่ และให้นักเรียนสามารถหยิบเล่นได้เมื่อมีเวลาวาง และสอนให้รู้จักเก็บรักษาอุปกรณ์

สื่อการเรียนรู้

1. ตารางไฮโย ขนาด 5" x 5" จำนวน 30 ใบ
2. บัตรคำขนาด 4 ซม. x 4 ซม.

4. กิจกรรมดมเพลงพัก

จำนวน 1 คาบ

ครั้งที่ 15 คาบที่ 38 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเล่นตามกติกาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกตัวสะกดได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ให้นักเรียนสามารถนั่งบนเก้าอี้เป็นวงกลม ครูแจกบัตรคำให้คนละ

1 บัตร

2. ให้นักเรียนคนหนึ่งยืนกลางวง คนที่ยืนกลางวงจะพูดว่า "ดมเพลงพัก" คนที่นั่งพูดพร้อมกัน "ดมพักอะไร" คนที่กลางวง "พักคนที่มีคำสะกดด้วยแม่กบ" นักเรียนเฉพาะคนที่มีบัตรคำตัว บ สะกดให้วิ่งสลับที่กัน ในขณะที่เดียวกันคนที่ยืนกลางวงก็ต้องวิ่งแย่งที่ไปด้วย คนที่แย่งที่ไม่ได้หรือไม่ยอมวิ่งให้เอาบัตรคำมายื่นอ่านกลางวงแล้วพูดคือ "ดมพักลมเพ" เล่นไปเรื่อย ๆ จนหมดเวลา

3. คำที่ต้องพูดว่า ต้องเป็นคำที่สะกดด้วยแม่ กบ กม กน กง

กก กค

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำที่สะกดด้วยแม่ กบ กรอบ ทราบ ครบ บังคับ นับถือ ประสบ เปรียบ รบ สงบ หลับ
2. บัตรคำที่สะกดด้วยแม่ กค วัด ละเอียด บรรทัด นิด ทิด ฉลาด
3. บัตรคำที่สะกดด้วยแม่ กก แจก สุก หลอก หัก
4. บัตรคำที่สะกดด้วยแม่ กน เพื่อน มิถุนายน ผู้ใหญ่บ้าน วัน

หมู่บ้าน ปีน กัน

5. บัตรคำที่สะกดด้วยแม่ กม อิม พร้อม เสียม ทวม
6. บัตรคำที่สะกดด้วยแม่ กง แฉง กลาง คำสั่ง ยิง ป้อง งง แห่ง ฟอง

5. กิจกรรมโตมโน

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 16 คาบที่ 39 - 40 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถเดินตามกติกาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่ม 6 คน
2. ให้แต่ละกลุ่มนั่งรวมกันเป็นวงกลม แจกบัตรคำให้กลุ่มละ 30 บัตร
3. ให้แต่ละกลุ่มแจกบัตรคำให้สมาชิกในกลุ่มคนละ 4 - 5 บัตร บัตรสุดท้ายให้หงายตั้งไว้ตรงกลางวง
4. ให้นักเรียนเอาบัตรคำที่มีค่าเหมือนกัน วางต่อกันไปเรื่อย ๆ ใครต่อไม่ได้ เพราะไม่มีค่าเหมือนให้ผ่านไป คนต่อไป
5. ขณะที่ตอบบัตรคำให้อ่านบัตรคำไปด้วย
6. ให้หยิบบัตรคำก่อนเป็นฝ่ายชนะ แล้วควรให้กำลังใจเพื่อนที่ยังไม่เสร็จ ถ้ายังมีเวลาเหลือให้เล่นต่อไปใหม่ได้
7. ควรเก็บเกมไว้ในห้อง ให้นักเรียนได้เล่นในเวลาว่างต่อไป สอนในเรื่องการเก็บรักษาอุปกรณ์

สื่อการเรียนรู้

บัตรคำจำนวน 150 บัตร โดยแต่ละบัตรจะมีค่าต่อคำ ตัวอย่างเช่น

เค็	แ้ง
-----	-----

แ้ง	วัค
-----	-----

วัค	แจก
-----	-----

แจก	ทราบ
-----	------

เป็นต้น

6. กิจกรรมเก็บดอกไม้ตามเสียงสระ

จำนวน 2 คาบ

ครั้งที่ 17 คาบที่ 41 - 42 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

1. นักเรียนสามารถชี้คำที่ครูอ่านได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำตามเสียงสระได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. นำบัตรคำเป็นรูปดอกไม้ มีสระต่าง ๆ ไปติดกระเปาะผนัง
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน
3. ครูให้คนที่ 1 เล่นก่อน โดยครูออกคำสั่งว่า "ให้ไปเก็บดอกไม้ตามเสียงสระ อ" ให้เวลา 20 วินาที แล้วเอามาส่งครู ให้ได้กี่บัตร ก็เขียนคะแนนไว้ ต่อไปให้คนที่ 2 ของแต่ละกลุ่มไปเก็บดอกไม้ตามเสียงสระที่ครูอ่าน แล้วเขียนคะแนนไว้ เล่นต่อไปเรื่อย ๆ จนหมดเสียงสระและครบทุกคน แล้วจึงรวมคะแนน กลุ่มไหนได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ ทำเป็นรูปดอกไม้ มีสระต่าง ๆ
2. กระเปาะผนัง

7. กิจกรรมสลับประโยค

จำนวน 1 คาบ

ครั้งที่ 17 คาบที่ 43 คาบละ 20 นาที

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง ได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ประมาณ 5 - 6 คน
2. ครูแจกซองที่มีประโยคต่าง ๆ เขียนเป็นประโยค
3. กลุ่มไหนเรียงประโยคเหล่านี้ใหม่ให้เป็นไปตามลำดับ แล้วให้

นักเรียนออกมาอ่าน

4. กลุ่มไหนเรียงประโยคได้ถูกต้องตามลำดับเรื่อง เป็นฝ่ายชนะ
5. ให้แต่ละกลุ่มหัดแต่งประโยคตามลำดับเหตุการณ์จากหนังสือเล่มใหญ่ แล้วให้กลุ่มอื่นเรียงประโยคตามลำดับเหตุการณ์

สื่อการเรียน

1. หนังสือเล่มใหญ่ของนักเรียน
2. แถบประโยคและซอง

8. กิจกรรมแต่งประโยค
ครั้งที่ 18 คาบที่ 44 - 45

จำนวน 2 คาบ

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเรียงคำให้เป็นประโยคได้ถูกต้อง

กิจกรรม

1. ครูเขียนประโยคลงในกระดาษวาดเขียนให้แต่ละคำห่างจากกัน
ตัดทุกประโยคออกเป็นคำ ๆ ออกจากกัน ใส่กล่องเปล่าหรือซอง ซองละ 1 ประโยค
2. ให้นักเรียนแต่ละคนมาเลือกซอง แล้วนำบัตรคำในแต่ละซองมาเรียง
ให้เป็นประโยค ให้ได้ใจความสมบูรณ์และอ่านประโยคเหล่านั้น
3. ดอกประโยคที่ถูกต้องลงในสมุด แล้วครูตรวจประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียน
เขียน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. ซองบัตรคำ

ภาคผนวก ข

- คุณภาพของ เครื่องมือ เป็นรายชื่อและทั้งฉบับของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียนคำ
- ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
- แสดงการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
- แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำภาษาไทย
- แสดงการเปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้

ตาราง 6 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัด
ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.30	.59	21	.55	.45
2	.77	.60	22	.52	.27
3	.73	.66	23	.40	.31
4	.60	.70	24	.73	.32
5	.74	.51	25	.49	.25
6	.67	.60	26	.41	.83
7	.62	.57	27	.80	.72
8	.46	.48	28	.79	.46
9	.52	.37	29	.23	.26
10	.68	.41	30	.59	.38
11	.68	.41	31	.45	.42
12	.54	.37	32	.56	.65
13	.60	.53	33	.43	.45
14	.68	.49	34	.60	.60
15	.31	.50	35	.61	.68
16	.69	.39	36	.49	.49
17	.31	.50	37	.35	.29
18	.28	.44	38	.58	.57
19	.49	.33	39	.52	.58
20	.58	.57	40	.49	.62

หาความเชื่อมั่นจากสูตร KR - 20

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

$$n = 50$$

$$\sum pq = 8.61$$

$$s_t^2 = 47.3776$$

$$r_{tt} = \frac{50}{50-1} \left[1 - \frac{8.61}{47.3776} \right]$$

$$= 1.02 \times 0.8183$$

$$= .83$$

ตาราง 7 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถ
ในการเขียนคำภาษาไทยจำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	.75	.78	21	.69	.70
2	.77	.76	22	.56	.38
3	.59	.89	23	.76	.62
4	.70	.82	24	.71	.68
5	.41	.73	25	.77	.60
6	.74	.79	26	.79	.57
7	.70	.82	27	.69	.70
8	.37	.27	28	.78	.75
9	.72	.81	29	.77	.76
10	.65	.76	30	.73	.66
11	.39	.81	31	.60	.70
12	.23	.49	32	.65	.63
13	.37	.69	33	.47	.58
14	.46	.78	34	.64	.76
15	.68	.83	35	.74	.64
16	.44	.76	36	.67	.72
17	.70	.82	37	.71	.56
18	.53	.85	38	.67	.72
19	.49	.69	39	.78	.75
20	.41	.83	40	.72	.53

หาค่าความเชื่อมั่นจากสูตร KR - 20

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right]$$

$$n = 50$$

$$\sum pq = 8.29$$

$$s_t^2 = 59.93$$

$$r_{tt} = \frac{50}{50-1} \left[1 - \frac{8.29}{59.93} \right]$$

$$= 1.02 \times 0.862$$

$$= .88$$

เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุม จากสูตร

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

$$N = 26$$

$$\Sigma D = 92$$

$$\Sigma D^2 = 810$$

$$t = \frac{92}{\sqrt{\frac{26 \times 810 - 92^2}{26 - 1}}}$$

$$= \frac{92}{\sqrt{\frac{12596}{25}}}$$

$$= \frac{92}{22.44638}$$

$$= 4.098$$

เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม จากสูตร

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

$$N = 26$$

$$\Sigma D = 145$$

$$\Sigma D^2 = 1895$$

$$t = \frac{145}{\sqrt{\frac{26 \times 1895 - 145^2}{26 - 1}}}$$

$$= \frac{145}{\sqrt{\frac{28245}{25}}}$$

$$= \frac{145}{33.612}$$

$$= 4.314$$

เปรียบเทียบความคงทนในการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากสูตร

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}}$$

$$N = 26$$

$$\Sigma D = 247$$

$$\Sigma D^2 = 4955$$

$$t = \frac{247}{\sqrt{\frac{26 \times 4955 - 247^2}{26 - 1}}}$$

$$= \frac{247}{\sqrt{\frac{67821}{25}}}$$

$$= \frac{247}{52.984}$$

$$= 4.742$$

ภาคผนวก ค

- แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
- แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำภาษาไทย

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เวลา 2 ชั่วโมง

คะแนนเต็ม 40 คะแนน

ชื่อ - สกุล.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/.....

โรงเรียน.....

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนวงกลม รอบตัวอักษร ก, ข, ค ที่ถูกที่สุด เพียงข้อเดียว

ฉบับที่ 1 เวลา 1 ชั่วโมง

1. "ไม่ต้องตกใจหรอกลูก ไม่มีอันตราย
หรอก" ประโยคนี้กล่าวในลักษณะใด?
ก. ขอร้อง
ข. ออวอน
ค. ปลอบโยน
  2. "ตัวคิมหนึ่งฉายไปค้ายกันใหม่"
ประโยคนี้กล่าวในลักษณะใด?
ก. ชักชวน
ข. ออวอน
ค. บังคับ
  3. "พุงนี้เอาการบ้านมาส่งนะ"
ประโยคนี้กล่าวในลักษณะใด?
ก. ออวอน
ข. ขอร้อง
ค. บังคับ
  4. "ขณะนั้น เด็กชายป่อง วิ่งหน้าตนมาหาคู"
แสดงว่าเด็กชายป่องวิ่งในลักษณะใด?
ก. วิ่งอย่างรีบเร่ง
ข. วิ่งอย่างช้า ๆ
ค. วิ่งตัวตรง
- อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 5, 6, 7
- "ผมพาเด็ก ๆ ไปดูสัตว์ต่าง ๆ จนเมื่อยขา"
5. ผมหมายถึงอะไร?
ก. คนพาเด็กไปเที่ยว
ข. เด็ก ๆ ที่ไปเที่ยว
ค. เส้นผม
  6. ข้อความนี้กล่าวถึงเรื่องอะไร?
ก. การไปเที่ยว
ข. การเมื่อยขา
ค. การเดินทาง

7. เหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นที่ไหน?

- ก. สวนสาธารณะ
- ข. สวนสัตว์
- ค. ในป่า

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 8 - 9

ที่สะพานแห่งนี้มีป้ายประกาศว่า

"ระวังเดินผ่านสะพานนี้ อาจได้รับอันตราย"

8. ถ้าเดินผ่านสะพานนี้จะเกิดอะไรขึ้น?

- ก. ไม่ได้รับอันตราย
- ข. ได้รับอันตราย
- ค. ไม่น่าจะเกิดอันตราย

9. การประกาศนี้เขียนขึ้น เพื่อจุดประสงค์ใด?

- ก. แนะนำ
- ข. เตือน
- ค. ห้าม

อ่านประโยคแล้วตอบคำถามข้อ 10

"หลังฝนตก อากาศแจ่มใสจริง ๆ"

10. ประโยคนี้หมายความว่าอย่างไร?

- ก. ฝนหยุดตกแล้ว
- ข. ฝนกำลังตก
- ค. ฝนยังไม่ตก

อ่านบทสนทนาแล้วตอบคำถามข้อ 11 - 15

สมศักดิ์ "ไม่เห็นเสียนาน เธออ่อนขึ้นมาก"

สมศรี "แล้วเธอทำไมยอมลง"

สมศักดิ์ "ก็เราไปช่วยพ่อเลี้ยงควายทุกวัน"

สมศรี "การบ้านที่ครูให้ทำเสร็จแล้วหรือยัง"

สมศักดิ์ "เสร็จตั้งแต่ตอนปิดเทอมใหม่ ๆ แน่ะ"

สมศรี "เรายังไม่เสร็จเลยขอลอกหน่อยสิ"

11. สมศักดิ์เป็นอะไรกับสมศรี?

- ก. น้อง
- ข. เพื่อน
- ค. พี่

12. สมศักดิ์มีนิสัยอย่างไร?

- ก. ขยัน
- ข. เอาเฟ้อ
- ค. รับผิดชอบ

13. สมศรีมีนิสัยอย่างไร?

- ก. เห็นแก่ได้
- ข. เกียจคร้าน
- ค. ซุกซน

14. "ไม่เห็นเสียนาน เธออ่อนขึ้นมาก"

เป็นการพูดในลักษณะใด?

- ก. ขอร้อง
- ข. ทักทาย
- ค. เยาะเย้ย

15. เหตุการณ์น่าจะเกิดขึ้นเวลาใด?

- ก. ตอนเช้า
- ข. ตอนบ่าย
- ค. ตอนเย็น

19. ป๋องขึ้นไปเอาถังนํ้ามาแล้วหรือยัง?

- ก. กำลังขึ้น
- ข. ขึ้นแล้ว
- ค. ยังไม่ได้ขึ้น

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 16 - 17

เมื่อขึ้นรถและนั่งเรียบร้อยแล้ว

ปรีชาก็ไม่ได้ยื่นมือหรือส่วนใดออกนอกหน้าต่างรถ พอถึงที่ลงก็บอกกระเป๋ารถหยุด เขารอจนรถหยุดแล้วจึงลง เมื่อลงเรียบร้อยแล้ว เขาก็มองทางขวา และทางซ้ายก่อนจะข้ามถนน

16. รถในข้อความนี้หมายถึงรถอะไร?

- ก. รถโดยสารประจำทาง
- ข. รถไฟ
- ค. รถบรรทุก

17. ปรีชาเป็นคนมีนิสัยอย่างไร?

- ก. รอบคอบ
- ข. สุภาพ
- ค. สุขุม

อ่านบทสนทนาแล้วตอบคำถามข้อ 18 - 20

ป๋อง "แม่ผมจะขึ้นไปเอาถังนํ้า"

แม่ "อ๋อ"

18. เหตุการณ์น่าจะเกิดขึ้นที่ไหน?

- ก. บนต้นไม้
- ข. ใต้ต้นไม้
- ค. บนบาน

20. "อ๋อ" เป็นการพูดในลักษณะใด?

- ก. เตือน
- ข. ห้าม
- ค. สั่ง

ฉบับที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง

1. "ถ้าแท้จริงมาสู่กับชาติ" เป็นการกล่าว
ในลักษณะใด?
- ก. ลัง
ข. คาน
ค. ทา

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 2 - 3

เราเห็นรุ้งกินน้ำที่สวยงามอยู่บนท้องฟ้า
รุ้งกินน้ำเกิดจากแสงแดดส่องกระทบละออง
น้ำในท้องฟ้า รุ้งกินน้ำเกิดเวลาฝนตก
ปรอย ๆ เป็นละออง เวลาฝนตกแรง
เราไม่เห็นแสงแดด รุ้งไม่เกิด เราทดลอง
ให้เกิดรุ้งกินน้ำดูเล่นได้

2. ข้อความนี้เน้นเรื่องอะไรมากที่สุด?
- ก. สีของรุ้ง
ข. การเกิดรุ้ง
ค. การเกิดแสงแดด
3. อะไรเป็นต้นเหตุของการเกิดรุ้ง?
- ก. ท้องฟ้ากับแสงแดด
ข. ละอองน้ำกับแสงแดด
ค. น้ำฝนกับแสงแดด

อ่านบทสนทนาแล้วตอบคำถามข้อ 4 - 5

มา "ฝนทิ้งชวงนานเหลือเกิน"
มี "นั่นนะซี กวาฝนจะตก ชาวคงตายหมด
แม่ ๆ"

4. มากับมี น่าจะประกอบอาชีพอะไร?
- ก. ชาวนา
ข. ชาวไร่
ค. ชาวสวน
5. เหตุการณ์ที่น่าจะเกิดขึ้นที่ไหน?
- ก. ฤดูร้อน
ข. ฤดูหนาว
ค. ฤดูฝน

อ่านบทสนทนาแล้วตอบคำถามข้อ 6 - 7

ครู "สวัสดีนักเรียน เราได้เพื่อนใหม่
เพิ่มอีกสองคน ชื่อเด็กหญิงแหวน
กับเด็กชายเคน"

6. ครูพูดในลักษณะใด?
- ก. กล่าวต้อนรับ
ข. กล่าวแนะนำ
ค. กล่าวทักทาย
7. คำว่า "เพิ่ม" หมายถึงอะไร?
- ก. มากขึ้น
ข. น้อยลง
ค. เท่าเดิม

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 8 - 9

"ขณะนั้นแม่ม้วนชี พรอมลูกนอนยั้งตรงมายัง
ท่อน นอศอกอยู่"

8. แม่ม้วนชีและลูกม้วนชีแสดงอาการอย่างไร?
- ลูกม้วนชีวิ่งตามไปที่หลัง
  - แม่ม้วนชีวิ่งไปก่อน
  - แม่ม้วนชีและลูกม้วนชีวิ่งไปด้วย
9. คำว่า "วิ่งตรง" หมายความว่าอย่างไร?
- วิ่งอย่างมีจุดหมาย
  - วิ่งเป็นเส้นตรง
  - วิ่งตัวตรง

อ่านบทสนทนาแล้วตอบคำถามข้อ 10 - 11

ครู "เด็กหญิงวันดีออกมาช้ชวา กรุงเทพฯ
อยู่ตรงไหน"

10. เหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นที่ไหน?
- ในสนามกีฬา
  - ในห้องเรียน
  - ในห้องประชุม
11. เด็กหญิงวันดีออกมาช้ชวาอะไร?
- แผนที่
  - แผนที่
  - รูปภาพ

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 12 - 13

"บ้านของชิตาอยู่ในย่านชุมชน"

12. ข้อความนี้มุ่งหมายประการใด?
- ชักชวนให้กระทำตาม
  - รำพึงรำพัน
  - บอกเล่าธรรมดา
13. ข้อใดสอดคล้องกับข้อความนี้?
- บ้านของชิตาอยู่ในตลาด
  - บ้านของชิตาอยู่ชายทุ่ง
  - บ้านของชิตาอยู่ในที่เปลี่ยว

อ่านข้อความแล้วตอบคำถามข้อ 14 - 15

ทหารต้องป้องกันประเทศ ชาวไทย

ทุกคนต้องเป็นทหาร เวลามีข้าศึกมารุกราน
ทหารต้องต่อสู้ เรามักพูดว่า "ประเทศเป็น
บ้าน ทหารเป็นร้ว"

14. ทำไมทหารต้องป้องกันประเทศ?
- เป็นข้อบังคับ
  - เป็นอาชีพ
  - เป็นหน้าที่
15. คำว่า "ทหารเป็นร้ว" หมายความว่าอย่างไร?
- ทหารเปรียบเสมือนร้ว
  - ทหารคือร้ว
  - ทหารทำร้วบ้าน

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 16 - 17

โรงเรียนเปรียบเสมือนบ้านหลังใหม่
ให้ความรู้ ความรัก ความอบอุ่น ความปลอดภัย
จึงควรช่วยกันดูแลรักษาทรัพย์สินของโรงเรียน
ตลอดจนบำรุงรักษาบริเวณโรงเรียน ให้สะอาด
สวยงามอยู่เสมอ

16. ข้อความนี้ต้องการ เน้นอะไร?

- ก. การรักษาสมบัติของโรงเรียน
- ข. การรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน
- ค. การให้ความรักต่อโรงเรียน

17. ข้อความใดเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้นามากที่สุด?

- ก. แต่งกวาดห้องโรงเรียนเป็นประจำ
- ข. แต่งไปโรงเรียนประจำ
- ค. แต่งเคารพเชื่อฟังครู

อ่านข้อความนี้แล้วตอบคำถามข้อ 18 - 20

นิกก็วอยเคิน เทียวพบแมลงหลายชนิด
บินเหนือดอกไม้

18. เหตุการณ์น่าจะเกิดขึ้นที่ไหน?

- ก. ตลาด
- ข. สนาม
- ค. สวน

19. คำว่า "แมลงหลายชนิด" หมายความว่าอย่างไร

- ก. มีแมลงหลายตัว
- ข. มีแมลงหลายอย่าง
- ค. มีแมลงหลายฝูง

20. คำว่า "บินเหนือดอกไม้" คำว่า "เหนือ" หมายถึงอะไร?

- ก. ทิศเหนือ
- ข. คึกกว่า
- ค. ข้างบน

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เวลา 1.45 ชั่วโมง

คะแนนเต็ม 40 คะแนน

ชื่อ - สกุล.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/.....

โรงเรียน.....

ฉบับที่ 1 การเขียนตามคำบอก เวลา 45 นาที

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเตรียมกระดาษ และดินสอให้พร้อม ครูอ่านให้นักเรียนเขียนอย่างชัดเจน โดยอ่าน 2 ครั้ง ให้นักเรียนเขียนโดยการคัดตัวบรรจง ใช้เวลาเขียนชดละ 1 นาที เมื่อเขียนจบทั้ง 20 ข้อ แล้วครูอ่านทานชดละ 1 ครั้ง อีก 1 รอบ ใช้เวลาอ่านโดยทั้งชดชดละ 15 วินาที

1. แผลง	11. ทรัพย์
2. ฤๅ	12. ปฏิบัติ
3. อธิบาย	13. คุณสมบัติ
4. อันตราย	14. ทราบ
5. สถานี	15. ส่งสาร
6. ประเทศ	16. สงสัย
7. วิทย์	17. ทิศ
8. กฎหมาย	18. เครื่องบิน
9. ฉลาด	19. บรรทุก
10. สว่าง	20. เคารพ

ฉบับที่ 2 เวลา 1 ชั่วโมง

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนวงกลม รอบตัวอักษร ก ข ค ที่เขียนสะกดผิด เพียงตัวเดียว

1. ก. สงใส	8. ก. โทรหัก
ข. สนใจ	ข. ปฏิบัติ
ค. ขอบใจ	ค. ประหยัด
2. ก. จิ้งหรีด	9. ก. รูปถาบ
ข. จิ้งเหลน	ข. กราบพระ
ค. พวงหรีด	ค. อาน้ำ
3. ก. ปลดมือ	10. ก. เปรียบ
ข. เบลา	ข. อาชีพ
ค. เบียด	ค. ชับ
4. ก. ดะเอียด	11. ก. อากาศ
ข. สุ่มค	ข. โอกาส
ค. ลุ่มค	ค. ประกาศ
5. ก. ทำไร	12. ก. ซอส์ตัย
ข. แจมใส	ข. สวานส์ตัย
ค. หายใจ	ค. พระมหากษัตริย์
6. ก. ไฟฟ้า	13. ก. บันคาล
ข. ภายใน	ข. บันโค
ค. รถไฟ	ค. บันหัก
7. ก. มิถุนายน	14. ก. ครบรอบ
ข. ชุมชุมชน	ข. คอบครัว
ค. รถยน	ค. ควบคุม

15. ก. ตำรวด
ข. ประกวด
ค. จรวด
16. ก. สบาย
ข. สนาม
ค. สทาน
17. ก. ไนหลวง
ข. รongไห
ค. ไสโย
18. ก. รถโดยสาร
ข. กระจาน
ค. เมื้อวาน
19. ก. สับประรด
ข. ประจำ
ค. ประโยชน์
20. ก. ถนนกว้าง
ข. เขากวาง
ค. กรันเห็น

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ สุรศักดิ์ ชื่อสกุล กาญจนการุณ
เกิดวันที่ 17 ตุลาคม 2501
สถานที่เกิด บ้านฝ้าย ตำบลสวายจีก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 91 ถนนศรีเพชร 2 อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนวัดบ้านสวายจีกน้อย สำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ 31000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516	ม.ศ. 3	จากโรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2519	ป.กศ.สูง	วิชาเอกประวัติศาสตร์ วิชาโทภูมิศาสตร์ จากวิทยาลัยครูบุรีรัมย์
พ.ศ. 2522	กศ.บ.	วิชาเอกประวัติศาสตร์ วิชาโทบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
พ.ศ. 2531	กศ.ม.	วิชาเอกการประถมศึกษา จากมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียน และความคงทนในการเรียนรู้
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่ได้รับการสอน
โดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนแบบปกติในวิชาภาษาไทย

บทคัดย่อ

ของ

สุรศักดิ์ กาญจนการุณ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

ธันวาคม 2531

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน
ความสามารถในการเขียน และความคงทนในการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ ที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์
ภาษากับวิธีสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา
2531 โรงเรียนเบญจมคามวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งได้มาจากการนำคะแนน
ผลการสอบปลายปีวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาเรียงลำดับคะแนนแล้วมา
จับคู่คะแนนได้จำนวน 26 คู่ แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
กลุ่มละ 26 คน กลุ่มที่ 1 ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กลุ่มที่ 2
สอนแบบปกติ ใช้เวลาทดลอง 10 สัปดาห์ 245 คาบ คาบละ 20 นาที แบบแผน
การทดลองแบบ Two Groups Randomized Matched Subject Posttest Only

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน
จำนวน 40 ข้อ แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำ 40 ข้อ มีความเชื่อมั่น
.83 และ .88 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ t-test แบบ
dependent

ผลการทดลองพบว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่ง
ประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี
มุ่งประสบการณ์ภาษากับแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์
ภาษากับแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF PRATHOMSUKSA II SPEAKING-KHMER STUDENT'S THAI
READING COMPREHENSION, WRITING AND RETENTION THROUGH
THE CONCENTRATED LANGUAGE ENCOUNTER METHOD
AND THE TRADITIONAL TEACHING METHOD

AN ABSTRACT

BY

SURASAK KANJANAKAROON

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

December 1988

The purpose of this study was to compare Thai reading comprehension Writing ability and Retention of Prathom Suksa II Khmer Speaking students through the Concentrated Language Encounter Method and the Traditional Teaching Method.

The sample was Prathom Suksa II students in the 1988 academic year of Benjakamwittaya school, Amphur Maung Changwat Buriram. The 1987 Thai language final test scores of the sample were matched to select the sample into group I and group II with 26 students in each by using random sampling technique. The first group was taught through the Concentrated Language Encounter method whereas, the second group was taught through the Traditional Teaching Method. The design of the study was Two Groups Randomized Matched Subject Posttest Only

The instrument used were tests of reading comprehension and writing abilities with the reliability of .83 and .88 respectively. The data were statistically analysed by the t-test.

The findings of the study revealed that ;

1. The reading comprehension of students through the Concentrated Language Encounter method and the Traditional Teaching Method was statistically different at the .01 level.
2. The writing achievement of students through the Concentrated Language Encounter method and the Traditional Teaching Method was statistically different at the .01 level.
3. The retention of students through the Concentrated Language Encounter method and the Traditional Teaching Method was statistically different at the .01 level.